

ପବିତ୍ର
କୁରଆନ୍‌ର ମହତ୍‌ବାଣୀ

ଓଡ଼ିଆ ଭାବାନ୍ତର
ଶକୀଲ ଅହମଦ

ପବିତ୍ର
କୁରଆନ୍ର ମହତବାଣୀ
(କୁରଆନ୍ର ମୌଳିକ ଶିକ୍ଷାବଳୀ)

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ

ଶକୀଳ ଅହମଦ

ସହଯୋଗ

ମୁସ୍ତଫି ଅବୁର ରହମାନ ନଦ୍ଵି
ରଫି ଅହମଦ ଖାନ୍

ଇକ୍ରା ରିସର୍ଚ୍ଚ ଏକାଡେମୀ, କଟକ

ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍‌ର ମହତବାଣୀ

ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ :

ଶକୀଲ ଅହମଦ

ପ୍ରକାଶକ :

ଶକୀଲ ଅହମଦ

ଇକ୍ରା ରିସର୍ଚ୍ଚ ଏକାଡେମୀ

ମେଟ୍ରୋ ମଞ୍ଜିଲ, ଦିୱାନ ବଜାର

କଟକ-୭୫୩୦୦୧

ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ : ୨୦୧୬

ଅକ୍ଷରସଜ୍ଜା :

ସୂର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରାଫିକ୍ସ, କଟକ-୭୫୩୦୦୧

ମୁଦ୍ରଣ :

ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରୋସେସ୍ ପ୍ରାଃ ଲି., କଟକ

ମୂଲ୍ୟ : ୧୦୦ ଟଙ୍କା

PABITRA QUR'AN RA MAHATA BANI

Translator :

Shakeel Ahmed

Publisher :

Shakeel Ahmed

For IQRA RESEARCH ACADEMY

Metro Manzil, Dewan Bazar

Cuttack-753001

First Edition : 2016

Laser Typeset :

Surya Graphics, Cuttack-753001

Printers :

Jagannath Process Pvt. Ltd., Cuttack

Price : Rs. 100/-

ଅଲ୍ଲାହ୍ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟ ବିଚାର କରିବା,
(ଅନ୍ୟର) ଉପକାର କରିବା ଏବଂ ନିକଟ
ସଂପର୍କୀୟମାନଙ୍କୁ (ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାପ୍ୟ)
ଦେବାର ଆଜ୍ଞା ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ (ସବୁ
ପ୍ରକାରର) ଅଶ୍ଳୀଳତା, ଅପକର୍ମ ତଥା
ଅନ୍ୟାୟ-ଅତ୍ୟାଚାରରୁ ବିରତ ରହିବାର
(ମଧ୍ୟ) ଆଜ୍ଞା ଦେଉଛନ୍ତି । ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ
ଉପଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି, ଯେପରିକି
ତୁମେମାନେ ଏହା ମନେ ରଖୁବ ।

(କୁରଆନ - ୧୬/୯୦)

ସୁକର୍ମ ଓ କୁକର୍ମ ସମାନ ନୁହେଁ । ତୁମେ
ଦୁର୍ବ୍ୟବହାରର ଉତ୍ତର ସଦବ୍ୟବହାର ଦ୍ଵାରା
ଦିଅ । ପୁଣି ଦେଖିବ ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସହିତ
ତୁମର ଶତ୍ରୁତା ଥିଲା, ସେ ତୁମର ଅନ୍ତରଂଗ
ବନ୍ଧୁ ପାଲଟିଯିବ । ଏହି ଗୌରବର ଅଧିକାରୀ
ସେଇମାନେ ହୁଅନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ସହନଶୀଳ
ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ । ଯଦି
ଶତ୍ରୁତା ତୁମ ମନରେ କୌଣସି ଦୁର୍ଭାବନା
ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶରଣ
ନିଅ । ସେ ସବୁ ଶୁଣନ୍ତି ଏବଂ ସବୁ ଜାଣନ୍ତି ।

(କୁରଆନ - ୪୧/୩୪-୩୬)

ମୁଖବନ୍ଧ

ଅନନ୍ତ ଦୟାବାନ ଅସୀମ କୃପାଶୀଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମରେ

କୁରଆନ୍ ଏକ ମହାନ ଗ୍ରନ୍ଥ । ବିଶ୍ୱର ପ୍ରାୟ ଶତକଡ଼ା ୨୩ ଭାଗ ନରନାରୀ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରତି ନିଜର ଆସ୍ଥା ରଖିଛନ୍ତି । ଭାରତରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାଦେଶିକ ଭାଷାରେ କୁରଆନର ଅନୁବାଦ ହୋଇଛି, ମାତ୍ର ଆମ ଓଡ଼ିଶାରେ ଏହାର ଉପଯୁକ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦର ଅଭାବ ଆଜି ମଧ୍ୟ ଅନୁଭୂତ ହୁଏ । ଏହି କାରଣରୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଏହାର ଶିକ୍ଷା ବିଷୟରେ ଅନ୍ଧକାରରେ ରହିଛନ୍ତି । କୁରଆନ ବିଷୟରେ ଅନେକ ମୁସଲିମ୍ ଆଜ୍ଞା ରହିଥିବା ବେଳେ ବହୁ ଅଣମୁସଲିମ ଭାଇଭଉଣୀଙ୍କ ମନରେ ଏହାର ଶିକ୍ଷାକୁ ନେଇ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ସନ୍ଦେହ ଘର କରି ରହିଛି । ଅବଶ୍ୟ କୁରଆନର କେତେକ ବାଣୀର ଅର୍ଥ ବୁଝିବା ପାଇଁ ସେଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରସଂଗ ଓ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ବିଷୟରେ ଜାଣିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଭାଷ୍ୟର ସହାୟତା ଦରକାର ହୋଇଥାଏ; ମାତ୍ର ଆଚାର ଓ ବିଚାର ସଂବନ୍ଧୀୟ ନୀତି ଉପଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ କୁରଆନ ଖୁବ୍ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛି । ସେଗୁଡ଼ିକ କୌଣସି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଆବଶ୍ୟକ କରେ ନାହିଁ । ପ୍ରସ୍ତୁତ ଗ୍ରନ୍ଥଟିରେ କୁରଆନର ମୌଳିକ ଶିକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକ ସଂପର୍କରେ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଇବା ପାଇଁ ଏହାର କେତେକ ବାଣୀର ଓଡ଼ିଆ ଭାବାନ୍ତର କରାଯାଇଛି, ଯାହା କୁରଆନର ଶିକ୍ଷା ବିଷୟରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଧାରଣା ଦେଇପାରିବ । ଯେଉଁମାନେ କୁରଆନ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପାଇନାହାନ୍ତି, ସେମାନେ ଅନ୍ତତଃ ଏହାର ମୌଳିକ ଶିକ୍ଷାରୁ ବଞ୍ଚିତ ନ ରହନ୍ତୁ, ଏହାହିଁ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥଟିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।

ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥଟିର କୌଣସି ନୀତି ମାନବଜଗତ ପାଇଁ ନୂଆ ନୁହେଁ, କାରଣ ଏହା ବିଶ୍ୱରେ ଆସିଥିବା ପ୍ରଥମ ଦିବ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥ ନୁହେଁ । ଏହା କୌଣସି ନୂଆ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେଇନାହିଁ କିମ୍ବା କୌଣସି ନୂଆ ଧର୍ମର ପ୍ରଚାର କରିନାହିଁ । ଏହା ସେହି ପ୍ରାଚୀନ ଧର୍ମର ପୁନଃସ୍ଥାପନା କରିଛି ଯାହା ସତ୍ୟତାର ଆରମ୍ଭରୁ ମାନବସମାଜ ପାଇଁ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା । ଦିବ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକରେ ଈଶ୍ୱରତତ୍ତ୍ୱ, କର୍ମଫଳ, ନୈତିକତା, ଚିତ୍ତଶୁଦ୍ଧି ବା ମାନବାଧିକାରର ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଏ ନାହିଁ, କାରଣ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନୀତି ପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳ ନୁହେଁ । ଏହା ସବୁ ଯୁଗରେ ସବୁ ମଣିଷଙ୍କ ପାଇଁ ସମାନ ।

କୁରଆନରେ ଥିବା ‘ଜିହାଦ’ ବା ଧର୍ମଯୁଦ୍ଧର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି । ଆମେ ଜାଣିବା ଉଚିତ ଯେ ଦିବ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବା ନୈତିକ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ସମାଜର ବିଭିନ୍ନ ସମସ୍ୟାର ପ୍ରତିକାର ମଧ୍ୟ ଦେଇଥାଆନ୍ତି । ହତ୍ୟା, ଲୁଣ୍ଠନ, ଶୋଷଣ, ଦୁର୍ନୀତି ଓ ବ୍ୟଭିଚାର ଆଦି ସାମାଜିକ ଅପରାଧ ଗୁଡ଼ିକର ନିରାକରଣ ପାଇଁ ପ୍ରତିକାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ପ୍ରଜାପାଳନ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ଥଳେ ଶତ୍ରୁ ସହ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଦିବ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକରେ ଦିଆଯାଇଥାଏ । ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଶତ୍ରୁ ପ୍ରତି କୌଣସି ଅନ୍ୟାୟ ନ ହେଉ କିମ୍ବା ଅକାରଣରେ ଧନଜୀବନ ନଷ୍ଟ ନହେଉ, ଏଥିପାଇଁ ଦିବ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନୀତିନିୟମ ଦେଇଥାଆନ୍ତି ।

ଯୁଦ୍ଧନୀତିର ଶିକ୍ଷା କେବଳ କୁରାନରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ବିଶ୍ୱର ମହାନ ଗ୍ରନ୍ଥ ବେଦ, ବାଇବେଲ, ଭଗବଦ୍‌ଗୀତା ଏବଂ ମହାଭାରତ ଆଦିରେ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକୁ ପଢ଼ିଲେ ଆମେ ଜାଣିପାରିବା ଯେ ବିଭିନ୍ନ ଯୁଗରେ ଧର୍ମପ୍ରାଣ ରାଜପୁରୁଷ ଓ ଇଶ୍ୱରଦୂତମାନେ ଅନ୍ୟାୟ-ଅତ୍ୟାଚାର ବିରୋଧରେ ଅସ୍ତ୍ର ପ୍ରୟୋଗ କରିଛନ୍ତି । ଦୁଷ୍ଟ ଦମନ ଓ ନ୍ୟାୟର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଏହାର ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା । ଧନ ବା ଯଶ ଅର୍ଜନ କରିବା ପାଇଁ, କିମ୍ବା କାହାରି ଧର୍ମ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ଧର୍ମପ୍ରାଣ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଶକ୍ତି ପ୍ରୟୋଗ କରୁନଥିଲେ । ଧର୍ମ ମଣିଷର ଆତ୍ମା ଓ ଭକ୍ତି ସହ ସଂପୃକ୍ତ । ଇଚ୍ଛାମତେ ଧର୍ମ ପାଳନ କରିବାର ଅଧିକାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅଛି । ତେଣୁ ଧର୍ମରେ ବଳ ପ୍ରୟୋଗ ନିଷିଦ୍ଧ । କେବଳ ପ୍ରଜାଙ୍କ ମୌଳିକ ଅଧିକାରଗୁଡ଼ିକର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ବା ଅନ୍ୟାୟ ଅତ୍ୟାଚାରରୁ ସମାଜକୁ ରକ୍ଷା କରିବାପାଇଁ, ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ନିୟମାନୁଯାୟୀ ଯେଉଁ ସଂଘର୍ଷ ହେଉଥିଲା, ତାହାହିଁ “ଧର୍ମଯୁଦ୍ଧ” ଥିଲା । ଆରବୀ ଭାଷାରେ ଏହାକୁ “ଜିହାଦ୍” କୁହାଯାଇଛି । ଧର୍ମଯୁଦ୍ଧ ହେଉଛି ରାଜଧର୍ମ । ଏହା ପ୍ରଜାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅଧିକାର ନୁହେଁ, ବରଂ ଶାସକମାନଙ୍କର ଅଧିକାର । ଧର୍ମଯୁଦ୍ଧ ବିଷୟରେ କୁରଆନର ନୀତି ଅନ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କଠାରୁ କିଛି ଭିନ୍ନ ନୁହେଁ । ‘ଜିହାଦ ଓ ଆତଙ୍କବାଦ ପୁସ୍ତକ’ରେ ଏ ବିଷୟରେ ମୁଁ ବିଶଦ ଭାବରେ ଆଲୋଚନା କରିଛି । କୁରଆନ ଅନୁସାରେ ନରହତ୍ୟା ଏକ ମହାପାପ ଏବଂ ହତ୍ୟାକାରୀକୁ ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ । ଯେଉଁମାନେ ଜିହାଦ୍ ନାଁରେ ନିରାହ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ମାନବ ଜାତିପାଇଁ ବିପଦ । ଆତଙ୍କବାଦର ମୂଳୋଦ୍ଦୀନ ପାଇଁ ଯଥାସାଧ୍ୟ ଉଦ୍ୟମ ହେବା ଉଚିତ । ଏଭଳି ପାଶବିକ କର୍ମକୁ କୌଣସି ଧର୍ମ ସହିତ ଯୋଡ଼ିବା ଧର୍ମର ଅପମାନ ହେବ ଏବଂ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଅପମାନ ହେବ ।

ପବିତ୍ର କୁରଆନ ମଣିଷକୁ ମଣିଷତ୍ବର ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛି । ତାକୁ ଏକ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ଓ ସଦାଚାରୀ ମଣିଷ ରୂପେ ଗଢ଼ିବା ଏହାର ଲକ୍ଷ୍ୟ । ତେଣୁ, କୁରଆନ ସବୁ ପ୍ରକାରର ଅସତ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟାୟ-ଅତ୍ୟାଚାରକୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରିଛି । ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାନରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥଟି ମଣିଷ ପାଇଁ ଏକ ଆଦର୍ଶ ଆଚରଣ ସଂହିତା । ମଣିଷକୁ କାହିଁକି ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି, ତା’ ପ୍ରଭୁ କିଏ, ସେ କିପରି ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅନ୍ତି, ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ଏବଂ ପିତାମାତା, ପରିଜନ ଓ ସମାଜ ପ୍ରତି ମଣିଷର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କ’ଣ, ତାର ଆଚାର-ବିଚାର କିପରି ହେବା ଉଚିତ, ଚିତ୍ତଶୁଦ୍ଧି କିପରି ହୁଏ, ସାଧନାର ମାର୍ଗ କ’ଣ, ପୁନର୍ଜୀବନ କାହିଁକି ହେବ, କେଉଁ କର୍ମ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵର୍ଗଲାଭ ହେବ ଏବଂ କେଉଁ କର୍ମ ଦ୍ଵାରା ନର୍କବାସ ହେବ, ଏ ବିଷୟରେ କୁରଆନ ସ୍ପଷ୍ଟ ଶବ୍ଦରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛି ।

ଯେହେତୁ ମଣିଷ ଗୋଟିଏ ଜାତି ଏବଂ ସବୁ ମଣିଷଙ୍କର ପ୍ରାକୃତିକ ସ୍ଵଭାବ, ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଦୁର୍ବଳତା ଓ କାମନା-ବାସନା ସମାନ, ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଗୋଟିଏ ଶୃଙ୍ଖଳା ଦେଇଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ “ଧର୍ମ” କୁହାଯାଏ । ଧର୍ମ ଏକ ସନାତନ ଶୃଙ୍ଖଳା ଯାହାର ପ୍ରଚାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗରେ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ବିଶ୍ଵର ବିଭିନ୍ନ ଭାଗରେ ଅନେକ ଦିବ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରକଟ ହୋଇଛି ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ୟାତ୍ମକ ଈଶ୍ଵରଦୂତଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବ ଘଟିଛି । ସେମାନେ ନୂଆନୂଆ ଧର୍ମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରି ନଥିଲେ ବରଂ ମୂଳଧର୍ମର ପୁନଃସ୍ଥାପନା କରିଥିଲେ । ମହାମାନ୍ୟ ମୁହମ୍ମଦଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ଈଶ୍ଵରଦୂତମାନଙ୍କର ମାଆ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ଧର୍ମ ଗୋଟିଏ । ^(୧) ଧର୍ମର ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ଚିର ଶାଶ୍ଵତ ଏବଂ ମଣିଷର ପ୍ରାକୃତିକ ସ୍ଵଭାବ ଉପରେ ଆଧାରିତ, ଯାହାକୁ ମଣିଷତ୍ବ କୁହାଯାଏ । ତେଣୁ, ସ୍ଵଭାବତଃ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷର ଅନ୍ତର, ସତ୍ୟ, ନ୍ୟାୟ, ଦୟା, କ୍ଷମା, ପ୍ରେମ, ପରୋପକାର ଆଦି ଧାର୍ମିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧଗୁଡ଼ିକୁ ସଦାଚାର ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା, କପଟ, ଅନ୍ୟାୟ, ଅତ୍ୟାଚାର, ହତ୍ୟା, ଲୁଣ୍ଠନ, ଶୋଷଣ ଆଦି ଦୁଷ୍ପର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦୁରାଚାର ମନେ କରିଥାଏ । କୁରଆନ ଏହାର କାରଣ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି କହିଛି “ଫଲ୍ ହମାହା ଫୁଜୁରାହା ଓ ତକ୍ଵାହା” ଅର୍ଥାତ୍, ଈଶ୍ଵର ମଣିଷର ଅନ୍ତରାତ୍ମାକୁ ଉଚିତ ଓ ଅନୁଚିତ କର୍ମ ବିଷୟରେ ସୂଚାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ^(୨)

(୧) ସହୀ ବୁଖାରୀ, ୪ର୍ଥ ଖଣ୍ଡ, ବାଣୀ-୬୫୨

(୨) କୁରଆନ ୯୧/୮

ଗୋଟିଏ ଧର୍ମରୁ ଅନେକ ଧର୍ମ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯାଇଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗରେ ଦିବ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକରେ ସଂଶୋଧନ ଓ ପ୍ରକ୍ଷେପଣ ହୁଏ । କଞ୍ଚିତ କାହାଣୀ ଓ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଗଢ଼ାଯାଇ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଦିବ୍ୟଶିକ୍ଷା ବୋଲି ପ୍ରଚାର କରାଯାଏ । ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ବ୍ୟକ୍ତିବାଦ ଓ ଦର୍ଶନ ମଧ୍ୟ ଧର୍ମକୁ ଅନେକାଂଶରେ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାଏ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଭାଷ୍ୟକାରମାନଙ୍କର ମତଭେଦ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ପନ୍ଥା ଓ ମତବାଦକୁ ଜନ୍ମ ଦିଏ । ଏହିସବୁ କାରଣ ଯୋଗୁଁ ସମାଜରେ ଧର୍ମ ନାଁରେ ନୂଆ ନୂଆ ଆଚାର ଓ କୁସଂସ୍କାର ପ୍ରବେଶ କରିଥାଏ । ତେଣୁ, ଧର୍ମସଂସ୍କାର ପାଇଁ ଯୁଗେଯୁଗେ ଈଶ୍ବରଦୂତମାନଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବ ଘଟିଛି । କୁରୁଆନ ଅନୁସାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଈଶ୍ବରଦୂତ ଆସିଛନ୍ତି ^(୩) ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗ ପାଇଁ ଗ୍ରନ୍ଥ ଦିଆଯାଇଛି । ^(୪) ସପ୍ତମ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଦିବ୍ୟଧର୍ମର ପୁନଃସ୍ଥାପନା ପାଇଁ ମହାମାନ୍ୟ ମୁହମ୍ମଦଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବ ଘଟିଲା । ଦୀର୍ଘ ୨୩ ବର୍ଷ ଧରି ଈଶ୍ବର ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଦୈବବାଣୀଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକଟ କରିଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକର ସଂକଳନକୁ କୁରୁଆନ କୁହାଯାଏ । ଯେହେତୁ ଏହା ସମାଜର ଧର୍ମଧାରାର ଅନ୍ତିମ ଗ୍ରନ୍ଥ, ଏହାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ ପ୍ରକ୍ଷେପଣରୁ ମୁକ୍ତ ରଖିବା ସ୍ବୟଂ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ଦାୟିତ୍ବ ବୋଲି ସେ କୁରୁଆନରେ ଘୋଷଣା କଲେ । ^(୫) ତେଣୁ, ମଣିଷ ଦ୍ବାରା ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ପରିବର୍ତ୍ତନ କଦାପି ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।

କୁରୁଆନ ବିଶ୍ବର ପ୍ରଥମ ଦିବ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥ ନୁହେଁ । ତେଣୁ, ପୂର୍ବ ଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକ ସହ ଏହାର ଘନିଷ୍ଠ ସଂପର୍କ ରହିଛି । ଏହି କାରଣରୁ ପୂର୍ବର ସବୁ ଦିବ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥ ଓ ସବୁ ଈଶ୍ବରଦୂତଙ୍କ ଉପରେ ଆସ୍ଥା ରଖିବା ଜଣେ ଭକ୍ତ ପାଇଁ ନିହାତି ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି କୁରୁଆନ କହିଛି । ତେଣୁ ଏହା ପୂର୍ବ ଦିବ୍ୟଶିକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକର ପୃଷ୍ଠି ମଧ୍ୟ କରେ । କୁରୁଆନ ଯେ କିଛି ନୂଆ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ବର ପ୍ରଚାର କରିନାହିଁ, ଏ ବିଷୟରେ ପାଠକଙ୍କର ହୃଦବୋଧ କରାଇବା ପାଇଁ ଏହି ଆଦିସ୍ରୋତର କେତୋଟି ଶାଶ୍ବତ ନିୟମ ବିଷୟରେ କିଛି ଆଲୋଚନା କରିବା ମୁଁ ଏଠାରେ ଆବଶ୍ୟକ ମନେ କରୁଛି । ପ୍ରଥମତଃ, ସମସ୍ତଙ୍କର ମାଲିକ ଯେ ଜଣେ, ଏହି ଚିରନ୍ତନ ସତ୍ୟଚିତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗରେ ପ୍ରଚାର କରାଯାଇଛି । ବେଦାନ୍ତର ବ୍ରହ୍ମସୂତ୍ର ସହସ୍ର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଏହା ଘୋଷଣା କରି କହିଛି - ଏକମ୍ ବ୍ରହ୍ମ ଦ୍ବିତୀୟୋ ନାସ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍, ଈଶ୍ବର ଏକ ଏବଂ ଅଦ୍ବିତୀୟ । ବେଦ କହନ୍ତି ଯେ ସବୁ ଦେବଗଣଙ୍କର ଦେବ ଜଣେ । ^(୬) ଉପନିଷଦରେ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ଏକତ୍ବ ବିଷୟରେ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି,

(୩) କୁରୁଆନ ୧୦/୪୭, (୪) କୁରୁଆନ ୧୩/୩୮, (୫) କୁରୁଆନ ୧୫/୯

(୬) ଯୋ ବେବେସ୍ୟାୟ ଦେବ ଏକ ଆସିତ୍ (ରଗ- ୧୦.୧୨୧.୮)

“ଇଶତେ ଦେବ ଏକଃ” (୭) “ଏକୋହି ରୁଦ୍ରୋ ନ ଦୃତୀୟାୟ ତସ୍ତୁଃ” (୮), “ଏକୋ ବଶୀ ନିଶ୍ଚିନ୍ତାଶାଂ ବହୁନାମ୍” (୯) “ଏକୋ ହଂସୋ ଭୁବନସ୍ୟାସ୍ୟ ମଧ୍ୟେ” (୧୦) ବାଇବଲରେ ମଧ୍ୟ ମହାମାନସ ଯୀଶୁ କହନ୍ତି “ଆମ ପ୍ରଭୁ, ଆମ ଇଶ୍ବର ଏକ” (୧୧) । ବିଶ୍ବର ପ୍ରାଚୀନ ଗ୍ରନ୍ଥ ଜେନ୍ଦାଭେସ୍ତ୍ରା ମଧ୍ୟ ଏକେଶ୍ବରବାଦର ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛି ।

ବିଭିନ୍ନ ଭାଷାରେ ଇଶ୍ବରଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ନାମରେ ଡକାଯାଏ । ଇସଲାମରେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ନାମରେ ତାଙ୍କୁ ଡକାଯାଏ । କୁରଆନରେ ନିରାକାର ବ୍ରହ୍ମଙ୍କୁ ‘ଅଲ୍ଲାହ୍’ କୁହାଯାଇଛି । ବେଦାନ୍ତ କହେ ଯେ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଜନ୍ମ ଯାହାଙ୍କଠାରୁ, ସବୁ ପ୍ରାଣୀ ଯାହାଙ୍କ ଦ୍ବାରା ଜୀବନ-ଧାରଣ କରିଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ଶେଷରେ ଯାହାଙ୍କଠାରେ ଲୀନ ହୁଅନ୍ତି, ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ଭଲରୂପେ ଜାଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କର, ସେଇ ହେଉଛନ୍ତି ‘ବ୍ରହ୍ମ’ (୧୨) । ବେଦରେ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଇଶ୍ବର ସେଇ, ଯିଏ ମୃତ୍ୟୁ ଦିଅନ୍ତି, ପ୍ରାଣସଂଚାର କରନ୍ତି ଏବଂ ଯାହାଙ୍କ କୃପାରୁ ସମସ୍ତ ଜୀବ ଜୀବିତ ରହନ୍ତି (୧୩) । କୁରଆନ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ଅବିକଳ ସମାନ ପରିଚୟ ଦେଇଛି, ଯେ ଅଲ୍ଲାହ୍ ସେଇ, ଯିଏ ତୁମକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ, ତୁମକୁ ଆହାର ଦେଲେ, ପୁଣି ସେ ତୁମକୁ ମୃତ୍ୟୁ ଦେବେ ଏବଂ ପୁଣି ପୁନଃଜୀବିତ କରିବେ ।” (୧୪) ଯିଏ ସୃଷ୍ଟି, ସ୍ଥିତି ଓ ବିଲୟର କାରଣ, ଉଭୟ ଗ୍ରନ୍ଥ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ବ୍ରହ୍ମ ବା ଅଲ୍ଲାହ୍ କହିଛନ୍ତି । ବେଦରେ ଯାହାଙ୍କୁ “ବିଶ୍ବସ୍ୟ ଭୁବନସ୍ୟ ରାଜାଃ” (୧୫) କୁହାଯାଇଛି, ତାଙ୍କୁ କୁରଆନ “ରବ୍-ବିଲ୍ ଆଲମାନ” ବା ସର୍ବଲୋକେଶ୍ବର କହିଛି (୧୬) । ଏହି ସତ୍ୟକୁ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିବା କୁରଆନର ପାଠକମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କଷ୍ଟକର ହେବନାହିଁ ।

ଦ୍ବିତୀୟତଃ, ପରମବ୍ରହ୍ମ ନିରାକାର । ସେ ଅଜନ୍ମା, ଅରୂପ, ଅଚିନ୍ତ୍ୟ, ଅଦୃଶ୍ୟ ଏବଂ ଅନୁପମ । ବେଦାନ୍ତ ଇଶ୍ବରଙ୍କୁ ଅଜନ୍ମା ଘୋଷଣା କରି କହିଛି ଯେ ବ୍ରହ୍ମଙ୍କୁ ଅଜନ୍ମା,

(୭) ଶ୍ବେତା ୧.୩, (୮) ଶ୍ବେତା ୩.୧, (୯) ଶ୍ବେତା ୬.୧୩, (୧୦) ଶ୍ବେତା ୬.୧୫

(୧୧) ବାଇବଲ, ମାର୍କ, ୧୨ / ୨୯

(୧୨) ଯତୋ ବା ଇମାନି ଭୂତାନି ଜାୟନ୍ତେ ଯେନ ଜାତାନି ଜୀବନ୍ତି, ଯତ୍ ପ୍ରୟନ୍ତ୍ୟଭିସଂବିଶନ୍ତି ତଦ୍ ବିଜିଜ୍ଞାସସ୍ବ ତଦ୍ ବ୍ରହ୍ମେତି (ଟେଭିରାୟ - ୩/୧)

(୧୩) ଯୋ ମାରୟତି ପ୍ରାଣୟତି ଯସ୍ବାତ୍ ପ୍ରାଣନ୍ତି ଭୁବନାନି ବିଶ୍ବାଃ (ଅଥର୍ବ - ୧୩.୦୩.୦୩)

(୧୪) କୁରଆନ ୩୦/୪

(୧୫) ରଗ ୬.୩୬.୪

(୧୬) କୁରଆନ ୧/୧

ନିତ୍ୟ ଓ ପବିତ୍ର ଜାଣିଲେ ସକଳ ପାପରୁ ମୁକ୍ତି ମିଳେ ^(୧୭), ତାଙ୍କର କେହି ଜନ୍ମଦାତା ବା ପ୍ରଭୁ ନାହାନ୍ତି ^(୧୮) ଏବଂ ସେ ମରଣଶୀଳ ନୁହନ୍ତି ^(୧୯) ଉପନିଷଦ ଏହା ମଧ୍ୟ କହନ୍ତି ଯେ ସେ ଦୃଶ୍ୟମାନ ନୁହନ୍ତି ^(୨୦), ଯାହାକୁ ବାଇବଲ ମଧ୍ୟ ସମର୍ଥନ କରି କହିଛି ଯେ ଈଶ୍ବରଙ୍କୁ କେହି କେବେ ଦେଖିନାହିଁ ^(୨୧) ବେଦାନ୍ତରେ ପରମବ୍ରହ୍ମଙ୍କୁ ଶରୀରରହିତ ^(୨୨), ଆକାରରହିତ ଏବଂ ଦୁଃଖ-ଶୋକମୁକ୍ତ ^(୨୩) ବୋଲି ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି । ବେଦ ତାଙ୍କୁ ଅନୁପମ ^(୨୪) କହିଥିବା ବେଳେ ବେଦାନ୍ତ କହେ ଯେ ତାଙ୍କ ସମ ବା ତାଙ୍କଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କେହି ନାହିଁ ^(୨୫) । ସେହି ପରମ ପବିତ୍ର ସତ୍ତାଙ୍କର ସ୍ବରୂପର କଳ୍ପନା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ, କାରଣ ସେ ଅଚିନ୍ତ୍ୟ ^(୨୬) ବେଦାନ୍ତର ରକ୍ଷି କହନ୍ତି ଯେ ଯାହାଙ୍କୁ ମନ ଦ୍ବାରା ଚିନ୍ତା କରି ହୁଏ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଯାହାଙ୍କ ଦ୍ବାରା ମନ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ସମର୍ଥ, କେବଳ ତାଙ୍କୁହିଁ “ବ୍ରହ୍ମ” ବୋଲି ଜାଣି ^(୨୭) ତେଣୁ, ନିରାକାରତତ୍ତ୍ବ କିଛି ନୂଆ ତତ୍ତ୍ବ ନୁହେଁ । ଏହା ଧର୍ମର ସର୍ବପ୍ରାଚୀନ ଈଶ୍ବରତତ୍ତ୍ବ । କୁରଥାନ କେବଳ ଏହାର ପୁନଃସ୍ଥାପନା କରିଛି ।

ତୃତୀୟତଃ, ଈଶ୍ବରଶରଣ ଯାହାକୁ ଆରବୀ ଭାଷାରେ ‘ଇସଲାମ’ କୁହାଯାଏ, ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ପ୍ରାଚୀନ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ବ । ଈଶ୍ବର ସୃଷ୍ଟି କଲେ ସମସ୍ତେ ସୃଷ୍ଟି ହୁଅନ୍ତି, ସେ ଜୀବିତ ରଖିଲେ ବଞ୍ଚି ରହନ୍ତି ଏବଂ ବିନାଶ କଲେ ବିନାଶ ହୁଅନ୍ତି । ସେ ହିଁ ମଣିଷର ହର୍ତ୍ତା-କର୍ତ୍ତା, ଭାଗ୍ୟ-ବିଧାତା । ସେ ହିଁ ନଶ୍ବର ଜଗତର ଶରଣଯୋଗ୍ୟ । ତେଣୁ, ତାଙ୍କରିଠାରେ ମଣିଷ ନିଜକୁ ସମର୍ପଣ କରିବା ଉଚିତ । ଏହି ସତ୍ୟର ବାଉଁଶ ଦେଇ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କହିଛନ୍ତି,

(୧୭) ଅଜଂ ଧ୍ରୁବଂ ସର୍ବତତ୍ତ୍ବେ ବିଶୁଦ୍ଧଂ, ଜ୍ଞାତ୍ବା ଦେବଂ ମୃତ୍ୟୁତେ ସର୍ବପାପୈଃ (ଶ୍ବେତା ୨/୧୫)

(୧୮) ନ ଚାସ୍ୟ କର୍ତ୍ତୃଜନିତା ନ ଚାଧିପଃ (ଶ୍ବେତା ୬/୯)

(୧୯) କ୍ଷରଂ ପ୍ରଧାନମମୃତାକ୍ଷରଂ ହରଃ (ଶ୍ବେତା ୧/୧୦)

(୨୦) ନ ସଂଦୃଶେ ତିଷ୍ଠତି ରୂପମସ୍ୟ ନଚକ୍ଷୁଷା ପଶ୍ୟତି କଷ୍ଟନୈନମ୍ (ଶ୍ବେତା ୪/୨୦)

(୨୧) ବାଇବଲ, ଜନ, ୧/୧୮

(୨୨) ଅଶରୀରଂ ଶରୀରେଷୁ (କଠ ୨/୨୨) ।

(୨୩) ଦିବ୍ୟୋ ହ୍ୟମୂର୍ତ୍ତଃ ପୁରୁଷଃ (ମୁଣ୍ଡକ ୨/୧/୨), (ଶ୍ବେତା ୩/୧୦)

(୨୪) ପତିର୍ବିଭୂଥାସମୋ ଜନାନମେକୋ ବିଶ୍ବସ୍ୟ ଭୁବନସ୍ୟ ରାଜା” (ରଗ ୬/୩୬/୪)

(୨୫) ନ ତତ୍ ସମଶ୍ବଭ୍ୟଧିକଶ୍ଚ ଦୃଶ୍ୟତେ (ଶ୍ବେତା ୬/୮)

(୨୬) ଏଷ ଦେବୋ ବିଶ୍ବକର୍ମା ମହାତ୍ମା, ସଦା ଜନାନାଂ ହୃଦୟେ ସନ୍ନିବିଷ୍ଟଃ (ଶ୍ବେତା ୪/୧୭)

(୨୭) ଯନ୍ମନସା ନ ମନୁତେ, ଯନୋହୁର୍ମନୋ ମତମ୍ । ତଦୈବ ବ୍ରହ୍ମ ତ୍ବଂ ବିଦ୍ଧି ନେଦଂ ଯଦିଦମୁପାସତେ (କେନ ୧/୫)

“ତମେବ ଶରଣଂ ଗଚ୍ଛ ସର୍ବଭାବେନ ଭାରତ, ତଦ୍‌ପ୍ରସାଦାତ୍-ପରାଂ ଶାନ୍ତିଂ, ସ୍ଥାନଂ ପ୍ରାପ୍ୟସି ଶାଶ୍ୱତମ୍” ^(୨୮) ଅର୍ଥାତ୍, ହେ ଅର୍ଜୁନ ! ତୁମେ ସର୍ବଭାବରେ ଲକ୍ଷ୍ମରଙ୍କ ଶରଣ ନିଅ । ତାଙ୍କରି କୃପାରୁ ତୁମେ ପରମ ଶାନ୍ତି ଏବଂ ଶାଶ୍ୱତ ସ୍ଥାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବ । ପୁଣି ସର୍ବସମର୍ପଣ କ’ଣ, ଏହା ମଧ୍ୟ ଗୀତାରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି, “ବ୍ରହ୍ମଣ୍ୟାଧ୍ୟାୟ କର୍ମାଣି ସଂଗଂ ତ୍ୟକ୍ତ୍ୱା କରୋତି ଯ, ଲିପ୍ୟତେ ନ ସ ପାପେନ ପଦ୍ମପତ୍ରମିବାମ୍ବୁଧା” ^(୨୯) ଅର୍ଥାତ୍ ଯିଏ ବିଷୟ ପ୍ରତି ଆସକ୍ତି ତ୍ୟାଗ କରି ନିଜର ସବୁ କର୍ମ ବ୍ରହ୍ମଙ୍କଠାରେ ଅର୍ପଣ କରେ, ପଦ୍ମପତ୍ରରେ ଜଳ ନ ଲାଗିଲା ପରି ତାକୁ ପାପ ସ୍ପର୍ଶ କରେ ନାହିଁ । ମଣିଷର ସମସ୍ତ ସତକର୍ମ, ଯଥା, ସେବା-ଉପାସନା, ଅର୍ଚ୍ଚନା-ବନ୍ଦନା, ଦାନ-ପୁଣ୍ୟ, ବ୍ରତ-ଉପବାସ ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧର୍ମକୃତ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ବ୍ରହ୍ମଙ୍କୁ ସମର୍ପିତ ହେବା ଉଚିତ । ବାଇବଲ ମଧ୍ୟ ଏହି ତତ୍ତ୍ୱର ସମର୍ଥନ କରି କହିଛି ଯେ “ଲକ୍ଷ୍ମରଙ୍କଠାରେ ନିଜକୁ ସମର୍ପଣ କର” ^(୩୦) । ମହାମାନ୍ୟ ମୁହମ୍ମଦ କହନ୍ତି ଯେ ନିଜକୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସମର୍ପଣ ନକଲେ କେହି ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ^(୩୧) । ମଣିଷର ଏହି ସମର୍ପଣ ଓ ଆନୁଗତ୍ୟକୁ ଆରବୀ ଭାଷାରେ ‘ଇସଲାମ’ କୁହାଯାଏ । ଏହା ବ୍ୟକ୍ତିର ଏକ ବିଶେଷ ଗୁଣକୁ ବୁଝାଏ । ତେଣୁ, ଯେଉଁ ଭକ୍ତ ନିଜର ଅଦ୍ୱିତୀୟ ଓ ଅନୁପମ ସ୍ୱଷ୍ଟାଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ଓ ହର୍ତ୍ତାକର୍ତ୍ତା ମାନି ତାଙ୍କଠାରେ ନିଜକୁ ସମର୍ପଣ କରିଦିଏ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜକୁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ମନେ କରି ତାଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥ ଓ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ଉପଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କର ସେବା-ଉପାସନା କରେ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କୁରଆନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଆଜ୍ଞାକାରୀ ସେବକ ରୂପେ ଅବିହିତ କରିଛି, ଯାହାକୁ ଆରବୀ ଭାଷାରେ “ମୁସଲିମ୍” କୁହାଯାଏ । କେବଳ ମହାମାନ୍ୟ ମୁହମ୍ମଦଙ୍କ ଅନୁଗାମୀ ନୁହନ୍ତି, କୁରଆନ ଅନୁସାରେ ପୂର୍ବ ଯୁଗର ଆଜ୍ଞାକାରୀ ଭକ୍ତମାନେ ମଧ୍ୟ ମୁସଲିମ୍ ଥିଲେ ^(୩୨) ।

କୁରଆନର ପବିତ୍ର ବାଣୀଗୁଡ଼ିକର ଭାବାନ୍ତର କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ବିଶ୍ୱର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅନୁବାଦକ ଓ ଭାଷ୍ୟକାର ମାନଙ୍କର ଭାଷ୍ୟର ସହାୟତା ନେଇଛି, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ମାନନୀୟ ଅବୁଲ୍ଲାହ ଯୁସୁଫ୍ ଅଲି, ଏମ. ଏମ. ପିକଥଲ, ମୁହମ୍ମଦ ମହସିନ୍ ଖାନ ଓ

(୨୮) ଭଗବଦ୍ ଗୀତା ୧୮/୬୨

(୨୯) ଭଗବଦ୍ ଗୀତା ୫/୧୦

(୩୦) ବାଇବଲ, ଜେମସ୍ ୪/୪୭

(୩୧) ତିରମିଜୀ, ବାଣୀ-୨, ୫୪୭

(୩୨) କୁରଆନ ୨୨/୭୮

ତକି ଉଦିନ ହିଲାଲୀ, ସହୀ ଲକ୍ଷ୍ମରନାସନାଲ, ଜସ୍ତିସ୍ ମୁଫତି ମୁହମ୍ମଦ ତକି ଉସମାନୀ, ମୁଫତି ମୁହମ୍ମଦ ସଫି ଉସମାନୀ, ମୌଲାନା ଫତେହ ମୁହମ୍ମଦ ଜଲନ୍ଦରୀ, ମୌଲାନା ଅଲ୍ଲୁଲ୍ ମାଜିଦ୍ ଦରିଆବାଦୀ, ଶେଖୁଲ୍ ହିନ୍ଦ୍ ମୌଲାନା ମେହମୁଦ ହସନ, ମୌଲାନା ମୁହମ୍ମଦ ଜୁନାଗଡ଼ି ଏବଂ ଇମାମ୍ ଇବନ-ଏ-କସିର୍ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ବନ୍ଧୁ ମୁଫତି ଅଲ୍ଲୁର ରହମାନ ନଦଓି ଏବଂ ରଫି ଅହମଦ ଖାନ୍ ବହୁ ସମୟ ବ୍ୟୟ କରି ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ନିଷ୍ଠା ଓ ସହଯୋଗ ପାଇଁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆନ୍ତରିକ କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରୁଛି । ଏଥିସହିତ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଶିକ୍ଷାବିତ, ମୌଲାନା ସୟଦ ମଞ୍ଜୁର ଅହମଦ କାସମୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଆନ୍ତରିକ କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରୁଛି, ଯିଏ ମୋ’ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ସର୍ବଦା ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ସହିତ ମୋର ଦିଗଦର୍ଶନ କରିଆସିଛନ୍ତି ।

ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥଟିକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲାବେଳେ ବହୁ ସାବଧାନତା ଅବଲମ୍ବନ କରାଯାଇଛି । ତଥାପି ଯଦି କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ପାଠକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆସେ, ତେବେ ଆମକୁ ଜଣାଇଲେ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ସଂସ୍କରଣରେ ତାହା ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇ ପାରିବ । ଆଶା କରେ, ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥଟି ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ କୁରଆନର ଅଭାବକୁ ଦୂର ନକରି ପାରିଲେ ମଧ୍ୟ, ଏହାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ କରିବା ଦିଗରେ ଯଥେଷ୍ଟ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ । ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ମୋର ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ ତାଙ୍କର ପବିତ୍ର ବାଣୀ ତାଙ୍କ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ଜୀବନକୁ ଆଲୋକମୟ କରୁ ଏବଂ ବିଶ୍ୱଶାନ୍ତି ଓ ବିଶ୍ୱଭ୍ରାତୃତ୍ୱ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କ୍ଷେତ୍ରରେ ସହାୟକ ହେଉ ।

ପାଠକମାନଙ୍କୁ ବିନୀତ ଅନୁରୋଧ ଯେ ସେମାନେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥଟିର ପବିତ୍ରତା ରକ୍ଷା କରିବେ ।

କଟକ

୧୫ ଅକ୍ଟୋବର, ୨୦୧୬

ଶକୀଲ ଅହମଦ

Mob : 9861269764

9437266208

ଦୈନିକ ପ୍ରାର୍ଥନା

ଅନନ୍ତ ଦୟାବାନ ଅସୀମ କୃପାଶୀଳ ଅଲ୍ଲାହ୍ଙ୍କ ନାମରେ

ସକଳ ସୁତି ଜଗତପାଳକ ଅଲ୍ଲାହ୍ଙ୍କ ପାଇଁ । ଅନନ୍ତ ଦୟାବାନ ଅସୀମ କୃପାଶୀଳ ।
ବିଚାର ଦିନର ଅଧୀଶ୍ୱର । ଆମେ ତୁମ୍ଭରି ଉପାସନା କରୁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭରି ସହାୟତା ଭିକ୍ଷା
କରୁ । ଆମକୁ ସଲଖ ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳିତ କର । ସେହିମାନଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ
ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭେ କୃପା କରିଛ । ସେମାନଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ନୁହେଁ, ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭ କୋପର
ଶିକାର ହେଲେ ବା ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଗଲେ ।

(କୁରଆନ୍, ୧/୧-୭)

କୁରଆନ ଇଶ୍ଵରଭକ୍ତମାନଙ୍କର ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରେ

ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥରେ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ରହିଛି (ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ) ଭୟ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଯେଉଁମାନେ ଅଦୃଷ୍ଟରେ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି, ନମାଜ (ଅର୍ଥାତ୍ ଦୈନିକ ଉପାସନା) ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରନ୍ତି ଏବଂ ଯାହାକିଛି ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ଦେଇଛୁ, ସେଥିରୁ (ଆମ୍ଭ ପ୍ରସନ୍ନତା ପାଇଁ) ଖର୍ଚ୍ଚ କରନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଦୈବବାଣୀ ପ୍ରତି ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି ଯାହା ତୁମ ପ୍ରତି ପ୍ରକଟ ହେଲା ଏବଂ ସେହି ଦୈବବାଣୀ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି, ଯାହା ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରକଟ ହୋଇଥିଲା ଆଉ ପରଲୋକ ଯେ ନିଶ୍ଚିତ, ଏହା ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି । ଏହିମାନେ ନିଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହିମାନେ ସଫଳ ହେବେ ।

(୨/୨-୫)

ସ୍ରଷ୍ଟାଙ୍କ ଉପାସନା କଲେ ସଦାଚାରୀ ହେବ

ହେ ମନୁଷ୍ୟଗଣ ! ନିଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉପାସନା କର ଯିଏ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ ଏବଂ ତୁମ ପୂର୍ବଜମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ, ତା'ହେଲେ ତୁମେମାନେ ସଦାଚାରୀ ହେବ । ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଧରିତ୍ରୀକୁ ଶେୟ ତଥା ଆକାଶକୁ ଛାତ ରୂପେ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆକାଶରୁ ଜଳ ବର୍ଷା କରନ୍ତି ତଥା ସେଥିରୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଆହାର ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଫଳ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି । ତେଣୁ, ତୁମେ କାହାରିକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମକକ୍ଷ କର ନାହିଁ, ଆଉ ତୁମେମାନେ ଏକଥା (ଭଲ ରୂପେ) ଜାଣ ।

(୨/୨୧-୨୨)

ମାନବ ପକ୍ଷରେ କୁରଆନ ପରି ଗ୍ରନ୍ଥର ରଚନା ଅସମ୍ଭବ

ନିଜ ଭକ୍ତ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଗ୍ରନ୍ଥ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରକଟ କରିଛୁ, ତାହାପ୍ରତି ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କର ସନ୍ଦେହ ଅଛି, ତେବେ ତାହାରି ଅଧ୍ୟାୟ ପରି ଗୋଟିଏ ଅଧ୍ୟାୟ (ରଚନା କରି) ଆଣ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ସହାୟକମାନଙ୍କୁ ଡାକିଆଣ, ଯଦି ବାସ୍ତବରେ ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ । ଯଦି ତୁମେମାନେ ଏହା କରି ନପାର ଏବଂ (ପ୍ରକୃତରେ ତୁମେମାନେ ଏହା) କଦାପି କରି ପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ସେହି ନକାରୀକୁ ଭୟ କର ଯାହା ଅବଜ୍ଞାକାରୀ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିଛି ଏବଂ ଯାହାର ଲକ୍ଷନ ହେବେ ମଣିଷ ଓ ପଥର ।

(୨/୨୩-୨୪)

ଇଶ୍ବରଙ୍କ ପ୍ରତି ଆସ୍ଥା ରଖ

ତୁମେମାନେ କେମିତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବିଶ୍ବାସ କରୁଛ ? ଅଥଚ ତୁମେମାନେ ନିଷ୍ପାଶ ଥିଲ, ସେ (ତୁମ ମଧ୍ୟରେ) ପ୍ରାଣ ସଂଚାର କଲେ, ପୁଣି ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁ ଦେବେ, ପୁଣି ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିବେ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କରି ପାଖକୁ ଫେରିଯିବ । ସେଇ ହିଁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ ତୁମ ପାଇଁ ଯାହାସବୁ ଅଛି ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ । ପୁଣି ସେ ଆକାଶ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଲେ ଏବଂ ନିପୁଣତାର ସହ ରଚିଲେ ସାତୋଟି ଆକାଶ । ସେ ସବୁ କିଛି ଜାଣନ୍ତି ।
(୨/୨୮-୨୯)

କୁରଆନ ପୂର୍ବ ଦିବ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକର ସମର୍ଥକ

ଯାହା ମୁଁ ପ୍ରକଟ କରିଛି, ତାହା ପ୍ରତି ବିଶ୍ବାସ ରଖ । ଏହା ତୁମ ନିକଟରେ ଥିବା ଗ୍ରନ୍ଥର (ମଧ୍ୟ) ପୃଷ୍ଠି କରେ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ହିଁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ଦିଅନା ।
(୨/୪୧)

ନମାଜ ପ୍ରକୃତ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଠିନ ନୁହେଁ

ସଂଯମ ଓ ନମାଜ ମାଧ୍ୟମରେ (ଆତ୍ମର) ସହାୟତା ନିଅ । ଅବଶ୍ୟ ଏହା କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟ, ମାତ୍ର (ଇଶ୍ବରଙ୍କୁ) ଭୟ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କପାଇଁ ଏହା କଠିନ ନୁହେଁ, ଯେଉଁମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ (ଦିନେ) ନିଜ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ସାକ୍ଷାତ କରିବେ ଆଉ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବେ ।
(୨/୪୫-୪୬)

ସବୁ ମଣିଷଙ୍କ ପାଇଁ ଏକା ମାନଦଣ୍ଡ

ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ବାସକାରୀ ଏବଂ ଯହୁଦୀ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଓ ସାବାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ଏବଂ ପରଲୋକ ପ୍ରତି ବିଶ୍ବାସ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ତଥା ସତକର୍ମ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଅବଶ୍ୟ (ଉଚିତ) ପୁରସ୍କାର ରହିଛି । ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଭୟ ନାହିଁ ବା ସେମାନେ ଦୁଃଖ ଭୋଗିବେ ନାହିଁ । (୨/୬୨)

ଇଶ୍ବରଙ୍କ ନାଁ ରେ ମିଥ୍ୟା ଗଢ଼ିଲେ ନର୍କଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବ

ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ନିରକ୍ଷର ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କର କିଛି କଳ୍ପିତ ଧାରଣା ବ୍ୟତୀତ ଗ୍ରନ୍ଥ ସଂପର୍କରେ କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ । ସେମାନେ କେବଳ ଅନୁମାନ ଉପରେ

ନିର୍ଭର କରନ୍ତି । ସର୍ବନାଶ ହେବ ସେମାନଙ୍କର, ଯେଉଁମାନେ ସାମାନ୍ୟ ଫାଇଦା ପାଇଁ ନିଜ ହାତରେ ଗ୍ରନ୍ଥ ଲେଖନ୍ତି ଆଉ କୁହନ୍ତି ଯେ ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ଆସିଛି । ଯେଉଁ ହାତ ଦ୍ଵାରା ସେମାନେ ଲେଖିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯାହା ସେଥିରୁ ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି, ତାହା ସେମାନଙ୍କ ସର୍ବନାଶର କାରଣ ହେବ । (୨/୭୮-୭୯)

ଇସ୍ରାଈଲ ସଂପ୍ରଦାୟ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଦେଶ

(ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରାଅ) ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଇସ୍ରାଈଲ ବଂଶଜଙ୍କ ଠାରୁ ଦୃଢ଼ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ନେଇଥିଲୁ ଯେ, “ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ଉପାସନା କରିବ ନାହିଁ, ପିତାମାତା, ଆତ୍ମୀୟ ସ୍ଵଜନ, ଅନାଥ ଓ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ସହିତ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର କରିବ, ଲୋକମାନଙ୍କ ସହ ଭଲ ଭାବରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବ, ନମାଜ (ଅର୍ଥାତ୍ ଦୈନିକ ଉପାସନା) ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବ ଏବଂ ଜକାତ୍ (ନିୟମିତ ଦାନ) ଦେବ” । କିନ୍ତୁ ଅଳ୍ପ କେତେଜଣଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଭାଙ୍ଗି ଦେଲ । (ବାସ୍ତବରେ) ତୁମେମାନେ କଥା ଦେଇ ଫେରିଯିବା ଲୋକ । (୨/୮୩)

ପାପୀମାନେ ମୃତ୍ୟୁର କାମନା କରିବେ ନାହିଁ

ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ “ଯଦି (ତୁମେମାନେ ଭାରୁଛ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ପରଲୋକର ସୁଖ ଆଉ କାହାରି ପାଇଁ ନୁହେଁ, ବରଂ କେବଳ ତୁମରି ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ତେବେ ଟିକିଏ ମୃତ୍ୟୁର କାମନା କର, ଯଦି ତୁମେମାନେ (ପ୍ରକୃତରେ) ସତ୍ୟବାଦୀ ।” (ପ୍ରକୃତରେ) ଯେଉଁ କର୍ମଗୁଡ଼ିକ ସେମାନେ କରିଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଆଦୌ ଏଭଳି କାମନା କରିବେ ନାହିଁ । ଦୁରାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି । (୨/୯୪-୯୫)

ଅଲ୍ଲାହ ପୃଥିବୀ ଓ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷର ଅଧୀଶ୍ଵର

କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ପୃଥିବୀ ଓ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷରେ କେବଳ ଏକ ମାତ୍ର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଶାସନ ଚାଲେ ? ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର କେହି ବନ୍ଧୁ ବା ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନାହାନ୍ତି । (୨/୧୦୭)

ନମାଜ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କର ଏବଂ ନିୟମିତ ଦାନ କର

ନମାଜ (ଦୈନିକ ଉପାସନା) ପ୍ରତିଷ୍ଠା କର ଏବଂ ଜକାତ୍ (ନିୟମିତ ଦାନ) ଦିଅ ଏବଂ (ମନେରଖ) ନିଜର ମଂଗଳ ପାଇଁ ଯାହା କିଛି ପୁଣ୍ୟ ତୁମେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ପଠାଇବ, ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ପାଇବ । ତୁମେ ଯାହାକିଛି କରୁଛ, ଅଲ୍ଲାହ୍ ଅବଶ୍ୟ ଦେଖୁଛନ୍ତି ।
(୨/୧୧୦)

ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ନିଜକୁ ସମର୍ପଣ କର

ବରଂ ଯିଏ ନିଜକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କରେ ତଥା ସଦାଚାରୀ ହୋଇଥାଏ, ତା'ର ପୁରସ୍କାର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିଛି । ଏଭଳି ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ଭୟ ନାହିଁ ବା ସେମାନେ ଦୁଃଖ ଭୋଗିବେ ନାହିଁ ।
(୨/୧୧୨)

ଅଲ୍ଲାହ୍ ସର୍ବଜ୍ଞ ଓ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ

ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମ ସବୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର । ସୁତରାଂ ଯେଉଁ ଦିଗକୁ ମୁହଁ କରିବ, ସେ ଦିଗରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମୁହଁ । ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ୍ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ଓ ସର୍ବଜ୍ଞ ।
(୨/୧୧୫)

ଦିବ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଭେଦଭାବ କରନାହିଁ

କହିଦିଅ, “ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିଛୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି, ଏବଂ ସେହି ଦୈବବାଣୀ ପ୍ରତି ଯାହା ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରକଟ ହୋଇଛି, ଯାହା ଇବ୍ରାହିମ, ଇସମାଇଲ, ଇସହାକ ଓ ଯାକୁବ୍ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରକଟ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଯାହା ମୂସା ଓ ଈସା (ଯିଶୁ)ଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ତଥା ଯାହା ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଈଶ୍ୱରଦୂତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକଟ ହୋଇଥିଲା । ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କାହାରି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭେଦ କରୁନାହୁଁ ଏବଂ ଆମେମାନେ ତାଙ୍କରି ଆଜ୍ଞାକାରୀ ।” (୨/୧୩୬)

ଈଶ୍ୱର ସମସ୍ତଙ୍କର

(ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆମ ସହିତ ଝଗଡ଼ା କରୁଛ ? ଅଥଚ ସେ ଆମର ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱର ଓ ତୁମର ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱର । ଆମ କର୍ମ ଆମ ପାଇଁ ଆଉ ତୁମ କର୍ମ ତୁମ ପାଇଁ ଏବଂ ଆମେ ତାଙ୍କରି ପ୍ରତି ନିଷ୍ଠାବାନ ।” (୨/୧୩୯)

ସଦାଚାରୀ ହେବା ତୁମ ଜୀବନର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉ

ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷର ଗୋଟିଏ (ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥାଏ ଯେଉଁଥିରେ ସେ ମନୋନିବେଶ କରିଥାଏ । ସୁତରାଂ, ସତକର୍ମରେ ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପରଠାରୁ ଅଗ୍ରଣୀ ହେବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କର । ତୁମେମାନେ ଯେଉଁଠି ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲହ୍ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ (ନିଜ ପାଖକୁ) ନେଇ ଆସିବେ । ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲହ୍ ସବୁକିଛି କରିବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ । (୨/୧୪୮)

ସଂସାରରେ ମଣିଷର ପରୀକ୍ଷା ନିଆଯାଏ

ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ନେବୁ, (କେତେବେଳେ) ଭୟ ଦ୍ଵାରା, (କେତେବେଳେ) କ୍ଷୁଧା ଦ୍ଵାରା, (କେତେବେଳେ) ଧନ, ଜୀବନ ବା ଫଳର ହାନୀ ଦ୍ଵାରା । (ହେ ଈଶ୍ଵରଦୂତ !) ଧୈର୍ଯ୍ୟବାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର ଦିଅ, ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପ୍ରତି ବିପଦ ପଡ଼ିଲେ (ଅଧୈର୍ଯ୍ୟ ନ ହୋଇ) କହନ୍ତି, “ଆମେ ଅଲ୍ଲହ୍‌ଙ୍କର ଏବଂ ତାଙ୍କରି ନିକଟକୁ ଆମକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ।” ଏହିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ବିଶେଷ କୃପା ଓ କରୁଣା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହିମାନେ ସତମାର୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି ।

(୨/୧୫୫-୧୫୭)

ଦିବ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥର ବାଣୀକୁ ଲୁଚାଇବା ଗୁରୁତର ଅପରାଧ

ଯେଉଁମାନେ ଆମେ ପ୍ରକଟ କରିଥିବା ସେହି ପ୍ରମାଣ ଓ ଉପଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଲୁଚାଇ ଦିଅନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଆମେ (ନିଜ) ଗ୍ରନ୍ଥରେ ମାନବସମାଜ ପାଇଁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛୁ, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲହ୍‌ଙ୍କର ଅଭିଶାପ ତଥା ଅନ୍ୟ ଶାପଦାତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଅଭିଶାପ । ଅବଶ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ଅନୁତାପ କଲେ ଓ ନିଜକୁ ସଂଶୋଧିତ କରିନେଲେ ଏବଂ (ଗୋପନ ରଖାଯାଇ ଥିବା କଥାକୁ) ପ୍ରକାଶ କରିଦେଲେ, ଆମେ ସେମାନଙ୍କର ପଶ୍ଚାତାପ ଗ୍ରହଣ କରିବୁ । ଆମେ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ କୃପାଶୀଳ । (୨/୧୫୯-୧୬୦)

ତୁମମାନଙ୍କର ଈଶ୍ଵର ଜଣେ

ତୁମମାନଙ୍କର ଈଶ୍ଵର, ଜଣେ ଈଶ୍ଵର । ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେହି ଉପାସନା ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । (ସେ)ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାବାନ ଅସୀମ କୃପାଶୀଳ । ପୃଥିବୀ ଓ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷର ରଚନା, ଦିନ ଓ ରାତିର ପରିବର୍ତ୍ତନ, ମନୁଷ୍ୟର ଲାଭକାରୀ ବସ୍ତୁ ଧରି ସମୁଦ୍ର ବନ୍ଧରେ ଜାହାଜଗୁଡ଼ିକର

ଚଳପ୍ରଚଳ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଆକାଶରୁ ବୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ଜଳ, ଯେଉଁଥିରେ ସେ ମୃତ ଭୂମିକୁ ଜୀବନ୍ତ କରି ସେଥିରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କର ବିସ୍ତାର କରିଛନ୍ତି, ବାୟୁର ସଂଚାଳନ ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ମେଘମାଳାଗୁଡ଼ିକର ଆଜ୍ଞାନୁବର୍ତ୍ତିତାରେ ବୁଦ୍ଧିମାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଛି । (୨/୧୬୩-୧୬୪)

କାହାରିକୁ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ସମକକ୍ଷ କରନାହିଁ

କିଛି ଲୋକ ଏମିତି ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ କରନ୍ତି ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହିଭଳି ଭକ୍ତି କରନ୍ତି ଯେଭଳି (ଭକ୍ତି) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ କରାଯାଏ । ବିଶ୍ବାସକାରୀମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସର୍ବାଧିକ ଭକ୍ତି କରନ୍ତି । (୨/୧୬୫)

ପିତୃପିତାମହଙ୍କ ପନ୍ଥାର ଅନ୍ଧାନୁକରଣ କର ନାହିଁ

ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ପଠାଇଛନ୍ତି ତାହାକୁ ମାନି ଚଳ, ସେମାନେ କୁହନ୍ତି “ନା ! ଆମେ ଆମ ପିତୃପିତାମହଙ୍କ ପନ୍ଥାରେ ଚାଲିବୁ”, ଯଦିଓ ସେମାନଙ୍କର ପିତୃପିତାମହ କିଛି ବୁଝି ନଥିଲେ ବା ସତମାର୍ଗ ଜାଣି ନଥିଲେ, ତଥାପି କ’ଣ ଏମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପଥ ଅନୁସରଣ କରିବେ ? (୨/୧୭୦)

ପୁଣ୍ୟ କ’ଣ ?

ପୁଣ୍ୟ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ତୁମେମାନେ ନିଜ ମୁହଁ ପୂର୍ବ ବା ପଶ୍ଚିମ ଦିଗକୁ କରିନିଅ, ବରଂ ପୁଣ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ମଣିଷ ବିଶ୍ବାସ କରୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ, ପୁନର୍ଜନ୍ମ ଦିନକୁ, ଦେବଗଣଙ୍କୁ, ଦିବ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକୁ ଏବଂ ଈଶ୍ବରଦୂତଗଣଙ୍କୁ ଏବଂ ତାଙ୍କରି ପ୍ରେମରେ ଆତ୍ମୀୟ, ଅନାଥ, ଦରିଦ୍ର, ପଥଚାରୀ ଓ ଭିକ୍ଷୁକମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ତଥା କ୍ଷତାଦାସମାନଙ୍କ ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ଧନ ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁ ଏବଂ ନମାଜ (ଅର୍ଥାତ୍ ଦୈନିକ ଉପାସନା) ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରୁ ଏବଂ ଜକାତ (ଅର୍ଥାତ୍ ନିୟମିତ ଦାନ) ଦେଉ, ଏବଂ ବଚନ ଦେଲେ ତାହା ରକ୍ଷା କରୁ ଏବଂ ଅଭାବ-ଅନାଟନରେ, ଦୁଃଖ-କଷ୍ଟରେ ଓ ଯୁଦ୍ଧକାଳରେ ଯୈର୍ଯ୍ୟ ଅବଲମ୍ବନ କରୁ । ଏହିମାନେ ହିଁ ସଜ୍ଜୋଟ ଏବଂ ଏହିମାନେ ହିଁ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ । (୨/୧୭୭)

ରମଜାନ ମାସରେ ଉପବାସ ପାଳନ କର

ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପବାସ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ କରାଗଲା ଯେପରି ତୁମ ପୂର୍ବଜମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାଫଳରେ ତୁମେ ସଦାଚାରୀ ହେବ । (୨/୧୮୩)

କୁରଆନ୍ ସତ୍ ଓ ଅସତ୍କୁ ପରଖିବାର ଏକ କଷଟି

ରମଜାନ (ସେହି) ମାସ ଯେଉଁଥିରେ କୁରଆନ୍ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । (ଏହା) ଲୋକମାନଙ୍କର ମାର୍ଗଦର୍ଶନକାରୀ (ଗ୍ରନ୍ଥ) ଏବଂ ଏଥିରେ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଲାଗି ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ଅଛି ତଥା (ସତ୍ ଓ ଅସତ୍ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭେଦ କରିବାର) କଷଟି ମଧ୍ୟ । (୨/୧୮୪)

ଇଶ୍ୱର ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି

(ହେ ଇଶ୍ୱରଦୂତ !) ଯଦି ମୋ ଭକ୍ତମାନେ ତୁମକୁ ମୋ' ବିଷୟରେ ପଚାରନ୍ତି, ତେବେ (ସେମାନଙ୍କୁ କହିଦିଅ) ମୁଁ ତ ସେମାନଙ୍କ ଅତି ନିକଟରେ ରହିଛି । ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ କେହି ମୋତେ ଡାକେ, ମୁଁ ତା' ଗୁହାରୀ ଶୁଣେ । ସୁତରାଂ, ସେମାନେ ମୋ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ମୋ' ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ରଖନ୍ତୁ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ସତ୍ପଥ ପାଇବେ । (୨/୧୮୬)

ପରଧନ ଆତ୍ମସାତ କର ନାହିଁ

ତୁମେମାନେ ଅନ୍ୟାୟରେ ପରସ୍ପରର ଧନସଂପତ୍ତି ଆତ୍ମସାତ୍ କର ନାହିଁ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟର ସଂପତ୍ତି ଅସଦ୍‌ପ୍ରାୟରେ ଆତ୍ମସାତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ (ଲାଂଚ ରୂପେ) ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଧନ ଦିଅ ନାହିଁ, ଅଥଚ ତୁମେ ଏହା (ପାପ ବୋଲି) ଜାଣ । (୨/୧୮୮)

ତୁମ ପ୍ରତି ଆକ୍ରମଣ ହେଲେ ଆତ୍ମରକ୍ଷା କର

ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ସେଇମାନଙ୍କ ସହ ଯୁଦ୍ଧ କର ଯେଉଁମାନେ ତୁମ ସହ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ (ଅତ୍ୟାଚାର କରି) ସୀମା ଲଂଘନ କରନାହିଁ । ନିଃସନ୍ଦେହ, ଅଲ୍ଲାହ୍ ସୀମାଲଂଘନକାରୀଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ । (୨/୧୯୦)

ଛଶ୍ବର ପରୋପକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି

ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମାର୍ଗରେ (ଧନ) ଖର୍ଚ୍ଚ କର ଆଉ ନିଜ ହାତରେ ନିଜର ବିନାଶ କରନାହିଁ ଏବଂ ଭଲ କର୍ମ କର। ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ୍ ହିତକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି। (୨/୧୯୫)

ମାନବଜାତି ଗୋଟିଏ ସଂପ୍ରଦାୟ ଥିଲା

ମାନବଜାତି (ପ୍ରାରମ୍ଭରେ) ଗୋଟିଏ ସଂପ୍ରଦାୟ ଥିଲା। ପୁଣି (ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତଭେଦ ହେବାରୁ) ସୁସମାଚାର ଦେବା ଏବଂ ସାବଧାନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଲ୍ଲାହ୍ ନିଜ ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦ୍‌ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରକଟ କଲେ ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବିବାଦର ସମାଧାନ କରନ୍ତୁ। ମତଭେଦ ସେହିମାନେ ହିଁ କରିଥିଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରନ୍ଥ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ମିଳିଯିବା ସତ୍ତ୍ୱେ କେବଳ ପରସ୍ପରର ଜିଦ୍ ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ଏହା କରିଥିଲେ। ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିନେଲେ, ଅଲ୍ଲାହ୍ ନିଜ କୃପାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ କରିଥିବା ମତଭେଦର ବାସ୍ତବତା ସଂପର୍କରେ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କଲେ। ଅଲ୍ଲାହ୍ ଯାହାକୁ ଚାହାନ୍ତି, ସତମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳିତ କରନ୍ତି। (୨/୨୧୩)

ବୈକୁଣ୍ଠପ୍ରାପ୍ତି ପାଇଁ କଠିନ ପରୀକ୍ଷା ଦେବାକୁ ହେବ

କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଭାବିଛ ଯେ ସ୍ୱର୍ଗରେ (ସହଜରେ) ପ୍ରବେଶ କରିଯିବ, ଅଥଚ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ସେହି ଅବସ୍ଥା ଭୋଗିନାହିଁ ଯାହା ତୁମ ପୂର୍ବଜମାନେ ଭୋଗିଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କୁ ଏତେ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ହେଲା ଯେ ସେମାନେ ଥରି ଉଠିଥିଲେ ଏବଂ ଛଶ୍ବରଦୂତ ଓ ତାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନେ (ବିକଳ ହୋଇ) ଡାକି ଉଠିଥିଲେ, “ଅଲ୍ଲାହଙ୍କଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ଆଉ କେବେ ଆସିବ?” ଜାଣିରଖ, ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହାୟତା ଖୁବ୍ ନିକଟରେ।

(୨/୨୧୪)

ଧନ କାହା ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବ ?

ଲୋକେ ତୁମକୁ ପଚାରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତା ପାଇଁ) କ’ଣ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବେ। ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ “ଯାହା (ଧନ) ତୁମେମାନେ ଖର୍ଚ୍ଚ କର, ତାହା ତୁମ ପିତାମାତାଙ୍କ ପାଇଁ, ଆତ୍ମୀୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତଥା ଅନାଥ, ଦରିଦ୍ର ଓ (ଅସହାୟ) ପଥଚାରୀ

ମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଖର୍ଚ୍ଚ) ହେବା ଉଚିତ । ଯାହା ପୁଣ୍ୟକର୍ମ ତୁମେମାନେ କର, ତାହା ଅଲ୍ଲାହ୍ ଅବଶ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ।” (୨/୨୧୫)

ମଦ ଓ ଜୁଆ ମହାପାପ

ଲୋକମାନେ ତୁମକୁ ମଦ୍ୟପାନ ଓ ଜୁଆଖେଳ ବିଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି । କହିଦିଅ, “ଏଇ ଦୁଇଟି ଯାକ (କର୍ମ) ମହାପାପ ଏବଂ ଏଥିରୁ ଲୋକଙ୍କର କିଛି ଲାଭ ମଧ୍ୟ ହୁଏ, କିନ୍ତୁ ଲାଭ ତୁଳନାରେ ଏଗୁଡ଼ିକର ପାପ ଢେର ବେଶୀ ।” (୨/୨୧୯)

ନିଜର ବଳକା ଧନ ଦାନ କର

ସେମାନେ ତୁମକୁ ପଚାରୁଛନ୍ତି ଯେ (ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତା ପାଇଁ) କେତେ ଧନ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବେ ? କହିଦିଅ, “ଯାହାକିଛି (ତୁମ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ ହେଲା ପରେ) ବଳକା ରହେ ।” ଏହିପରି ଅଲ୍ଲାହ୍ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ ଧ୍ୟାନ ଦେବ । (୨/୨୧୯)

ଅନାଥମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା କର

ତୁମକୁ ଅନାଥମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ପଚାରୁଛନ୍ତି । କହିଦିଅ ଯେ ଯେଉଁଠିରେ ସେମାନଙ୍କର ହିତ ଥାଏ, ତାହାହିଁ କରିବା ଶ୍ରେୟସ୍କର, ଆଉ ଯଦି ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଳିମିଶି ରୁହ, (ତେବେ ତ ଖୁବ୍ ଭଲ, କାରଣ) ସେମାନେ ବି ତ ତୁମର ଭାଇ ! ଅଲ୍ଲାହ୍ ବେଶ୍ ଜାଣନ୍ତି ଯେ କିଏ ଶାନ୍ତି ଭଂଗ କରେ ଏବଂ କିଏ ଶାନ୍ତି ରକ୍ଷା କରେ । (୨/୨୨୦)

ରତ୍ନକାଳରେ ସହବାସ କରନାହିଁ

ଲୋକମାନେ ତୁମକୁ ରତ୍ନସ୍ରାବ ସଂପର୍କରେ ପଚାରୁଛନ୍ତି । କହିଦିଅ ଯେ ଏହା ଏକ (ଆତ୍ମାନ୍ତରୀଣ) ପ୍ରଦୂଷଣ । ସୁତରାଂ, ରତ୍ନସ୍ରାବ କାଳରେ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ରୁହ ଏବଂ ସେମାନେ ଶୁଷ୍କ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଅ ନାହିଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସହବାସ କରନାହିଁ) । ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ (ରତ୍ନସ୍ରାବ ପରେ) ଶୁଷ୍କ ହୋଇଯାଆନ୍ତି, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଅ । ଅଲ୍ଲାହ୍ ଅବଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ପଶ୍ଚାତାପ କରନ୍ତି ଏବଂ ଶୁଷ୍କ ଓ ପବିତ୍ର ରହନ୍ତି । (୨/୨୨୨)

ବିବାହ-ବିଚ୍ଛେଦ (ତଲାକ)

ତୁମମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରାଶି-ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ଅଲ୍ଲାହ ଧରିବେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେହି ସଂକଳ୍ପ ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ କରିବେ ଯାହା ତୁମ ଅନ୍ତର କରିଥାଏ । ଅଲ୍ଲାହ ଅବଶ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଏବଂ ସହନଶୀଳ । ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପତ୍ନୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ନ ଯିବାର ନିୟମ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଚାରିମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟ ଅଛି । ଯଦି ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିନିଅନ୍ତି, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଏବଂ କୃପାଶୀଳ । ଯଦି ସେମାନେ ତଲାକ୍ (ଅର୍ଥାତ୍ ବିବାହ-ବିଚ୍ଛେଦର) ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଅନ୍ତି, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ଅବଶ୍ୟ ସର୍ବଶ୍ରେୟ ଏବଂ ସର୍ବଜ୍ଞ । ଯେଉଁ ନାରୀମାନଙ୍କର ବିବାହ ବିଚ୍ଛେଦ ହୋଇଯାଇଛି, ସେମାନେ ତିନୋଟି ରତ୍ନକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତୁ । ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଓ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ଦିନ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଥାଏ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ଗର୍ଭରେ ଯାହା ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଛନ୍ତି, ତାକୁ ଲୁଚାଇ ରଖିବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବୈଧ ନୁହେଁ । ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଆପୋଷ ସମାଧାନ ପାଇଁ ଇଚ୍ଛୁକ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ନେବାର ଅଧିକାର ସେମାନଙ୍କର ଅଛି । ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପରି ନାରୀମାନଙ୍କର ସମୁଚିତ ପତ୍ନୀ ଅନୁଯାୟୀ ସମାନ ଅଧିକାର ରହିଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର କିଛି ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ରହିଛି । ଅଲ୍ଲାହ ପରାକ୍ରମୀ ଓ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ଅଟନ୍ତି ।

(୨/୨୨୫-୨୨୮)

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୁଣ ଓ ସ୍ୱଭାବ

ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହାନ୍ତି । ସଦା ଜୀବନ୍ତ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କର ଧାରଣକର୍ତ୍ତା । ଯାହାଙ୍କୁ ତୟା ଲାଗେ ନାହିଁ ବା ନିଦ ଆସେ ନାହିଁ । ଯାହା ଅନ୍ତରୀକ୍ଷରେ ଅଛି ଏବଂ ଯାହା ପୃଥିବୀରେ ଅଛି, ସବୁ ତାଙ୍କରି । କିଏ ଅଛି, ଯିଏକି ତାଙ୍କ ଅନୁମତି ବିନା ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ସୁପାରିଶ କରିପାରିବ ? ସେ ଜାଣନ୍ତି ଯାହା କିଛି ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଅଛି ବା ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ଅଛି ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ବିନା ଇଚ୍ଛାରେ ତାଙ୍କ ଜ୍ଞାନରୁ କିଛି ହେଲେ ଲାଭ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତାଙ୍କର ଆଧିପତ୍ୟ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ଓ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷରେ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକର ସୁରକ୍ଷା ତାଙ୍କୁ କ୍ଳାନ୍ତ କରେନାହିଁ । ସେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏବଂ ସର୍ବମହାନ ।

(୨/୨୫୫)

ଧର୍ମରେ ଜୋର-ଜବରଦସ୍ତି ନାହିଁ

ଧର୍ମରେ ବାଧକତା ନାହିଁ । ସତମାର୍ଗକୁ ଅସତ୍ ମାର୍ଗରୁ ପୃଥକ କରି ଦିଆ ଯାଇଛି । ସୁତରାଂ, ଯିଏ ମିଥ୍ୟା ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିନିଏ, ସେ ଦୃଢ଼ ଆଶ୍ରୟ ଧରି ନେଇଛି ଯାହା କେବେହେଲେ ଭାଙ୍ଗିବ ନାହିଁ । ଅଲ୍ଲାହ୍ ସବୁ ଶୁଣନ୍ତି ଏବଂ ସବୁ ଜାଣନ୍ତି । (୨/୨୫୬)

ଦାନ କରି ଉପକାର ବଖାଣ ନାହିଁ

ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଧନ ଖର୍ଚ୍ଚ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ନିଜ ଉପକାର ବଖାଣନ୍ତି ନାହିଁ କିମ୍ବା କଷ୍ଟ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ଏହାର (ଉପଯୁକ୍ତ) ପୁରସ୍କାର ଅଛି । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ଭୟ ନାହିଁ ବା ସେମାନେ ଦୁଃଖ ଭୋଗିବେ ନାହିଁ । ଦାନ ଦେଇସାରି (ଭିକ୍ଷୁକକୁ) କୌଣସି କଷ୍ଟ ଦେବା ଅପେକ୍ଷା ମିଠାକଥା ପଦେ କହି ଛାଡ଼ି ଦେବା ଭଲ ଏବଂ (ଜାଣିରଖ) ଅଲ୍ଲାହ୍ ଆବଶ୍ୟକତାରହିତ ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସହନଶୀଳ ଅଟନ୍ତି । (୨/୨୬୭-୨୬୩)

ଲୋକଦେଖାଣିଆ ଦାନର କିଛି ମୂଲ୍ୟନାହିଁ

ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଉପକାର ବଖାଣି ବା କ୍ଲେଶ ଦେଇ ନିଜ ଦାନକୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ପରି ନଷ୍ଟ କରିଦିଅ ନାହିଁ, ଯିଏ ଲୋକ ଦେଖାଣିଆ ଖର୍ଚ୍ଚ କରେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଓ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ଦିନକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରେ । ଏହାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସେହି ଚିକ୍କଣ ପଥର ପରି ଯେଉଁଥିରେ କିଛି ମାଟି ଜମି ଯାଇଥାଏ ପୁଣି ତା' ଉପରେ ଖୁବ ଜୋରରେ ବର୍ଷା ହୁଏ ଏବଂ ତାକୁ (ପୁନରାୟ ଧୋଇ) ପରିଷ୍କାର କରିଦିଏ । ଏଭଳି ଲୋକଙ୍କର ଅର୍ଜିତ କର୍ମ ସେମାନଙ୍କ କୌଣସି କାମରେ ଆସେ ନାହିଁ । ଅଲ୍ଲାହ୍ ଅବଜ୍ଞାକାରୀମାନଙ୍କର ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । (୨/୨୬୪)

ଆମଦାନୀର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ ଦାନ କର

ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କର ଅର୍ଜିତ ଧନରୁ ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କପାଇଁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥିବା ଭୂମିଜ ଦ୍ରବ୍ୟରୁ ଉକୃଷ୍ଟ ଅଂଶ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତା ପାଇଁ) ଖର୍ଚ୍ଚ କର ଆଉ ନିକୃଷ୍ଟ ବସ୍ତୁ ଦାନ କରିବା କଥା ଚିନ୍ତା ମଧ୍ୟ କରନାହିଁ, ଯାହାକୁ ତୁମେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ

ନେବାକୁ ଲଜ୍ୟାବୋଧ କରିବ । ଜାଣିରଖ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ୍ ଅଭାବରହିତ ଏବଂ ସକଳ ସ୍ଥିତିର ଯୋଗ୍ୟ । (୨/୨୬୭)

ଶଇତାନ ତୁମ ମନରେ ଦାରିଦ୍ର୍ୟର ଆଶଂକା ସୃଷ୍ଟି କରେ

ଶଇତାନ ତୁମମାନଙ୍କ ମନରେ ଦାରିଦ୍ର୍ୟର ଆଶଂକା ସୃଷ୍ଟି କରେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଲଜ୍ଜ କର୍ମ ପାଇଁ ପ୍ରରୋଚିତ କରିଥାଏ, କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ୍ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ତରଫରୁ କ୍ଷମା ଓ କୃପାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଉଛନ୍ତି । ଅବଶ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହ୍ ବାଦାନ୍ୟ ଏବଂ ସର୍ବଜ୍ଞ । (୨/୨୬୮)

ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ ବହୁତ ବଡ଼ ସଂପଦ

ସେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ଯାହାକୁ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ ମିଳିଗଲା, ତାକୁ ବହୁତ ବଡ଼ ସଂପଦ ମିଳିଗଲା । ଉପଦେଶ ସେଇମାନେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ବୁଦ୍ଧିମାନ । (୨/୨୬୯)

ଦାନ ମଣିଷର ପାପକ୍ଷୟ କରିଥାଏ

ଯଦି ତୁମେମାନେ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ଦାନ କର ତେବେ ଭଲ, ଆଉ ଯଦି ଅଭାବଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଗୋପନରେ ଦାନ କର ତେବେ ଏହା ତୁମମାନଙ୍କପାଇଁ ଆହୁରି ଭଲ । ଏହା ତୁମମାନଙ୍କର ପାପ କ୍ଷୟ କରିବ । ତୁମେମାନେ ଯାହାକିଛି କର, ଅଲ୍ଲାହ୍ ସବୁ ଜାଣନ୍ତି । (୨/୨୭୧)

ସତମାର୍ଗକୁ ଆଣିବା ଇଶ୍ୱରଦୂତଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ ନୁହେଁ

(ହେ ମୁହମ୍ମଦ !) ସେମାନଙ୍କୁ ସତମାର୍ଗକୁ ଆଣିବା ତୁମର ଦାୟିତ୍ୱ ନୁହେଁ, ବରଂ ଅଲ୍ଲାହ୍ ଯାହାକୁ ଚାହାନ୍ତି ତାକୁ ସତମାର୍ଗକୁ ଆଣନ୍ତି । (୨/୨୭୨)

ହାତ ପାତି ମାଗୁ ନଥିବା ଅଭାବୀମାନଙ୍କୁ ଦାନ କର

ସେହି ଅଭାବଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦାନ କରିବା ଉଚିତ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଛନ୍ତି ଏବଂ (ଜୀବିକାର୍ଜନ ପାଇଁ) କୁଆଡ଼େ ଯିବାଆସିବା କରି ପାରୁନାହାନ୍ତି । ସେମାନେ ଭିକ୍ଷା କରନ୍ତି ନାହିଁ ବୋଲି ଅଜ୍ଞାନୀ ବ୍ୟକ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଧନବାନ ମନେ କରିଥାଏ । ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ମୁହଁ ଦେଖି ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଜାଣିପାରବ । ସେମାନେ

ପଛରେ ପଡ଼ି ମାଗନ୍ତି ନାହିଁ । ଯାହା ତୁମେମାନେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବ, ଅଲ୍ଲାହ୍ ତାହା ଜାଣନ୍ତି ।
(୨/୨୭୩)

ଗୁସ୍ତଦାନ ମହାପୁଣ୍ୟ

ଯେଉଁମାନେ ଦିନ ଓ ରାତିରେ, ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ବା ଗୋପନରେ ନିଜର ଧନ ଖର୍ଚ୍ଚ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଉଚିତ ପ୍ରତିଦାନ ରହିଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଭୟ ନାହିଁ ବା ସେମାନେ ଦୁଃଖ ପାଇବେ ନାହିଁ ।
(୨/୨୭୪)

ସୁଧଜୀବୀ ନର୍କଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବେ

ଯେଉଁମାନେ ସୁଧ ନିଅନ୍ତି, ସେମାନେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ପରି ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେବେ ଯାହାକୁ ଶଇତାନ ସ୍ବର୍ଗ କରି ପାଗଳ କରି ଦେଇଥାଏ, କାରଣ ସେମାନେ କହୁଥିଲେ, “ବ୍ୟବସାୟ ମଧ୍ୟ ସୁଧ ପରି” ଅଥଚ ଅଲ୍ଲାହ୍ ବ୍ୟବସାୟକୁ ବୈଧ ଏବଂ ସୁଧକୁ ଅବୈଧ କରିଛନ୍ତି । ପୁଣି ଯାହା ପାଖରେ ତା’ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପହଞ୍ଚେ ଏବଂ ସେ ସେଥିରୁ ବିରତ ରହେ, ତେବେ ଯାହା ସେ ପୂର୍ବରୁ ନେଇ ସାରିଛି, ତାହା ତା’ର । ଆଉ ତା’ ବିଚାର ଅଲ୍ଲାହ୍ଙ୍କ ହାତରେ । ଯିଏ ପୁନରାୟ ସୁଧ ନିଏ, ଏହିମାନେ ନର୍କବାସୀ ହେବେ ଏବଂ ସେଥିରେ ସର୍ବଦା ରହିବେ ।
(୨/୨୭୫)

ରଣୀକୁ ମହଲତ ଦିଅ ବା ରଣ କ୍ଷମା କରିଦିଅ

ଯଦି କେହି (ରଣଗ୍ରହୀତା) ଅଭାବଗ୍ରସ୍ତ ଥାଏ, ତେବେ ଅବସ୍ଥା ସୁଧୁରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାକୁ ଅବସର ଦିଅ ଆଉ ଯଦି ଦାନ ମନେକରି ରଣ କ୍ଷମା କରିଦିଅ, ତେବେ ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏକ ମହତ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ, ଯଦି ତୁମେମାନେ ଏହା ବୁଝିପାର ।
(୨/୨୮୦)

ରଣ ଦିଆନିଆ ବେଳେ ବୁଦ୍ଧିନୀମା କରିନିଅ

ହେ ବିଶ୍ବାସକାରୀମାନେ ! ଯଦି କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପାଇଁ ରଣ ଦିଆ ନିଆ କର, ତେବେ ତାକୁ (ବୁଦ୍ଧିନୀମାରେ) ଲେଖି ରଖ ।
(୨/୨୮୨)

ଇଶ୍ବର ଅନ୍ତର କଥା ଜାଣନ୍ତି

ପୃଥିବୀ ଓ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି ସବୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର । ଯାହା ତୁମ ଅନ୍ତରରେ ଅଛି, ତାହା ତୁମେ ପ୍ରକାଶ କର ବା ଗୋପନ ରଖ, ଅଲ୍ଲାହ ତୁମାନଙ୍କଠାରୁ ତାହାର ହିସାବ ଅବଶ୍ୟ ନେବେ । ପୁଣି ଯାହାକୁ ଚାହିଁବେ କ୍ଷମା କରିଦେବେ ଏବଂ ଯାହାକୁ ଚାହିଁବେ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ । ଅଲ୍ଲାହ ଅବଶ୍ୟ ସବୁକିଛି କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ । (୨/୨୮୪)

ମଣିଷ ଯାହା ଅର୍ଜନ କରିବ ତାହାହିଁ ଭୋଗିବ

ଅଲ୍ଲାହ କାହାରିକୁ ତା' ସାମର୍ଥ୍ୟଠାରୁ ଅଧିକ ଦାୟିତ୍ବ (ବୋଧ) ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଯାହା (ପୁଣ୍ୟ) ସେ ଅର୍ଜନ କଲା ତାହା ତା'ରି ପାଇଁ ଏବଂ ଯାହା (ପାପ) ସେ ଅର୍ଜନ କଲା ତା' ବୋଧ (ମଧ୍ୟ) ତା'ରି ଉପରେ । (୨/୨୮୬)

ଇଶ୍ବର ସମଗ୍ର ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡକୁ ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି

ଅଲ୍ଲାହ - ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହାନ୍ତି । ସଦା ଜୀବନ୍ତ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କର ଧାରଣକର୍ତ୍ତା । (୩/୨)

ଅଲ୍ଲାହ ସମସ୍ତ ଦିବ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକର ସ୍ରଷ୍ଟା

(ହେ ମୁହମ୍ମଦ !) ସେ ତୁମ ପ୍ରତି ସତ୍ୟ-ଆଧାରିତ ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରକଟ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ପୂର୍ବ ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କର ସମର୍ପନ କରେ । ସେ ହିଁ ପୂର୍ବ ଲୋକମାନଙ୍କର ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ନିମନ୍ତେ (ମୁସାଙ୍କ ପ୍ରତି) ତୋରାତ୍ ଓ (ଯିଶୁଙ୍କ ପ୍ରତି) ଜନଜିଲ୍ (ଗ୍ରନ୍ଥ) ପ୍ରକଟ କରିଥିଲେ, ସେ ହିଁ (ସତ୍ ଓ ଅସତ୍ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭେଦ କରିବାର) କ୍ଷମ୍ପତି (ଅର୍ଥାତ୍ କୁରଆନ) ପ୍ରକଟ କଲେ । ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାଣୀକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅବଶ୍ୟ କଠୋର ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିଛି । ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରବଳ ପରାକ୍ରମୀ ତଥା ଶାସ୍ତିଦାତା ।

(୩/୩-୪)

କୁରଆନର ସ୍ବଷ୍ଟ ବାଣୀଗୁଡ଼ିକ ହିଁ ଗ୍ରନ୍ଥର ମୂଳାଧାର

(ହେ ମୁହମ୍ମଦ !) ସେ ହିଁ ତୁମ ପ୍ରତି ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରକଟ କଲେ ଯେଉଁଥିରେ ରହିଛି ସ୍ବଷ୍ଟ ନିର୍ଦ୍ଦାୟକ ବାଣୀ ଏବଂ ଏହିଗୁଡ଼ିକ ହିଁ ଗ୍ରନ୍ଥର ମୂଳାଧାର । ଏହାର ଅନ୍ୟ କେତେକ ବାଣୀ ଅସ୍ବଷ୍ଟ ।

ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର କୁଟିଳତାପୂର୍ଣ୍ଣ, ସେମାନେ ସେହି ଅସ୍ପଷ୍ଟ ବାଣୀଗୁଡ଼ିକ ପଛରେ ଲାଗି ଥାଆନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକ ମାଧ୍ୟମରେ ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ଆଉ ସେଗୁଡ଼ିକର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଅର୍ଥ ଜାଣିବା ପାଇଁ। ଅଥଚ ସେଗୁଡ଼ିକର ସଠିକ ଅର୍ଥ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ। ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଗଭୀର, ସେମାନେ କହନ୍ତି “ଆମେ ଏହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ। ସବୁତକ ଆମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ବାଣୀ”, କିନ୍ତୁ ଏକଥା କେବଳ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଲୋକମାନେ ହିଁ ବୁଝି ପାରନ୍ତି। (୩/୭)

ସଂସାରକୁ ଆକର୍ଷଣୀୟ କରାଯାଇଛି

ଲୋଭନୀୟ କରି ଦିଆଯାଇଛି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ବାଞ୍ଛିତ ବସ୍ତୁ, ଯଥା - ନାରୀ, ପୁତ୍ର, ସୁନାରୁପାର ଭଣ୍ଡାର, ଉଚ୍ଚମାନର ଅଶ୍ୱ, ପଶୁସଂପଦ ଓ ଶସ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର। ଏଗୁଡ଼ିକ (କେବଳ) ପାର୍ଥବ ଜୀବନର ସାଧନ, ମାତ୍ର ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିଛି ସର୍ବୋତ୍ତମ ନିବାସ। (୩/୧୪)

ଧର୍ମାତ୍ମାମାନେ ରାତିର ଅନ୍ତିମ ପ୍ରହରରେ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି

ଏମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମପରାୟଣ ଲୋକମାନେ) ସହିଷ୍ଣୁ, ସତ୍ୟବାଦୀ, ଆଜ୍ଞାକାରୀ, ଦାନଶୀଳ ଏବଂ ଏମାନେ ରାତ୍ରର ଅନ୍ତିମ ପ୍ରହରରେ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିକଟରେ) କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି। (୩/୧୭)

ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନୁହେଁ

(ଜାଣିରଖ) ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହାନ୍ତି। ଏହାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି ସ୍ୱୟଂ ଅଲ୍ଲହ, ତାଙ୍କର ଦେବଗଣ ତଥା ଜ୍ଞାନୀ ବ୍ୟକ୍ତିଗଣ ଏବଂ ସେ ହିଁ ନ୍ୟାୟର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା। ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେହି ଈଶ୍ୱର ନାହାନ୍ତି। ସେ ପ୍ରବଳ ପରାକ୍ରମୀ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ। (୩/୧୮)

ମଣିଷର ପ୍ରକୃତ ଧର୍ମ ଈଶ୍ୱରଶରଣ

ବାସ୍ତବରେ ଇସଲାମ୍ (ଅର୍ଥାତ୍ ଈଶ୍ୱରଶରଣ) ହିଁ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଧର୍ମ। ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଦିବ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେମାନେ ଏଥିରେ ଯେଉଁ ମତଭେଦ କଲେ, ତାହା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକୃତ ଜ୍ଞାନ ପହଞ୍ଚି ସାରିବା ପରେ, କେବଳ ନିଜ ନିଜର ଜିଦ୍ ଯୋଗୁଁ

କଲେ । ଯିଏ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାଣୀକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରେ, ଅଲ୍ଲାହ୍ ଶୀଘ୍ର ତାହାର ହିସାବ ନେବେ ।
(୩/୧୯)

କ୍ଷମତା ଓ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ହାତରେ

ତୁମେ କୁହ “ହେ ଅଲ୍ଲାହ୍ ! ସକଳ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଅଧିକାରୀ, ତୁମେ ଯାହାକୁ ଚାହଁ କ୍ଷମତା ଦିଅ ଏବଂ ଯାହାଠାରୁ ଚାହଁ କ୍ଷମତା ଛଡ଼ାଇ ନିଅ, ଯାହାକୁ ଚାହଁ ସମ୍ମାନ ଦିଅ ଏବଂ ଯାହାକୁ ଚାହଁ ଲାଞ୍ଜିତ କର, ତୁମ୍ଭର ହାତରେ ରହିଛି ସକଳ କଲ୍ୟାଣ । ଅବଶ୍ୟ ତୁମେ ସବୁକିଛି କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ।
(୩/୨୬)

ସେ ସଜୀବରୁ ନିର୍ଜୀବକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରନ୍ତି

ତୁମେ ରାତ୍ରିକୁ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ଦିନକୁ ରାତ୍ରି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାଅ ଏବଂ ତୁମେ ସଜୀବକୁ ନିର୍ଜୀବରୁ ଏବଂ ନିର୍ଜୀବକୁ ସଜୀବରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କର ଏବଂ ତୁମେ ଯାହାକୁ ଚାହଁ ଅମାପ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଅ ।”
(୩/୨୭)

ଈଶ୍ୱରଦୃତଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର

କହିଦିଅ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥାଅ, ତେବେ ମୋ’ କଥା ମାନି ଚଳ । ଅଲ୍ଲାହ୍ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପାପ କ୍ଷମା କରିଦେବେ । ଅଲ୍ଲାହ୍ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଏବଂ କରୁଣାମୟ ।”
(୩/୩୧)

ସବୁ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ସମାନ ରୂପେ ରହିଥିବା କଥା ଗ୍ରହଣ କରିନିଅ

ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ହେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ! ଆସ ଏଭଳି କଥାଟିଏ ଗ୍ରହଣ କରିନେବା ଯାହା ତୁମ୍ଭ ଓ ଆମ ଭିତରେ ସମାନ ଭାବରେ ରହିଛି, ଯେ ଆମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ସେବା-ଉପାସନା କରିବା ନାହିଁ କିମ୍ବା କାହାରିକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଈଶ୍ୱରଦୃତେ ଅଂଶୀଦାର କରିବା ନାହିଁ କିମ୍ବା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଆମ ଭିତରୁ କେହି କାହାରିକୁ ଈଶ୍ୱର (ରୂପେ ଗ୍ରହଣ) କରିବ ନାହିଁ ।” ତା’ପରେ ଯଦି ସେମାନେ ନ ମାନନ୍ତି, ତେବେ କହିଦିଅ “ତୁମେମାନେ ସାକ୍ଷୀ ଥାଅ ଯେ ଆମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ।”
(୩/୬୪)

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଇଶ୍ବରଦୂତ ମୁସଲିମ୍ ଥିଲେ

ଇବ୍ରାହିମ୍ (ଆବ୍ରାହମ୍) ଇହୁଦୀ ବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ନଥିଲେ । ସେ ଏକନିଷ୍ଠ ମୁସଲିମ୍ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆଜ୍ଞାକାରୀ) ଥିଲେ ଏବଂ ବହୁଇଶ୍ବରବାଦୀ ନଥିଲେ । (୩/୨୭)

ସତକୁ ମିଛ ସହ ମିଶାଅ ନାହିଁ

ହେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ! କାହିଁକି ତୁମେମାନେ ଜାଣିଶୁଣି ସତକୁ ମିଛ ସହିତ ମିଶାଇ ଦେଉଛ ଏବଂ ସତ୍ୟକୁ ଲୁଚାଇ ଦେଉଛ, ଯଦିଓ ତୁମେମାନେ ଏହା (ଭଲରୂପେ) ଜାଣିଛ ? (୩/୭୧)

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଇଶ୍ବରଦୂତ ଏକେଶ୍ବରବାଦର ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି

କୌଣସି ମାନବ ପକ୍ଷରେ ଏହା ସମ୍ଭବପର ନୁହେଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ୍ ତାକୁ ଗ୍ରନ୍ଥ, ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଦିବ୍ୟ-ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ ପ୍ରଦାନ କରିଥିବେ ଆଉ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବ ଯେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ୍ଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ମୋର ଉପାସକ ହୋଇଯାଅ । ବରଂ (ସେ କହିବ ଯେ) ତୁମେମାନେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କର ଭକ୍ତ ହୋଇଯାଅ, କାରଣ ତୁମେମାନେ ତ ଗ୍ରନ୍ଥର ଶିକ୍ଷା ଦିଅ ଏବଂ ଗ୍ରନ୍ଥପାଠ ମଧ୍ୟ କର । ସେ କଦାପି ଏହା ମଧ୍ୟ କହିବ ନାହିଁ ଯେ ତୁମେମାନେ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ବା ଇଶ୍ବରଦୂତମାନଙ୍କୁ ଇଶ୍ବର କରିଦିଅ । ତୁମେମାନେ ସମର୍ପଣ କରିସାରିବା ପରେ କ’ଣ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଧର୍ମର ଆଦେଶ ଦେବ ? (୩/୭୯-୮୦)

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିବ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥ ଅଲ୍ଲାହ୍ଙ୍କର

କହିଦିଅ, “ଆମେ ଅଲ୍ଲାହ୍ଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ଵାସ କରୁ ଏବଂ ଯେଉଁ ଗ୍ରନ୍ଥ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରକଟ ହେଲା ଏବଂ ଯେଉଁ ଗ୍ରନ୍ଥ ଇବ୍ରାହିମ୍, ଇସମାଇଲ୍, ଯାକୁବ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସଂତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରକଟ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଯାହା ମୁସା, ଈସା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଇଶ୍ବରଦୂତମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଡରଫରୁ ପ୍ରଦାନ କରା ଯାଇଥିଲା, ସବୁଗୁଡ଼ିକୁ ବିଶ୍ଵାସ କରୁ ଏବଂ ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭେଦ କରୁନାହିଁ ଏବଂ ଆମେମାନେ ସେହି ଅଲ୍ଲାହ୍ଙ୍କଠାରେ ନିଜକୁ ସମର୍ପଣ କରୁଛୁ ।” (୩/୮୪)

ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଦିଅ ନାହିଁ

ଯେଉଁମାନେ (ସତ୍ୟକୁ) ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଦେଲେ ଏବଂ ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କଲେ, ନିଜ ମୁକ୍ତି ବିନିମୟରେ ଯଦି ସେମାନେ ପୃଥିବୀ ପରିମାଣରେ ସୁନା (ମଧ୍ୟ) ଦିଅନ୍ତି, ତଥାପି ତାହା ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଅଛି ଏବଂ କେହି ସେମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନାହାନ୍ତି । (୩/୯୧)

ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ନିଜର ପ୍ରିୟ ବସ୍ତୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କର

ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ସେହି ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ତ୍ୟାଗ ନ କରିଛ, ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଅତ୍ୟନ୍ତ) ପ୍ରିୟ, ତୁମେମାନେ କଦାପି ପୁଣ୍ୟଲାଭ କରି ପାରିବ ନାହିଁ । ଯାହା ତୁମେମାନେ ଖର୍ଚ୍ଚ କର, ଅଲ୍ଲାହ୍ ତାହା ଜାଣନ୍ତି । (୩/୯୨)

କାବା ଗୃହର ହଜ୍ ସଂପାଦନ କର

ବାସ୍ତବରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ (ଉପାସନା) ପାଇଁ ଯେଉଁ ଗୃହଟି ସର୍ବପ୍ରଥମେ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିଲା, ତାହା ମକ୍କାରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଏହା ସମଗ୍ର ଜଗତ ପାଇଁ କଲ୍ୟାଣଦାୟକ ତଥା ସତପଥର ଉତ୍ସ । ସେଥିରେ ସ୍ବଷ୍ଟ ନିଦର୍ଶନ ଅଛି, ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ଉପାସନାର ଆସ୍ଥାନ ଅଛି ଏବଂ ଯିଏ ଏହା ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରେ, ସେ ନିରାପଦ ହୋଇଯାଏ । ଏହା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅଧିକାର ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଏଠାକୁ ଯାତ୍ରା କରିବା ପାଇଁ ସମର୍ଥ, ସେମାନେ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ରୂପେ ଏହି ଗୃହର ହଜ୍ କରନ୍ତୁ । ଯଦି କେହି ଅମାନ୍ୟ କରେ, ତେବେ (ସେ ଜାଣି ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ୍ ବିଶ୍ବବାସୀଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ନୁହନ୍ତି । (୩/୯୬-୯୭)

ଅବଜ୍ଞାକାରୀ ଅବସ୍ଥାରେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରନାହିଁ

ହେ ବିଶ୍ବାସକାରୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଏପରି ଭୟ କର ଯେପରି ତାଙ୍କୁ ଭୟ କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ (ସାବଧାନ) ମୁସଲିମ୍ (ଆଜ୍ଞାକାରୀ) ନଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ତୁମମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ନ ହେଉ । (୩/୧୦୨)

ବିଭାଜନ ସୃଷ୍ଟି କର ନାହିଁ

ସମସ୍ତେ ମିଶି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ରଞ୍ଜିତ ଦୃଢ଼ତାର ସହ ଧରିରଖ ଏବଂ ଭାଗ ଭାଗ ହୋଇଯାଅ ନାହିଁ । (୩/୧୦୩)

ସଦୁପଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ଗୋଷ୍ଠି ରହୁ

ସଦାଚାରର ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅବଶ୍ୟ ଏକ ଗୋଷ୍ଠି ରହିବା ଉଚିତ, ଯିଏ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ସତକର୍ମ କରିବାର ଉପଦେଶ ଦେବ ଏବଂ ଅସତ କର୍ମରୁ ବିରତ ରଖିବ । ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ହିଁ ସଫଳ ହେବେ । (୩/୧୦୪)

ଧର୍ମରେ ବିଭାଜନ ସୃଷ୍ଟିକାରୀ କଠିନ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବେ

ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପରି ହୁଅ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ଷମ୍ଭ ପ୍ରମାଣ ପହଞ୍ଚିବା ସତ୍ତ୍ବେ ସେମାନେ ଭାଗ ଭାଗ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ମତଭେଦ କଲେ । ଏମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଠୋର ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିଛି । (୩/୧୦୫)

ଇଶ୍ବର ଜଗତବାସୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ ଚାହାନ୍ତି ନାହିଁ

ଅଲ୍ଲାହ୍ ବିଶ୍ବବାସୀଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅନ୍ୟାୟ କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ନାହିଁ ।

(୩/୧୦୮)

ସୁଧ ନେବା ମହାପାପ

ହେ ବିଶ୍ବାସକାରୀମାନେ ! ବହୁଗୁଣିତ କରି ସୁଧ ନିଅ ନାହିଁ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର, ତାହେଲେ ତୁମମାନେ ସଫଳ ହେବ । ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷକୁ ଭୟ କର ଯାହା ଅବଜ୍ଞାକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରଖାଯାଇଛି । (୩/୧୩୦-୧୩୧)

ସଦାଚାରୀମାନେ କ୍ରୋଧ ସମ୍ବରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟକୁ କ୍ଷମା କରନ୍ତି

(ସଦାଚାରୀ ସେଇମାନେ) ଯେଉଁମାନେ ଉଭୟ ସ୍ବଚ୍ଛଳ ଅବସ୍ଥାରେ ତଥା ଅଭାବ ଅନାଟନ ବେଳେ ଧନ ଖର୍ଚ୍ଚ କରନ୍ତି, କ୍ରୋଧ ସମ୍ବରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିଦିଅନ୍ତି । ଏଭଳି ପରୋପକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ୍ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି । (୩/୧୩୪)

ସଦାଚାରୀମାନେ କୁକର୍ମ ପାଇଁ ତୁରନ୍ତ କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି

ଏମାନେ ଯଦି କୌଣସି ନିର୍ଲଜ୍ଜ କର୍ମ କରନ୍ତି ବା ନିଜ ପ୍ରତି କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅନ୍ୟାୟ କରିବସନ୍ତି, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କଠାରେ ଧ୍ୟାନମଗ୍ନ ହୋଇ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଏ ଦୋଷ କ୍ଷମା କରିବ ? ସେମାନେ ଜାଣିଶୁଣି ନିଜ କୁକର୍ମରେ ଅତି ବସନ୍ତି ନାହିଁ । (୩/୧୩୫)

କୁରଆନ ମାନବଜଗତ ପାଇଁ ହିତୋପଦେଶ

ଏହି କୁରଆନ ମାନବଜଗତ ପାଇଁ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ସନ୍ଦେଶ ତଥା ଈଶ୍ବରଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନକାରୀ ଉପଦେଶ । (୩/୧୩୮)

ଈଶ୍ବରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ବିନା ଜୀବର ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏନାହିଁ

ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ବିନା କୌଣସି ଜୀବର ମୃତ୍ୟୁ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ, ଯାହାର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ଲେଖା ହୋଇ ରହିଛି । ଯିଏ ଇହଲୋକରେ (ନିଜ କର୍ମର) ପ୍ରତିଦାନ ଚାହେଁ, ଆମ୍ଭେ ତାକୁ (ଏଠାରେ) କିଛି ଦେଇଦେଉ ଏବଂ ଯିଏ ପରଲୋକରେ ପ୍ରତିଦାନ ଚାହେଁ, ତାକୁ ପରଲୋକରେ ଦେଉ । ଆମ୍ଭେ କୃତଜ୍ଞମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ନିଶ୍ଚୟ ଦେବୁ । (୩/୧୪୫)

ଈଶ୍ବରଦୂତ ଗ୍ରନ୍ଥ ଓ ତତ୍ତ୍ବର ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି

ଅଲ୍ଲାହ ବିଶ୍ବାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବଶ୍ୟ ଅନୁଗ୍ରହ କଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଈଶ୍ବରଦୂତ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ ଯିଏ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବାଣୀ ପାଠକରି ଶୁଣାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରନ୍ଥ ଓ ତତ୍ତ୍ବର ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମଶୁଦ୍ଧି କରନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନେ ସ୍ପଷ୍ଟ ବିଭ୍ରାନ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ରହିଥିଲେ । (୩/୧୬୪)

କୃପଣମାନେ କଠୋର ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବେ

ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଅନୁଗ୍ରହ କରି କିଛି ଦେଇଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ସେମାନେ କୃପଣତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଏହା ଆଦୌ ମନେ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ଯେ ଏହି କୃପଣତା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ହିତକର, ବରଂ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭାରି କ୍ଷତିକର । ଯେଉଁ ଧନ ପାଇଁ

ସେମାନେ କୃପଣତା କରୁଛନ୍ତି, ଅନ୍ତିମ ବିଚାର ଦିନ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ବେକର ଶିକୁଳି ହେବ । (୩/୧୮୦)

କର୍ମର ସମପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିଫଳ ପରଲୋକର ମିଳିବ

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବ ମୃତ୍ୟୁର ସ୍ବାଦ ଚାଖିବ ଏବଂ (କର୍ମର) ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିଫଳ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜୀବନ ଲାଭ କରିବା ଦିନ ହିଁ ମିଳିବ । (୩/୧୮୫)

ପାର୍ଥିବ ଜୀବନର ଉପଲକ୍ଷିଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ମାୟା

ପାର୍ଥିବ ଜୀବନର ଉପଲକ୍ଷି ଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ମାୟା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହେଁ । (୩/୧୮୫)

ପୂର୍ବର ଧର୍ମଗୁରୁମାନେ ଦୈବବାଣୀକୁ ଲୁଚାଇଲେ

ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ୍ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଏହି ବଚନ ନେଇଥିଲେ, “ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ କରିବ ଏବଂ ତାହାକୁ ଲୁଚାଇବ ନାହିଁ” ତଥାପି ସେମାନେ ନିଜ ବଚନରୁ ଓହରି ଗଲେ ଏବଂ ତାହାକୁ ଅତି ସାମାନ୍ୟ ଫାଇଦା ପାଇଁ ବିକିଦେଲେ । କି ଜଘନ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ ସେମାନେ କଲେ ! (୩/୧୮୭)

ନାସ୍ତିକମାନଙ୍କର ଆଚବାଟ ତୁମକୁ ଭ୍ରମିତ ନ କରୁ

ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ୟକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି, ସହର ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଆଚବାଟ ତୁମମାନଙ୍କ ମନରେ ଭ୍ରମ ସୃଷ୍ଟି ନ କରୁ । ଏହା ତ କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ ସୁଖ । ଏହା ପରେ ନର୍ଦ୍ଦ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ନିବାସ ହେବ । ଏହା ଏକ କଦର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଥାନ । (୩/୧୯୬-୧୯୭)

ଆତ୍ମୀୟସ୍ବଜନଙ୍କ ଅଧିକାର ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ରୁହ

ହେ ମନୁଷ୍ୟଗଣ ! ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଭୟ କର, ଯିଏ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରାଣରୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ ଏବଂ ସେଥିରୁ ତାର ଯୋଡ଼ି ଉତ୍ପନ୍ନ କଲେ ଏବଂ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀଙ୍କୁ ବିସ୍ତାରିତ କରିଦେଲେ । ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କୁ ଭୟ କର ଯାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାହି

ଦେଇ ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପରଠାରୁ (ନିଜ ଅଧିକାର) ମାଗିଥାଅ, (ବିଶେଷତଃ) ଆତ୍ମୀୟସ୍ବଜନଙ୍କ (ଅଧିକାର) ସଂପର୍କରେ। ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଅଲ୍ଲାହ୍ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନଜର ରଖିଛନ୍ତି। (୪/୧)

ଅନାଥମାନଙ୍କର ଧନ ଆତ୍ମସ୍ବାତ କରିବା ମହାପାପ

ଅନାଥମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଫେରାଇଦିଅ। (ସେମାନଙ୍କ) ଉକୃଷ୍ଟ ଧନକୁ ନିକୃଷ୍ଟ ଧନ ଦ୍ବାରା ବଦଳି ଦିଅ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଧନକୁ ନିଜ ଧନ ସହ ମିଶାଇ ଖାଇଯାଅ ନାହିଁ। ଅବଶ୍ୟ ଏହା ଏକ ଜୟନ୍ତ୍ୟ ପାପ। (୪/୨)

ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ ଖୁସି ମନରେ ମେହେର (ସ୍ବାଧିନ) ଦିଅ

ସ୍ବାମୀମାନଙ୍କୁ ଖୁସି ମନରେ ସେମାନଙ୍କର ମେହେର (ଅର୍ଥାତ୍ ବିବାହ କାଳୀନ ସ୍ବାଧିନ) ଦିଅ। ତା'ପରେ ଯଦି ସେମାନେ ଏଥିରୁ କିଛି (ତୁମ ପାଇଁ) ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ତାହାକୁ ଆନନ୍ଦରେ ଭୋଗ କର। (୪/୪)

ପୈତୃକ ସଂପତ୍ତିରେ ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀ, ଉଭୟଙ୍କର ଭାଗ ଅଛି

ପିତାମାତା ଓ ଆତ୍ମୀୟମାନେ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବା ସଂପତ୍ତି ଅଳ୍ପ ହେଉ ବା ବେଶୀ, ସେଥିରେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଭାଗ ଅଛି ଏବଂ ନାରୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଭାଗ ଅଛି। ଏକ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଭାଗ। (୪/୭)

ସଂପତ୍ତି ବଣ୍ଟନ ବେଳେ ସଂପର୍କୀୟ ଓ ଦୀନଦୁଃଖୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କିଛି ଦିଅ

ସଂପତ୍ତି ବଣ୍ଟନ ବେଳେ ଯଦି ଅନାଥ, ସଂପର୍କୀୟ ବା ଦୀନଦୁଃଖୀ ଉପସ୍ଥିତ ଥାଆନ୍ତି, ତେବେ ସେହି ଧନରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କିଛି ଦିଅ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହ ବିନମ୍ର ବ୍ୟବହାର କର। (୪/୮)

ଅନାଥମାନଙ୍କ ଧନ ଆତ୍ମସ୍ବାତ କଲେ ନର୍କଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବ

ଯେଉଁମାନେ ଅସଦ୍ ଉପାୟରେ ଅନାଥମାନଙ୍କର ଧନ ଖାଇ ଯାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜ ପେଟରେ ନିଆଁ ଭର୍ତ୍ତି କରନ୍ତି। ସେମାନେ ନିଷ୍ଠୁର ଜ୍ବଳନ୍ତ ଅଗ୍ନିରେ ନିଷିଫ୍ତ ହେବେ। (୪/୧୦)

ଉତ୍ତରାଧିକାର ସତ୍ତ୍ୱରେ ପରିଜନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାଗ ଅଛି

ଅଲ୍ଲାହ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ଆଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ଜଣେ ପୁରୁଷର ଭାଗ ଦୁଇଜଣ ନାରୀଙ୍କ ଭାଗ ସହ ସମାନ । ନାରୀ ଯଦି ଦୁଇଜଣରୁ ଅଧିକ ଥାଆନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଭାଗ ମୃତକ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବା ସଂପତ୍ତିର ଦୁଇ-ତୃତୀୟାଂଶ ଆଉ ଯଦି ସେ ଜଣେ ଥାଏ, ତେବେ ସେ ଅର୍ଦ୍ଧାଂଶ ପାଇବ । ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିର ପିତାମାତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ମୃତକର ସଂପତ୍ତିରେ ଷଷ୍ଠ ଭାଗ, ଯଦି ମୃତକର ସନ୍ତାନ ଥାଆନ୍ତି । ଆଉ ଯଦି ତାର ସଂତାନ ନ ଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ତା' ପିତା ମାତା ହିଁ ତା' ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ, ତେବେ ତା' ମାଆର ଭାଗ ଏକତୃତୀୟାଂଶ ଏବଂ ଯଦି ତା'ର ଭାଇ ଭଉଣୀ ଥାଆନ୍ତି, ତେବେ ମାଆର ଏକ ଷଷ୍ଠାଂଶ । (ଏହି ଭାଗବଣ୍ଟନ) ତା' ଇଚ୍ଛାପତ୍ର (କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଲା) ପରେ ଏବଂ ରଣ ପରିଶୋଧ ପରେ କରାଯିବ ଯାହା ସେ କରି ଯାଇଥିବ । ତୁମେ ଜାଣ ନାହିଁ ଯେ ତୁମ ପିତା ବା ପୁତ୍ରଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ତୁମମାନଙ୍କର ସର୍ବାଧିକ ହିତକାରୀ । ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା (ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରା ଯାଇଥିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । (ଜାଣି ରଖ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ସର୍ବଜ୍ଞ ଓ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ । ତୁମମାନଙ୍କର ପତ୍ନୀମାନେ ଯାହା ଛାଡ଼ି ଯାଆନ୍ତି, ଯଦି ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ ନଥିବେ, ତେବେ ତୁମେ ତାର ଅର୍ଦ୍ଧାଂଶ ପାଇବ, ଆଉ ଯଦି ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଥିବେ, ତେବେ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର (କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଲା) ପରେ ଏବଂ ରଣ ପରିଶୋଧ ପରେ ସେହି ସଂପତ୍ତିର ଏକ ତତ୍ତ୍ୱାର୍ଥାଂଶ ତୁମମାନଙ୍କର । ଆଉ ତୁମେମାନେ ଯାହା ଛାଡ଼ି ଯାଅ, ତାର ଏକତତ୍ତ୍ୱାର୍ଥାଂଶ ତୁମ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କର, ଯଦି ତୁମର ସନ୍ତାନ ନାହାନ୍ତି । ଆଉ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଥିବେ, ତେବେ ତୁମ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର (କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଲା) ପରେ ଏବଂ ରଣ ପରିଶୋଧ ପରେ ତୁମ ସଂପତ୍ତିର ଏକ ଅଷ୍ଟମାଂଶ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଳିବ । ଆଉ ଯଦି ସେହି ମୃତ ପୁରୁଷ ବା ମହିଳାର ପିତାମାତା ବା ସନ୍ତାନସନ୍ତତି (ଜୀବିତ) ନ ଥାଆନ୍ତି ଏବଂ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଭାଇ ଓ ଗୋଟିଏ ଭଉଣୀ ଥାଆନ୍ତି, ତେବେ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଏକଷଷ୍ଠମାଂଶର ଅଧିକାରୀ ହେବେ । ଏବଂ ଯଦି (ଭାଇ ଭଉଣୀ) ଅଧିକ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର (କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଲା) ପରେ ଏବଂ ରଣ ପରିଶୋଧ ପରେ (ଅବଶିଷ୍ଟ ସଂପତ୍ତିର) ଏକତୃତୀୟାଂଶରେ ଅଂଶାଦାର ହେବେ, ଏହି ସର୍ତ୍ତରେ ଯେ ଅନ୍ୟ କାହାରି କ୍ଷତି ନ ହୁଏ । ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଆଦେଶ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସର୍ବଜ୍ଞ ଏବଂ ସହନଶୀଳ । ଶୁଭ୍ରିକ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସୀମା । ଯେ କେହି ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାଙ୍କ ଧର୍ମଦୂତଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବ, ତାକୁ ସେ ଏଭଳି ଉଦ୍ୟାନରେ ସ୍ଥାନ ଦେବେ ଯାହା ପାଦତଳେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହୁଏ । ଏଭଳି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ରହିବେ ଏବଂ ଏହାହିଁ ବଡ଼ ସଫଳତା । ଯିଏ ଅଲ୍ଲାହ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହଙ୍କର ଅବଜ୍ଞା କରିବ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସୀମାଗୁଡ଼ିକୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରିବ, ସେ ତାକୁ ନିକଟରେ ନିକ୍ଷେପ କରିବେ ଯେଉଁଠାରେ ସେ ସର୍ବଦା ରହିବ ଏବଂ (ସେଠାରେ) ତା’ ପାଇଁ ଲାଞ୍ଜନାଦାୟକ ଶାସ୍ତି (ପ୍ରସ୍ତୁତ) ରହିଛି ।

(୪/୧୧-୧୪)

ସମାଲିଂଗୀ ଯୌନ ସମ୍ବନ୍ଧ ଏକ ପାପାଚାର

ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯଦି ଦୁଇଜଣ ପୁରୁଷ ସେହିପରି ଦୁଷ୍ଟର୍ଣ୍ଣ (ଅର୍ଥାତ୍ ପରସ୍ପର ଯୌନକ୍ରିୟା) କରନ୍ତି, ତେବେ ଉଭୟଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଅ ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଅନୁତାପ କରନ୍ତି ଏବଂ ନିଜ ଆଚରଣ ସଂଶୋଧନ କରି ନିଅନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପିଛା ଛାଡ଼ି ଦିଅ । ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ କ୍ଷମାଶୀଳ ଏବଂ କୃପାଶୀଳ ।

(୪/୧୬)

କିଭଳି ପଶ୍ଚାତାପ ଗ୍ରହଣୀୟ

ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ କେବଳ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଅନୁତାପ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅଜ୍ଞାନତା ବଶତଃ କୁକର୍ମ କରିବସନ୍ତି ଆଉ ଶୀଘ୍ର ଅନୁତାପ କରି ନିଅନ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍ ସେଥିରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି) । ଏହିମାନଙ୍କର ଅନୁତାପ ଅଲ୍ଲାହ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାହ ସର୍ବଜ୍ଞ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞ ।

(୪/୧୭)

ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ପଶ୍ଚାତାପ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ

ଏଭଳି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ପଶ୍ଚାତାପ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ ଯେଉଁମାନେ ନିରନ୍ତର କୁକର୍ମ କରୁଥାଆନ୍ତି, ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ମୃତ୍ୟୁ ଆସି ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ, ସେ କହେ, “ମୁଁ ଏବେ ଅନୁତାପ କରୁଛି” କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର (ପଶ୍ଚାତାପ) ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ ଯେଉଁମାନେ (ଈଶ୍ଵର ଓ ଈଶ୍ଵରଦୂତଙ୍କ ପ୍ରତି) ଅବିଶ୍ଵାସ କରିଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ମରି ଯାଆନ୍ତି । ଏଭଳି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖିଛୁ ।

(୪/୧୮)

ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ସହ ଭଲରୂପେ ବସବାସ କର

ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ବଳପୂର୍ବକ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ମାଳିକ ହୋଇଯିବା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବୈଧ ନୁହେଁ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କୁ ଏଥିପାଇଁ ରୋକି ରଖ ନାହିଁ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା (ସ୍ତ୍ରୀଧନ) ଦେଇଛ ସେଥିରୁ କିଛି ଛଡ଼ାଇନେବ । ହଁ, ଯଦି ସେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପାପ କରନ୍ତି, ତେବେ ଭିନ୍ନ କଥା । ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଭଲରୂପେ ବସବାସ କର । ଯଦି ସେମାନେ ତୁମକୁ ପସନ୍ଦ ନୁହନ୍ତି, ତେବେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭବ ଯେ ହୁଏତ କୌଣସି ବସ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗେ ନାହିଁ, ଅଥଚ ଅଲ୍ଲହ ସେଥିରେ ତୁମପାଇଁ ଅଶେଷ କଲ୍ୟାଣ ରଖିଛନ୍ତି ।

(୪/୧୯)

ଅବୈଧ ବିବାହ କରନାହିଁ

ତୁମମାନଙ୍କ (ବିବାହ) ପାଇଁ ନିଷିଦ୍ଧ ତୁମମାନଙ୍କର ମାତା, ତୁମ କନ୍ୟା, ତୁମ ଭଉଣୀ, ତୁମ ପିତୃସୀ, ତୁମ ମାଉସୀ, ତୁମ ଝିଆରୀ, ତୁମ ଭାଣ୍ଡିଆ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ସେହି ମା' ଯେଉଁମାନେ ତୁମକୁ ସ୍ତନ୍ୟପାନ କରାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମର ଦୁଗ୍ଧ-ସଂପର୍କୀୟା ଭଉଣୀ ଏବଂ ତୁମ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କର ମା' ଏବଂ ତୁମର ସେହି କନ୍ୟା ଯେଉଁମାନଙ୍କର ତୁମେ ପ୍ରତିପୋଷଣ କରୁଛ ଆଉ ସେମାନେ ତୁମର ସେହି ପତ୍ନୀଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ଜାତ ଯାହାଙ୍କ ସହିତ ତୁମେ ସହବାସ କରି ସାରିଛ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସହବାସ କରି ନଥାଅ, ତେବେ (ସେମାନଙ୍କ କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କରିବାରେ) ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ଦୋଷ ହେବ ନାହିଁ । ତୁମ ଔରସରୁ ଜାତ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ପତ୍ନୀ (ସହିତ ତୁମର ବିବାହ ଅବୈଧ) ଏବଂ ଏକକାଳୀନ ଦୁଇ ଭଉଣୀଙ୍କୁ ବିବାହ କରି ଏକତ୍ରିତ କରିବା ମଧ୍ୟ (ଅବୈଧ କରାଯାଇଛି) । ପୂର୍ବରୁ ଯାହା ହୋଇ ଯାଇଛି, ତାହା ହୋଇ ଯାଇଛି । ଅଲ୍ଲହ ଅବଶ୍ୟକ କ୍ଷମାଶୀଳ ଏବଂ ଦୟାମୟ । ବିବାହିତା ନାରୀମାନଙ୍କ ସହ ତୁମମାନଙ୍କର ବିବାହ ନିଷିଦ୍ଧ କେବଳ ଯଦି (ଯୁଦ୍ଧ ବନ୍ଦୀ ଭାବରେ) ସେମାନେ ତୁମର ହସ୍ତଗତ ହୁଅନ୍ତି । ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଆଦେଶ । ଏମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ନାରୀମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବୈଧ, ଯଦି ତୁମେମାନେ ଧନ ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ଦୁଷ୍ପର୍ଣ୍ଣରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ (ରାତିମତେ) ବିବାହ ଦ୍ୱାରା ଲାଭ କର, ମାତ୍ର ବ୍ୟଭିଚାର କରିବା ପାଇଁ ନୁହେଁ । ଏହା ପରେ ଯଦି ତୁମେମାନେ ସେହି ନାରୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଉପକାର ପାଅ,

ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସ୍ତ୍ରୀଧନ (ମେହେର) ଅବଶ୍ୟ ଦିଅ। ସ୍ତ୍ରୀଧନ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେଲା ପରେ ଯଦି ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଏ ବିଷୟରେ କୌଣସି ବୁଝାମଣା କରିନିଅ, ସେଥିରେ ତୁମର ପାପ ହେବ ନାହିଁ। ଅଲ୍ଲାହ ଅବଶ୍ୟ ସର୍ବଜ୍ଞ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ। (୪/୨୩-୨୪)

ଅସଦ୍‌ପ୍ରାଜ୍ଞନ ଓ ନରହତ୍ୟାର ଅପରାଧ ପାଇଁ ନର୍କଦଣ୍ଡ ହେବ

ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ପରସ୍ପରର ଧନ ଅସଦ୍‌ପ୍ରାୟରେ ଖାଇଯାଅ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ପରସ୍ପରର ସହମତି କ୍ରମେ କିଣାବିକା ହେଉ ଏବଂ ପରସ୍ପରକୁ ହତ୍ୟା କରନାହିଁ। ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦା କରୁଣାଶୀଳ। ଯିଏ (ଅନ୍ୟ ପ୍ରତି) ଅନ୍ୟାୟ-ଅତ୍ୟାଚାର କରି ଏଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ, ଆମ୍ଭେ ନିକଟରେ ତାକୁ ନର୍କାଗ୍ନିରେ ନିକ୍ଷେପ କରିବୁ ଏବଂ ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅତି ମାମୁଲି କଥା। (୪/୨୯-୩୦)

ମହାପାପଗୁଡ଼ିକରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିଲେ ସାଧାରଣ ଦୋଷତୁଟି ମାର୍ଜନୀୟ

ଯେଉଁ ମହାପାପଗୁଡ଼ିକ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯାଇଛି, ସେଗୁଡ଼ିକରୁ ଯଦି ତୁମେ ବିରତ ରୁହ, ତାହାହେଲେ ଆମ୍ଭେ ତୁମମାନଙ୍କର (ସାଧାରଣ) ଦୋଷତୁଟି କ୍ଷମା କରିଦେବୁ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ ଗୌରବମୟ ଧାମରେ ସ୍ଥାନ ଦେବୁ। (୪/୩୧)

କାହାରି ପ୍ରତି ଈର୍ଷା କର ନାହିଁ

ତୁମେମାନେ ଏଭଳି ବିଷୟର କାମନା କର ନାହିଁ, ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ଅନ୍ୟ ଜଣକ ଉପରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି। (୪/୩୨)

ଉତ୍ତରାଧିକାର ସବୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ

ପିତାମାତା ଓ ଆତ୍ମୀୟମାନେ ଯାହା (ସଂପତ୍ତି) ଛାଡ଼ି ଯାଆନ୍ତି, ସେଥିରେ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍ତରାଧିକାର ସବୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଦେଇଛୁ। ଆଉ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁମେ ରୁକ୍ତିବନ୍ଧ, ସେମାନଙ୍କ ଭାଗ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଦିଅ। ଅବଶ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହ ସବୁ ବିଷୟ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଛନ୍ତି। (୪/୩୩)

ପୁରୁଷମାନେ ନାରୀମାନଙ୍କର ଅଭିଭାବକ

ପୁରୁଷମାନେ ନାରୀମାନଙ୍କର ଅଭିଭାବକ, କାରଣ ଅଲ୍ଲାହ ଜଣକୁ ଅନ୍ୟ ଜଣକ ଉପରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ଦେଇଛନ୍ତି ଏହି କାରଣରୁ ଯେ ପୁରୁଷମାନେ (ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ନିଜର ଧନ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥାଆନ୍ତି । ସୁତରାଂ ପୁଣ୍ୟବତୀ ନାରୀମାନେ ଆଜ୍ଞାକାରିଣୀ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହାୟତାରୁ ପୁରୁଷର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ (ତା' ଅଧିକାରର) ସୁରକ୍ଷା କରନ୍ତି ।

(୪/୩୪)

ପତି-ପତ୍ନୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବୁଝାମଣା କରାଇଦିଅ

ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ ପତି ଓ ପତ୍ନୀ ମଧ୍ୟରେ ମନାନ୍ତରର ଆଶଙ୍କା ହୁଏ ତେବେ ପତିର ଆତ୍ମୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଏବଂ ପତ୍ନୀର ଆତ୍ମୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ନିଯୁକ୍ତ କର । ଯଦି ସେ ଦୁହେଁ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା କରାଇ ଦେବାକୁ ଚାହାନ୍ତି, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ଉଭୟଙ୍କ (ପତିପତ୍ନୀ) ମଧ୍ୟରେ ମିଳାମିଶା କରାଇ ଦେବେ । ଅବଶ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହ ସବୁ ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ସବୁ ଖବର ରଖନ୍ତି ।

(୪/୩୫)

ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ଉଚିତ ବ୍ୟବହାର କର

ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସେବା ଉପାସନା କର ଏବଂ ଏଥିରେ କାହାରିକୁ ତାଙ୍କର ଅଂଶୀଦାର କର ନାହିଁ ଏବଂ ପିତାମାତା, ନିକଟ ସଂପର୍କୀୟ, ଅନାଥ, ଦରିଦ୍ର, ସଂପର୍କୀୟ ପଡୋଶୀ ତଥା ଅପରିଚିତ ପଡୋଶୀ, ତୁମ ସହିତ ବସାଉଠା କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି, ପଥଚାରୀ ତଥା ଦାସଦାସୀ ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଖୁବ୍ ଭଲ ବ୍ୟବହାର କର ଏବଂ (ଜାଣି ରଖ) ଅଲ୍ଲାହ କୌଣସି ଆତ୍ମାଭିମାନୀ ଓ ଅହଂକାରୀକୁ ଆଦୌ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

(୪/୩୬)

ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୃପଣତାର ଶିକ୍ଷା ଦିଅନାହିଁ

ଯେଉଁମାନେ କୃପଣତା କରନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କୃପଣତାର ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ କୃପାରୁ ଯାହା (ଧନ) ଦେଇଛନ୍ତି, ତାହାକୁ ଲୁଚାଇ ରଖନ୍ତି, ଏହିଭଳି କୃତଗ୍ନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଅପମାନଜନକ ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ ରଖିଛୁ ।

(୪/୩୭)

ଲୋକ ଦେଖାଣିଆ ଦାନର କିଛି ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ

ଯେଉଁମାନେ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଧନ ଖର୍ଚ୍ଚ କରନ୍ତି ଆଉ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଏବଂ ପୁନର୍ଜୀବନ ଦିନକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ ଶଇତାନର (ସାଥ୍) ହୋଇଗଲେ ଆଉ ଶଇତାନ ଯାହାର ସାଥ୍ ହୋଇଯାଏ, ତାକୁ କୁସଂଗୀତିଏ ମିଳିଯାଏ । ସେମାନଙ୍କର କି କିଛି ହୁଅନ୍ତା ଯଦି ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଏବଂ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ଦିନକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନିଅନ୍ତେ ଆଉ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହାକିଛି ଦେଇଛନ୍ତି, ସେଥିରୁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରନ୍ତେ ? ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି । (୪/୩୮-୩୯)

ଈଶ୍ୱର କାହାରି ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ

ଅଲ୍ଲାହ ଆଦୌ କାହାରି ପ୍ରତି ତିଳେ ମାତ୍ର ଅନ୍ୟାୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଆଉ ଯଦି କାହାରି କିଛି ପୁଣ୍ୟ ଥାଏ, ତାହାକୁ ବହୁଗୁଣିତ କରିଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ନିଜ ତରଫରୁ ଖୁବ୍ ଭଲ ପୁରସ୍କାର (ମଧ୍ୟ) ଦିଅନ୍ତି । (୪/୪୦)

ସୃଷ୍ଟିର ଉପାସନା କ୍ଷମଣୀୟ ନୁହେଁ

ଅଲ୍ଲାହ ଏହା ଆଦୌ କ୍ଷମା କରନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ତାଙ୍କ ଉପାସନାରେ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଅଂଶୀଦାର କରାଯାଉ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ସେ ଯାହା ପାଇଁ ଯେଉଁ ପାପ ଚାହିଁବେ କ୍ଷମା କରିଦେବେ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ କାହାରିକୁ (ତାଙ୍କ ଈଶ୍ୱରତ୍ୱରେ) ସହଭାଗୀ କରେ, ନିଶ୍ଚୟ ସେ ଏକ ମହାପାପ କରେ । (୪/୪୮)

ଅମାନତ ଫେରାଅ ଏବଂ ଉଚିତ ନିଷ୍ପତ୍ତି କର

ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ତୁମ ନିକଟରେ ଭରସା କରି ରଖାଯାଇଥିବା ବସ୍ତୁ ତାହାର ପ୍ରକୃତ ମାଲିକକୁ ଫେରସ୍ତ କର ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କର, ତେବେ ନ୍ୟାୟସଂଗତ ଭାବରେ କର । ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଉପଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସବୁ ଶୁଣନ୍ତି ଏବଂ ସବୁ ଜାଣନ୍ତି ।

(୪/୫୮)

ଇଶ୍ବର ଓ ଇଶ୍ବରଦୂତଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହିଁ ଅନ୍ତିମ ନିଷ୍ପତ୍ତି

ହେ ବିଶ୍ବାସକାରୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦୂତଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ, ସେମାନଙ୍କର ଆଦେଶ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କର । ପୁଣି ଯଦି କୌଣସି ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତଭେଦ ହୁଏ, ତେବେ ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଲାଗି ସମର୍ପଣ କର, ଯଦି ବାସ୍ତବରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ଏବଂ ପୁନର୍ଜୀବନ ଦିନ ପ୍ରତି ବିଶ୍ବାସ ଅଛି । ଏହା ହିଁ ସର୍ବୋଚ୍ଚିତ ପଦ୍ଧତି ଏବଂ ଏହାର ପରିଣାମ ମଧ୍ୟ ଭଲ । (୪/୫୯)

ପରସ୍ପରର ବିବାଦରେ ଇଶ୍ବରଦୂତଙ୍କୁ ବିଚାରକ ମାନିନିଅ

(ହେ ମୁହମ୍ମଦ !) ତୁମ ଇଶ୍ବରଙ୍କ ରାଶ ! ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରସ୍ପରର ବିବାଦର ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ସେମାନେ ତୁମକୁ ବିଚାରକ ନ ମାନିଛନ୍ତି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁସଲମାନ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ପୁଣି ଯାହା ତୁମେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କର ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର କୁଣ୍ଠା ନ ରହୁ, ବରଂ ଖୁସି ମନରେ ତାହା ମାନି ନିଅନ୍ତୁ ।

(୪/୬୫)

ନିର୍ଯ୍ୟାତିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣା ଦିଅ

ତୁମେମାନେ କାହିଁକି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ସେହି ଅସହାୟ ପୁରୁଷ, ମହିଳା ଓ ଶିଶୁମାନଙ୍କ (ଭଦ୍ଧାର) ପାଇଁ ଲଜ୍ଜୁନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ବିକଳ ହୋଇ ଗୁହାରି କରୁଛନ୍ତି “ହେ ପରମେଶ୍ବର ! ଆମକୁ ଏହି ସହରରୁ ବାହାର କରିନିଅ, ଯାହାର ବାସିନ୍ଦାମାନେ ଭାରି ଅତ୍ୟାଚାରୀ । ଆମପାଇଁ ନିଜ ଆତ୍ମ ଜଣେ ରକ୍ଷକ ପଠାଅ ଏବଂ କାହାରିକୁ ଆମର ସହାୟକ କରିଦିଅ ।”

(୪/୭୫)

କୁକର୍ମ ଯୋଗୁଁ ମଣିଷର ଅମଂଗଳ ହୁଏ

(ହେ ମାନବ !) ତୋର ଯାହା ମଂଗଳ ହୁଏ, ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କରୁଣାରୁ ହୁଏ ଏବଂ ଯାହାକିଛି ଅମଂଗଳ ହୁଏ ତାହା ତୋ ନିଜ (ଅପକର୍ମ) ଯୋଗୁଁ ହୁଏ ।

(୪/୭୯)

ମହାମାନ୍ୟ ମୁହମ୍ମଦ ମାନବଜଗତର ମାର୍ଗଦର୍ଶକ

(ହେ ମୁହମ୍ମଦ!) ଆମେ ତୁମକୁ (ସମୁଦାୟ) ମାନବସମାଜ ପାଇଁ ଦୂତ ରୂପେ ପଠାଇଛୁ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ହିଁ ଏଥିପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ । (୪/୭୯)

ଇଶ୍ବରଦୂତଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ମଧ୍ୟ ଇଶ୍ବରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା

ଯିଏ ଇଶ୍ବରଦୂତଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରେ, ସେ (ପ୍ରକୃତରେ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ହିଁ ପାଳନ କରିଥାଏ ଆଉ ଯିଏ ଅବଜ୍ଞା କରେ, ତେବେ (ସେ ଜାଣିରଖୁ ଯେ) ଆମେ ତୁମକୁ ସେମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କରିନାହୁଁ । (୪/୮୦)

କୁରଆନ ମାନବକୃତ ହୋଇଥିଲେ ସେଥିରେ ଭିନ୍ନତା ରୁହନ୍ତା

କ’ଣ ସେମାନେ କୁରଆନ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଉ ନାହାନ୍ତି ? ଯଦି ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ରଚନା ହୋଇ ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ସେମାନେ ସେଥିରେ ଅନେକ ଭିନ୍ନତା ଦେଖିବାକୁ ପାଆନ୍ତେ । (୪/୮୨)

ଅସତକର୍ମର ଅନୁମୋଦନ ମଧ୍ୟ ପାପ

ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ସତକର୍ମର ଅନୁମୋଦନ କରିବ ସେଥିରେ ତା’ ଭାଗ ରହିବ ଏବଂ ଯିଏ କୌଣସି ଅପକର୍ମର କାରଣ ହେବ, ସେ ସେଥିରେ ସହଭାଗୀ ହେବ । ଅଲ୍ଲାହ୍ ସବୁକିଛି କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ । (୪/୮୫)

ଶୁଭେଚ୍ଛାର ଉଚିତ ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର ଦିଅ

ଯଦି କେହି ତୁମକୁ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣାଏ, ତେବେ (ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ) ତୁମେ ତାକୁ ତା’ଠାରୁ ଭଲ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣାଅ କିମ୍ବା ଅନ୍ତତଃ ସେହିଭଳି (ଶବ୍ଦରେ) ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର ଦିଅ । ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲାହ୍ ସବୁ କଥାର ହିସାବ ନେବେ । (୪/୮୬)

ଇଶ୍ବରଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଗୃହତ୍ୟାଗ କଲେ ଉଚିତ ପ୍ରତିଦାନ ପାଇବ

ଯିଏ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଗୃହତ୍ୟାଗ କରିବ ସେ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ବସବାସ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସାଧନ ପାଇବ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦୂତଙ୍କ

ମାର୍ଗରେ ଗୃହତ୍ୟାଗ କରିବା ପରେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରେ, ତଥାପି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ତାର ପ୍ରତିଦାନ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇସାରିଛି । (ଜାଣିରଖ) ଅଲ୍ଲାହ ଅତୀବ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ କରୁଣାମୟ । (୪/୧୦୦)

ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟରେ ନମାଜ ସଂପାଦନ କର

ଆସ୍ଥା ରଖିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅବଶ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟାନୁଯାୟୀ ନମାଜ ସଂପାଦନ କରିବା ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି । (୪/୧୦୩)

କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ନିଶ୍ଚୟ କ୍ଷମା କରିଦିଆଯିବ

ଯିଏ କୌଣସି ଅପକର୍ମ କରେ ବା ନିଜ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରି ବସେ, ପୁଣି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କଠାରୁ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ, ତେବେ ସେ ଦେଖିବ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ୍ କିଭଳି କ୍ଷମାଶୀଳ ଏବଂ ଦୟାବାନ । (୪/୧୧୦)

ମିଥ୍ୟାରୋପ କରିବା ମହାପାପ

ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି (ନିଜେ) କୌଣସି ଦୋଷ ବା ପାପ କରେ, ପୁଣି କୌଣସି ନିର୍ଦୋଷ ପ୍ରତି ଏହାର ଆରୋପ କରେ, ତେବେ ସେ ଅବଶ୍ୟ ଏକ ଜଘନ୍ୟ ମିଥ୍ୟାରୋପ ତଥା ଗର୍ହିତ ପାପର ଭାର ବହନ କଲା । (୪/୧୧୨)

ବୁଝାମଣା କରାଇଦେବା ଏକ ମହତ କାର୍ଯ୍ୟ

ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଧିକାଂଶ ମନ୍ତ୍ରଣା ହିତକର ନୁହେଁ । ହଁ, ଯଦି କେହି ଦାନ କରିବା, ଉପକାର କରିବା କିମ୍ବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମିଳାମିଶା କରାଇଦେବା ପାଇଁ (ପରାମର୍ଶ) କରୁଥାଏ, ତେବେ ତାହା ଭିନ୍ନ । ଯିଏ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତା ପାଇଁ ଏହା କରିବ, ଆମ୍ଭେ ତାକୁ ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ଦେବୁ । (୪/୧୧୪)

ମଣିଷ ନିଜପାଇଁ ଯେଉଁ ବାଟ ବାଛେ

ସେଇ ବାଟରେ ତାକୁ ଛାଡ଼ିଦିଆଯାଏ

ଯିଏ ଈଶ୍ବରଦୂତଙ୍କର ବିରୋଧ କରିବ ଏବଂ ତା' ନିକଟରେ ସତ୍‌ମାର୍ଗ ପରିଷ୍କାର ହୋଇଯିବା ପରେ ଯଦି ବିଶ୍ବାସକାରୀମାନଙ୍କ ମାର୍ଗ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ମାର୍ଗ ଅନୁସରଣ କରିବ, ତେବେ

ଆମେ ତାକୁ ସେହି ମାର୍ଗରେ (ଯିବା ପାଇଁ) ଛାଡ଼ିଦେବୁ ଯାହାକୁ ସେ ନିଜେ ବାଛିଥିବ ଏବଂ ତାକୁ ନିଜ୍ଜରେ ନିକ୍ଷେପ କରିବୁ ଆଉ ଏହା ଏକ କଦର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଥାନ ।

(୪/୧୧୫)

ଅନ୍ୟର ଉପାସନା ଅକ୍ଷମଣୀୟ ଅପରାଧ

ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ କାହାରିକୁ ସମକକ୍ଷ କଲେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ଆଦୌ କ୍ଷମା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ହଁ, ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପାପ ପାଇଁ ଯାହାକୁ ଚାହିଁବେ କ୍ଷମା କରିଦେବେ । ଯିଏ (ଅନ୍ୟର ଉପାସନା କରି) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହ କାହାରିକୁ ସହଭାଗୀ କଲା, ସେ ମାର୍ଗଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇ ବହୁ ଦୂରକୁ ଚାଲିଗଲା ।

(୪/୧୧୬)

ସଦାଚାରୀ ନରନାରୀ ବୈକୁଣ୍ଠ ଲାଭ କରିବେ

ଯିଏ ସତକର୍ମ କରେ, ସେ ପୁରୁଷ ହେଉ ବା ନାରୀ, ଯଦି ସେ ସଦ୍‌ବିଶ୍ୱାସୀ ହୋଇଥାଏ, ତାହେଲେ ଏଭଳି ଲୋକମାନେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତିଳେ ହେଲେ ଅବିଚାର କରାଯିବ ନାହିଁ ।

(୪/୧୨୪)

ପାରସ୍ପରିକ ବୁଝାମଣା ଦ୍ୱାରା ବିବାହ-ବିଚ୍ଛେଦ ଭଲ

ଯଦି କୌଣସି ନାରୀକୁ ତା' ପତି ଦ୍ୱାରା ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର ବା ଉପେକ୍ଷାର ଆଶଂକା ଥାଏ ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବୁଝାମଣା କରିନିଅନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ଦୋଷ ହେବ ନାହିଁ । ଆଉ ବୁଝାମଣା ଖୁବ୍ ଭଲ । ଲୋଭ କରିବା ମଣିଷର ସ୍ୱଭାବ । ଯଦି ତୁମେମାନେ ଉପକାର କର ଏବଂ ଧର୍ମପରାୟଣ ହୁଅ, ତେବେ (ଜାଣିରଖ) ତୁମେ ଯାହାକିଛି କର, ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ଜାଣନ୍ତି ।

(୪/୧୨୮)

ତୁମର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟସିଦ୍ଧି ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଯଥେଷ୍ଟ

ଯାହାକିଛି ଅନ୍ତରାକ୍ଷରେ ଅଛି ଏବଂ ଯାହା ପୃଥିବୀରେ ଅଛି, ସବୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟସିଦ୍ଧି ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଯଥେଷ୍ଟ ।

(୪/୧୩୨)

ନ୍ୟାୟ କରିବାରେ ପକ୍ଷପାତ କର ନାହିଁ

ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ନ୍ୟାୟରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ ରହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଇଁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅ ଯଦିଓ ଏହା ତୁମ ନିଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହେଉ ବା ତୁମ ମାତାପିତାଙ୍କ କିମ୍ବା ତୁମ ଆତ୍ମୀୟଙ୍କ

ବିରୁଦ୍ଧରେ ହେଉ । ସେ (ଯାହା ସଂପର୍କରେ ସାକ୍ଷୀ ଦିଆଗଲା) ଧନୀ ହୋଇଥାଉ ବା ଦରିଦ୍ର, ଅଲ୍ଲାହ୍ (ତୁମ ଅପେକ୍ଷା) ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକ ହିତାକାଂକ୍ଷୀ । ସୁତରାଂ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ତୁମେମାନେ ନ୍ୟାୟପଥରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୁଅ ନାହିଁ । ଯଦି ତୁମେ ଏପଟ ସେପଟ କର ବା ଅନ୍ୟାୟ କର, ତେବେ (ଜାଣି ରଖ) ଯାହାକିଛି ତୁମେ କରୁଛ ଅଲ୍ଲାହ୍ ତାହା ଜାଣନ୍ତି । (୪/୧୩୫)

ଧର୍ମର ମୌଳିକ ବିଶ୍ୱାସ

ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ବିଶ୍ୱାସ ରଖ ଅଲ୍ଲାହ୍ଙ୍କ ପ୍ରତି, ତାଙ୍କ ଦୂତଙ୍କ ପ୍ରତି ଏବଂ ସେହି ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରତି ଯାହା ଇଶ୍ୱରଦୂତଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରକଟ ହେଲା ଏବଂ ସେହି ଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଯାହା ତାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରକଟ ହୋଇଥିଲା । ଯିଏ ଅଲ୍ଲାହ୍ଙ୍କୁ, ତାଙ୍କ ଦେବଗଣଙ୍କୁ, ତାଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥସମୂହକୁ, ତାଙ୍କ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେବା ଦିନକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲା, ସେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇ ବହୁ ଦୂରକୁ ଚାଲିଗଲା । (୪/୧୩୬)

କପଟୀମାନେ ଧର୍ମାତ୍ମକର କରନ୍ତି

କପଟୀମାନେ ଅଲ୍ଲାହ୍ଙ୍କ ସହ ପ୍ରତାରଣା କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି, ମାତ୍ର ଅଲ୍ଲାହ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାରିତ ହେବା ପାଇଁ ଛାଡ଼ି ଦେଇଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନମାଜପାଠ କରିବା ପାଇଁ ଠିଆ ହୁଅନ୍ତି, ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଳସ୍ୟର ସହିତ କେବଳ ଲୋକଦେଖାଣିଆ ଠିଆ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ୍ଙ୍କୁ ଖୁବ୍ କମ୍ ସ୍ମରଣ କରନ୍ତି । (୪/୧୪୨)

ଇଶ୍ୱର ଅକାରଣରେ ଦଣ୍ଡ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ

ଯଦି ତୁମେ କୃତଜ୍ଞ ହୁଅ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ କରିନିଅ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ୍ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଇ କ'ଣ (ଲାଭ) ପାଇବେ ? ଅଲ୍ଲାହ୍ ଗୁଣଗ୍ରାହୀ ଏବଂ ସେ ସବୁକିଛି ଜାଣନ୍ତି । (୪/୧୪୭)

ପରନିନ୍ଦା କରନାହିଁ

ଅଲ୍ଲାହ୍ ପରନିନ୍ଦା ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଅବଶ୍ୟ କାହାରି ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର ହୋଇଥିଲେ ତା' କଥା ଭିନ୍ନ । ଅଲ୍ଲାହ୍ ସବୁ ଶୁଣନ୍ତି ଏବଂ ସବୁ ଜାଣନ୍ତି । (୪/୧୪୮)

ଲୋକଙ୍କର ଉପକାର କର ଏବଂ ଅପକାର ପାଇଁ କ୍ଷମା କରିଦିଅ

ତୁମେମାନେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଭାବରେ ଉପକାର କର ବା ଗୋପନରେ, କିମ୍ବା କୌଣସି ଅପକାର ପାଇଁ କ୍ଷମା କରିଦିଅ, (ଜାଣିରଖ) ଅଲ୍ଲାହ୍ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଏବଂ ଶକ୍ତିମାନ ଅଟନ୍ତି ।
(୪/୧୪୯)

ଇଶ୍ଵରଦୂତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୈବବାଣୀ ହେଉଥିଲା

ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି (ସେହିପରି) ଦୈବବାଣୀ କରିଛୁ ଯେପରି ଆମେ ନୁହେଁ ପ୍ରତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଇଶ୍ଵରଦୂତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୈବବାଣୀ କରିଥିଲୁ । ଏହିପରି ଆମେ ଇବ୍ରାହିମ (ଆବ୍ରାହମ), ଇସମାଈଲ, ଇସହାକ, ଯାକୁବ ତଥା ତାଙ୍କ ସଂତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏବଂ ଇସା (ଯିଶୁ), ଅୟୁବ, ୟୁନୁସ୍, ହାରୁନ ଏବଂ ସୁଲେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଦୈବବାଣୀ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଆମେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଜବୁର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।
(୪/୧୬୩)

କୁରଆନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଇଶ୍ଵରଦୂତଙ୍କ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିନାହିଁ

କେତେକ ଇଶ୍ଵରଦୂତଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ଆମେ ତୁମ ନିକଟରେ ପୂର୍ବରୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିସାରିଛୁ ଏବଂ କେତେକଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ଆମେ ତୁମ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିନାହୁଁ । ମୁସାଙ୍କ ସହିତ ଅଲ୍ଲାହ୍ ସିଧାସଳଖ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିଥିଲେ ।
(୪/୧୬୪)

ଇଶ୍ଵରଦୂତମାନଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବର କାରଣ

ଆମେ (ସ୍ଵର୍ଗର) ସୁସମ୍ବାଦ ଦେବା ପାଇଁ ଏବଂ (ନର୍କ ବିଷୟରେ) ସାବଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଇଶ୍ଵରଦୂତ ପଠାଇଥାଉ ଯେପରିକି ଇଶ୍ଵରଦୂତମାନଙ୍କର ଆସିବା ପରେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲୋକମାନଙ୍କର କୌଣସି ବାହାନା ନ ରହୁ । ଅଲ୍ଲାହ୍ ପ୍ରବଳ କ୍ଷମତାଶାଳୀ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ଵଦର୍ଶୀ ।
(୪/୧୬୫)

ଇଶ୍ଵରଦୂତଙ୍କୁ ମାନିନେଲେ ତୁମର ମଂଗଳ ହେବ

ହେ ମନୁଷ୍ୟଗଣ ! ଏହି ଇଶ୍ଵରଦୂତ (ଅର୍ଥାତ୍ ମହାମାନ୍ୟ ମୁହମ୍ମଦ) ତୁମ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ସତ୍ୟର ବାର୍ତ୍ତା ଧରି ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଛନ୍ତି, (ତାହାକୁ) ମାନି ନିଅ, ତୁମମାନଙ୍କର ମଂଗଳ ହେବ । ଯଦି ଅମାନ୍ୟ କରିବ, ତେବେ (ଜାଣିରଖ) ଯାହାକିଛି ଅନ୍ତରୀକ୍ଷରେ

ଅଛି ବା ଯାହାକିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି, ସବୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ୍ ମହାଜ୍ଞାନୀ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱଦର୍ଶୀ । (୪/୧୭୦)

ଧର୍ମକୁ ଅତିରଞ୍ଜିତ କରନାହିଁ

ହେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ! ନିଜ ଧର୍ମ ବିଷୟରେ ଅତିରଞ୍ଜିତ କରନାହିଁ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିଷୟରେ କେବଳ ସତ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି କୁହନାହିଁ । (୪/୧୭୧)

ସତକାର୍ଯ୍ୟରେ ପରସ୍ପରକୁ ସହଯୋଗ କର

ଧର୍ମପରାୟଣ ଏବଂ ସହିଷ୍ଣୁ ହେବାରେ ପରସ୍ପରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କର, କିନ୍ତୁ ପାପ ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରରେ କାହାରିକୁ ସହଯୋଗ କରନାହିଁ । ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥାଅ । ଅଲ୍ଲାହ୍ ଅବଶ୍ୟ କଠୋର ଶାସ୍ତି ଦିଅନ୍ତି । (୫/୨)

ନିଷିଦ୍ଧ ଆଚାର

ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯାଇଛି ମୁଦ୍ଦାର, ରକ୍ତ, ଶୂକର ମାଂସ ଏବଂ ଯାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ନାମରେ ସଂସ୍କୃତ ହୋଇଥାଏ, ଯିଏ କଣ୍ଟରୋଧ ଦ୍ୱାରା ବା କୌଣସି ଆଘାତ ଦ୍ୱାରା ବା ଉପରୁ ଖସିପଡ଼ି ମରିଯାଇଥାଏ ଏବଂ ଯିଏ ଶିଂଶ ଆଘାତରେ ମରିଥାଏ ବା ଯାହାକୁ କୌଣସି ହିଂସ୍ର ଜନ୍ତୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥାଏ, ମାତ୍ର ଯଦି (ଜୀବିତ ଅବସ୍ଥାରେ) ତୁମେ ତାହାକୁ ସଂସ୍କୃତ କରି ବଧ କରିଛ (ତେବେ ତାହା ଅବୈଧ ନୁହେଁ) । (ସେହି ପଶୁର ଭୋଜନ ମଧ୍ୟ ନିଷିଦ୍ଧ) ଯାହାକୁ କୌଣସି ପୂଜା ବେଦିରେ ବଳି ଦିଆ ଯାଇଥାଏ ଏବଂ ତୀର (ବା ପଶା ଦ୍ୱାରା) ଭାଗ୍ୟନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ମଧ୍ୟ (ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଷିଦ୍ଧ) । ଏଗୁଡ଼ିକ ସବୁ ପାପାଚାର । (୫/୩)

ନିଜ ଶତ୍ରୁ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟାୟ କର ନାହିଁ

ହେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଇଁ ସତ୍ୟରେ ଅଟଳ ରହି ନ୍ୟାୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅ ଏବଂ କୌଣସି ଗୋଷ୍ଠିର ଶତ୍ରୁତା ତୁମମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହେବାପାଇଁ ପ୍ରରୋଚିତ ନ କରୁ । (ସର୍ବଦା) ନ୍ୟାୟ କର । ଏହା ହେଉଛି ଧର୍ମପରାୟଣତା । ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ଭୟ ରଖିଥାଅ । ଯାହାକିଛି ତୁମେମାନେ କର, ଅଲ୍ଲାହ୍ ତାହା ଅବଶ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି । (୫/୮)

ଇଶ୍ବରବାଣୀକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ ନର୍କଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବ

ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ବାସ ରଖି ସତକର୍ମ କରନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିଦେବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ ପୁରସ୍କାର ଦେବେ । ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ବାସ କଲେ ଏବଂ ଆମ୍ଭର ବାଣୀକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ, ସେମାନେ ନର୍କବାସୀ ହେବେ ।

(୫/୯-୧୦)

ମହାମାନ୍ୟ ମୁହମ୍ମଦ ପୂର୍ବଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକର ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି

ହେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ! ଆମ୍ଭର ବାର୍ତ୍ତାବହ (ମହାମାନ୍ୟ ମୁହମ୍ମଦ) ଅବଶ୍ୟ ତୁମ ପାଖକୁ ଆସି ସାରିଛନ୍ତି । ସେ (ପୂର୍ବ) ଦିବ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥରେ ଥିବା ଅନେକ କଥା ତୁମ ନିକଟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି ଯାହା ତୁମେ ଲୁଚାଉଥିଲ । ଅନେକ କଥା ମଧ୍ୟ ସେ ଧରୁ ନାହାନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ ଏକ ଜ୍ୟୋତି ତଥା ସ୍ପଷ୍ଟ ଗ୍ରନ୍ଥ ଆସି ସାରିଛି, ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ ଅଲ୍ଲାହ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ କଲ୍ୟାଣର ବାଟ ଦେଖାଇ ଦିଅନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତାର ଅଭିଳାଷୀ ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ କୃପାରୁ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରୁ ଆଲୋକକୁ ନେଇ ଆସନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସଲଖ ମାର୍ଗ ଦେଖାଇ ଦିଅନ୍ତି ।

(୫/୧୫-୧୬)

କେହି ଅଜ୍ଞତାର ବାହାନା କରିପାରିବ ନାହିଁ

ହେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ! ଇଶ୍ବରଦୂତମାନଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବ କ୍ରମର ଏକ ବିରତି ପରେ, (ପ୍ରକୃତ) କଥାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଦେବା ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆମ୍ଭର ଦୂତ (ମହାମାନ୍ୟ ମୁହମ୍ମଦ) ଆସି ଯାଇଛନ୍ତି ଯାହା ଫଳରେ ତୁମେମାନେ ଆଉ ଏହା କହି ପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ସ୍ବର୍ଗ ବିଷୟରେ) ସୁସମାଚାର ଦେବାପାଇଁ ବା (ନର୍କ ବିଷୟରେ) ସତର୍କ କରିବା ପାଇଁ କେହି ଆସିଲେ ନାହିଁ ।

(୫/୧୯)

ମାନବ ଜୀବନ ଅମୂଲ୍ୟ

ଏହି କାରଣରୁ ଆମେ ଇସ୍ରାଇଲଙ୍କ ବଂଶଜମାନଙ୍କୁ ଅନିବାୟୀ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲୁ ଯେ ଯଦି କେହି ଏଭଳି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ହତ୍ୟା କରେ, ଯିଏ ନରହତ୍ୟା କରିନାହିଁ ବା ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ବିଶ୍ଟୃଖଳା ସୃଷ୍ଟି କରିନାହିଁ, ତେବେ ସେ ସମଗ୍ର ମାନବଜାତିକୁ ହତ୍ୟା

କରିଦେଲା, ଆଉ ଯିଏ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ରକ୍ଷା କଲା, ସେ ସମଗ୍ର ମାନବଜାତିକୁ ରକ୍ଷା କଲା । ଆମ୍ଭ ବାର୍ତ୍ତାବହମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଆଦେଶ ନେଇ ଆସିଲେ, ତଥାପି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଧରାପୃଷ୍ଠରେ ଅନ୍ୟାୟ-ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଛନ୍ତି ।

(୫/୩୨)

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ଲାଭ କରିବାର ବାଟ ଖୋଜୁଥାଅ

ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ଭୟ ରଖ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ଲାଭ କରିବାର ଉପାୟ ଖୋଜ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ସଂଘର୍ଷ କରୁଥାଅ, ସମ୍ଭବତଃ ତୁମେ ସଫଳ ହେବ ।

(୫/୩୫)

ପୀଡ଼ିତ ବ୍ୟକ୍ତିର କ୍ଷମାଦାନ ତା' ପାପକ୍ଷୟ କରେ

ଆମେ ସେଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ବାଇବଲର ପୁରାତନ ନିୟମରେ) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲୁ ଯେ ପ୍ରାଣ ବଦଳରେ ପ୍ରାଣ, ଆଖି ବଦଳରେ ଆଖି, ନାକ ବଦଳରେ ନାକ, କାନ ବଦଳରେ କାନ, ଦାନ୍ତ ବଦଳରେ ଦାନ୍ତ ଏବଂ କ୍ଷତ ପାଇଁ ଅନୁରୂପ କ୍ଷତର ପ୍ରତିବଦଳ ନିଆଯିବ । ହଁ, ଯଦି କେହି ପ୍ରତିବଦଳ ନ ନେଇ (ଦୋଷୀକୁ) କ୍ଷମା କରିଦିଏ ତେବେ ଏହା ତା' ନିଜର (ପାପ ପାଇଁ) ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ହୋଇଯିବ, ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କଠାରୁ ଆସିଥିବା ଆଜ୍ଞା ଅନୁଯାୟୀ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଦୁରାଚାରୀ ।

(୫/୪୫)

କୁରଆନ ପୂର୍ବଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକର ବିଷୟବସ୍ତୁର ସଂରକ୍ଷଣ

(ହେ ମୁହମ୍ମଦ !) ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ସତ୍ୟ ପ୍ରକଟ କରିଛୁ ଯାହା ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ଆସିଥିବା ଗ୍ରନ୍ଥର ପୃଷ୍ଠି କରେ ଏବଂ ତାହାର ବିଷୟବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକର ସଂରକ୍ଷଣ କରେ ।

(୫/୪୮)

ଉପାସନା ଓ କର୍ମକାଣ୍ଡ ବିଧିରେ ଭିନ୍ନତା ଏକ ପରୀକ୍ଷା

ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ (ସଂପ୍ରଦାୟ) ପାଇଁ ଆମେ ଭିନ୍ନ ବିଧି ଓ ପଦ୍ଧତି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଛୁ । ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରିଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ସଂପ୍ରଦାୟ କରି

ଦେଇ ଥାଆନ୍ତେ, କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ୍ ଯେଉଁ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ । ସୁତରାଂ, ତୁମେମାନେ ସତକର୍ମ କରିବା ଲାଗି ତତ୍ପର ହୁଅ । ଶେଷରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ । ପୁଣି ସେ ତୁମ ମତଭେଦର ବାସ୍ତବତା ସଂପର୍କରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେବେ ।

(୫/୪୮)

ବିଦ୍ବାନମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାରୁ ନିବୃତ୍ତ ରଖନ୍ତୁ

ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ବିଦ୍ବାନ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରବିତ ମାନେ ପାପ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଏବଂ ଅବୈଧ ଉପାର୍ଜନରୁ କାହିଁକି ମନା କରୁ ନାହାନ୍ତି ? ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ଅତି ହାନି କର୍ମ କରୁଛନ୍ତି ।

(୫/୬୩)

ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ କୁରଆନର ମଧ୍ୟ ଅନୁପାଳନ କରନ୍ତୁ

ଯଦି ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନିଅନ୍ତେ ଏବଂ ସଦାଚାରୀ ହୁଅନ୍ତେ, ତେବେ ଅବଶ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଦୋଷ ଦୂର କରିଦିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁଖଭରା ଉଦ୍ୟାନରେ ସ୍ଥାନ ଦିଅନ୍ତୁ । ଯଦି ସେମାନେ ତୌରାତ୍ ଓ ଇଞ୍ଜିଲର ଅନୁପାଳନ କରନ୍ତେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଏବେ ଯେଉଁ ଗ୍ରନ୍ଥ ଦିଆଯାଇଛି, ତାହାର ମଧ୍ୟ ଅନୁପାଳନ କରନ୍ତେ, ତା’ହେଲେ ସେମାନେ ସବୁ ପ୍ରକାରର ସୁଖସମୃଦ୍ଧି ଭୋଗ କରନ୍ତେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ସତପଥରେ ଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକଙ୍କର ଆଚରଣ ଖରାପ ।

(୫/୬୫-୬୬)

କୁରଆନର ଅନୁପାଳନ ନକଲେ ସଫଳ ହେବନାହିଁ

କହିଦିଅ “ହେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ! ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ତୌରାତ, ଇଞ୍ଜିଲ ତଥା ତୁମ ନିକଟକୁ ତୁମ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏବେ ପଠାଯାଇଥିବା ଗ୍ରନ୍ଥର (ଅର୍ଥାତ୍ କୁରଆନର) ଅନୁପାଳନ ନ କର, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ଆଧାର ହିଁ ନାହିଁ ।”

(୫/୬୮)

ଯିଏ ଆସ୍ଥା ରଖି ସତକର୍ମ କରିବ, ସେ ସୁଖଭୋଗ କରିବ

ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ତଥା ଯହୁଦୀ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଓ ସାବାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ଏବଂ ପରଲୋକ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ଏବଂ ସତକର୍ମ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଭୟ ନାହିଁ ବା ସେମାନେ ଦୁଃଖ ଭୋଗିବେ ନାହିଁ।

(୫/୬୯)

ତୁମ ଈଶ୍ୱର ଯିଏ, ଯିଶୁଙ୍କ ଈଶ୍ୱର ସେଇ

ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ହୋଇଗଲେ, ଯେଉଁମାନେ କହିଲେ ଯେ ମରିୟମଙ୍କ ପୁତ୍ର ମସୀହ (ଅର୍ଥାତ୍ ଯିଶୁ) ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ। କିନ୍ତୁ ଯିଶୁ ମସୀହ (ନିଜେ) କହିଥିଲେ “ହେ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ବଂଶଧର ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ହିଁ ଉପାସନା କର। ସେ ମୋର ଈଶ୍ୱର ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱର।” ନିଃସନ୍ଦେହରେ, ଯିଏ କାହାରିକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ସହଭାଗୀ କରେ, ଅଲ୍ଲାହ ତା’ପାଇଁ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ ନିଷିଦ୍ଧ କରିଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ନକ୍ ହିଁ ତା’ର ଘର ହେବ। (ଏଭଲି) ଦୁରାଚାରୀମାନଙ୍କର କେହି ସହାୟକାରୀ ନାହାନ୍ତି।

(୫/୭୨)

ମହାମାନ୍ୟ ଯିଶୁ ଜଣେ ଈଶ୍ୱରଦୂତ

ମରିୟମଙ୍କ ପୁତ୍ର ମସୀହ (ଯିଶୁ) ତ କେବଳ ଜଣେ ଈଶ୍ୱରଦୂତ ଥିଲେ। ତାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ଈଶ୍ୱରଦୂତ ଯାଇ ସାରିଛନ୍ତି। ତାଙ୍କର ମାଆ ଜଣେ ଧର୍ମପ୍ରାଣ ମହିଳା ଥିଲେ। ଦୁହେଁ (ମାଆ ପୁଅ) ଖାଦ୍ୟ ଖାଉଥିଲେ। ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ କିପରି ଏମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରମାଣଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛୁ ଆଉ ଦେଖ ଏମାନେ କେମିତି ଓଲଟା (ବାଟରେ) ଯାଉଛନ୍ତି।

(୫/୭୫)

ସୁଖାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେହି ତୁମର ହାନୀ-ଲାଭ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ନୁହେଁ

ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଏଭଳି ବସ୍ତୁର ଉପାସନା କରିବ ଯାହା ତୁମର କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଲାଭ ବା କ୍ଷତି କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ନୁହେଁ? ସର୍ବଶ୍ରେୟ ଏବଂ ସର୍ବଜ୍ଞ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅଟନ୍ତି।”

(୫/୭୬)

ବୈଧ ବସ୍ତୁକୁ ଅବୈଧ ଘୋଷଣା କରନାହିଁ

ହେ ଈଶ୍ବର-ବିଶ୍ବାସୀମାନେ ! ଯେଉଁ ପବିତ୍ର ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ଅଲ୍ଲାହ୍ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବୈଧ କରିଛନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନିଷିଦ୍ଧ ଆଖ୍ୟା ଦିଅ ନାହିଁ ଏବଂ ସାମାଲଂଘନ କର ନାହିଁ । ଅଲ୍ଲାହ୍ ସାମାଲଂଘନକାରୀ ମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ । (୫/୮୭)

ବଚନ ଭଂଗ କଲେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ କର

ତୁମର ନିରର୍ଥକ ରାଶି-ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ଅଲ୍ଲାହ୍ ଧରିବେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ତୁମକୁ ସେହି ରାଶି ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ କରିବେ ଯାହା ତୁମେ ସଂକଳ୍ପ କରି କରିଥାଅ । ସୁତରାଂ ଏହାର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ହେଉଛି ଦଶଜଣ ଗରିବ ଲୋକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟମ ଧରଣର ଭୋଜନ କରାଇବା, ଯେମିତି ତୁମେମାନେ ନିଜ ପରିବାର ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଇଥାଅ ବା ସେମାନଙ୍କୁ ବସ୍ତ୍ର ଦାନ କର ବା ଜଣେ କ୍ରୀତଦାସକୁ ମୁକ୍ତ କର । ଯାହାର ଏହି ସାମର୍ଥ୍ୟ ନଥିବ, ସେ ତିନିଦିନ ଉପବାସ ପାଳନ କରୁ । ପ୍ରତିଜ୍ଞା (ଭଂଗ କରିବା) ଯୋଗୁଁ ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ । ନିଜ ବଚନ ରକ୍ଷା କର । ଅଲ୍ଲାହ୍ ଏହିପରି ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜର ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକ ପରିଷ୍କାର ଭାବରେ ବର୍ଷନା କରୁଛନ୍ତି ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ କୃତଜ୍ଞ ହେବ । (୫/୮୯)

ମଦ୍ୟପାନ ଓ ଜୁଆଖେଳ କୁସ୍ଥିତ କର୍ମ

ହେ ବିଶ୍ବାସକାରୀମାନେ ! ମଦ, ଜୁଆ, ପୂଜାବେଦୀ ଏବଂ ପଶା - ଏସବୁ ଶଇତାନ ଦ୍ବାରା ପ୍ରରୋଚିତ କୁସ୍ଥିତ କର୍ମ । ସୁତରାଂ, ଏଗୁଡ଼ିକରୁ ନିବୃତ୍ତ ରୁହ, ତା'ହେଲେ ତୁମେ ସଫଳତା ପାଇବ । (୫/୯୦)

ମଦ ଓ ଜୁଆ ଈଶ୍ବରଚିନ୍ତନରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରେ

ଶଇତାନ ତ ଚାହେଁ ଯେ ମଦ ଓ ଜୁଆ ଦ୍ବାରା ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଘୃଣା ଓ ବିଦ୍ବେଷ ସୃଷ୍ଟି କରିବ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ଧ୍ୟାନଚିନ୍ତନରୁ ଏବଂ ନମାଜପାଠରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିବୃତ୍ତ ରଖିବ । ତଥାପି କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଏଥିରୁ ବିରତ ହେବ ନାହିଁ ? (୫/୯୧)

ଅଲ୍ଲାହ୍ ପରୋପକାରୀ ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି

ଅଲ୍ଲାହ୍ ପରୋପକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ।

(୫/୯୩)

ଶୁଦ୍ଧ ଓ ଅଶୁଦ୍ଧ ସମାନ ନୁହେଁ

(ହେ ମୁହମ୍ମଦ !) କହିଦିଅ, “ଶୁଦ୍ଧ ଓ ଅଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତୁ ସମାନ ନୁହେଁ, ଯଦିଓ ଅଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରାର୍ଥନା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିଥାଏ । ତେଣୁ ହେ ବୁଦ୍ଧିମାନମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥାଅ, ତା’ହେଲେ ତୁମେମାନେ ସଫଳତା ଲାଭ କରିବ ।”

(୫/୧୦୦)

ଇଶ୍ବର ଅବଜ୍ଞାକାରୀମାନଙ୍କର ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ନାହିଁ

ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ପ୍ରତି ଭୟ ରଖ ଆଉ ଶୁଣ, ଅଲ୍ଲାହ୍ ଅବଜ୍ଞାକାରୀମାନଙ୍କର ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

(୫/୧୦୮)

କାହାରିକୁ ନିଜ ସ୍ବତ୍ତ୍ବର ସମକକ୍ଷ କରନାହିଁ

ସକଳ ସ୍ବତି ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ପାଇଁ ଯିଏ ଧରିତ୍ରୀ ଓ ଆକାଶ ସୃଷ୍ଟି କଲେ ଏବଂ ଅକ୍ଷକାର ଓ ଆଲୋକ ସୃଷ୍ଟି କଲେ । ତଥାପି ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଇଶ୍ବରଙ୍କ ସମକକ୍ଷ କରୁଛନ୍ତି । ସେ ହିଁ ମାଟିରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ, ପୁଣି (ତୁମ ଜୀବନକାଳର) ଏକ ଅବଧି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅବଧି ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଦ୍ବାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରାଯାଇଛି । ତଥାପି ତୁମେମାନେ ସନ୍ଦେହରେ ପଡ଼ିଛ ।

(୬/୧-୨)

ଅଲ୍ଲାହ୍ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ଓ ସର୍ବଜ୍ଞ

ସେଇ ଅଲ୍ଲାହ୍ ଆକାଶମଣ୍ଡଳରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ଭୂମଣ୍ଡଳରେ ମଧ୍ୟ । ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ଗୁପ୍ତ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେ କରୁଥିବା କର୍ମ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ।

(୬/୩)

ଦୁଷ୍ଟର୍ମ ଯୋଗୁଁ ବହୁ ସତ୍ୟତା ଧ୍ବଂସ କରି ଦିଆଯାଇଛି

କ’ଣ ସେମାନେ ଦେଖି ନାହାନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଆମ୍ଭେ କେତେ ବଂଶ ଧ୍ବଂସ କରି ଦେଇଛୁ ? ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରାପୃଷ୍ଠରେ ତୁମମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ କ୍ଷମତାଶାଳୀ

କରିଥିଲୁ । ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆକାଶରୁ ପ୍ରଚୁର ବୃଷ୍ଟିପାତ କଲୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଦ ତଳେ ନଦୀ ପ୍ରବାହିତ କଲୁ । ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟତା ଯୋଗୁଁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ବଂସ କରିଦେଲୁ ଏବଂ ତା’ପରେ ଅନ୍ୟ ସମୁଦାୟ ସୃଷ୍ଟି କଲୁ । (୬/୬)

ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଆହାରଦାତା ଓ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା

(ହେ ବାର୍ତ୍ତାବହ !) କହିଦିଅ “କ’ଣ ମୁଁ ପୃଥିବୀ ଓ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷର ସ୍ରଷ୍ଟାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟକୁ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବି, ଯିଏ (ସତ୍ତ୍ୱିଙ୍କୁ) ଆହାର ଦିଅନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ କେହି ଆହାର ଦିଏ ନାହିଁ ।” ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହ, “ମୋତେ ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ପ୍ରଥମେ ମୁଁ ନିଜକୁ (ତାଙ୍କଠାରେ) ସମର୍ପିତ କରିବି ।” ତୁମେ କଦାପି ବହୁଜଣରବାଦୀ ହୁଅନା । (୬/୧୪)

ସେ ହିଁ ଦୁଃଖହାରୀ

ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ତୁମକୁ କୌଣସି ଦୁଃଖ ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେହି ତାହା ଦୂର କରିପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ସେ ତୁମକୁ ସୁଖ ଦିଅନ୍ତି ତେବେ (ଜାଣିରଖ) ସେ ସବୁକିଛି କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ । (୬/୧୭)

ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ କୁରଆନକୁ ଚିହ୍ନି ପାରନ୍ତି

ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଛୁ, ସେମାନେ ଏହାକୁ ଏମିତି ଚିହ୍ନି ଯେମିତି ନିଜ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି । ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଆତ୍ମାକୁ ନଷ୍ଟ କରି ସାରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ । (୬/୧୦)

ପରଲୋକ ଏକ ଅଟେ ସତ୍ୟ

ଯେଉଁମାନେ (ପରଲୋକରେ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହ ସାକ୍ଷାତକୁ ମିଥ୍ୟା ମନେ କଲେ, ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ସର୍ବସ୍ୱାତ୍ତ ହେଲେ । ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେହି (ପ୍ରଜାୟର) ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଅତର୍କିତ ଭାବେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଯିବ, ସେମାନେ କହିବେ, “ହାୟ, ଆମର ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ! ଏ ବିଷୟରେ ତ ଆମେ ଭାରି ଅବହେଳା କଲୁ ।” ସେମାନେ ନିଜ (ପାପର) ବୋଝ ନିଜ ପିଠିରେ ବହନ କରିବେ । ଜାଣିରଖ, ଅତି କଦର୍ଯ୍ୟ ବୋଝ ସେମାନେ ବହନ କରିବେ । (୬/୩୧)

ଭୌତିକ ଜୀବନର ସୁଖ ଖେଳ ତାମସା ବ୍ୟତୀତ କିଛି ନୁହେଁ

ଏହି ଭୌତିକ ଜୀବନ କେବଳ ଖେଳ-ତାମସା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହେଁ ଏବଂ ଧର୍ମପରାୟଣ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରଲୋକର ଘର ଯଥେଷ୍ଟ ଭଲ । କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଏହା ବୁଝିବ ନାହିଁ ? (୬/୩୨)

ଇଶ୍ଵର ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସତମାର୍ଗକୁ ଆଣି ପାରି ଥାଆନ୍ତେ

(ହେ ମୁହମ୍ମଦ !) ଯଦି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ତୁମକୁ ଅସହ୍ୟ ବୋଧ ହେଉଛି, ତେବେ ତୁମର ଶକ୍ତି ଥିଲେ ଭୂଗର୍ଭରେ (ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ) କୌଣସି ସୁଡ଼ଂଗ ବା ଆକାଶରେ (ଚଢ଼ିବା ପାଇଁ) କୌଣସି ସିଡ଼ି ଖୋଜ ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ଚମତ୍କାର ନେଇଆସ । (ମନେରଖ) ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରି ଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସତମାର୍ଗକୁ ନେଇ ଆସି ଥାଆନ୍ତେ । ତେଣୁ, ତୁମେ ଅଜ୍ଞାନମାନଙ୍କ ପରି ହୁଅ ନାହିଁ । (୬/୩୫)

ମହାମାନ୍ୟ ମୁହମ୍ମଦ ଦେବତା ବା ଅଦୃଷ୍ଟର ଜ୍ଞାତା ନୁହନ୍ତି

(ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହା କହୁନାହିଁ ଯେ ମୋ’ ପାଖରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଭଣ୍ଡାର ଅଛି କିମ୍ବା ମୁଁ ଅଦୃଷ୍ଟ କଥା ଜାଣେ, କିମ୍ବା ମୁଁ ଏହା ମଧ୍ୟ କହୁନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ଜଣେ ଦେବତା । ମୁଁ ତ କେବଳ ନିଜ ପ୍ରତି ହେଉଥିବା ଦୈବବାଣୀର ଅନୁପାଳନ କରିଥାଏ ।” କହିଦିଅ, “କ’ଣ ଚକ୍ଷୁହୀନ ଓ ଚକ୍ଷୁ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ସମାନ ହୋଇ ପାରନ୍ତି ? ତା’ହେଲେ କ’ଣ ତୁମେମାନେ ବିଚାର କରିବ ନାହିଁ ?” (୬/୫୦)

କୁରଆନର ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା ଲୋକଙ୍କୁ ସାବଧାନ କର

(କୁରଆନର) ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା ଏଭଳି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାବଧାନ କର ଯେଉଁମାନେ ଭୟ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଏଭଳି ଅବସ୍ଥାରେ ନିଜ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ ଯେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ସେମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ବା ସୁପାରିଶକାରୀ ନଥିବେ । ସମ୍ଭବତଃ ଏହାଦ୍ଵାରା ସେମାନେ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ହେବେ ।

(୬/୫୧)

ଅଲ୍ଲାହ୍ ଅଦୃଷ୍ଟର ଜ୍ଞାତା

ଅଦୃଷ୍ଟର ଚାବିକାଠି କେବଳ ତାଙ୍କରି ପାଖରେ, ଯାହା ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ। ଜଳ ଓ ସ୍ଥଳରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି ତାହା ସେ ଜାଣନ୍ତି। ତାଙ୍କ ଅଜ୍ଞାତସାରରେ (ଗଛରୁ) ପତ୍ରଟିଏ ମଧ୍ୟ ଝଡେ ନାହିଁ। ଧରିତ୍ରୀର ଅନ୍ଧକାର (ଗର୍ଭ) ମଧ୍ୟରେ ପଡୁଥିବା ବାଜଟିଏ ହେଉ କିମ୍ବା କୌଣସି ଶୁଷ୍କ ବା ଆର୍ଦ୍ର ବସ୍ତୁଟିଏ ହେଉ, ସବୁକଥା (ଏକ ସଂରକ୍ଷିତ ଗ୍ରନ୍ଥରେ) ପରିଷ୍କାର ଭାବରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇ ରହିଛି।

(୬/୫୯)

ସେ ରାତିରେ ଆତ୍ମାକୁ ହରଣ କରି ନିଅନ୍ତି

ସେ ହିଁ ରାତିରେ ତୁମମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାକୁ ହରଣ କରି ନିଅନ୍ତି ଏବଂ ଦିନରେ ତୁମେମାନେ କରିଥିବା କର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣନ୍ତି, ପୁଣି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ (ଆୟୁଷ) କାଳ ପୂରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ପ୍ରତିଦିନ) ତୁମମାନଙ୍କୁ (ନିଦରୁ) ଉଠାଇ ଦିଅନ୍ତି। ପରିଶେଷରେ ତାଙ୍କରି ନିକଟକୁ ତୁମେମାନେ ଫେରିଯିବ। ପୁଣି ଯାହାସବୁ ତୁମେମାନେ କରୁଥିଲ, ତାହା ସେ ଜଣାଇ ଦେବେ।

(୬/୬୦)

ଦେବଦୂତମାନେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ଅବହେଳା କରନ୍ତି ନାହିଁ

ନିଜର ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାଙ୍କର ନିରଙ୍କୁଶ କ୍ଷମତା। ସେ ତୁମମାନଙ୍କ (ସୁରକ୍ଷା) ପାଇଁ ରକ୍ଷକ ନିଯୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି। ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ମୃତ୍ୟୁ ଆସି ପହଞ୍ଚେ, ଆତ୍ମର ପ୍ରେରିତ ଦେବଦୂତମାନେ ତା’ ପ୍ରାଣ ହରଣ କରିନିଅନ୍ତି। ସେମାନେ (କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ) ଆଦୌ ଅବହେଳା କରନ୍ତି ନାହିଁ। ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ପରମେଶ୍ୱର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ। ଜାଣିନିଅ, ନିଶ୍ଚୟ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ହିଁ ହେବ ଏବଂ ସେ ଖୁବ ଶୀଘ୍ର (ତୁମ କର୍ମର) ହିସାବ ନେବେ।

(୬/୬୧-୬୨)

ଅଲ୍ଲାହ୍ ହିଁ ସଂକଟହାରୀ

ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) ପଚାର, “ଜଂଗଲ ଓ ସମୁଦ୍ରର ଅନ୍ଧକାରରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କିଏ ଉଦ୍ଧାର କରେ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଆକୁଳ ହୋଇ ମନେମନେ ତାଙ୍କୁ ଡାକ ଯେ

ଯଦି ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେହି ବିପଦରୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞ ହେବ ?” କହିଦିଅ, “ଅଲ୍ଲାହ୍ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେହି ବିପଦ ତଥା ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ବିପଦ-ଆପଦରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥାଆନ୍ତି । ତଥାପି, ତୁମେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସମକକ୍ଷ କରିଦିଅ ।”

(୬/୬୩-୬୪)

କୁରଆନ ଦ୍ଵାରା ଉପଦେଶ ଦେଉଥାଅ

ଛାଡ଼ିଦିଅ ସେମାନଙ୍କୁ, ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଧର୍ମକୁ ଖେଳ-ତାମସା ମନେ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ପାର୍ଥିବ ଜୀବନ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ମାୟାଗ୍ରସ୍ତ କରି ଦେଇଛି, ମାତ୍ର କୁରଆନ ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଉଥାଅ ଯେପରିକି କୈଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର କୃତକର୍ମ ଯୋଗୁଁ ଏଭଳି ବିପଦରେ ପଡ଼ି ନଯାଉ ଯେ ତା’ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହ୍ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ବା ସୁପାରିଶକର୍ତ୍ତା ମିଳିବେ ନାହିଁ ଏବଂ (ନିଜର ମୁକ୍ତି) ବିନିମୟରେ ସେ ଯାହା ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ସ୍ଵୀକାର କରାଯିବ ନାହିଁ । ଏଭଳି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ନିଜ କୃତକର୍ମର ପରିଣାମ (ନିଶ୍ଚୟ) ଭୋଗିବେ ।

(୬/୭୦)

ନିଜର ଭଗବତ୍-ଧାରଣାକୁ ବିଶୁଦ୍ଧ କର

ଯେଉଁମାନେ (ବିଶୁଦ୍ଧ ଏକେଶ୍ଵରବାଦରେ) ବିଶ୍ଵାସ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜ ବିଶ୍ଵାସ ସହ (ଅସତ୍ୟ ବା) ଅନ୍ୟାୟକୁ ମିଶାଇ ନାହାନ୍ତି, ସେଇମାନେ ନିରାପଦରେ ତଥା ସତପଥରେ ଅଛନ୍ତି ।

(୬/୮୨)

ଅଲ୍ଲାହ୍ କିଏ ?

ଅଲ୍ଲାହ୍ ହିଁ ବୀଜ ଓ ଟାକୁଆକୁ ଅଂକୁରିତ କରନ୍ତି । ସେ ନିର୍ଜୀବରୁ ସଜୀବ ଏବଂ ସଜୀବରୁ ନିର୍ଜୀବକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରନ୍ତି । ସେଇ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଅଲ୍ଲାହ୍ । ପୁଣି ତୁମେମାନେ କୁଆଡ଼େ ବାଟବଣା ହୋଇ ଯାଉଛ ? ସେ ହିଁ (ରାତିର ଅନ୍ଧକାରକୁ ବିଦୀର୍ଘ କରି) ପ୍ରଭାତକୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ଏବଂ ରାତିକୁ ବିଶ୍ରାମ ନିମନ୍ତେ ତଥା ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଗଣନାର ମାଧ୍ୟମ କରିଛନ୍ତି । ଏସବୁ ତାଙ୍କରି ଦ୍ଵାରା ନିରୂପିତ ଯିଏ ପ୍ରବଳ ପରାକ୍ରମୀ ତଥା ସର୍ବଜ୍ଞାତା ଅଟନ୍ତି । ସେ ହିଁ ତୁମ ପାଇଁ ନକ୍ଷତ୍ର ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଯାହାଦ୍ଵାରା ତୁମେମାନେ ଜଳ ଓ ସ୍ଥଳର ଘନ ଅନ୍ଧକାର

ମଧ୍ୟରେ ରାଷ୍ଟ୍ର ଜାଣିପାରିବ । ଜ୍ଞାନୀଜନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମେ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଖୁବ ପରିଷ୍କାର ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଦେଇଛୁ । ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଣେ ମାନବରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ (ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଅସ୍ଥାୟୀ ଓ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାୟୀ ବାସସ୍ଥାନ ନିରୂପଣ କରିଛନ୍ତି । ବୁଦ୍ଧିମାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମେ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଖୁବ ପରିଷ୍କାର ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଦେଇଛୁ । ସେ ହିଁ ଆକାଶରୁ ଜଳବର୍ଷା କରନ୍ତି । ପୁଣି (ଲକ୍ଷ୍ୟ କର କିପରି) ଆମେ ତାହାଦ୍ୱାରା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଉଦ୍ଭିଦଗୁଡ଼ିକର ଅଂକୁରୋଦ୍ଭାବ କରାଉ, ପୁଣି ସେଥିରୁ ସବୁଜ କ୍ଷେତମାନ ଉତ୍ପନ୍ନ କରୁ, ଯହିଁରୁ ଆମେ ସ୍ତର ସ୍ତର ସଜ୍ଜିତ ଦାନା ବାହାର କରୁ ଏବଂ ଖସ୍ତୁରୀ ଗଛର ମୁକୁଳରୁ ଗୁଚ୍ଛ ଗୁଚ୍ଛ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରୁ, ଯାହା ଫଳ ଭାବରେ ନଇଁ ପଡେ । ତା' ଛଡ଼ା, ଆମେ ଅଂଗୁର, ଜଳପାଇ ଏବଂ ଡାଲିମ୍ବ ବଗିଚା ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ, ଯାହାର ଫଳଗୁଡ଼ିକ (ଜାତିରେ) ପରସ୍ପର ସଦୃଶ, ମାତ୍ର (ବିଶେଷତ୍ୱରେ) ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ । ଫଳ ଧାରଣ କରିବା ବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଫଳକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକର ଏବଂ ତା' ପକ୍ୱତାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର । (ଆମ୍ଭ ପ୍ରତି) ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏଥିରେ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଛି ।

(୬/୯୫-୯୯)

ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପତ୍ନୀ, ପୁତ୍ର ବା କନ୍ୟା ନାହାନ୍ତି

ସେମାନେ ଦାନବ (ଜିନ୍ନ) ମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସମକକ୍ଷ କରିଦେଲେ, ଅଥଚ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଅଜ୍ଞାନବଶତଃ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ପୁତ୍ର ଆଉ କନ୍ୟା (ମଧ୍ୟ) ଗଢ଼ିନେଲେ । ମାତ୍ର ସେ ପବିତ୍ର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମନଗଢା କଥାଠାରୁ ବହୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ । ସେ ଧରିତ୍ରୀ ଓ ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ସ୍ରଷ୍ଟା । ତାଙ୍କର ତ ପତ୍ନୀ ନାହିଁ, ପୁଣି ସନ୍ତାନ କୁଆଡୁ ଆସିବ ? ସେ ହିଁ ସକଳ ବସ୍ତୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ସବୁକଥା ଜାଣନ୍ତି । ସେଇ ହେଉଛନ୍ତି ତୁମ ପ୍ରଭୁ ଅଲ୍ଲାହ । ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହାନ୍ତି । ସେ ସକଳ ବସ୍ତୁର ସ୍ରଷ୍ଟା, ସୁତରାଂ ତାଙ୍କରି ଉପାସନା କର । ସେ ହିଁ (ତୁମମାନଙ୍କର) ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟସିଦ୍ଧି କରନ୍ତି ।

(୬/୧୦୦-୧୦୨)

ଇଶ୍ୱର ଦୃଶ୍ୟମାନ ନୁହନ୍ତି

ଆଖି ତାଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ପାରେନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସେ ଆଖି ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ପାରନ୍ତି । ସେ ସୂକ୍ଷ୍ମଦର୍ଶୀ ଓ ସର୍ବଜ୍ଞାତା ।

(୬/୧୦୩)

କାହାରି ଉପାସ୍ୟର ଅପମାନ କର ନାହିଁ

ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ସେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଡାକନ୍ତି, ତୁମେ ସେମାନଙ୍କର ଅପମାନ କରନାହିଁ, ନହେଲେ ସେମାନେ ସୀମା ଲଂଘନ କରି ଅଜ୍ଞାନବଶତଃ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅପମାନ କରିବେ ।
(୬/୧୦୮)

କୁରଆନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ

ତୁମ ପ୍ରଭୁଙ୍କର (ଏହି) ବାଣୀ ସତ୍ୟ ଓ ନ୍ୟାୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଲାଭ କରିଛି । ତାଙ୍କ ବାଣୀକୁ କେହି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ସେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏବଂ ସର୍ବଜ୍ଞାତା ।
(୬/୧୧୪)

ଅଧିକାଂଶ ମନୁଷ୍ୟ କେବଳ ଅନୁମାନ ପଛରେ ଚାଲନ୍ତି

ପୃଥିବୀରେ ଏପରି ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ କଥା ମାନିବ, ତେବେ ସେମାନେ ତୁମକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମାର୍ଗରୁ ବିଚ୍ୟୁତ କରିଦେବେ । ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ଅଟକଳ ପଛରେ ଚାଲନ୍ତି ଆଉ କେବଳ ଅନୁମାନ କରନ୍ତି ।
(୬/୧୧୬)

ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଓ ଗୁପ୍ତପାପରୁ ନିବୃତ୍ତ ରୁହ

ତୁମେମାନେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପାପରୁ ବିରତ ରୁହ ଏବଂ ଗୁପ୍ତ ପାପରୁ ମଧ୍ୟ । ଯେଉଁମାନେ ପାପ ଅର୍ଜନ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟ ଖୁବ ଶୀଘ୍ର ସେମାନଙ୍କ କୃତକର୍ମର ପ୍ରତିଫଳ ମିଳିବ ।
(୬/୧୨୦)

ଅସଂସ୍କୃତ ମାଂସ ଖାଅ ନାହିଁ

ଯେଉଁ ପଶୁକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମରେ ସଂସ୍କୃତ କରାଯାଇନାହିଁ, ତାହାର ମାଂସ ଖାଅ ନାହିଁ । ନିଷିଦ୍ଧ ଭାବରେ ଏହା ଆଜ୍ଞାର ଉଲ୍ଲଂଘନ ।
(୬/୧୨୧)

ନିଜ ସନ୍ତାନର ହତ୍ୟା ମହାପାପ

ଯେଉଁମାନେ ଅଜ୍ଞାନତା ଓ ନିର୍ବୋଧତା ଯୋଗୁଁ ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାଁରେ ମିଥ୍ୟା ଗଢ଼ି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ଆହାରକୁ ଅବୈଧ କଲେ, ଅବଶ୍ୟ

ସେମାନେ ସର୍ବସ୍ୱାନ୍ତ ହେଲେ । ଏମାନେ ପଥହରା ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସତପଥରେ ନାହାନ୍ତି ।

(୬/୧୪୦)

ଆମଦାନୀର ଗୋଟିଏ ଭାଗ ଦାନ କର

ସେ ହିଁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ମଂଚା-ଆଶ୍ରିତ ଓ ମଂଚାବିହୀନ ଉଦ୍ୟାନ ଏବଂ ଖଜୁରୀ ଗଛ ଓ କ୍ଷେତରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉଥିବା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଖାଦ୍ୟ, ଫଳ ଏବଂ ସମଜାତୀୟ ତଥା ଭିନ୍ନ (ଗୁଣର) ଜୀବତୁନ୍ ଓ ତାଲିମ୍ । ଯେତେବେଳେ ଏହା ଫଳ ଧାରଣ କରେ, ତାହା ଖାଆ ଏବଂ ଏହାକୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ଦିନ ସେଥିରୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରାପ୍ୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଦାନ) ଦିଅ ଆଉ ଅପବ୍ୟୟ କରନାହିଁ । ଅଲ୍ଲାହ୍ ଅପବ୍ୟୟକାରୀଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

(୬/୧୪୧)

ଧର୍ମର ବାଟ ଅତି ସଳଖ

ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ “ଆସ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପଡ଼ି ଶୁଣାଉଛି ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମ ପାଇଁ ନିଷିଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି । ତାହା ହେଲା, କାହାରିକୁ ତାଙ୍କର ସମକକ୍ଷ କରନାହିଁ, ପିତାମାତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଉଚିତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର ଏବଂ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଆଶଂକାରେ ନିଜ ସଂତାନମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆହାର ଦେଉ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ । ଅଶ୍ଳିଳତାର ପାଖ ମାଡ଼ ନାହିଁ, ତାହା ପ୍ରକାଶ୍ୟ ରୂପରେ ହେଉ ବା ଗୋପନରେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ୍ ଯେଉଁ ଜୀବର ହତ୍ୟା ନିଷିଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି ତାକୁ ଉଚିତ କାରଣ ବିନା ହତ୍ୟା କରନାହିଁ । ଈଶ୍ୱର ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ ମନେ ରଖିବ । ଅନାଥମାନେ ପ୍ରାପ୍ତବୟସ୍କ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ହିତକର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିନା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିର ପାଖ ମାଡ଼ ନାହିଁ ଏବଂ ମାପ ଓଜନ ନ୍ୟାୟସଂଗତ ଭାବରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କର । ଆମ୍ଭେ କୌଣସି ଜୀବକୁ ତା ଶକ୍ତି ଠାରୁ ଅଧିକ ବୋଝ ଦେଉ ନା । ଯେତେବେଳେ କଥା କୁହ, ତାହା ତୁମ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ (ସଂପର୍କରେ) ହେଉ ପଛେ, ନ୍ୟାୟସଂଗତ କଥା କୁହ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପୂରଣ କର । ଏହି ଆଦେଶ ଈଶ୍ୱର ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିବ । ଏହାହିଁ ଆମ୍ଭର ସଳଖ ମାର୍ଗ । ସୁତରାଂ, ଏହି ମାର୍ଗରେ ଚାଲ । ଅନ୍ୟ ମାର୍ଗଗୁଡ଼ିକରେ ଚାଲନାହିଁ, କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରୁ ବିଚ୍ୟୁତ କରିଦେବ । ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟରେ ଆକଟ୍ କରୁଛନ୍ତି, ସମ୍ଭବତଃ ତୁମେମାନେ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ହେବ ।

(୬/୧୪୧-୧୪୩)

ଧର୍ମରେ ବିଭାଜନ କରିବା ଗୁରୁତର ଅପରାଧ

ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଧର୍ମକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଦଳରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁମର କୌଣସି ସଂପର୍କ ନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କର ବିଚାର ଅଲ୍ଲାହ୍ କରିବେ। ସେମାନେ ଯାହାକିଛି କରୁଥିଲେ, ତାହା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଦେବେ।

(୬/୧୫୯)

କର୍ମଫଳର ନିୟମ

ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ସତକର୍ମ କରିଥିବ, ସେ (ପ୍ରତିବଦଳରେ) ଏହାର ଦଶଗୁଣ ପୁଣ୍ୟ ଲାଭ କରିବ ଏବଂ ଯିଏ କୌଣସି ଦୁଷ୍ଟକର୍ମ କରିଥିବ, ତାକୁ କେବଳ ସେହି ଦୁଷ୍ଟକର୍ମର ଦଣ୍ଡ ମିଳିବ ଏବଂ ତା’ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ ହେବ ନାହିଁ।

(୬/୧୬୦)

ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ନିଜକୁ ସମର୍ପଣ କର

କହିଦିଅ “ମୋ ପ୍ରାର୍ଥନା, ମୋର ସକଳ ସେବା-ଉପାସନା, ମୋ’ ଜିଇଁବା, ମୋ’ ମରିବା, ସବୁକିଛି ଜଗତର ସ୍ଵାମୀ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ। ତାଙ୍କର କେହି ଅଂଶାଦାର ନାହାନ୍ତି ଆଉ ମୋତେ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ମୁଁ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ନିଜକୁ (ତାଙ୍କଠାରେ) ସମର୍ପଣ କରୁଛି।”

(୬/୧୬୨-୧୬୩)

କେହି କାହାରି ବୋଝ ମୁଣ୍ଡାଇବ ନାହିଁ

ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହା ଅର୍ଜନ କରେ, କେବଳ ନିଜ ପାଇଁ କରେ ଏବଂ କେହି ଅନ୍ୟର (ପାପପୁଣ୍ୟର) ଭାର ବହନ କରିବ ନାହିଁ। ପୁଣି ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଯିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମେମାନେ ମତଭେଦ କରୁଥିଲ, ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହା ଜଣାଇ ଦେବେ।”

(୬/୧୬୪)

କୁରଆନର ଉପଦେଶ ମାନି ଚଳ

(ହେ ମନୁଷ୍ୟଗଣ!) ତୁମ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯେଉଁ ଗ୍ରନ୍ଥ (କୁରାନ) ଆସିଛି, ତାହାକୁ ମାନି ଚଳ ଏବଂ ତାକୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ (ମାର୍ଗଦର୍ଶନକାରୀ) ମିତ୍ରମାନଙ୍କ କଥା ମାନ ନାହିଁ। ତୁମେମାନେ ଖୁବ୍ କମ୍ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ।

(୭/୩)

ଇଶ୍ଵରଦୂତମାନେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତରଦାୟୀ

ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଇଶ୍ଵରଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଛି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବୁ ଏବଂ ଆମେ ଇଶ୍ଵରଦୂତମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବୁ। (୭/୬)

ବିଚାର ଦିନ କର୍ମର ଓଜନ ହେବ

ସେଦିନ କର୍ମର ଓଜନ ହେବା ଅଟଳ ସତ୍ୟ। ସୁତରାଂ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପୁଣ୍ୟଭାର ଅଧିକ ହେବ ସେହିମାନେ ସଫଳ ହେବେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପୁଣ୍ୟଭାର ହାଲୁକା ହେବ, ସେମାନେ ନିଜର ଅନିଷ୍ଟ କଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଅବିଚାର କରିଥିଲେ। ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ ବସବାସ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ଦେଲୁ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଜୀବନନିର୍ବାହ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ସାମଗ୍ରୀର ବ୍ୟବସ୍ଥା କଲୁ, ମାତ୍ର ତୁମେମାନେ କୃତ୍ରିତ କୃତଜ୍ଞ ହୋଇଥାଅ। (୭/୮-୧୦)

ସେ ତୁମପାଇଁ ବସ୍ତ୍ର ସୃଷ୍ଟି କଲେ

ହେ ଆଦମଙ୍କ ସଂତାନ ! ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବସ୍ତ୍ର ପ୍ରଦାନ କଲୁ, ଯାହା ତୁମ ଗୁପ୍ତାଂଗକୁ ଆବୃତ ରଖେ, ତୁମ ଶରୀର ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷା ଓ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ସାଧନ ମଧ୍ୟ। ମାତ୍ର ଧର୍ମପରାୟଣତାର ବସ୍ତ୍ର ହେଉଛି ସର୍ବୋତ୍ତମ। ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନିଦର୍ଶନ। ସମ୍ଭବତଃ ଲୋକେ ଏଥିରୁ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିବେ। (୭/୨୬)

ଏକନିଷ୍ଠ ହୋଇ ଉପାସନା କର

କୁହ, “ମୋ ପ୍ରଭୁ ନ୍ୟାୟର ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ତଥା (ଏହା ମଧ୍ୟ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ) ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପାସନା ସମୟରେ ଏକାଗ୍ର ହୁଅ ଏବଂ ନିଜ ଆନୁଗତ୍ୟକୁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିଶୁଦ୍ଧ କରି ଏକନିଷ୍ଠ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର। ଯେମିତି ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ଥର ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ, ସେମିତି ତୁମେ ପୁନର୍ବାର ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବ।”

(୭/୨୯)

ଅଶ୍ଳିଳତା, ଅନ୍ୟାୟ ଓ ଅତ୍ୟାଚାର ନିଷିଦ୍ଧ

କହିଦିଅ, “ମୋ’ ପ୍ରଭୁ (ସବୁ ପ୍ରକାର) ଅଶ୍ଳିଳ କର୍ମ ନିଷିଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି, ତାହା ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ହେଉ ବା ଗୋପନରେ। (ସେହିପରି) ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାପାଚାର ଏବଂ ଉଚିତ କାରଣ

ନଥାଇ ଅନ୍ୟ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର (ନିଷିଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି) ତଥା ଏହା ମଧ୍ୟ (ନିଷିଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି) ଯେ ତୁମେମାନେ କାହାରିକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅଂଶୀଦାର କର ଯାହା ସଂବନ୍ଧରେ ଅଲ୍ଲାହ କୌଣସି ଆଦେଶ ଦେଇନାହାନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ଏଭଳି ଆରୋପ କର ଯାହାର ବାସ୍ତବତା ସଂପର୍କରେ ତୁମର ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ।” (୭/୩୩)

ଅନ୍ୟକୁ ଭୁଲ ବାଟରେ ନେଲେ ଦ୍ଵିଗୁଣ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବ

ଅଲ୍ଲାହ ଆଦେଶ ଦେବେ, “ଯାଅ, ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ମାନବ ଓ ଦାନବ ଦଳ ନିର୍ଦ୍ଦାୟୀ ପ୍ରବେଶ କରିଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରବେଶ କର।” ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଦଳ ନିର୍ଦ୍ଦାୟୀ ପ୍ରବେଶ କରିବ, ସେ (ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରବେଶ କରିଥିବା) ନିଜର ମିତ୍ର ଦଳକୁ ଧିକ୍କାର କରିବ, ଆଉ ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତେ ସେଠାରେ ଏକତ୍ର ହୋଇଯିବେ, ତେବେ ପଛରେ ଆସିଥିବା ଦଳଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବ ଦଳ ସଂପର୍କରେ କହିବେ, “ହେ ପ୍ରଭୁ ! ଏହିମାନେ ହିଁ ଆମକୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରିଥିଲେ, ତେଣୁ ଏମାନଙ୍କୁ ଦ୍ଵିଗୁଣ ନିର୍ଦ୍ଦଣ ଦିଅ।” (ଅଲ୍ଲାହ) ଉତ୍ତର ଦେବେ, “ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ପାଇଁ ଦ୍ଵିଗୁଣ ଶାସ୍ତି ରହିଛି, ମାତ୍ର ତୁମେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ।” (୭/୩୮)

ଦୈବବାଣୀକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ ବୈକୁଣ୍ଠଲାଭ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ

ଯେଉଁମାନେ ଅହଂକାର ବଶତଃ ଆମ୍ଭର ବାଣୀକୁ ମିଥ୍ୟା ବୋଲି କହିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଵର୍ଗର ଦ୍ଵାରା ଖୋଲିବ ନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କର ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ ସେହିପରି ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ, ଯେପରି ସୁତୀ ରକ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଓଟର ପ୍ରବେଶ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ। ଆମେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ଶାସ୍ତି ଦେଇଥାଉ। (୭/୪୦)

ସୃଷ୍ଟି ତାଙ୍କର ଏବଂ ଆଜ୍ଞା ଦେବାର ଅଧିକାର ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କରି

ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଅଟନ୍ତି ଯିଏ ପୃଥିବୀ ଓ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷକୁ ଛଅ ଦିନରେ ସୃଷ୍ଟି କଲେ, ପୁଣି ନିଜ ସିଂହାସନରେ ବିରାଜମାନ ହେଲେ। ଯିଏ ରାତି ଦ୍ଵାରା ଦିନକୁ ଘୋଡ଼ାଇ ଦିଅନ୍ତି ଯାହା ତା’ ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇଥାଏ। ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ନକ୍ଷତ୍ର ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟରତ। ସାବଧାନ ! ସୃଷ୍ଟି ତାଙ୍କରି ଏବଂ ଆଜ୍ଞା (ଦେବାର ଅଧିକାର) ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କରି। ଜଗତପାଳକ ଅଲ୍ଲାହ (ଅତ୍ୟନ୍ତ) ମଂଗଳମୟ।

(୭/୫୪)

ସମାଜରେ ବିଶ୍ୱାଂଖଳା ସୃଷ୍ଟି କରନାହିଁ

ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେଲା ପରେ ଧରାପୃଷ୍ଠରେ ବିଶ୍ୱାଂଖଳା ସୃଷ୍ଟି କରନାହିଁ । (ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି) ଭୟ ରଖି ଏବଂ (ତାଙ୍କଠାରେ) ଆଶା ରଖି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥାଅ । ସଦାଚାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କରୁଣା ରହିଛି । (୭/୫୬)

ମୃତମାନେ କିପରି ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେବେ ?

ସେ ହିଁ ନିଜ ଅନୁଗ୍ରହ (ଅର୍ଥାତ୍ ବର୍ଷା) ପୂର୍ବରୁ ଏହାର ଶୁଭସୂଚନା ଦେଇ ବାୟୁ ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି । ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ଏହି ବାୟୁ ଓଜନିଆ ବାଦଲଗୁଡ଼ିକୁ ଉଠାଇ ନିଏ, ଆମ୍ଭେ ତାକୁ କୌଣସି ନିର୍ଜୀବ (ଶୁଷ୍କ) ଭୂମି ଆଡ଼କୁ ନେଇଯାଉ । ପୁଣି ବାଦଲରୁ (ସେଠାରେ) ଜଳ ବର୍ଷା କରୁ ଏବଂ ଜଳଦ୍ୱାରା (ସେହି ନିର୍ଜୀବ ଭୂମିରୁ) ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଫଳମୂଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରୁ । ଏହିପରି ଆମ୍ଭେ ମୃତମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ (କରି ଭୂମିରୁ ବାହାର) କରିବୁ । (ଏହା ଏଇଥିପାଇଁ ବର୍ଷନା କରାଗଲା ଯେ) ସମ୍ଭବତଃ ତୁମେ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିବ ।

(୭/୫୭)

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରକୋପକୁ ଭୟ କର

କ'ଣ ସହରର ବାସିନ୍ଦା ମାନଙ୍କୁ (ଟିକିଏ ହେଲେ) ଭୟ ନାହିଁ ଯେ ରାତିରେ ଶୋଇଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ କେତେବେଳେ (ହୁଏତ) ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆମ୍ଭର କୋପ ପଡ଼ିଯିବ ? ଅଥବା ସେମାନେ ଏ ବିଷୟରେ (ମଧ୍ୟ) ନିର୍ଭୀକ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି ଯେ (ହୁଏତ) ଦିନ ଦ୍ୱିପହରରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆମ୍ଭର କୋପ ପଡ଼ିଯିବ, ଯେତେବେଳେକି ସେମାନେ ଖେଳ-ତାମସାରେ ମାତିଥିବେ ? କ'ଣ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (ଗୁପ୍ତ) ଯୋଜନା ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର (ଟିଳେ ହେଲେ) ଭୟ ନାହିଁ ? ଜାଣିରଖ, ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଯୋଜନା ପ୍ରତି ସେଇମାନେ ନିର୍ଭୀକ ରୁହନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ।

(୭/୯୭-୯୯)

ପୂର୍ବଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକରେ ମହାମାନ୍ୟ ମୁହମ୍ମଦଙ୍କ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି

ଯେଉଁମାନେ ଏହି ବାର୍ତ୍ତାବହ, ଲେଖାପଢ଼ା ଜାଣି ନଥିବା ଇଶ୍ୱରଦୂତଙ୍କ କଥାମାନି ଚଳନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ନିଜ ଗ୍ରନ୍ଥ, ତୌରାତ୍ ଏବଂ ଇଞ୍ଜିଲ୍ରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ଥିବାର

ଦେଖନ୍ତି, ଯିଏ ସେମାନଙ୍କୁ ସତକର୍ମ କରିବାର ଉପଦେଶ ଦିଅନ୍ତି, ଅସତ୍ କର୍ମ କରିବାରୁ ବାରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ବୈଧ ଏବଂ ଅଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ଅବୈଧ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଲଦା ଯାଇଥିବା ବୋଝ ଓହ୍ଲାଇ ଦିଅନ୍ତି ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ବନ୍ଧନ ଖୋଲିଦିଅନ୍ତି, ଯେଉଁଠିରେ ସେମାନେ ବନ୍ଧାହୋଇଥିଲେ । ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆପ୍ତା ପ୍ରକଟ କରିବେ, ତାଙ୍କର ସମ୍ମାନ କରିବେ, ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରକଟ ହୋଇଥିବା ଜ୍ୟୋତିର (ଅର୍ଥାତ୍ କୁରଆନର) ଅନୁପାଳନ କରିବେ, ସେହିମାନେ ହିଁ ସଫଳ ହେବେ । (୭/୧୫୭)

ମହାମାନ୍ୟ ମୁହମ୍ମଦ ମାନବଜଗତର ମାର୍ଗଦର୍ଶକ

(ହେ ମୁହମ୍ମଦ !) ତୁମେ କହିଦିଅ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟଗଣ ! ମୁଁ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖକୁ ସେହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତାବହ ରୂପେ ଆସିଛି, ଯିଏ ପୃଥିବୀ ଓ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷର ଅଧୀଶ୍ୱର ।”

(୭/୧୫୮)

ଦୃଢ଼ତାର ସହ କୁରଆନର ଉପଦେଶ ପାଳନ କର

ଯେଉଁମାନେ ଦୃଢ଼ତାର ସହ (ଆତ୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥର ଅନୁପାଳନ କରନ୍ତି ଏବଂ ନଫାଜ (ଦୈନିକ ଉପାସନା) ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଏଭଳି ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଶ୍ରମ କଦାପି ବ୍ୟର୍ଥ କରିଦେବୁ ନାହିଁ । (୭/୧୬୦)

ଇନ୍ଦ୍ରିୟାଧୀନ ହେଲେ ନିଜର ସର୍ବନାଶ କରିବ

ଏମାନଙ୍କୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର କଥା ପଢ଼ି ଶୁଣାଅ ଯାହାକୁ ଆମ୍ଭେ ନିଜ ବାଣୀର ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ମାତ୍ର ସେ ଏହାର ଶୃଙ୍ଖଳାରୁ ବାହାରି ଗଲା, ଯାହା ଫଳରେ ଶକ୍ତତା ତା’ ପଛରେ ଲାଗିଗଲା ଏବଂ ସେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା । ଯଦି ଆମ୍ଭେ ଇଚ୍ଛା କରିଥାଆନ୍ତୁ, ତେବେ ସେହି ବାଣୀ ଦ୍ୱାରା ତା’ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ବୃଦ୍ଧି କରି ଥାଆନ୍ତୁ । ମାତ୍ର ସେ ସଂସାର ପ୍ରତି ଆକୃଷ୍ଟ ହେଲା ଏବଂ ନିଜର ବାସନା ପଛରେ ଲାଗି ରହିଲା । ତା’ ଅବସ୍ଥା କୁକୁର ଭଳି ହୋଇଗଲା, ଯାହାକୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ ସେ ଧାଇଁ ସଇଁ ହୁଏ ଏବଂ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ମଧ୍ୟ ଧାଇଁ ସଇଁ ହୁଏ । ଏହା ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଯେଉଁମାନେ ଆତ୍ମର ବାଣୀକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି । ସୁତରାଂ, ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ଘଟଣା ବର୍ଣ୍ଣନା କର, ହୁଏତ ସେମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବେ । (୭/୧୬୫-୧୬୬)

ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ନାମରେ ଡାକ

ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଭଲ ଭଲ ନାଁ ଅଛି । ତାଙ୍କୁ ସେହି ନାମରେ ଡାକ । ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ନାଁ ବିଷୟରେ ଅଜାବଜା ମାର୍ଗ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ । ସେମାନେ ଯାହାକିଛି କରୁଛନ୍ତି ତାର ଫଳ ଭୋଗ କରିବେ । (୭/୧୮୦)

ପ୍ରଳୟର ସମୟ କେବଳ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଜଣା

(ହେ ବାର୍ତ୍ତାବହ !) ସେମାନେ ତୁମକୁ ପ୍ରଳୟ ବିଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହା କେବେ ହେବ । ସେମାନଙ୍କୁ କହିଦିଅ, “କେବଳ ମୋ’ ପ୍ରଭୁ ହିଁ ଏ ବିଷୟରେ ଜାଣନ୍ତି । ସେ ହିଁ ଉଚିତ ସମୟରେ ଏହାକୁ ପ୍ରକଟ କରିବେ । ଧରିତ୍ରୀ ଓ ଆକାଶ ପାଇଁ ଏହା ଏକ କଠିନ ସମୟ ହେବ ଏବଂ ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ହଠାତ୍ ଆସିବ ।” ସେମାନେ ତୁମକୁ ଏମିତି ପଚାରୁଛନ୍ତି ସତେ ଯେମିତି ତୁମେ ଏ ବିଷୟରେ ଭଲରୂପେ ଜାଣିଛ । କହିଦିଅ, “କେବଳ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଏ ବିଷୟରେ ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ଅଧିକାଂଶ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଏହାର ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ ।” (୭/୧୮୭)

ତୁମର ସବୁ ହାନିଲାଭ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ହାତରେ

(ହେ ବାର୍ତ୍ତାବହ !) ତୁମେ କୁହ, “ମୋ ନିଜର ଲାଭ ବା କ୍ଷତିରେ ମଧ୍ୟ ମୋର କୌଣସି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନାହିଁ । ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତାହାହିଁ ହୁଏ । ଯଦି ମୁଁ ଅଦୃଷ୍ଟ ବିଷୟରେ ଜାଣି ଥାଆନ୍ତି, ତେବେ ନିଜର ଅନେକ କଲ୍ୟାଣ କରି ପାରନ୍ତି ଆଉ ମୋର କୌଣସି ଅନିଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ । ମୁଁ ତ ସେମାନଙ୍କୁ (ନର୍କାଗ୍ନିର) ଭୟ ଏବଂ (ସ୍ଵର୍ଗସୁଖର) ଶୁଭସଂବାଦ ଦେବାକୁ ଆସିଛି, ଯେଉଁମାନେ (ମୋତେ) ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି । (୭/୧୮୮)

ସୃଷ୍ଟିର ଉପାସନା କରନାହିଁ

ଏମାନେ କିଭଳି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଇଶ୍ଵରତ୍ଵରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଂଶାଦାର କରି ପାରୁଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କିଛି ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ନିଜେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛନ୍ତି ? ଯେଉଁମାନେ ଏମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ସାହାଯ୍ୟ କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଅଥବା ନିଜେ ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର କ୍ଷମତା ରଖନ୍ତି ନାହିଁ ? (୭/୧୯୧-୧୯୨)

କ୍ଷମାର ନୀତି ଅବଲମ୍ବନ କର

(ହେ ବାର୍ତ୍ତାବହ !) କ୍ଷମାର ନୀତି ଅବଲମ୍ବନ କର । ସତକର୍ମ କରିବାର ଉପଦେଶ ଦେଉଥାଅ ଏବଂ ଅଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ରୁହ (ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରନାହିଁ) ।

(୭/୧୯୯)

ମନରେ କୁଟିତା ଆସିଲେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର

ଯଦି କେବେ ଶଇତାନ ତୁମକୁ କୁପ୍ରରୋଚନା ଦିଏ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଶରଣ ନିଅ । ଅବଶ୍ୟ ସେ ସବୁ ଜାଣନ୍ତି ଓ ସବୁ ଦେଖନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମପରାୟଣ, ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ଯଦି ଶୈତାନ ଦୁର୍ଭାବନା ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ, ତେବେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ସଂଗେସଂଗେ ସେମାନଙ୍କର ଆଖି ଖୋଲିଯାଏ ।

(୭/୨୦୦-୨୦୧)

କୁରଆନ୍ ପାଠ ବେଳେ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଶୁଣ

ଯେତେବେଳେ କୁରଆନ୍ ପାଠ କରାଯାଏ, ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଶୁଣ ଏବଂ ନୀରବ ରୁହ । ସମ୍ଭବତଃ ତୁମ ପ୍ରତି ପ୍ରଭୁଙ୍କ କୃପା ହେବ ।

(୭/୨୦୪)

ସଞ୍ଜ ସକାଳେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରୁଥାଅ

ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ସକାଳେ ଓ ସଂଧ୍ୟାରେ ଆକୁଳତାର ସହ, (ମନରେ) ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଭୟ ରଖି ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ସ୍ମରଣ କରୁଥାଅ ଏବଂ ଧୀର ସ୍ଵରରେ ମଧ୍ୟ । ଏ ବିଷୟରେ ଅବହେଳା କର ନାହିଁ । ଯେଉଁ ଦେବତାମାନେ ତୁମ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ରହନ୍ତି, ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସେବା କରିବାରେ ଅହଂକାର କରନ୍ତି ନାହିଁ ବା ମନା କରନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ତାଙ୍କର ମହିମାଗାନ କରୁ ଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କରୁ ଥାଆନ୍ତି ।

(୭/୨୦୫-୨୦୬)

ପ୍ରକୃତ ଇଶ୍ଵରବିଶ୍ଵାସୀ କିଏ ?

(ପ୍ରକୃତ) ବିଶ୍ଵାସକାରୀ ସେଇମାନେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ (ଭୟରେ) ଥରି ଉଠେ ଏବଂ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତାଙ୍କର ବାଣୀ ପାଠ କରାଯାଏ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଆତ୍ମା ଅଧିକ ଦୃଢ଼ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରନ୍ତି । ସେମାନେ ନମାଜ (ଦୈନିକ ଉପାସନା) ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରନ୍ତି ଏବଂ ଯାହାକିଛି ଧନ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଛୁ, ସେଥିରୁ (ସତକାର୍ଯ୍ୟରେ) ଖର୍ଚ୍ଚ କରନ୍ତି । ଏଇମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ସଦବିଶ୍ଵାସୀ । ଏଇମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି ମର୍ଯ୍ୟାଦାପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନ, (ଦୋଷତୁଟି ପାଇଁ) କ୍ଷମା ତଥା ଉତ୍ତମ ଜୀବିକା । (୮/୨-୪)

ବୁଦ୍ଧିହୀନ ଲୋକଙ୍କର ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରାଯାଏ ନାହିଁ

ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସବୁଠାରୁ ହୀନ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ମୁକ ଓ ବଧୂର ଲୋକମାନେ ଯେଉଁମାନେ ବୁଦ୍ଧିର ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କଠାରେ କିଛି ଭଲ ଗୁଣ ଦେଖନ୍ତେ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ (ତାଙ୍କ ବାଣୀ) ଶୁଣିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତେ । ମାତ୍ର ଏବେ ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇ ଦିଆଯାଏ, ସେମାନେ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନେବେ । (୮/୨୨-୨୩)

ବିଶ୍ଵାସଘାତକତା କରନାହିଁ

ହେ ମୁସଲମାନମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ଵାସଘାତକତା କରନାହିଁ ଏବଂ ପରସ୍ପରର ଅମାନତକୁ ଜାଣିଶୁଣି ଆତ୍ମସାର୍ କରନାହିଁ । (୮/୨୭)

ଧନସଂପତ୍ତି ଓ ପରିବାର ତୁମ ପରୀକ୍ଷାର ମାଧ୍ୟମ

ଜାଣିରଖ, ତୁମମାନଙ୍କର ଧନସଂପତ୍ତି ଓ ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତି ତୁମମାନଙ୍କ ପରୀକ୍ଷାର ମାଧ୍ୟମ ଏବଂ (ପୁଣ୍ୟବାନ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଭଲ ପୁରସ୍କାର ରହିଛି ।

(୮/୨୮)

ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ଦୃଢ଼ ଓ ଅବିଚଳିତ ରୁହ

ହେ ମୁସଲମାନମାନେ ! ଯଦି କୌଣସି ଶତ୍ରୁଗୋଷ୍ଠି ସହ ତୁମର ସଂଘର୍ଷ ହୁଏ, ତେବେ

(ସେ ସମୟରେ) ଦୃଢ଼ ଓ ଅବିଚଳିତ ରୁହ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ସ୍ମରଣ କର ।
ତା ହେଲେ ତୁମେମାନେ ସଫଳ ହେବ । (୮/୪୫)

ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତିହୀନ କରିଦେବ

ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ମାନ ଏବଂ ଧର୍ମଦୂତଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ମାନ ଏବଂ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ
କର ନାହିଁ । ଏହା କଲେ ତୁମମାନଙ୍କ ମନୋବଳ ଭୀଷିଯିବ ଆଉ ତୁମେମାନେ ଶକ୍ତିହୀନ
ହୋଇ ପଡ଼ିବ । ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଅବଲମ୍ବନ କର । ଅଲ୍ଲାହ ଅବଶ୍ୟ ଧୈର୍ଯ୍ୟବାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ
ସହିତ ରହି ଥାଆନ୍ତି । (୮/୪୬)

ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସବୁଠୁ ହୀନ

ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସବୁଠାରୁ ହୀନ ସେହି ଲୋକମାନେ, ଯେଉଁମାନେ
(ତାଙ୍କୁ) ଅବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି । ସେମାନେ କଦାପି ମାନିବେ ନାହିଁ । (୮/୫୫)

ଯୁଦ୍ଧ ଅପେକ୍ଷା ସନ୍ଧି ଭଲ

ଯଦି ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ସନ୍ଧି ପାଇଁ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ତେବେ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେଥିରେ
ସମ୍ମତ ହୋଇଯାଅ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ଭରସା ରଖ । ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଅଲ୍ଲାହ ସବୁ
ଶୁଣନ୍ତି ଏବଂ ସବୁ ଜାଣନ୍ତି । (୮/୬୧)

ଭକ୍ତର ସବୁଠାରୁ ପ୍ରିୟ ତା' ପରମେଶ୍ୱର

(ହେ ଇଶ୍ୱରଦୂତ !) କହିଦିଅ, “ତୁମମାନଙ୍କ ପିତା, ତୁମ ପୁତ୍ର, ତୁମ ଭାଇ, ତୁମ ପତ୍ନୀ,
ତୁମ ଜାତି-କୁରୁମ୍ଭ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ଅର୍ଜିତ ଧନ ଏବଂ ତୁମ ବ୍ୟବସାୟ ଯାହା ମାନ୍ୟ
ପଡ଼ିଯିବ ବୋଲି ତୁମେମାନେ ଆଶଙ୍କା କର ତଥା ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଘର, ଯଦି
ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାଙ୍କ ଧର୍ମଦୂତଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଏବଂ ତାଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ସଂଘର୍ଷ କରିବା
ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ପ୍ରିୟ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିର (ଅର୍ଥାତ୍ ଶାସ୍ତିର) ପ୍ରତୀକ୍ଷା
କର । ଅଲ୍ଲାହ ଅବଜ୍ଞାକାରୀମାନଙ୍କର ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । (୯/୨୪)

ଇଶ୍ବରଙ୍କର ସନ୍ତାନ ନାହାନ୍ତି

ଯହୁଦୀମାନେ କହିଲେ, “ଉଜେର୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପୁତ୍ର ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ କହିଲେ, “ଯିଶୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପୁତ୍ର” । ଏଗୁଡ଼ାକ କେବଳ ସେମାନଙ୍କର ମନଗଢ଼ା କଥା । ପୂର୍ବର ଅଧର୍ମୀମାନଙ୍କ କଥାକୁ ସେମାନେ (କେବଳ) ନକଲ କରୁଛନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ କରନ୍ତୁ । ସେମାନେ କୁଆଡ଼େ ବାଟବଣା ହୋଇ ଚାଲି ଯାଉଛନ୍ତି ?

(୯/୩୦)

ଧର୍ମଗୁରୁ ଓ ସାଧୁସନ୍ଥମାନଙ୍କୁ ଇଶ୍ବର କରିଦିଅ ନାହିଁ

ଏମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ନିଜର ଧର୍ମଗୁରୁ ଓ ସନ୍ଥମାନଙ୍କୁ ଇଶ୍ବର ମାନି ନେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ମରିୟମପୁତ୍ର ଯିଶୁଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ । ଅଥଚ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ସେମାନେ କେବଳ ଜଣେ ଇଶ୍ବରଙ୍କର ଉପାସନା କରନ୍ତୁ । ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେହି ଉପାସନାଯୋଗ୍ୟ ନୁହନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କର ବହୁଇଶ୍ବରବାଦରୁ ଅଲ୍ଲାହ ପବିତ୍ର ।

(୯/୩୧)

ଭଣ୍ଡ ଧର୍ମଗୁରୁମାନେ ଲୋକଙ୍କର ଧନ ଆତ୍ମସାତ କରନ୍ତି

ହେ ବିଶ୍ବାସକାରୀମାନେ ! (ଜାଣିରଖ) ଅଧିକାଂଶ ଧର୍ମୀ ଓ ସନ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କର ଧନ ଅସଦ୍ ଉପାୟରେ ଖାଇ ଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମାର୍ଗରୁ ଅଟକାଇ ଦିଅନ୍ତି ।

(୯/୩୪)

ଧନ ସଂଚୟ କରି ରଖିଲେ ନର୍କଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବ

ଯେଉଁମାନେ ସୁନାରୂପା ସଂଚୟ କରି ରଖନ୍ତି ଏବଂ ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ କଠୋର ଶାସ୍ତିର ସମ୍ଭାଦ ଦିଅ ।

(୯/୩୪)

ଦାନ କାହା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ?

ଦାନ (ଜକାତ୍) ପ୍ରକୃତରେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦରିଦ୍ର ଓ ଅଭାବଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଦାନ ସଂଗ୍ରହ ହେତୁ ନିଯୁକ୍ତ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମନ ଖୁସି କରିବା ଅଭିପ୍ରାୟ ଥାଏ ଏବଂ (କ୍ରୀତଦାସମାନଙ୍କୁ) ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ, ରଣଗ୍ରସ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ତଥା (ଅସହାୟ) ପଥଚାରୀ ମାନଙ୍କର

ସହାୟତା ପାଇଁ । ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଏକ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଆଦେଶ ଏବଂ (ମନେରଖ) ଅଲ୍ଲାହ୍ ସର୍ବଜ୍ଞ ଓ ତତ୍ତ୍ଵଦର୍ଶୀ । (୯/୬୦)

କପଟାଚାରୀ ନର୍କଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବେ

କପଟୀ ପୁରୁଷ ଓ କପଟୀ ନାରୀ ତଥା ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହ୍ ନର୍କାଗ୍ନିର ସଂକଳ୍ପ ନେଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ ସେଥିରେ ସର୍ବଦା ରହିବେ । ଏହାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ (ସ୍ଥାନ) । ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ୍ଙ୍କର ଧ୍ବଜ୍ଞର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିଛି । (୯/୬୮)

ଅଲ୍ଲାହ୍ କିଏ ?

ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ୍ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର, ଯିଏ ଛଅ ଦିନରେ ପୃଥିବୀ ଓ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ, ପୁଣି ନିଜ ସିଂହାସନରେ ବିରାଜମାନ ହୋଇ (ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ) ବ୍ୟବସ୍ଥା ପରିଚାଳନା କରୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଅନୁମତି ବିନା କେହି (କାହାରି ପାଇଁ) ସୁପାରିଶ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ହେଉଛନ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହ୍ । ତେଣୁ, ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କରି ସେବା-ଉପାସନା କର । ତଥାପି କାହିଁକି ତୁମେମାନେ ଏଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଉନାହଁ ? ତାଙ୍କରି ନିକଟକୁ ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ଫେରିଯିବ । ଏହା ଅଲ୍ଲାହ୍ଙ୍କର ଦୃଢ଼ ବଚନ । ବାସ୍ତବିକ ସେ ସୃଷ୍ଟିର ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିବେ, ଯାହାଦ୍ଵାରା ଆସ୍ଥା ରଖି ସତକର୍ମ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ ପ୍ରତିଦାନ ଦେବେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅସ୍ଵୀକାର କଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଛି ଫୁଟନ୍ତା ପାଣି ଏବଂ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ସତ୍ୟକୁ ଅସ୍ଵୀକାର କରିଥିଲେ । ସେ ହିଁ ସୁଧର୍ମକୁ ପ୍ରକାଶମାନ କଲେ ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କଲେ ତଥା ଏହାର (ହ୍ରାସ-ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ) ବିଭିନ୍ନ ପଦାର୍ଥାୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କଲେ, ଯାହାଫଳରେ ତୁମେମାନେ ବର୍ଷର ଗଣନା ଓ (ମାସର) ହିସାବ ଜାଣିପାରିବ । ଅଲ୍ଲାହ୍ ଏଗୁଡ଼ିକୁ ଏକ ନିଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି । ଜ୍ଞାନୀଜନଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ନିଜର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଖୁବ୍ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ରାତି ଓ ଦିନର ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ଏବଂ ଧରିତ୍ରୀ ଓ ଆକାଶରେ ଥିବା ଅଲ୍ଲାହ୍ଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟରେ ସେଇ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ପଷ୍ଟ ନିଦର୍ଶନ ଅଛି, ଯେଉଁମାନେ (ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ) ଭୟ କରନ୍ତି । ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ (ପରଲୋକରେ) ଆତ୍ମ ସହ ସାକ୍ଷାତର ଆଶା ରଖି ନାହାନ୍ତି ଆଉ ସାଂସାରିକ

ଜୀବନରେ ସବୁଠାରୁ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେଇଥିରେ ଖୁସି ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆତ୍ମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଉ ନାହାନ୍ତି, ନିଜ ଅର୍ଜିତ କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କର ନର୍କବାସ ହେବ । (୧୦/୩୮-୮)

ବିପଦ ଟଳିଗଲେ ମଣିଷ ଈଶ୍ବରଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଏ

ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରତି କୌଣସି ବିପଦ ଆସେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଶୋଇବା, ବସିବା ଓ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମଙ୍କୁ ଡାକ ପକାଏ । ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ତା’ ଦୁଃଖ ଦୂର କରିଦେଉ, ସେ ଏଭଳି ହୋଇଯାଏ, ସତେଯେପରି ନିଜ ବିପଦରେ ଆତ୍ମଙ୍କୁ କେବେବି ଡାକି ନଥିଲା । (୧୦/୧୨)

ମାନବସମାଜ ଗୋଟିଏ ସଂପ୍ରଦାୟ ଥିଲା

(ଆରମ୍ଭରେ) ମାନବସମାଜ ଗୋଟିଏ (ଧର୍ମ) ସଂପ୍ରଦାୟ ଥିଲା, ମାତ୍ର (ପରେ) ସେମାନେ ମତଭେଦ ସୃଷ୍ଟି କଲେ । ଯଦି ତୁମ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ବାରା ପୂର୍ବରୁ ଗୋଟିଏ କଥା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇ ନଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ମତଭେଦ କରୁଛନ୍ତି, ତାହାର ନିଷ୍ପତ୍ତି (ଏହି ସଂସାରରେ) କରି ଦିଆ ଯାଇଥାଆନ୍ତା । (୧୦/୧୯)

ବିପଦ ପଡ଼ିଲେ ଈଶ୍ବର ମନେ ପଡ଼ନ୍ତି

ଅଲ୍ଲାହ୍ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଳ ଓ ସ୍ଥଳରେ ଯାତ୍ରା କରାଇ ଥାଆନ୍ତି । ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ କୌଣସି ନୌକା ମଧ୍ୟରେ ଥାଅ ଏବଂ ଏହା ଅନୁକୂଳ ପବନରେ ଚାଲିଥାଏ ଆଉ ଲୋକମାନେ ଖୁସି ହେଉଥାଆନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ହଠାତ୍ ଜୋରରେ ପ୍ରତିକୂଳ ପବନ ବହେ ଏବଂ ଚାରିଆଡ଼ୁ ଲହଡ଼ି ମାଡ଼ିଆସେ ଏବଂ ସେମାନେ ଭାବିନିଅନ୍ତି ଯେ ଏବେ (ତୋଫାନରେ) ଫସିଗଲେ । ସେହି ସମୟରେ ସେମାନେ ଏକନିଷ୍ଠ ଭାବରେ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଡାକନ୍ତି, “ଯଦି ତୁମେ ଆମକୁ ଏହି ବିପଦରୁ ଉଦ୍ଧାର କର, ତେବେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମର କୃତଜ୍ଞ ହେବୁ ।” ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ନିଅନ୍ତି, ସଂଗେସଂଗେ ସେମାନେ ଧରାପୃଷ୍ଠରେ ଦୌରାତ୍ମ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଦିଅନ୍ତି । ହେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କର ଦୌରାତ୍ମ୍ୟ ପ୍ରକୃତରେ ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିବ । ଏବେ ଏହି ସଂସାରର ଜୀବନକୁ ଭୋଗ କରିନିଅ । ଏହାପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମ ନିକଟକୁ

ଫେରିବାକୁ ହେବ । ତୁମେମାନେ (ସଂସାରରେ) ଯାହା କରୁଥିଲ, ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ଜଣାଇଦେବୁ । (୧୦/୨୨-୨୩)

ପାର୍ଥବ ବସ୍ତୁର ସୁଖ ଅନିଷ୍ଟ

ଏହି ଭୌତିକ ଜୀବନର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ହେଉଛି, ଯେପରି ଆକାଶରୁ ଆମ୍ଭେ ଜଳବୃଷ୍ଟି କରୁ, ଯାହାଫଳରେ ଜମିରେ ମଣିଷ ଓ ପଶୁ ଖାଉଥିବା ଶସ୍ୟ ଖୁବ୍ ଫଳେ । ଠିକ୍ ଯେତେବେଳେ କ୍ଷେତ ନିଜର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସବୁଜିମା ବିସ୍ତାର କରେ ଏବଂ (ଖୁବ୍) ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଏ ଆଉ ଜମିମାଲିକ ଭାବି ନିଅନ୍ତି ଯେ ଏବେ ଏହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସେମାନଙ୍କର (ସଂପତ୍ତି) ହୋଇଗଲା, ସେତିକିବେଳେ ଆମ୍ଭ ଆଜ୍ଞାରୁ ହଠାତ୍ କୌଣସି ଦିନ ବା ରାତି ସମୟରେ ଫସଲ ଉପରେ କୌଣସି ବିପତ୍ତି ମାଡ଼ିଆସେ । ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଫସଲକଟା କ୍ଷେତ ପରି ଏଭଳି ସଫା କରିଦେଉ, ସତେ ଯେପରି କାଲି ସେହି ଯାଗାରେ କିଛି ନଥିଲା । ଆମ୍ଭେ ଏହିଭଳି ପରିଷ୍କାର ଭାବରେ ନିଜ ନିର୍ଦ୍ଦଶନଗୁଡ଼ିକୁ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥାଉ, ଯେଉଁମାନେ (ଆମ୍ଭ କଥା ପ୍ରତି) ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତି । (୧୦/୨୪)

ପ୍ରକୃତ ଈଶ୍ବର କିଏ ?

(ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାର) “ଧରିତ୍ରୀ ଓ ଆକାଶରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କିଏ ଆହାର ଯୋଗାଏ ? ଅଥବା ତୁମମାନଙ୍କ ଶ୍ରବଣଶକ୍ତି ଓ ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି କାହା ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଅଛି ? କିଏ ସଜୀବକୁ ନିର୍ଜୀବ ମଧ୍ୟରୁ ଏବଂ ନିର୍ଜୀବକୁ ସଜୀବ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର କରେ ଏବଂ କିଏ (ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ) ବ୍ୟବସ୍ଥା ପରିଚାଳନା କରେ ?” ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଉତ୍ତର ଦେବେ, “ଅଲ୍ଲାହ୍” । କୁହ, “ପୁଣି ତୁମେମାନେ କାହିଁକି ତାଙ୍କୁ ଭୟ କରୁନାହିଁ ?” ଏଇ ହେଉଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ୍, ଯିଏ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଈଶ୍ବର । ସତ୍ୟ ସ୍ବଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା ପରେ ଏବେ କେବଳ ମିଥ୍ୟା ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କ’ଣ ବାକି ରହୁଛି ? ପୁଣି ତୁମେମାନେ କୁଆଡ଼େ ଓଲଟା ବାଟରେ ଚାଲି ଯାଉଛ ? (୧୦/୩୧-୩୨)

ଅଲ୍ଲାହ୍ ହିଁ ସୃଷ୍ଟିର ପୁନଃନିର୍ମାଣ କରନ୍ତି

ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାର, “ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ସମକକ୍ଷ କରିଛ, କ’ଣ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି ଏପରି ଅଛି ଯିଏ ସୃଷ୍ଟିର ପ୍ରାରମ୍ଭ କରେ ଏବଂ ତାହାର

ପୁନରାବୃତ୍ତି ମଧ୍ୟ କରିଥାଏ ?” କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହ୍ ହିଁ ପ୍ରଥମେ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି, ପୁଣି ତାହାର ପୁନରାବୃତ୍ତି ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି ।” ପୁଣି ତୁମେମାନେ କୁଆଡ଼େ ଓଲଟା ବାଟରେ ଚାଲିଯାଉଛ ?”

(୧୦/୩୪)

କୁରଆନରେ ପୂର୍ବଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କର ବିବରଣ ରହିଛି

ଏହି କୁରଆନ ଏଭଳି ବାଣୀ ନୁହେଁ ଯେ ଏହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ରଚନା କରିପାରିବ, ବରଂ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରକଟ ହୋଇଥିବା ଦିବ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକର ଏହା ପୃଷ୍ଠି କରେ ଏବଂ ଏଥିରେ ସେହି ଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକର ବିସ୍ତୃତ ବିବରଣ ରହିଛି । ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଏହା ସର୍ବଲୋକେଶ୍ୱର ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକଟ କରାଯାଇଛି ।

(୧୦/୩୭)

କୁରଆନର ଗୋଟିଏ ଅଧ୍ୟାୟର ରଚନା ମଧ୍ୟ ମାନବ ପକ୍ଷେ ସମ୍ଭବପର ନୁହେଁ

କ’ଣ ଏମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସେ (ମହାମାନ୍ୟ ମୁହମ୍ମଦ) ନିଜେ ଏହି କୁରଆନକୁ ଲେଖିଦେଇଛନ୍ତି ? କହିଦିଅ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ (ପ୍ରକୃତରେ) ସତ୍ୟବାଦୀ, ତେବେ ଏହାରି (ଅଧ୍ୟାୟ) ପରି ଗୋଟିଏ ଅଧ୍ୟାୟ ରଚନା କରିଥାଣ ଏବଂ (ସହାୟତା କରିବା ପାଇଁ) ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଯାହାକୁ ଚାହିଁ ଡାକିଥାଣ ।”

(୧୦/୩୮)

ଇଶ୍ୱର କାହାରି ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ

ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ୍ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତିଳେ ହେଲେ ଅନ୍ୟାୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଲୋକେ ନିଜ ପ୍ରତି ନିଜେ ଅନ୍ୟାୟ କରିଥାଆନ୍ତି ।

(୧୦/୪୪)

ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଇଶ୍ୱରଦୂତ ଆସିଛନ୍ତି

ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଜଣେ ଇଶ୍ୱରଦୂତଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଛି ।

(୧୦/୪୭)

ସେ ହିଁ ଜୀବନ ଓ ମୃତ୍ୟୁଦାତା

ସେ ହିଁ ପ୍ରାଣ ସଂଚାର କରନ୍ତି ଏବଂ ସେ ହିଁ ମୃତ୍ୟୁ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କରି ନିକଟକୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଫେରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

(୧୦/୫୬)

ଅଲ୍ଲାହ୍ ସର୍ବଦର୍ଶୀ

ତୁମେ ଯେଭଳି ଅବସ୍ଥାରେ ଥାଅ, ବା କୁରଆନ ପାଠ କରୁଥାଅ, ବା ତୁମେମାନେ ଯାହାକିଛି କର୍ମ କରନା କାହିଁକି, ଯେତେବେଳେ ସେଥିରେ ମଗ୍ନ ହୋଇଯାଅ, ଆମ୍ଭେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଥାଉ । ଧରିତ୍ରୀ ଓ ଅକାଶରେ ଅଶୁ ପରିମାଣରେ ଏଭଳି କିଛି ନାହିଁ ଯାହା ତୁମ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଛପି ଯାଇପାରେ । ଏହାଠାରୁ ଛୋଟ ହେଉ ବା ଏହାଠାରୁ ବଡ଼, ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥା ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇ ରହିଛି । (୧୦/୬୧)

ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ସଖା କିଏ ?

ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କର ମିତ୍ର, ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଭୟ ନାହିଁ କିମ୍ବା ସେମାନେ ଦୁଃଖ ଭୋଗିବେ ନାହିଁ । ଏମାନେ ସେହି ଲୋକ, ଯେଉଁମାନେ ଆସ୍ଥା ରଖିଲେ ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟର୍ମରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିଲେ । ଇହଲୋକ ଓ ପରଲୋକ, ଉଭୟ ଲୋକରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭଲ ସମ୍ଭାବ ଅଛି । ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ବାଣୀ ବଦଳେ ନାହିଁ । ଏହାହିଁ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ସଫଳତା ।

(୧୦/୬୨-୬୪)

ଅନୁମାନ ଆଧାରରେ କର୍ମ କରନାହିଁ

ମନେରଖ, ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷରେ ବାସ କରନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପୃଥିବୀରେ ବାସ କରନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କର ମାଲିକ ଅଲ୍ଲାହ୍ । ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟ (କଞ୍ଚିତ) ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଡାକନ୍ତି, ସେମାନେ ଅନୁମାନ ପକ୍ଷରେ ଧାଇଁଛନ୍ତି ଆଉ କେବଳ ଅଟକଳ କରୁଛନ୍ତି ।

(୧୦/୬୬)

ମିଶରର ଶାସକ ଫ୍ୟାରୋର ଶବ୍ଦ ସୁରକ୍ଷିତ

ସୁତରାଂ, ଆଜି ଆମ୍ଭେ ତୋର (ଅର୍ଥାତ୍ ଫ୍ୟାରୋର) ମରଶରୀରକୁ (ସମୁଦ୍ରରୁ) ଉଦ୍ଧାର କରିନେବୁ, ଯାହାଫଳରେ ତୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ହୋଇ ରହିବୁ । ବାସ୍ତବରେ ଅଧିକାଂଶ ମନୁଷ୍ୟ ଆମର ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

(୧୦/୯୨)

ଇଶ୍ଵର ଚାହିଁଲେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ଵବାସୀ ମାନି ନିଅନ୍ତେ

ଯଦି ତୁମ ପରମେଶ୍ଵର ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତେ, ସମଗ୍ର ବିଶ୍ଵବାସୀ ଅବଶ୍ୟ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତେ । ତେବେ କ’ଣ ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏଥିପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରିବ ଯେ ସେମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରି ନିଅନ୍ତୁ ? ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅନୁମତି ବିନା ଆସ୍ଥା ରଖିବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଯେଉଁମାନେ ବୁଦ୍ଧି ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଶୁଦ୍ଧତା ମଧ୍ୟରେ ରହିବାକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅନ୍ତି । (୧୦/୯୯-୧୦୦)

ସଦବିଶ୍ଵାସୀମାନଙ୍କୁ ଦୈବୀବିପତ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା କରାଯାଏ

(ଯେତେବେଳେ ଦୈବୀବିପତ୍ତି ଆସେ) ଆମେ ନିଜ ବାର୍ତ୍ତାବହ ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) ବିଶ୍ଵାସ କରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଥାଉ । ଏହିପରି, ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ଆମ୍ଭର ଦାୟିତ୍ଵ । (୧୦/୧୦୩)

ଏକେଶ୍ଵରବାଦ ଏକ ପ୍ରାକୃତିକ ଧର୍ମଧାରଣା

ଏକନିଷ୍ଠ ଭାବରେ ସ୍ଵଭାବଗତ (ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାକୃତିକ) ଧର୍ମର ପାଳନ କର ଏବଂ ବହୁଦେବବାଦୀ ହୁଅନାହିଁ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଡାକନାହିଁ, ଯେଉଁମାନେ ତୁମର କୌଣସି ଲାଭ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ବା କ୍ଷତି କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଯଦି ତୁମେ ଏହା କର, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଦୁରାଚାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣାଯିବ ।

(୧୦/୧୦୫-୧୦୬)

ଅଲ୍ଲାହ ଅପ୍ରତିରୋଧ

ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ସଂକଟରେ ପକାଇ ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ସ୍ଵୟଂ ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ତାହା ଦୂର କରିପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ସେ ତୁମର କୌଣସି କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି, ତା’ହେଲେ କେହି ତାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ରୋକି ଦେଇ ପାରିବନାହିଁ ।

(୧୦/୧୦୭)

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବକୁ ଆହାର ଯୋଗାଇବା ଇଶ୍ବରଙ୍କର ଦାୟିତ୍ବ

ଧରାପୃଷ୍ଠରେ ଏଭଳି କୌଣସି ଜୀବ ନାହିଁ, ଯାହାକୁ ଆହାର ଯୋଗାଇବାର ଦାୟିତ୍ବ ଅଲ୍ଲାହ ନେଇ ନାହାନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଥାୟୀ ଓ ଅସ୍ଥାୟୀ ବାସସ୍ଥଳ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ସେ ଜାଣନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥା ଏକ ପରିଷ୍କାର ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇ ରହିଛି ।

(୧୧/୬)

ସୃଷ୍ଟିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ

ସେ ହିଁ ଧରିତ୍ରୀ ଓ ଆକାଶମଣ୍ଡଳକୁ ଛଅ ଦିନରେ ସୃଷ୍ଟି କଲେ, ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ସିଂହାସନ ଜଳ ଉପରେ ଥିଲା । ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେ (ସୃଷ୍ଟି) କଲେ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରି ଦେଖିବେ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ଭଲ କର୍ମ କରୁଛି ।

(୧୧/୭)

ସୁଖ ଓ ଦୁଃଖ, ଉଭୟ ଅବସ୍ଥାରେ ନିର୍ଲିପ୍ତ ରୁହ

ଯଦି ଆମ୍ଭେ ମାନବକୁ ନିଜର କୌଣସି ଅନୁଗ୍ରହର ସ୍ବାଦ ଚଖାଇଦେଇ ପୁଣି ସେଥିରୁ ବଂଚିତ କରିଦେଉ, ସେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିରାଶ ଓ ଅକୃତଜ୍ଞ ହୋଇଯାଏ, ଆଉ ଯଦି ଦୁଃଖ ପରେ ଆମ୍ଭେ ତାକୁ ନିଜ ଅନୁଗ୍ରହର ସ୍ବାଦ ଚଖାଇ ଦେଉ, ତେବେ ସେ କହେ, “ମୋର ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ ଦୂର ହୋଇଗଲା ।” ପୁଣି ସେ ଗର୍ବରେ ଫୁଲିଯାଏ ଏବଂ ଅହଂକାର କରେ । ଏହି ଦୋଷରୁ ସେଇମାନେ ମୁକ୍ତ, ଯେଉଁମାନେ (ଉଭୟ ସୁଖ ଓ ଦୁଃଖରେ) ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ସତକର୍ମ କରନ୍ତି । ଏଇମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଛି କ୍ଷମା ଏବଂ ଭଲ ପୁରସ୍କାର ।

(୧୧/୯-୧୧)

ନାସ୍ତିକମାନଙ୍କ ସତକର୍ମର ଫଳ ସଂସାରରେ ମିଳିଯାଏ

ଯିଏ ପାର୍ଥିବ ଜୀବନ ଓ ଏହାର ଐଶ୍ବର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଲାଳାୟିତ, ଆମ୍ଭେ ତାକୁ ତା’ କର୍ମର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିଦାନ ଏହି ସଂସାର ମଧ୍ୟରେ ଦେଇଦେଉ ଏବଂ ସମାନଙ୍କ ପ୍ରାପ୍ୟରୁ କିଛି କମ୍ କରାଯାଏ ନାହିଁ । ପରଲୋକରେ ଏମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେବଳ ନର୍କାଗ୍ନି ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ନାହିଁ । ଏମାନେ ଯାହାକିଛି ଭଲ କର୍ମ ଏଠାରେ କଲେ, ସବୁତକ ନଷ୍ଟ ହେଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କର୍ମସବୁ ବୃଥା ହୋଇଗଲା ।

(୧୧/୧୫-୧୬)

ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ କାହାରିକୁ ବାଧ୍ୟ କରନାହିଁ

(ଜିଶ୍ୱରଦୂତ ନୁହ) ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଭାଇମାନେ ! ଟିକିଏ ଚିନ୍ତା କର, ଯଦି ମୁଁ ମୋ’ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖରୁ ଆସିଥିବା କୌଣସି ପ୍ରମାଣକୁ ଆଧାର କରିଥାଏ ଏବଂ ସେ ମୋ’ ପ୍ରତି ବିଶେଷ କୃପା କରିଥାଆନ୍ତି ଆଉ ଏକଥା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁର୍ବୋଧ୍ୟ ହେଉଥାଏ, ତେବେ କ’ଣ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କରି ପାରିବି, ଯେତେବେଳେ କି ତୁମେମାନେ ଏହାକୁ ପସନ୍ଦ ମଧ୍ୟ କରୁନାହିଁ?” (୧୧/୨୮)

ସତକର୍ମ ଅସତ୍ କର୍ମର ପ୍ରଭାବକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦିଏ

ଦିନର ଉତ୍ତମ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଏବଂ ରାତିର କିଛି ଭାଗରେ ନମାଜ (ଦୈନିକ ଉପାସନା) ପ୍ରତିଷ୍ଠା କର। ବାସ୍ତବରେ ସତକର୍ମ ଅସତ୍ କର୍ମର ପ୍ରଭାବକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦିଏ। ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଉପଦେଶ, ଯେଉଁମାନେ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି। ସହନଶୀଳ ହୁଅ। ଅଲ୍ଲାହ୍ ସଦାଚାରୀମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ବ୍ୟର୍ଥ କରନ୍ତି ନାହିଁ।

(୧୧/୧୧୪-୧୧୫)

ବିଶ୍ୱାସୀ ସୃଷ୍ଟିକାରୀମାନଙ୍କୁ ବାଧା ଦିଅ

ତୁମ ପୂର୍ବଜମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏଭଳି ବିଚାରଶୀଳ ବ୍ୟକ୍ତି କାହିଁକି ରହିଲେ ନାହିଁ, ଯେଉଁମାନେ ଧରାପୃଷ୍ଠରେ ବିଶ୍ୱାସୀ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାଧା ଦିଅନ୍ତେ ? (ଅବଶ୍ୟ) ଏଭଳି ଲୋକ ଖୁବ୍ ଅଳ୍ପ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେ ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ। ଦୁରାଚାରୀମାନେ ନିଜ ଭୋଗ ବିଳାସରେ ବୁଡ଼ି ରହିଲେ, ଯାହାର ପ୍ରଭୁର ସାଧନ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଆଉ (ଶେଷରେ) ସେମାନେ ଅପରାଧରେ ପରିଣତ ହୋଇଗଲେ।

(୧୧/୧୧୬)

ଜନବସତିଗୁଡ଼ିକୁ ଅନ୍ୟାୟରେ ଧ୍ୱଂସ କରାଯାଏ ନାହିଁ

ତୁମ ପରମେଶ୍ୱର ଏପରି (ଅନ୍ୟାୟ) ନୁହନ୍ତି ଯେ ଜନବସତିଗୁଡ଼ିକୁ ଅନ୍ୟାୟରେ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେବେ, ଯାହାର ବାସିନ୍ଦାମାନେ ନିଜର ସୁଧାର କରିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି।

(୧୧/୧୧୭)

ସମାଜରେ ବିଚାରଗତ ଭିନ୍ନତାର କାରଣ

ଯଦି ତୁମ ପରମେଶ୍ୱର ଇଚ୍ଛା କରି ଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ସବୁ ମଣିଷ ଗୋଟିଏ ପଦ୍ମା ଅନୁସରଣ କରନ୍ତେ । ମାତ୍ର (ଯେହେତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମାର୍ଗ ବାଛିବାର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ଦିଆଯାଇଛି) ସେମାନେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପଦ୍ମା ଅବଲମ୍ବନ କରିବେ । (୧୧/୧୧୮)

ବହୁଇଶ୍ୱରବାଦର ଅବଧାରଣା ଦିବ୍ୟାଦେଶ ନୁହେଁ

ତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଯେଉଁମାନଙ୍କର ତୁମେମାନେ ପୂଜା ଅର୍ଚ୍ଚନା କରୁଛ, ସେଗୁଡ଼ିକ ବାସ୍ତବରେ କେତାଟି ନାମ ମାତ୍ର, ଯାହାକୁ ତୁମେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପିତୃପିତାମହ ରଖି ଦେଇଛ । ଅଲ୍ଲାହ୍ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ପ୍ରକଟ କରିନାହାନ୍ତି । ଆଜ୍ଞା ଦେବା କେବଳ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ଅଧିକାର । ସେ ହିଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ସେବା-ଉପାସନା କରନାହିଁ । ଏହାହିଁ ସଠିକ୍ ଧର୍ମ । ମାତ୍ର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । (୧୨/୪୦)

ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଏକ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମାନିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ବହୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନା କରନ୍ତି

ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ) ତାଙ୍କ (ଇଶ୍ୱରତ୍ୱରେ) ଅଂଶୀଦାର ମଧ୍ୟ ମାନନ୍ତି । କ'ଣ ସେମାନଙ୍କର ଏଥିପ୍ରତି ଟିକିଏ ହେଲେ ଭୟ ନାହିଁ ଯେ ହୁଏତ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ବିପତ୍ତି ଆସିଯିବ କିମ୍ବା ହଠାତ୍ ପ୍ରଳୟ ଆସିଯିବ ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହାର ଖବର ନଥିବ ? (୧୨/୧୦୬-୧୦୭)

ମହାମାନ୍ୟ ଇଶ୍ୱରଦୂତଗଣ ମାନବ ଥିଲେ

ଆମେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ (ବାଉଁଶର ରୂପେ) ପଠାଇଥିଲୁ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲେ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଜନବସତିରେ ବସବାସ କରୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମେ ଦୈବବାଣୀ କରୁଥିଲୁ । (୧୨/୧୦୯)

କୁରଆନ ପୂର୍ବ ଦିବ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କର ସମର୍ଥକ

କୁରଆନ୍ କୌଣସି କଳ୍ପିତ କାହାଣୀ ନୁହେଁ, ବରଂ ପୂର୍ବରୁ ଆସିଥିବା ଦିବ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକର

ଏହା ପୃଷ୍ଠି କରେ ଆଉ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାକୁ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ । ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଏକ ମାର୍ଗଦର୍ଶନକାରୀ ଗ୍ରନ୍ଥ ତଥା ଏକ ବରଦାନ ।

(୧୨/୧୧୧)

ସୁନ୍ଦର୍-ଚନ୍ଦ୍ର ନିଜ ନିଜ କକ୍ଷପଥରେ ପରିକ୍ରମା କରୁଛନ୍ତି

ଅଲ୍ଲାହ୍ ସେଇ, ଯିଏ ବିନା ସ୍ତମ୍ଭରେ ସୁଉଚ୍ଚ ଆକାଶ ନିର୍ମାଣ କଲେ ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ ଦେଖିପାରିବ । ପୁଣି ସେ ସିଂହାସନରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହେଲେ ଏବଂ ସୁନ୍ଦର୍ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସେବାରେ ଲଗାଇ ଦେଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ (ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ର) ଏକ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ପାଇଁ (ନିଜ ନିଜ କକ୍ଷପଥରେ) ପରିକ୍ରମା କରୁଛନ୍ତି । ସେ ହିଁ ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟ ପରିଚାଳନା କରନ୍ତି । ନିଜର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ସେ ପରିଷ୍କାର ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି, ଯେପରିକି ତୁମମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇଯାଉ ଯେ ତୁମେମାନେ (ଦିନେ) ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହ ସାକ୍ଷାତ କରିବ । ସେ ହିଁ ଭୂପୃଷ୍ଠକୁ ବିଛାଇଦେଲେ ଏବଂ ସେଥିରେ ପାହାଡ଼-ପର୍ବତ ଓ ନଦନଦୀ (ଆଦି) ସୃଷ୍ଟି କଲେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଫଳକୁ ଯୋଡ଼ି ରୂପରେ ସୃଷ୍ଟି କଲେ । ସେ ରାତି ଦ୍ୱାରା ଦିନକୁ ଘୋଡ଼ାଇ ଦିଅନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏଥିରେ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଛି ।

(୧୩/୨-୩)

ବୁଦ୍ଧିମାନ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟିରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ବହୁ ନିଦର୍ଶନ ରହିଛି

ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଭୂମି ପରସ୍ପର ସହିତ ଲାଗି ରହିଛି । (ସେଥିରେ) ଅଂଗୁର ଉଦ୍ୟାନ, ଶସ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଓ ଖଜୁରୀ ଗଛ (ମଧ୍ୟ) ଅଛି, ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଶାଖା-ବିଶିଷ୍ଟ ଓ କେତେକ ଶାଖା-ବିହୀନ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକା ଜଳ ମିଳେ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ଗୋଟିଏ ଫଳକୁ ଅନ୍ୟ ଫଳ ତୁଳନାରେ ଅଧିକ ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ କରିଦେଉ । ଏଥିରେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନ ରହିଛି, ଯେଉଁମାନେ ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି ।

(୧୩/୪)

ସେ ଦୃଷ୍ଟ ଓ ଅଦୃଷ୍ଟର ଜ୍ଞାତା

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗର୍ଭବତୀ ଯାହା ଗର୍ଭରେ ଧାରଣ କରେ, ଅଲ୍ଲାହ୍ ତାହା ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଗର୍ଭର ହାସ ଓ ବୃଦ୍ଧିକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି । ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ସବୁଥିପାଇଁ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାତ୍ରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ରହିଛି । ସେ ଦୃଷ୍ଟ ଓ ଅଦୃଷ୍ଟର ଜ୍ଞାତା । ଅତୀତ ମହାନ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ।

ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଧୂରେ କଥା କହୁ ବା ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ କହୁ, କେହି ରାତିରେ (ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରେ) ଲୁଚିଥାଉ ବା ଦିନରେ ଚାଲିବୁଲ କରୁଥାଉ, (ତାଙ୍କ ପାଇଁ) ସବୁ ସମାନ । (୧୩/୮-୧୦)

ମଣିଷର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଦେବଦୂତ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି

ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଆଗ ଓ ପଛରେ ଦେବଦୂତ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ତାକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେଇ ଥାଆନ୍ତି । (୧୩/୧୧)

ମଣିଷ ନିଜେ ନ ଚାହିଁଲେ ତାକୁ ସତପଥରେ ପରିଚାଳିତ କରାଯାଏ ନାହିଁ

ପ୍ରକୃତରେ ଅଲ୍ଲାହ କୌଣସି ଜନସମୁଦାୟର ଅବସ୍ଥାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ନିଜେ ନିଜର ଅନ୍ତରକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ନାହାନ୍ତି ।

(୧୩/୧୧)

ଦେବଗଣ ତାଙ୍କର ସ୍ତୁତିଗାନ କରନ୍ତି

ଗରଜୁ ଥିବା ମେଘ ତାଙ୍କର ସ୍ତୁତି ଗାନ କରେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭୟରେ ଦେବଗଣ ମଧ୍ୟ (ନିରନ୍ତର ସ୍ତୁତିଗାନ) କରନ୍ତି । ସେ ହିଁ ବଜ୍ରପାତ କରନ୍ତି ଏବଂ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାକୁ ବଜ୍ରାଘାତ କରନ୍ତି । ତଥାପି ଏମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବିଷୟରେ ବାଦବିବାଦ କରୁଛନ୍ତି, ଅଥଚ ସେ ମହା ଶକ୍ତିଶାଳୀ । (୧୩/୧୩)

କେବଳ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଡାକିବା ଠିକ୍

କେବଳ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଡାକିବ ଠିକ୍ । ତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଏମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ (ଅଭିଷ୍ଟସିଦ୍ଧି ବା ବିପ୍ଳବନାଶନ ପାଇଁ) ଡାକୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଏମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉତ୍ତର ଦେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକିବା ଏମିତି, ଯେମିତି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଳ ଆଡ଼କୁ ହାତ ବଢ଼ାଇ ଗୁହାରି କରେ ଯେ ଏହା ତା’ ଶେଷ ମେଣ୍ଟାଇ ଦେଉ । ଅଥଚ ଜଳ ତା’ ପାଖରେ ଆଦୌ ପହଞ୍ଚିବ ନାହିଁ । ଅଧର୍ମୀମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଏକ ବିଭ୍ରାନ୍ତି ମାତ୍ର ।

(୧୩/୧୪)

ସକଳ ସୃଷ୍ଟି ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାଧୀନ

ସ୍ୱେଚ୍ଛାରେ ହେଉ ବା ଅନିଚ୍ଛାରେ ହେଉ, ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ହିଁ ସଞ୍ଜ-ସକାଳେ ପ୍ରଣାମ କରନ୍ତି ଧରିତ୍ରୀ ଓ ଆକାଶର ସକଳ ସୃଷ୍ଟି ତଥା ସେମାନଙ୍କର ଛାୟାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ।

(୧୩/୧୫)

ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ କେହି ତାଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ନୁହେଁ

ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାର ଯେ ଧରିତ୍ରୀ ଓ ଆକାଶର ସ୍ରଷ୍ଟା କିଏ ? ତୁମେ ହିଁ କହିଦିଅ, “ଅଲ୍ଲାହ” । ପୁଣି ପଚାର, “ତଥାପି ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ରୟଦାତା ମାନି ନେଇଛ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ନିଜର ଭଲମନ୍ଦ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନାହିଁ ?” ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାର, “କ’ଣ ଅନ୍ଧ ଏବଂ ଆଖି ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଉଭୟ ସମାନ ହୋଇ ପାରନ୍ତି ? କ’ଣ ଅନ୍ଧକାର ଏବଂ ଆଲୋକ ସମାନ ହୋଇପାରେ ?” ଏମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ମନେ କରନ୍ତି, କ’ଣ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏଭଳି କିଛି ସୃଷ୍ଟି କରି ଦେଇଛନ୍ତି, ଯେଉଁଲି ଅଲ୍ଲାହ୍ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଉଭୟ ସୃଷ୍ଟି ସେମାନଙ୍କୁ ଏକାପରି ଲାଗୁଛି ? ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହ୍ ହିଁ ସକଳ ବସ୍ତୁର ସ୍ରଷ୍ଟା । ସେ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ଏବଂ ଅପ୍ରତିରୋଧ୍ୟ ।”

(୧୩/୧୬)

ନିଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କଥା ମାନିନିଅ, ତୁମର ମଂଗଳ ହେବ

ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କଥା ମାନିନେଲେ, ସେମାନଙ୍କର ମଂଗଳ ହେବ । ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ କଥା ଅମାନ୍ୟ କଲେ, ଯଦି ସେମାନେ ପୃଥିବୀର ସବୁ ସଂପଦର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ଆହୁରି ସେତିକି ସଂପଦ ମଧ୍ୟ ଆଶାନ୍ତି, ତଥାପି (ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ) ସେମାନେ ସବୁକିଛି ଦେଇଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯିବେ । ଏଇମାନଙ୍କଠାରୁ ଚିକିନିଷି ହିସାବ ନିଆଯିବ । ନର୍କ ସେମାନଙ୍କର ନିବାସ ହେବ ଏବଂ ଏହା ଅତି କଦର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଥାନ ।

(୧୩/୧୮)

ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ

ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ବଚନ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି ଏବଂ ବଚନବନ୍ଧ ହେଲାପରେ ବଚନଭଂଗ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଯେଉଁ (ଆତ୍ମୀୟମାନଙ୍କର) ସମ୍ବନ୍ଧଗୁଡ଼ିକୁ ଅଲ୍ଲାହ୍ ଯୋଡ଼ି

ରଖିବାର ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଯୋଡ଼ି ରଖନ୍ତି, ନିଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭୟ କରନ୍ତି ତଥା (ନିଜ କର୍ମର) ମଧ୍ୟ ପରିଣତି ବିଷୟରେ ସଦାବେଳେ ଶଙ୍କିତ ରହି ଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତା ଲାଗି (ବିପଦ ଆପଦରେ) ଯୈର୍ଯ୍ୟ ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତି, ନମାଜ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଦେଇଥିବା ଧନରୁ ଗୁପ୍ତ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ (ସତକାର୍ଯ୍ୟରେ) ଖର୍ଚ୍ଚ କରନ୍ତି ଏବଂ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର ଉତ୍ତର ସଦ୍‌ବ୍ୟବହାର ଦ୍ଵାରା ଦିଅନ୍ତି, ପରଲୋକର ଘର ଏହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । (୧୩/୨୦-୨୨)

ସଂପର୍କର ବନ୍ଧନ କାଟି ଦିଅନାହିଁ

ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ବଚନ ଦେଇସାରି ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ନେଲା ପରେ ତାହାକୁ ଭାଙ୍ଗିଦିଅନ୍ତି, ଯେଉଁ ସଂଯକ୍ଷଗୁଡ଼ିକୁ ଅଲ୍ଲାହ ଯୋଡ଼ି ରଖିବାର ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଛିନ୍ନ କରିଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଭୁପ୍ରସ୍ତରେ ବିଶ୍ଵଖଳା ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି, ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧୂଳାର । ଏମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ପରଲୋକରେ) ଅତି କଦର୍ୟ ସ୍ଥାନ ଅଛି । (୧୩/୨୫)

ସଂସାରରେ ମଞ୍ଜିଯାଅ ନାହିଁ

ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ଚାହାନ୍ତି ତାକୁ ଅମାପ ଜୀବିକା ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଯାହାକୁ ଚାହାନ୍ତି ମାପିରୁପି ଦିଅନ୍ତି । ଏମାନେ ସଂସାରିକ ଜୀବନରେ ମଗ୍ନ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ପରଲୋକ ତୁଳନାରେ ସଂସାରିକ ଜୀବନର ସୁଖ ଅତି କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ । (୧୩/୨୬)

ଯିଏ ଅନୁତାପ କରେ, ଈଶ୍ଵର ତାର ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରନ୍ତି

ସେମାନଙ୍କୁ କହିଦିଅ, “ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ଚାହାନ୍ତି ତାକୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେ ନିଜର ମାର୍ଗ ତାକୁ ହିଁ ଦେଖାଇ ଥାଆନ୍ତି ଯିଏ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅନୁତାପ କରେ ।” (୧୩/୨୭)

ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କଲେ ମନକୁ ଶାନ୍ତି ମିଳିଥାଏ

ଜାଣିରଖ, ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବା ଦ୍ଵାରା ମନକୁ ଶାନ୍ତି ମିଳିଥାଏ । (୧୩/୨୮)

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗ ପାଇଁ ପୃଥକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଦିଆଯାଇଥିଲା

ବାସ୍ତବରେ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ବହୁ ଈଶ୍ଵରଦୂତଙ୍କୁ ପଠାଇ ସାରିଛୁ ଆଉ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପତ୍ନୀ ଓ ସନ୍ତାନ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ । କୌଣସି ଈଶ୍ଵରଦୂତଙ୍କର ସାଧ୍ୟ ନାହିଁ

ଯେ ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ବିନା ନିଜେ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଆଣି ପାରିବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗ ପାଇଁ (ପୃଥକ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଦିଆଯାଇଛି । (୧୩/୩୮)

ବାଉଁସବଂ ଫଳମାନେ ନିଜ ଭାଷାରେ ବାଉଁସ ଦେଉଥିଲେ

ଆମେ ଯେତେବେଳେ ଯେଉଁ ବାଉଁସବଂ ଫଳମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଛୁ, ସେ ତାଙ୍କରି ସଂପ୍ରଦାୟର ଭାଷାରେ (ଆମର) ବାଉଁସ ଦେଇଛନ୍ତି, ଯେପରିକି ସେମାନଙ୍କୁ ପରିଷ୍କାର ଭାବରେ ବୁଝାଇ ପାରିବେ । ଏହାପରେ ଅଲ୍ଲାହ୍ ଯାହାକୁ ଚାହାନ୍ତି ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରନ୍ତି ଏବଂ ଯାହାକୁ ଚାହାନ୍ତି ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି । ସେ ପ୍ରଭୁତ୍ୱଶାଳୀ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱଦର୍ଶୀ । (୧୪/୪)

ଅଲ୍ଲାହ୍ କିଏ ?

ଅଲ୍ଲାହ୍ ସେଇ, ଯିଏ ଧରିତ୍ରୀ ଓ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ସୃଷ୍ଟି କଲେ ଏବଂ ଆକାଶରୁ ଜଳ ବର୍ଷା କରି ତା'ଦ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କ ଆହାର ପାଇଁ ଫଳମାନ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲେ । ସେ ନୌକାଗୁଡ଼ିକୁ ତୁମମାନଙ୍କର ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧୀନ କଲେ, ଯେପରିକି ସେଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରୁ ସମୁଦ୍ରରେ ଚଳାଚଳ କରିବ ଏବଂ ନଦନଦୀଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ସେବାରେ ଲଗାଇଦେଲେ । ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସେବାରେ ଏପରି ଭାବରେ ନିୟୋଜିତ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ନିରନ୍ତର ଭାବରେ ନିଜ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଚାଲିଛନ୍ତି ଏବଂ ଦିନ ଓ ରାତିକୁ ମଧ୍ୟ ସେ ତୁମ ସେବାରେ ନିୟୋଜିତ କରିଛନ୍ତି । (୧୪/୩୨-୩୩)

ତାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହଗୁଡ଼ିକୁ ତୁମେ ଗଣି ପାରିବ ନାହିଁ

ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଯାହାକିଛି ମାଗିଛ ସେ ତା' ମଧ୍ୟରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହଗୁଡ଼ିକୁ ଗଣିବାକୁ ଚାହଁ, ତେବେ ଗଣି ପାରିବ ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ ମନୁଷ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟାୟୀ ଓ ଅକୃତଜ୍ଞ ।

(୧୪/୩୪)

କୁରଆନ ମାନବଜଗତକୁ ସାବଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ

ଏହି କୁରଆନ୍ ମାନବଜାତି ପାଇଁ ଏକ (ସ୍ୱଷ୍ଟ) ସନ୍ଦେଶ ଏବଂ ଏହି ସନ୍ଦେଶ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରିବା ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଛି, ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ ଜାଣି ନିଅନ୍ତୁ ଯେ ପ୍ରକୃତରେ

ଉପାସ୍ୟ କେବଳ ଜଣେ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଲୋକମାନେ ସତେତନ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତୁ ।

(୧୪/୫୨)

କୁରଆନର ସୁରକ୍ଷା ଲିଖିତ ଦାୟିତ୍ବ

ଏହି କୁରଆନକୁ ଆମେ ହିଁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛୁ ଏବଂ ସ୍ବୟଂ ଆମେ ହିଁ ଏହାର ସଂରକ୍ଷକ ।

(୧୫/୯)

ଅଲ୍ଲାହ ଜଗତପାଳକ

ଆମେ ଧରିତ୍ରୀକୁ ବିଛାଇଲୁ ଏବଂ (ତାକୁ ସ୍ଥିର ରଖିବା ପାଇଁ) ତା' ଉପରେ ପାହାଡ଼ମାନ ଅବସ୍ଥାପିତ କଲୁ ଏବଂ ସେଥିରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ବୃକ୍ଷଲତା ସଠିକ୍ ଅନୁପାତରେ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲୁ ଆଉ ତୁମାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜୀବନ ନିର୍ବାହର ସାଧନମାନ ଖଞ୍ଜି ଦେଲୁ ଏବଂ (ସୃଷ୍ଟିର) ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମେ ଆହାର ଦିଅନାହିଁ । ଏଭଳି କୌଣସି ବସ୍ତୁ ନାହିଁ ଯାହାର ଭଣ୍ଡାର ଆମ୍ଭ ପାଖରେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଆମେ ତାହାକୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ମାତ୍ରାରେ ପଠାଇଥାଉ । ଆମେ ହିଁ ମେଘବାହୀ ବାୟୁ ପଠାଇ ଏବଂ ଆକାଶରୁ ଜଳ ବର୍ଷା କରି ତୁମାମାନଙ୍କୁ ପିଇବାକୁ ଦେଉ । ତୁମେମାନେ (ନିଜେ) ଏହାକୁ ମହଜୁଦ କରି ରଖିପାରି ନଥାଆନ୍ତ ।

(୧୫/୧୯-୨୨)

ଅଲ୍ଲାହ ଜନେଶ୍ବର

ଆମେ ହିଁ ପ୍ରାଣ ସଂଚାର କରୁ, ଆମେ ହିଁ ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରଦାନ କରୁ ଏବଂ ଆମେ ହିଁ (ସମସ୍ତଙ୍କର) ପ୍ରକୃତ ମାଲିକ । ତୁମାମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁମାନେ (ସଂସାରରୁ) ବିଦାୟ ନେଇଛନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣୁ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତୁମାମାନଙ୍କ ପଛରେ (ଆସିବାକୁ) ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ । ତୁମ ପରମେଶ୍ବର ନିଶ୍ଚୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବେ । ସେ ତତ୍ତ୍ବଦର୍ଶୀ ଓ ସର୍ବଜ୍ଞ ।

(୧୫/୨୩-୨୫)

ସୃଷ୍ଟି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟହୀନ ନୁହେଁ

ପୃଥିବୀ ଓ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ ତଥା ଏଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଆମେ ଉଚିତ ଲକ୍ଷ୍ୟ ବିନା ସୃଷ୍ଟି କରିନାହିଁ ଏବଂ (ଜାଣିରଖ) ଅନ୍ତିମ ବିଚାରର ସମୟ ଅବଶ୍ୟ ପାଖେଇ ଆସୁଛି । ତେଣୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦାରତାର ସହିତ କ୍ଷମା କରିଦିଅ ।

(୧୫/୮୫)

ପାର୍ଥବ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଆଦୌ ଦୃଷ୍ଟି ଦିଅନାହିଁ

ସଂସାରର ଯେଉଁ ପାର୍ଥବ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ ଆମେ ବିଭିନ୍ନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ (ଭୋଗ କରିବାକୁ) ଦେଇଛୁ, ସେଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ତୁମେ ଆଦୌ ଦୃଷ୍ଟି ଦିଅନାହିଁ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ (ଅବସ୍ଥା) ପାଇଁ (ମଧ୍ୟ) ଦୁଃଖ କରନାହିଁ । (୧୫/୮୮)

ଗୃହପାଳିତ ପଶୁଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ତୁମରି ପାଇଁ

ସେ (ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ଗୃହପାଳିତ ପଶୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ । ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ତୁମେମାନେ ଉଷ୍ଣ ବସ୍ତ୍ର ଲାଭ କର ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବହୁ ଉପକାର ପାଇଥାଅ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଖାଅ । ସେମାନଙ୍କୁ ସକାଳେ ଚରାଇବାକୁ ନେବା ଏବଂ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଫେରାଇ ଆଣିବା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଗୌରବ । ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ବୋଝ ବହନ କରି ଏଭଳି ସ୍ଥାନକୁ ନେଇ ଯାଆନ୍ତି, ଯେଉଁଠି ଯିବା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ହୁଅନ୍ତା । ବାସ୍ତବରେ ତୁମ ପରମେଶ୍ୱର ଅତ୍ୟନ୍ତ କୃପାଶୀଳ ଓ କରୁଣାମୟ । ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନେବା ଆଣିବା କରିବା ପାଇଁ ଘୋଡ଼ା, ଖଚର ଓ ଗଧ (ଆଦି ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ) ସୃଷ୍ଟି କଲେ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଏକ ପ୍ରକାର) ଶୋଭା ମଧ୍ୟ । ସେ ଏହିପରି (ବିଭିନ୍ନ ସାଧନ) ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି, ଯାହା ତୁମେମାନେ ଜାଣନାହିଁ ।

(୧୬/୫-୮)

ସତ୍‌ମାର୍ଗ ଦେଖାଇ ଦେବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ

ସତ୍‌ମାର୍ଗ ଦେଖାଇ ଦେବା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ, କାରଣ ଅନେକ ଅସତ୍‌ମାର୍ଗ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । (୧୬/୯)

ଉଦ୍ଭିଦଜଗତର ସୃଷ୍ଟି ତୁମରି ପାଇଁ

ସେ ହିଁ ଆକାଶରୁ ଜଳବୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ଯାହା ଫଳରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପିଇବା ପାଇଁ ଜଳ ମିଳେ ଏବଂ ତୁମ ପଶୁମାନଙ୍କ ଚରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଭିଦରାଜି ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ସେହି ଜଳ ଦ୍ୱାରା ସେ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ କରନ୍ତି ତଥା ଜଳପାଇ, ଖଜୁରୀ ଓ ଅଂଗୁର ଆଦି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥାଆନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏଥିରେ (ବହୁ) ନିଦର୍ଶନ ରହିଛି । (୧୬/୧୦-୧୧)

ସୂର୍ଯ୍ୟ-ଚନ୍ଦ୍ର ଆଦି ତୁମ୍ଭରି ସେବାରେ ନିଯୋଜିତ

ଦିନ ଓ ରାତି ତଥା ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସେବାରେ ନିଯୋଜିତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କରି ଆଜ୍ଞାରୁ (ଅନ୍ୟ) ଗ୍ରହନକ୍ଷତ୍ର ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଅଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଅଛି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏଥିରେ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଛି ।

(୧୬/୧୨)

ସାଗରଗୁଡ଼ିକ ତୁମ୍ଭରି ସେବାରତ

ସମୁଦ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସେବାରେ ନିଯୋଜିତ କରିଛନ୍ତି ଯାହାଫଳରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ (ବିଭିନ୍ନ ଜଳଚର ଜୀବଙ୍କର) ଡଚକା ମାଂସ ଖାଅ ଏବଂ ସେଥିରୁ ଅଳଙ୍କାର ସଂଗ୍ରହ କରି ପକ୍ଷିଥାଅ । ତୁମ୍ଭେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିବ ଯେ ନୌକାଗୁଡ଼ିକ ସମୁଦ୍ର ବକ୍ଷକୁ ବିଦୀର୍ଘ କରି ଚାଲି ଥାଆନ୍ତି ଯେପରିକି ତୁମ୍ଭେମାନେ (ବାଣିଜ୍ୟ ଦ୍ଵାରା) ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହର ସନ୍ଧାନ କରିବ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞ ହେବ ।

(୧୬/୧୪)

ନଦନଦୀ ଓ ପାହାଡ଼ପର୍ବତର ସୃଷ୍ଟି ତୁମ୍ଭରି ପାଇଁ

ସେ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ପାହାଡ଼ଗୁଡ଼ିକୁ ଅବସ୍ଥାପିତ କଲେ ଯେପରିକି ଧରିତ୍ରୀ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଧରି ଦୋହଲି ନଯାଉ । ସେ ନଦନଦୀ ପ୍ରବାହିତ କଲେ ଏବଂ (ପ୍ରାକୃତିକ) ପଥ ସୃଷ୍ଟି କଲେ ଯେପରିକି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗନ୍ତବ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବ । ସେ (ବାଟ ଜାଣିବା ପାଇଁ) ଅନେକ କ୍ଷଣ୍ଟ ଚିହ୍ନ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ନକ୍ଷତ୍ର ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ଲୋକେ (ଦିଗନିର୍ଣ୍ଣୟ କରି) ରାସ୍ତା ପାଇ ଥାଆନ୍ତି । ତେବେ ଯିଏ (ଏଭଳି) ସୃଷ୍ଟି କରେ, କ’ଣ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସହ ସମାନ ହୋଇପାରେ, ଯେଉଁମାନେ କିଛି ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ନାହିଁ? କ’ଣ (ଏବେ ମଧ୍ୟ) ତୁମ୍ଭେମାନେ ସତେତନ ହେବନାହିଁ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହଗୁଡ଼ିକୁ ଗଣିବାକୁ ଚାହିଁଲେ, କଦାପି ଗଣି ପାରିବନାହିଁ । ପ୍ରକୃତରେ ଅଲ୍ଲହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଏବଂ କରୁଣାମୟ ।

(୧୬/୧୫-୧୮)

ସୃଷ୍ଟିର ଉପାସନା କରନାହିଁ

ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଏମାନେ (କାର୍ଯ୍ୟସିଦ୍ଧି ପାଇଁ) ଡାକନ୍ତି, ସେମାନେ କିଛି ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ନାହିଁ ବରଂ ସେମାନେ ନିଜେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ ମୃତ, ପ୍ରାଣରହିତ

ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା ଜଣାନାହିଁ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ କେବେ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରାଯିବ । ତୁମମାନଙ୍କର ଉପାସ୍ୟ ଜଣେ ହିଁ ଉପାସ୍ୟ । ଯେଉଁମାନେ ପରଲୋକରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କର ମନ (ଏଥିରେ) ମାନେ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନେ ଅହଙ୍କାରଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି । (୧୬/୨୦-୨୨)

ଇଶ୍ୱର ତଥାସ୍ତୁ କହିଲେ, ତୁରନ୍ତ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ ହୁଏ

ବାସ୍ତବରେ ଆମେ କିଛି କରିବାର ଇଚ୍ଛା କଲେ, ତା’ ବିଷୟରେ (କେବଳ) ଏତିକି ଆଜ୍ଞା ଦେଉ, “ତାହାହିଁ ହେଉ” ଏବଂ ତାହା ଅବିଳମ୍ବେ ହୋଇଯାଏ । (୧୬/୪୦)

ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁରଆନର ବାର୍ତ୍ତା ଦେଇଦିଅ

(ହେ ବାର୍ତ୍ତାବହ !) ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଆମେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ହିଁ ବାର୍ତ୍ତାବହ ରୂପେ ପଠାଇଥିଲୁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମେ ଦୈବବାଣୀ କରୁଥିଲୁ । (କହିଦିଅ) ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କର ଏ ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ, ତେବେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଅଛି, ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାର । (ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ) ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ସହ ଦିବ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥ ଦେଇ ପଠାଇଥିଲୁ । (ହେ ମୁହମ୍ମଦ !) ତୁମ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଆମେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ଏଇଥିପାଇଁ ପ୍ରକଟ କରିଛୁ ଯେ, ଯାହା ମାନବସମାଜ ପାଇଁ ପଠାଯାଇଛି, ତାହାକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଖୁବ ପରିଷ୍କାର ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଦିଅ, ହୁଏତ ସେମାନେ (ଏବିଷୟରେ) ବିଚାର କରିବେ ।

(୧୬/୪୩-୪୪)

ତାଙ୍କରି ଆଜ୍ଞା ପାଳନୀୟ

ଧରିତ୍ରୀ ଓ ଆକାଶରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି ସବୁ ତାଙ୍କରି ଏବଂ ତାଙ୍କରି ଆଜ୍ଞା ସର୍ବାଦୌ ପାଳନୀୟ । ତେବେ କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଭୟ କରୁଛ ? ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି, ତାହା (କେବଳ) ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ । ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ବିପଦ ଆସେ, ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଗୁହାରି ମଧ୍ୟ କରିଥାଅ ଆଉ ଯେତେବେଳେ ସେ ତୁମ ସଙ୍କଟ ଦୂର କରିଦିଅନ୍ତି, କିଛିଲୋକ ସଂଗେସଂଗେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସମକକ୍ଷ କରିଦିଅନ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରିଥିବା ଉପକାରକୁ ଅସ୍ୱୀକାର

କରନ୍ତି । ଠିକ୍ ଅଛି, (କିଛିଦିନ) ମଜା କରିନିଅ । ଖୁବ ଶୀଘ୍ର ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଏହାର ପରିଣାମ) ଜଣା ପଡ଼ିଯିବ । (୧୬/୫୨-୫୫)

କନ୍ୟା ସନ୍ତାନକୁ ଅଶୁଭ ମନେ କରିବା ଏକ କୁସୂତ ଚିନ୍ତାଧାରା

ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରିକୁ କନ୍ୟା ସନ୍ତାନ ପ୍ରାପ୍ତିର ଖବର ଦିଆଯାଏ, ତା' ମୁହଁ ମଳିନ ପଡ଼ିଯାଏ ଏବଂ ମନେମନେ ଦୁଃଖରେ ସେ ଘାରି ହେଉଥାଏ । ଅଶୁଭ ଖବର ପାଇଛି ବୋଲି ସେ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ମୁହଁ ଲୁଚାଇ ବୁଲୁଥାଏ ଏବଂ ଭାବୁଥାଏ ଯେ ଏହି ଅପମାନ ସହି ଯାଇ ତାକୁ ରଖିବ ବା ମାଟି ତଳେ (ଜିଅନ୍ତା) ପୋତିଦେବ । ଦେଖତ ! ସେମାନଙ୍କର କି କୁସୂତ ବିଚାର ! (୧୬/୫୮-୫୯)

ଜଣ୍ଡର ତୁରନ୍ତ ଦୋଷ ଧରନ୍ତି ନାହିଁ

ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦୋଷ ପାଇଁ (ତୁରନ୍ତ) ଦଣ୍ଡ ଦିଅନ୍ତେ, ତେବେ ଧରାପୃଷ୍ଠରେ ଗୋଟିଏ ହେଲେ ପ୍ରାଣୀ ଜୀବିତ ରୁହନ୍ତା ନାହିଁ । ମାତ୍ର ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଯୋଗ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ସେହି ସମୟ ଆସିଯିବ, ସେତେବେଳେ କେହି ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟ ଆଗପଛ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । (୧୬/୬୧)

ସେ ନିର୍ଜୀବ ଭୂମିରେ ପ୍ରାଣ ସଂଚାର କରନ୍ତି

ଅଲ୍ଲାହ ଆକାଶରୁ ଜଳବୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ଏବଂ ତାହାଦ୍ୱାରା ନିର୍ଜୀବ ଭୂମିରେ ପ୍ରାଣ ସଂଚାର କରିଦିଅନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ କଥା ଶୁଣନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏଥିରେ ଅବଶ୍ୟ (ସ୍ପଷ୍ଟ) ନିଦର୍ଶନ ରହିଛି । (୧୬/୬୫)

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ଉପମା ଗଢ଼ ନାହିଁ

ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତୁମ ସ୍ୱଜାତିରୁ ପତ୍ନୀ ସୃଷ୍ଟି କଲେ ଏବଂ ତୁମ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କଠାରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୁତ୍ର ଓ ପୌତ୍ର ସୃଷ୍ଟି କଲେ ଆଉ ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ଆହାର ଦେଲେ । ତଥାପି କ'ଣ ଏମାନେ ଅସତ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପକାରଗୁଡ଼ିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଦେବେ ? ଏମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ସେମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଛନ୍ତି

ଯେଉଁମାନେ ଧରିତ୍ରୀ ବା ଆକାଶରୁ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଆହାର ଯୋଗାଇବାକୁ ସକ୍ଷମ ନୁହନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଏଥିପାଇଁ (ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ) ଅସମର୍ଥ। ତେଣୁ, ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଇଁ ଉପମା ଗଢ଼ ନାହିଁ। ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ (ବାସ୍ତବିକତା) ଜାଣନ୍ତି, ମାତ୍ର ତୁମେମାନେ ଜାଣନାହିଁ।

(୧୬/୭୨-୭୪)

ସୃଷ୍ଟିର ପ୍ରଳୟ ନିମିତ୍ତେକ ମଧ୍ୟରେ ହେବ

ଧରିତ୍ରୀ ଓ ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ଅଦୃଷ୍ଟ କଥା ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଜାଣନ୍ତି। ସୃଷ୍ଟିର ପ୍ରଳୟ ଆଖିରେ ପଲକ ପଡ଼ିବା ପରି ହେବ, ବରଂ ତାହାଠାରୁ ଆହୁରି ଶୀଘ୍ର। ଅଲ୍ଲାହ ଅବଶ୍ୟ ସବୁକିଛି କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ।

(୧୬/୭୭)

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱୀକାର କର

ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମାତୃଗର୍ଭରୁ ଏଭଳି ଅବସ୍ଥାରେ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ ଯେ ତୁମେମାନେ କିଛି ଜାଣି ନଥିଲ। ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆଖି ଦେଲେ, କାନ ଦେଲେ ଏବଂ ହୃଦୟ ଦେଲେ, ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କ ଉପକାର ମାନିବ।

(୧୬/୭୮)

ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଛାୟା ସୃଷ୍ଟି କଲେ

ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜର ବିଭିନ୍ନ ସୃଷ୍ଟିର ଛାୟା ସୃଷ୍ଟି କଲେ, ପାହାଡ଼ପର୍ବତ ମଧ୍ୟରେ (ଆଶ୍ରୟ ନେବା ପାଇଁ) ଗୁମ୍ଫା ସୃଷ୍ଟି କଲେ ତଥା ଏଭଳି ପୋଷାକ ସୃଷ୍ଟି କଲେ, ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରୀଷ୍ମରୁ ସୁରକ୍ଷା ଦିଏ ଏବଂ ଏଭଳି ବସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କଲେ, ଯାହା ଯୁଦ୍ଧ ସମୟେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେଇଥାଏ। ଏହିପରି ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଥାଆନ୍ତି, ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହେବ। ତଥାପି ଯଦି ସେମାନେ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନିଅନ୍ତି, ତେବେ କବଳ ସ୍ୱପ୍ନ ରୂପେ ବାର୍ତ୍ତା ଦେଇଦେବା ହିଁ ତୁମର ଦାୟିତ୍ୱ।

(୧୬/୮୧-୮୨)

ଅନ୍ୟର ଉପକାର କର ଏବଂ କାହାରି ଅନିଷ୍ଟ କରନାହିଁ

ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟ ବିଚାର କରିବା, (ଅନ୍ୟର) ଉପକାର କରିବା ଏବଂ ନିକଟ ସଂପର୍କୀୟମାନଙ୍କୁ (ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାପ୍ୟ) ଦେବାର ଆଜ୍ଞା ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ (ସବୁ ପ୍ରକାରର) ଅଶ୍ଳିଳତା, ଅପକର୍ମ ତଥା ଅନ୍ୟାୟ-ଅତ୍ୟାଚାରରୁ ବିରତ ରହିବାର (ମଧ୍ୟ) ଆଜ୍ଞା ଦେଉଛନ୍ତି।

ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି, ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ ଏହା ମନେରଖିବ ।
(୧୬/୯୦)

ନିଜର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପୂରଣ କର

ଯଦି ତୁମେମାନେ (ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ) କୌଣସି ରୁକ୍ତି କର, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ବଚନ ରକ୍ଷା କର । ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀ ରଖି ଦୃଢ଼ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଲାପରେ ତାହାକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦିଅନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଛ, ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ଜାଣନ୍ତି । (୧୬/୯୧)

ସଦାଚାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିର ପାର୍ଥୁବ ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ଆନନ୍ଦମୟ ହେବ

ପୁରୁଷ ହେଉ ବା ନାରୀ, ଯିଏ ସତକର୍ମ କରେ ଆଉ ସଦ୍‌ବିଶ୍ୱାସୀ ହୋଇଥାଏ, ଆମ୍ଭେ ଅବଶ୍ୟ ତା' ସାଂସାରିକ ଜୀବନକୁ ଆନନ୍ଦମୟ କରିବୁ ଏବଂ ଏଭଳି ଲୋକମାନଙ୍କୁ (ପରଲୋକରେ) ସେମାନଙ୍କ ସୁକର୍ମର ସମୁଚିତ ପୁରସ୍କାର ଦେବୁ । (୧୬/୯୭)

ନିଷିଦ୍ଧ ଖାଦ୍ୟ ଖାଅନାହିଁ

ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେବଳ ମୁହାର, ରକ୍ତ ଓ ଶୁକର ମାଂସ ଏବଂ ସେହି ଖାଦ୍ୟ ନିଷିଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଯାଇ ଥାଏ । ଯଦି କେହି ନିରୁପାୟ ହୋଇ ଅନିଚ୍ଛା ସତ୍ତ୍ୱେ ଖାଇବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୁଏ ଏବଂ (ନିଜ ଆବଶ୍ୟକତାର) ସୀମା ଲଂଘନ କରେ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ଅବଶ୍ୟ କ୍ଷମାଶୀଳ ଏବଂ କରୁଣାମୟ । (୧୬/୧୧୫)

ମନଇଚ୍ଛା ବୈଧ ବସ୍ତୁକୁ ଅବୈଧ ଆଖ୍ୟା ଦେଲେ ଶାସ୍ତି ଭୋଗିବ

(କୌଣସି ବିଷୟରେ) ଯାହା ମୁହଁକୁ ଆସିଲା ସତମିଛ କରି କହିଦିଅନା ଯେ ଏହା ବୈଧ ଏବଂ ତାହା ଅବୈଧ, କାରଣ ଏହାଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିବ । ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମରେ ମିଥ୍ୟା ଗତୁଥିବା ଲୋକମାନେ ଆଦୌ ସଫଳ ହେବେ ନାହିଁ । (ଏହା ଦ୍ୱାରା) ସାମାନ୍ୟ ସୁଖ ମିଳେ, ମାତ୍ର ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ କଠିନ ଶାସ୍ତି ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼ିବ । (୧୬/୧୧୬-୧୧୭)

ସଦୁପଦେଶ ବିଜ୍ଞତାର ସହିତ ଦିଅ

ସଦୁପଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ବିଜ୍ଞତାପୂର୍ବକ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ନିଜ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମାର୍ଗକୁ ଡାକ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଉତ୍ତମ ଶୈଳୀରେ ଆଲୋଚନା କର । ତୁମ ପ୍ରଭୁ ବେଶ୍ ଜାଣନ୍ତି ଯେ କିଏ ତାଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଅଛି ଆଉ କିଏ ମାର୍ଗଭ୍ରଷ୍ଟ ହେଲା । (୧୬/୧୨୫)

ଅତ୍ୟାଚାରର ସମୁଚିତ ପ୍ରତିବଦଳ ନିଅ କିମ୍ବା କ୍ଷମା କରିଦିଅ

ଯଦି ତୁମେମାନେ (ଅନ୍ୟାୟ ଅତ୍ୟାଚାରର) ପ୍ରତିବଦଳ ସ୍ୱରୂପ (କାହାରିକୁ) ଦଣ୍ଡ ଦେବାକୁ ଚାହଁ, ତେବେ (କେବଳ) ସେହି ମାତ୍ରାରେ ଦିଅ, ଯେଉଁ ମାତ୍ରାରେ ତୁମପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର ହେଲା, ମାତ୍ର ଯଦି ତୁମେମାନେ ସହିଯାଅ, ତେବେ ସହନଶୀଳ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ (ଏହାର ପରିଣାମ) ଖୁବ ଭଲ । (୧୬/୧୨୬)

ପରମେଶ୍ୱର ପରୋପକାରୀ ମାନଙ୍କର ପରମ ମିତ୍ର

ଅଲ୍ଲାହ୍ ସଦାଚାରୀ ଏବଂ ପରୋପକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଅବଶ୍ୟ ରହିଥାଆନ୍ତି । (୧୬/୧୨୮)

ତୁମ କର୍ମକୁ ତୁମ ଗଳାର ହାର କରାଯାଇଛି

ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର କର୍ମକୁ ଆମ୍ଭେ ତା’ ଗଳାର ହାର କରି ଦେଇଛୁ ଏବଂ ବିଚାର ଦିନ ତା’ କର୍ମପଞ୍ଜିକା ବହାର କରି ତା’ ସମ୍ମୁଖରେ ଖୋଲିଦେବୁ, ଯାହାକୁ ସେ ପରିଷ୍କାର ଦେଖି ପାରିବ । (ତାକୁ କହିବୁ) “ନିଜର କର୍ମପଞ୍ଜିକା ତୁ ନିଜେ ପଢ଼ । ଆଜି ତୁ ନିଜେ ନିଜର ହିସାବ ନେବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ।” (୧୭/୧୩-୧୪)

ଯିଏ କର୍ମ କରେ ସେ ହିଁ ଫଳ ଭୋଗେ

ଯିଏ ସତପଥ ଅନୁସରଣ କରେ, ସେ ନିଜର ମଂଗଳ ପାଇଁ କରେ ଏବଂ ଯିଏ ବିପଥଗାମୀ ହୁଏ, ତାର ପରିଣାମ ମଧ୍ୟ ସେ ହିଁ ଭୋଗିବ । କେହି କାହାରି ବୋଝ ମୁଣ୍ଡାଇବ ନାହିଁ । (୧୭/୧୫)

ଇଶ୍ବର ସାବଧାନ ନ କରି ଦଣ୍ଡ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ

ଆମେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ବାଉଁଶବହୁ ନ ପଠାଇଛୁ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହାରିକୁ ଶାସ୍ତି ଦେଉନା । (୧୭/୧୫)

ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅବଜ୍ଞା କଲେ ଦୈବୀବିପତ୍ତି ଆସେ

ଯେତେବେଳେ ଆମେ କୌଣସି ଜନବସତିକୁ ବିଲୋପ କରିବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଉ, ସେଠାରେ ସୁଖସ୍ବାଚ୍ଛନ୍ଦରେ ବାସ କରୁଥିବା ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କୁ (ବାଉଁଶବହୁଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ) ନିଜର ଆଦେଶ ଦେଇଥାଉ । ତା’ପରେ ସେମାନେ ଅବଜ୍ଞା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି, ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତିର ଯଥାର୍ଥତା ସିଦ୍ଧ ହୋଇଯାଏ । ସୁତରାଂ, ଆମେ ସେହି ଜନବସତିକୁ ଧ୍ବଂସ କରିଦେଉ । (୧୭/୧୬)

ପିତାମାତାଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ଦିଅନାହିଁ

ତୁମ ପରମେଶ୍ବର ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ପୂଜା-ଉପାସନା କରନାହିଁ ଏବଂ ପିତାମାତାଙ୍କର ସେବା କର । ଯଦି ତୁମ ଜୀବନକାଳରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବା ଉଭୟ ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ଉପନୀତ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ (ବିରକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରି) “ଓଃ” ସୁଦ୍ଧା କୁହ ନାହିଁ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କୁ କରୁ କଥା କୁହନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଆଦରପୂର୍ବକ କଥାବାର୍ତ୍ତା କର । ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସହାନୁଭୂତିଶୀଳ ହୁଅ ଏବଂ ବିନମ୍ରତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କର ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥାଅ ଯେ, “ହେ ପ୍ରଭୁ! ଯେପରି ସେମାନେ ବାଲ୍ୟାବସ୍ଥାରେ (ସ୍ନେହ ମମତା ଦେଇ) ମୋର ଲାଳନପାଳନ କରିଛନ୍ତି, ସେହିପରି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା କର ।” ତୁମ ପ୍ରଭୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର କଥା ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି । ଯଦି ତୁମେମାନେ ସଦାଚାରୀ ହୁଅ, ତେବେ (ଜାଣିରଖ) ସେ ଅନୁତାପ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଦୋଷ କ୍ଷମା କରିଦିଅନ୍ତି ।

(୧୭/୨୩-୨୫)

ଆତ୍ମୀୟସ୍ବଜନ ଓ ଦୀନଦୁଃଖୀମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର

ଆତ୍ମୀୟସ୍ବଜନ, ଦୀନଦରିଦ୍ର ଓ (ଅସହାୟ) ପଥଚାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାପ୍ୟ ଦେଉଥାଅ ଏବଂ ଅନାବଶ୍ୟକ ଖର୍ଚ୍ଚ କରନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ ଅପବ୍ୟୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ

ଶଇତାନର ଭାଇ ଏବଂ ଶଇତାନ ତା' ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅକୃତଜ୍ଞ। ଯଦି ତୁମ ପାଖରେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଭାବୀ ଆତ୍ମା, ଦରିଦ୍ର ଓ ଅସହାୟ ପଥଚାରୀ ମାନଙ୍କୁ) ଦେବା ପାଇଁ କିଛି ନାହିଁ ଆଉ ତୁମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହର ଅପେକ୍ଷାରେ ଅଛ ଏବଂ ଏହି କାରଣରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମନା କରିବାକୁ ପଡ଼େ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଦେ ମିଠା କଥା କହି ବୁଝାଇ ଦିଅ। (୧୭/୨୬-୨୮)

ମଧ୍ୟମ ମାର୍ଗ ଅବଲମ୍ବନ କର

(କୃପଣ ପରି) ହାତ ବାନ୍ଧି ବସିଯାଅ ନାହିଁ କିମ୍ବା ପୂରାପୁରି ହାତ ଖୋଲିଦିଅ ନାହିଁ, ଅନ୍ୟଥା ତୁମେ (କୃପଣତା ଯୋଗୁଁ) ନିନ୍ଦା-ଭୟନା ଶୁଣିବ କିମ୍ବା (ସବୁକିଛି ହରାଇ) ଅନୁଶୋଚନା କରିବ। ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯାହାକୁ ଚାହାନ୍ତି ତାକୁ ପ୍ରଚୁର ସାଂସାରିକ ସାଧନ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଯାହାକୁ ଚାହାନ୍ତି, ମାପିରୁପି ଦିଅନ୍ତି। ସେ ନିଜ ସେବକମାନଙ୍କ (ଅବସ୍ଥା ସଂପର୍କରେ) ଖବର ରଖନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖି ଆଆନ୍ତି। (୧୭/୨୯-୩୦)

ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଆଶଙ୍କାରେ ନିଜ ସନ୍ତାନର ହତ୍ୟା କର ନାହିଁ

ଦରିଦ୍ର ହୋଇଯିବା ଭୟରେ ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଦିଅ ନାହିଁ। ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆହାର ଦେଉ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଉ। ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ଅବଶ୍ୟ ମହାପାପ। (୧୭/୩୧)

ବ୍ୟଭିଚାରର ପାଖ ମାଡ଼ ନାହିଁ

ବ୍ୟଭିଚାରର ପାଖ ମାଡ଼ ନାହିଁ। ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଏହା ଏକ ଚରମ ନିର୍ଲଜ୍ଜତା ଏବଂ ଅତିଶୟ କଦର୍ଯ୍ୟ ମାର୍ଗ। (୧୭/୩୨)

ଅନ୍ୟାୟରେ କାହାରି ପ୍ରାଣ ନିଅନାହିଁ

ଯେଉଁ ଜୀବର ହତ୍ୟା ଅଲ୍ଲାହ ନିଷିଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି, ତାହାକୁ ଉଚିତ କାରଣ ବିନା ହତ୍ୟା କରନାହିଁ ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅନ୍ୟାୟରେ ହତ୍ୟା କରାଯାଏ, ଆମ୍ଭେ ତା' ଉତ୍ତରାଧିକାରୀକୁ ପ୍ରତିବଦଳ ଦାବୀ କରିବାର ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିଛୁ, ମାତ୍ର ସେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାରେ ସୀମା ଲଘନ ନକରୁ। ତା'ହେଲେ ତା'ର ସହାୟତା କରାଯିବ। (୧୭/୩୩)

ଅନାଥମାନଙ୍କ ଧନ ସଂପତ୍ତି ଆତ୍ମସାତ କରନାହିଁ

ଅନାଥ ପିଲାମାନେ ପ୍ରାପ୍ତବୟସ୍କ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯଥାର୍ଥ କାରଣ ବିନା ସେମାନଙ୍କ ଧନସଂପତ୍ତିରେ ହାତ ଦିଅ ନାହିଁ ଏବଂ ନିଜର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପାଳନ କର। ଜାଣିରଖ ଯେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ସଂପର୍କରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯିବ। (୧୭/୩୪)

ମାପ-ଓଜନ ସଠିକ ଭାବରେ କର

ଯଦି କାହାରିକୁ କିଛି ମାପ କରି ଦିଅ, ତେବେ ମାପପାତ୍ର ଭଲରୂପେ ପୂରଣ କରି ଦିଅ ଏବଂ (ଯଦି ଓଜନ କରି ଦିଅ, ତେବେ) ସଠିକ୍ ନିକିତିରେ ଓଜନ କର। ଏହା ଭଲ ପନ୍ଥା ଏବଂ ଏହାର ପରିଣାମ ମଧ୍ୟ ଖୁବ ଭଲ। (୧୭/୩୫)

ସଠିକ୍ ଜ୍ଞାନକୁ ଆଧାର କରି କର୍ମ କର

ଯାହା ବିଷୟରେ ତୁମର ସଠିକ୍ ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ, (କେବଳ ଅନୁମାନ ଆଧାରରେ) ତାହାର ଅନୁସରଣ କରନାହିଁ। ଜାଣିରଖ ଯେ ଆଖି, କାନ ଓ ମନ - ଏଗୁଡ଼ିକ ସଂପର୍କରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯିବ। (୧୭/୩୬)

ଅହଂକାର କର ନାହିଁ

ଧରାପୃଷ୍ଠରେ ଦାୟିକତାର ସହ ଚାଲ ନାହିଁ। ତୁମେ ଧରିତ୍ରୀକୁ ଫଟାଇ ଦେଇ ପାରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚତାରେ ପାହାଡ଼ ସମାନ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ। ଏହି ଦୁଷ୍ପର୍ଣ୍ଣଗୁଡ଼ିକ ତୁମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆଦୌ ପସନ୍ଦ ନୁହେଁ। (ହେ ବାର୍ତ୍ତାବହ!) ଏଗୁଡ଼ିକ ସେହି ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ, ଯାହା ତୁମ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ ପ୍ରତି ଦୈବବାଣୀ କରିଛନ୍ତି। ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଉପାସ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ, ଅନ୍ୟଥା ତୁମକୁ ଲାଞ୍ଛିତ ଓ ତିରସ୍କୃତ କରି ନର୍କରେ ଫିଙ୍ଗି ଦିଆଯିବ। (୧୭/୩୭-୩୯)

ସମଗ୍ର ସୃଷ୍ଟି ତାଙ୍କର ମହିମାଗାନ କରେ

ଧରିତ୍ରୀ ଓ ସପ୍ତଆକାଶ ତଥା ଏଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଅଛନ୍ତି, ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କର ମହିମାଗାନ କରନ୍ତି ଏବଂ (ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ) ଏଭଳି କୌଣସି ଜୀବଜନ୍ତୁ ନାହିଁ ଯିଏ ତାଙ୍କର ସ୍ତୁତି ଓ ଯଶଗାନ କରେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଯଶଗାନକୁ ବୁଝିପାର ନାହିଁ। ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଦାର ଏବଂ କ୍ଷମାଶୀଳ ଅଟନ୍ତି। (୧୭/୪୪)

ପଥର ହୋଇଯାଅ ବା ଲୁହା, ନିଶ୍ଚୟ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେବ

ସେମାନେ କହନ୍ତି, “କ’ଣ (ମୃତ୍ୟୁ ପରେ) ଆମେ ହାଡ଼ ଆଉ ମାଟିରେ ପରିଣତ ହୋଇ ସାରିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ପୁଣି ନୂଆ ଜୀବନ ପାଇ ଉଠିବୁ?” ସେମାନଙ୍କୁ କହିଦିଅ, “ତୁମେମାନେ ପଥର ହୋଇଯାଅ ବା ଲୁହା, କିମ୍ବା ଏଭଳି କୌଣସି ବସ୍ତୁ ହୋଇଯାଅ, ଯାହାକି ତୁମମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ତା’ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ କଠିନତର, (ତଥାପି ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରାଯିବ) । ପୁଣି ସେମାନେ ପଚାରିବେ, “କିଏ ଆମକୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିବ ?” କହିଦିଅ, “ସେଇ କରିବେ, ଯିଏ ପ୍ରଥମ ଥର ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ ।”

(୧୭/୪୯-୫୧)

ଶିଷ୍ଟତା ପୂର୍ବକ କଥାବାର୍ତ୍ତା କର

(ହେ ବାର୍ତ୍ତାବହ !) ମୋ’ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ କହିଦିଅ ଯେ ସେମାନେ ଶିଷ୍ଟତାପୂର୍ବକ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରନ୍ତୁ । ବାସ୍ତବରେ ଶିକ୍ଷାଦାନ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟି କରାଇ ଥାଏ । ଶିକ୍ଷାଦାନ ତ ମଣିଷର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଶତ୍ରୁ ।

(୧୭/୫୩)

ବିପଦରେ କେବଳ ସେ ହିଁ ତୁମ ଗୁହାରୀ ଶୁଣନ୍ତି

(ହେ ମନୁଷ୍ୟଗଣ !) ସେ ହିଁ ତୁମ ପରମେଶ୍ୱର ଯିଏ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ନୌକାଗୁଡ଼ିକୁ ଚାଲିତ କରିଥାଆନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହର ସନ୍ଦାନ କରି ପାରିବ । ବାସ୍ତବରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାଳୁ । ଯେତେବେଳେ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ବିପଦ ଆସେ, ସେତେବେଳେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ଡାକ, କେବଳ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଉଦ୍ଧେଇ ଯାଆନ୍ତି । ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ସ୍ଥଳକୁ ନେଇ ଆସନ୍ତି, (ପୁଣି) ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କଠାରୁ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନିଅ । ବାସ୍ତବରେ ମନୁଷ୍ୟ ଭାରି କୃତଜ୍ଞ । କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତିଳେ ହେଲେ ଭୟ ନାହିଁ ଯେ ହୁଏତ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥଳଭାଗକୁ ଆଣି ଭୂତଳଗାମୀ କରିପାରନ୍ତି ବା ବାଲିଝଡ଼ ପଠାଇ (ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରି) ପାରନ୍ତି ? ସେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କେହି ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତା ମିଳିବେ ନାହିଁ । କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହାର ମଧ୍ୟ ଭୟ ନାହିଁ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର କୃତଜ୍ଞତା ବଦଳରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ସେହି ସମୁଦ୍ର ଭିତରକୁ ନେଇ (ସାମୁଦ୍ରିକ) ଝଡ଼ ଦ୍ୱାରା ଜଳମଗ୍ନ କରି ପାରନ୍ତି ?

ସେତେବେଳେ ଏ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କେହି ମିଳିବେ ନାହିଁ । (୧୭/୨୬-୨୯)

ମନୁଷ୍ୟ ସଂସାରର ସାରସୂତ୍ର

ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ଆଦମଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେଉଛୁ । ଜଳ ଓ ସ୍ଥଳରେ ସେମାନଙ୍କ (ଯାତାୟାତ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ) ପରିବହନ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ ଆହାର ଦେଉଛୁ ଏବଂ ନିଜ ସୃଷ୍ଟିର ଅସଂଖ୍ୟ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ପ୍ରଦାନ କରିଛୁ । ଦିନେ ଆମେ ସମଗ୍ର ମାନବସମାଜକୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମପଞ୍ଜିକା ସହ ଉପସ୍ଥିତ କରିବୁ । ପୁଣି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମପଞ୍ଜିକା ତାହାଣ ହାତରେ ଦିଆଯିବ, ସେମାନେ ତାହା (ଆନନ୍ଦରେ) ପଢ଼ିବେ । ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତିଳେହେଲେ ଅନ୍ୟାୟ ହେବନାହିଁ । ଯିଏ ଇହଲୋକରେ (ଆଖି ଥାଉଥାଉ) ଅନ୍ଧ ହୋଇ ରହିଥିବ, ସେ ପରଲୋକରେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ଧ ରହିବ - ମୁକ୍ତିର ମାର୍ଗରୁ ବହୁ ଦୂରରେ । (୧୭/୭୦-୭୨)

ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ନୀତି ପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳ ନୁହେଁ

ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ପଠାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଇଶ୍ବରଦୂତମାନଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ଆମର ସମାନ ନୀତି ରହି ଆସିଛି ଏବଂ ଆମ ନୀତିରେ ତୁମେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ନାହିଁ । (୧୭/୭୭)

ନିୟମିତ ଭାବରେ ଦୈନିକ ଉପାସନା କର

(ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ଢଳିବା ପରଠାରୁ ରାତ୍ରିର ଅନ୍ଧକାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନମାଜ ସଂପାଦନ କର ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟୁଷରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ରାହ୍ମ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ) ମଧ୍ୟ କୁରଆନ ପାଠ କର ଏବଂ (ଜାଣିରଖ ଯେ) ପ୍ରତ୍ୟୁଷରେ କୁରଆନ ପାଠର ସମୟ (ଦେବଗଣଙ୍କ) ଉପସ୍ଥିତ ହେବାର ସମୟ ଏବଂ ରାତ୍ରିର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରହରରେ ମଧ୍ୟ (ନିଦ୍ରା ତ୍ୟାଗକରି) କୁରଆନ ପାଠ କର (ଅର୍ଥାତ୍ ନମାଜ ସଂପାଦନ କର) । ଏହା ତୁମପାଇଁ ଏକ ଅତିରିକ୍ତ ଉପାସନା । ସମ୍ଭବତଃ ତୁମ ପ୍ରଭୁ ତୁମକୁ ଗୌରବମୟ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବେ । (୧୭/୭୮-୭୯)

ସୁଖ ଆସୁ ବା ଦୁଃଖ, ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରୁଥାଅ

ଯେତେବେଳେ ଆମେ ମାନବ ପ୍ରତି କୌଣସି ଅନୁଗ୍ରହ କରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ତାକୁ ସୁଖ ପ୍ରଦାନ

କରୁ), ସେ (ଅହଂକାର ବଶତଃ ଆମ୍ଭ ପ୍ରତି) ବିମୁଖ ହୁଏ ଏବଂ ଦୂରେଇ ଯାଏ, ଆଉ ଯେତେବେଳେ ତାକୁ କୌଣସି ଦୁଃଖକଷ୍ଟ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ସେ ହତାଶ ହୋଇଯାଏ ।
(୧୭/୮୩)

ଆତ୍ମା କ'ଣ ?

ସେମାନେ ତୁମକୁ ଆତ୍ମା ସଂପର୍କରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦିଅ, “ଆତ୍ମା ମୋ’ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଏକ ଆଜ୍ଞା ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଳ୍ପ ଜ୍ଞାନ ଦିଆ ଯାଇଛି ।”
(୧୭/୮୫)

ସମଗ୍ର ମାନବଜଗତ କୁରଆନ ପରି ଗ୍ରନ୍ଥ ରଚନା କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ନୁହେଁ

ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଦିଅ, “ଯଦି ସମଗ୍ର ମାନବ ଓ ଦାନବ (ଅର୍ଥାତ୍ ଜିନ୍ନ) ସମୁଦାୟ ମିଶି ଏହି କୁରଆନ ପରି ଗ୍ରନ୍ଥଟିଏ ରଚନା କରିବାକୁ ଏକଜୁଟ ହୁଅନ୍ତି ଆଉ ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ଏଥିରେ ସାହାଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି, ତଥାପି ସେମାନେ ଏହାର ଅନୁରୂପ (ଗ୍ରନ୍ଥଟିଏ) ରଚନା କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।”
(୧୭/୮୮)

କୁରଆନ ବିଭିନ୍ନ କଥାକୁ ବିଭିନ୍ନ ଶୈଳୀରେ ବୁଝାଇଛି

ଏହି କୁରଆନରେ ଆମ୍ଭେ ବିଭିନ୍ନ କଥାକୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଶୈଳୀରେ ବୁଝାଇଛୁ, ମାତ୍ର ଅଧିକାଂଶ ମନୁଷ୍ୟ ବିମୁଖ ହୋଇ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ଦିଅନ୍ତି ।
(୧୭/୮୯)

କୌଣସି ଦେବତା ଈଶ୍ୱରଦୂତ ରୂପେ ଆସନ୍ତି ନାହିଁ

ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଅସିଲା, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ପଥରେ କେବଳ ଏହି କଥା ହିଁ ଅନ୍ତରାୟ ହେଲା ଯେ, “କ’ଣ ଅଲ୍ଲାହ୍ (ସାମାନ୍ୟ) ଜଣେ ମଣିଷକୁ ବାର୍ତ୍ତାବହ କରି ପଠାଇଛନ୍ତି ?” ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ଯଦି ଦେବତାମାନେ (ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ପରି) ପୃଥିବୀପୃଷ୍ଠରେ ନିର୍ବିଘ୍ନରେ ବସବାସ କରୁଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ଅବଶ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଗରୁ କୌଣସି ଦେବତାଙ୍କୁ ବାର୍ତ୍ତାବହ ରୂପେ ପଠାଇ ଥାଆନ୍ତୁ ।”
(୧୭/୯୪-୯୫)

ଇଶ୍ଵର ମଣିଷକୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିବାକୁ ନିଷ୍ଠା ସମ୍ପାଦନ

କ’ଣ ସେମାନେ ଏହା ବିଚାର କରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ଅଲ୍ଲାହ ପୃଥିବୀ ଓ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କ ଭଳି (ସମାନ୍ୟ ମାନବକୁ) ପୁନର୍ବାର ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଅବଶ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ? ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ବିଷୟରେ ତିଳେମାତ୍ର ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଦୁରାଚାରୀମାନେ ଏହା ବିଶ୍ଵାସ କରୁନାହାନ୍ତି ।

(୧୭/୯୯)

ମଣିଷ ସ୍ଵଭାବତଃ କୃପଣ

ସେମାନଙ୍କୁ କହିଦିଅ, “ଯଦି ମୋ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ କୃପାର ଭଣ୍ଡାର ତୁମମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ସରିଯିବା ଭୟରେ ତୁମେମାନେ ସେଥିରୁ କିଛି ଖର୍ଚ୍ଚ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ ମନୁଷ୍ୟ ଭାରି କୃପଣ ।”

(୧୭/୧୦୦)

ଦିବ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥର ଜ୍ଞାନ ରଖିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି କୁରଆନକୁ ଚିହ୍ନି ପାରନ୍ତି

ଆମେ କୁରଆନର ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗ କରିଛୁ ଯଦ୍ଵାରା ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରହି ରହି ପଢ଼ି ଶୁଣାଇବ ଏବଂ ଆମେ ଏହାକୁ ଅସ୍ଥ ଅସ୍ଥ କରି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛୁ । ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ତୁମେମାନେ ଏହାକୁ ବିଶ୍ଵାସ କର ବା ନକର, ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଏଥିପୂର୍ବରୁ (ଦିବ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥର) ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ସାରିଛି, ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କୁରଆନ ପାଠ କରାଯାଏ, ସେମାନେ ବିନମ୍ରତା ପୂର୍ବକ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ) ପ୍ରଶଂସା କରନ୍ତି ଏବଂ କହନ୍ତି “ପରମ ପବିତ୍ର ଆମ ପରମେଶ୍ଵର । ଆମ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅବଶ୍ୟ ପୂରଣ ହୋଇଥାଏ ।” ସେମାନେ ଲୁହଭରା ଆଖିରେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ) ପ୍ରଶଂସା କରନ୍ତି ଏବଂ କୁରଆନ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ବିନୟୀ କରିଦିଏ ।

(୧୭/୧୦୬-୧୦୯)

ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଭଲ ଭଲ ନାଁ ଅଛି

ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହ ନାମରେ ଡାକ ବା ଦୟାମୟ ନାମରେ ଡାକ, ଯେଉଁ ନାମରେ ଡାକିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଭଲଭଲ ନାମ ଅଛି ।”

(୧୭/୧୧୦)

ଇଶ୍ଵର ଆବଶ୍ୟକତାରହିତ

କୁହ, “ସକଳ ସ୍ତୁତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଇଁ, ଯିଏ କାହାରିକୁ ପୁତ୍ର କରି ନାହାନ୍ତି କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ କେହି ଅଂଶୀଦାର ନାହାନ୍ତି କିମ୍ବା ସେ ଦୁର୍ବଳ ନୁହନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟକାରୀର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିବ । ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କର ଯଶଗାନ କର ଏବଂ ତାଙ୍କରି ମହିମାଗାନ କରୁଥାଅ ।” (୧୭/୧୧୧)

କୁରଆନ ଦାକ୍ଷରହିତ ଗ୍ରନ୍ଥ

ସକଳ ସ୍ତୁତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଇଁ, ଯିଏ ନିଜ ଭକ୍ତ (ମହାମାନ୍ୟ ମୁହମ୍ମଦ)ଙ୍କ ପ୍ରତି ଦିବ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥ (କୁରଆନ) ପ୍ରକଟ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେଥିରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଦୋଷତ୍ରୁଟି ରଖି ନାହାନ୍ତି । (୧୮/୧)

ସୃଷ୍ଟିତତ୍ତ୍ଵ

ଧରାପୃଷ୍ଠରେ ଯାହାସବୁ ଅଛି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଆମେ ଧରିତ୍ରୀର ଶୋଭା ପାଇଁ (ସୃଷ୍ଟି) କରିଛୁ, ଯାହାଦ୍ଵାରା ଆମେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ନେବୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ଭଲ କର୍ମ କରୁଛି । ପୃଥିବୀପୃଷ୍ଠରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି, ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ (ଧ୍ଵଂସ କରି) ତାହାକୁ ଏକ ସମତଳ ଭୂମିରେ ପରିଣତ କରିଦେବୁ । (୧୮/୭-୮)

ଭବିଷ୍ୟତ ତୁମ ହାତରେ ନାହିଁ

(ହେ ମୁହମ୍ମଦ !) କୌଣସି ବିଷୟରେ କଦାପି ଏହା କହିଦିଅ ନା, “ମୁଁ ଏହା କାଲି କରିଦେବି” ବରଂ ଏହା ସହିତ କୁହ, “ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି” ଏବଂ ଯଦି କେତେବଳେ ତୁମେ ଭୁଲିଯାଅ, ତେବେ ନିଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିନିଅ ଆଉ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, “ମୋର ଆଶା, ମୋ ପରମେଶ୍ଵର ମୋତେ ପୁଣ୍ୟଲାଭ କରିବାର ଅଧିକ ଭଲ ବାଟ ଦେଖାଇଦେବେ ।” (୧୮/୨୩-୨୪)

କୁରଆନର ବାଣୀକୁ କେହି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବ ନାହିଁ

(ହେ ମୁହମ୍ମଦ !) ଯେଉଁ ଗ୍ରନ୍ଥଟିକୁ ତୁମ ପ୍ରତି ଦୈବବାଣୀ କରାଯାଇଛି, ତାହାକୁ ପାଠ କରି ଶୁଣାଇ ଦିଅ । ତାଙ୍କ କଥାକୁ କେହି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମେ ଅନ୍ୟ କାହାରି ଆଶ୍ରୟ ପାଇବ ନାହିଁ । (୧୮/୨୭)

ସଞ୍ଜନମାନଙ୍କ ସଂଗରେ ରୁହ

ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସଂଗରେ ରହିଥାଅ, ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତା ଲାଗି ସକାଳେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ତାଙ୍କୁ ଡାକନ୍ତି ଏବଂ ସାଂସାରିକ ଚାକଚକ୍ୟର କାମନାରେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୃଷ୍ଟି ଫେରାଇ ନିଅନାହିଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପେକ୍ଷା କରନାହିଁ) ଏବଂ ଏଭଳି ବ୍ୟକ୍ତିର କଥା ମାନ ନାହିଁ ଯାହାର ହୃଦୟକୁ ଆମେ ନିଜ ସ୍ମରଣ-ଚିନ୍ତନରୁ ବଞ୍ଚିତ ରଖିଛୁ, ଯିଏ ନିଜର କାମନା ପଛରେ ଧାଇଁ ଏବଂ ଯାହାର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସୀମା ଅତିକ୍ରମ କରି ସାରିଛି । (୧୮/୨୮)

ଯାହାର ଇଚ୍ଛା ସେ କୁରଆନକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁ ଏବଂ ଯାହାର ଇଚ୍ଛା ସେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଦେଉ

(ପରିଷ୍କାର) କହିଦିଅ, “ଏହି ସତ୍ୟ (ଅର୍ଥାତ୍ କୁରଆନ) ତୁମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଆସିଛି । ତା’ପରେ ଯାହାର ଇଚ୍ଛା ସେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁ ଆଉ ଯାହାର ଇଚ୍ଛା ସେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଦେଉ ।” ଆମେ ଦୁରାଚାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଏଭଳି) ନକାଗି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖିଛୁ, ଯାହାର ଲେଲିହାନ ଶିଖା ସେମାନଙ୍କୁ (ଚାରିଆଡୁ) ଘେରି ନେବ । (୧୮/୨୯)

ସଦାଚାରୀମାନଙ୍କର ପୁଣ୍ୟ କଦାପି ବୃଥା ହେବନାହିଁ

ଅବଶ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ଏବଂ ସତ୍‌କର୍ମ କଲେ, ତେବେ (ଜାଣିରଖ) ଆମେ କେବେହେଲେ ସତ୍‌କର୍ମ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ପୁଣ୍ୟ ବ୍ୟର୍ଥ କରିଦେବୁ ନାହିଁ । ଏଇମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଛି ଚିରସ୍ଥାୟୀ ସ୍ୱର୍ଗର ଉଦ୍ୟାନ, ଯାହା ତଳେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହୁଏ । ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣକଙ୍କଣ ଦ୍ୱାରା ବିଭୂଷିତ କରାଯିବ ଏବଂ ସେମାନେ ସୁନ୍ନ ସବୁଜ ରେଶମୀ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିବେ ଏବଂ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଆସନରେ ତକିଆ ଲଗାଇ ବସିବେ । କି ସୁନ୍ଦର ପୁରସ୍କାର ଆଉ କି ସୁନ୍ଦର ବିଶ୍ରାମାଳୟ ! (୧୮/୩୦-୩୧)

କାର୍ଯ୍ୟସିଦ୍ଧିର ସବୁ କ୍ଷମତା କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ହାତରେ

(ହେ ବାଉଁଶବନ୍ଧୁ !) ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଦୁଇ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଉଦାହରଣ ଦିଅ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ଆମେ ଦୁଇଟି ଅଂଗୁର ବଗିଚା ଦେଇଥିଲୁ ଏବଂ ତା’ ଚାରିପଟେ ଖଜୁରୀ

ଗଛର ବାଡ଼ କରିଥିଲୁ ଏବଂ (ଦୁଇ ବଗିଚା) ମଝିରେ ଶସ୍ୟକ୍ଷେତ କରିଥିଲୁ । ଦୁଇଟିଯାକ ବଗିଚାରୁ ପ୍ରଚୁର ଆମଦାନୀ ହେଉଥିଲା ଏବଂ ଉତ୍ପାଦନ ମଧ୍ୟ କିଛି କମ୍ ନଥିଲା । ଉଭୟ ବଗିଚା ମଝିରେ ଆମ୍ବେ ଝରଣାଟିଏ (ମଧ୍ୟ) ପ୍ରବାହିତ କରି ଦେଇଥିଲୁ । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଭଲ ଲାଭ ହେଉଥିଲା । ତେଣୁ, (ଦିନେ) ସେ ତା’ ସାଥିକୁ କଥା ପ୍ରସଂଗରେ କହିଲା, “ମୁଁ ତୁମ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଧନବାନ ଆଉ ମୋର ଲୋକବଳ ମଧ୍ୟ ତୁମଠାରୁ ଅଧିକ ।” (ଏହିପରି) ନିଜ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରି (ଅର୍ଥାତ୍ ଦାୟିକତାର ସହ ନାସ୍ତିକତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି) ସେ ନିଜ ବଗିଚାରେ ପ୍ରବେଶ କରି କହିଲା, “ମୋର ମନେ ହୁଏନାହିଁ ଯେ ଏସବୁ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ ।” ମୋ ମତରେ ସୃଷ୍ଟିର ପ୍ରଳୟ ହେବନାହିଁ ଆଉ ଯଦି ସତରେ ମୁଁ ମୋ’ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନକଟକୁ ଫେରେ, ତେବେ ସେଠାରେ ନିଷ୍ଠୁର ଏହାଠାରୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଭଲ ସ୍ଥାନ ପାଇବି ।” କଥାବାର୍ତ୍ତା ବେଳେ ତା’ ସାଥୀ ଜଣକ ତାକୁ କହିଲା, “କ’ଣ ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଛ, ଯିଏ ତୁମକୁ ମାଟିରୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ, ପୁଣି ଏକ (ତୁଚ୍ଛ) ଶୁକ୍ରବିନ୍ଦୁରୁ (ସୃଷ୍ଟି କରି) ଏକ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ମାନବ କରିଦେଲେ ? ମାତ୍ର ମୁଁ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମୋ’ ପରମେଶ୍ୱର ଏବଂ ମୁଁ ତାଙ୍କ ଈଶ୍ୱରତ୍ୱରେ କାହାରିକୁ ଅଂଶୀଦାର ମାନେ ନାହିଁ । ତୁମେ ତୁମ ବଗିଚାରେ ପ୍ରବେଶ କଲାବେଳେ କାହିଁକି ଏହ ନ କହିଲ ଯେ, “ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତାହାହିଁ ହୁଏ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (ସହାୟତା) ବିନା କାହାରି (କିଛି କରିବାର) ଶକ୍ତି ନାହିଁ ?” ଯଦି ଧନସଂପତ୍ତି ଓ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତୁମେ ମୋତେ ନିଜଠାରୁ ନିକୃଷ୍ଟ ମନେ କରୁଛ, ତେବେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଅସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ଯେ ମୋ’ ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ତୁମ ବଗିଚା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଭଲ କୌଣସି ବସ୍ତୁ ଦେଇପାରନ୍ତି କିମ୍ବା ତୁମ ବଗିଚା ପ୍ରତି କୌଣସି ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ପଠାଇ ଦେଇପାରନ୍ତି ଯାହାଫଳରେ ତାହା ଏକ ସମତଳ ପଡ଼ିଆରେ ପରିଣତ ହୋଇଯିବ, ଅଥବା ଏହାର ଜଳସ୍ତର ଭୂମି ତଳକୁ ଖସିଯିବ ଆଉ ତୁମେ ତାକୁ ଖୋଜି ପାଇବ ନାହିଁ ।” ପୁଣି (ଦିନେ ଦୈବୀ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଯୋଗୁଁ) ତା’ ବଗିଚାର ଫଳତକ ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା । ନିଜ ବଗିଚାକୁ ଭାଡ଼ି ଉପରେ (ଧୂସ୍ରବିଧୂସ୍ର ହୋଇ) ଓଲଟି ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖି ଏବଂ ନିଜର ପୁଞ୍ଜି ବୁଡ଼ି ଯାଇଥିବା ହେତୁ ସେ ଅବଶୋଷ କରିବାକୁ ଲାଗିଲା ଏବଂ କହିଲା, “ଆହା ! ମୁଁ ମୋ’ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ କାହାରିକୁ ସମକକ୍ଷ କରି ନଥାଆନ୍ତି କି !” ଅଲ୍ଲାହଙ୍କଠାରୁ ତାକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ କେହି ଆସିଲେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ସେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରି ପାରିଲା ନାହିଁ । ଏଭଳି ସମୟରେ (ମଣିଷର ହୃଦବୋଧ ହୁଏ ଯେ) କାର୍ଯ୍ୟସିଦ୍ଧିର ସମସ୍ତ କ୍ଷମତା କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ହିଁ

ରହିଛି, ଯିଏ ପ୍ରକୃତ ଲକ୍ଷ୍ମୀ । ସେଇ ହିଁ ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ସେଇ ହିଁ ପରିଶ୍ରମ ଭଲ କରି ଥାଆନ୍ତି । (୧୮/୩୨-୪୪)

ପାର୍ଥିବ ଜୀବନର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ

ସେମାନଙ୍କୁ ଭୌତିକ ଜୀବନର ଉଦାହରଣ ଦିଅ ଯେ (ଏହା ସେହିପରି) ଯେପରି ଆମେ ଆକାଶରୁ ମେଘ ବର୍ଷା କଲେ ଧରିତ୍ରୀର ଉଦ୍ଭିଦଜଗତରେ ସବୁଜିମା ଆସେ କିନ୍ତୁ ପୁଣି (ଦିନେ) ସେହି ସବୁଜିମା ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ (ଶୁଖିଲା ଢାଳପତ୍ର) ପବନରେ ଉଡ଼ିବୁଲେ । ଅଲ୍ଲାହ୍ ଅବଶ୍ୟ ସବୁକିଛି କରିବାକୁ ସମର୍ଥ । ଧନସଂପତ୍ତି ଓ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ପାର୍ଥିବ ଜୀବନର କେବଳ ଏକ ଶୋଭା । ବାସ୍ତବରେ ମଣିଷର ପୁଣ୍ୟ ହିଁ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଏବଂ ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ (ମଣିଷର) ଆଶା ଓ ପରିଶ୍ରମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଭଲ । (୧୮/୪୫-୪୬)

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଛୋଟ-ବଡ଼ କର୍ମ ଲିପିବଦ୍ଧ ରହେ

ଦିନେ ଆମେ ପାହାଡ଼ ପର୍ବତ ଗୁଡ଼ିକୁ ଧରାପୃଷ୍ଠରୁ ଅପସାରିତ କରିଦେବୁ ଏବଂ ଧରିତ୍ରୀକୁ ତୁମେ ସମତଳ ଥିବାର ଦେଖିବ । ସେଦିନ ଆମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ (ପୁନର୍ଜୀବିତ କରି) ଏକତ୍ରିତ କରିବୁ ଏବଂ କାହାରିକୁ ଛାଡ଼ିବୁ ନାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧାଡ଼ିଧାଡ଼ି କରି ତୁମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ କରାଯିବ ଏବଂ (ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବେ) “ଏବେ ତୁମେମାନେ ଆମ ପାଖକୁ ଠିକ୍ ସେହିପରି ଆସିଗଲ, ଯେପରି ଆମେ ତୁମକୁ ପ୍ରଥମ ଥର ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ, ମାତ୍ର ତୁମର ଧାରଣା ଥିଲା ଯେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହ ସାକ୍ଷାତ୍ତର କୌଣସି ସମୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିନାହିଁ ।” ସେମାନଙ୍କ କର୍ମପଞ୍ଜିକା ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯିବ ଏବଂ ସେଥିରେ ଥିବା ଲେଖା ଯୋଗୁଁ ତୁମେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ ହେବାର ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ । ସେମାନେ କହିବେ, “ହାୟ ଆମର ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ! ଏ କି ପ୍ରକାରର ଖାତା ! ଛୋଟ ବା ବଡ଼, କୌଣସି କର୍ମ ଛାଡ଼ି ନାହିଁ । ସବୁତକ ସାଉଁଟି ନେଇଛି ।” ସେମାନେ ଯାହାକିଛି କର୍ମ କରିଥିବେ, ନିଜ ସାମନାରେ ଦେଖିନେବେ । ତୁମ ପରମେଶ୍ୱର କାହାରି ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ । (୧୮/୪୭-୪୯)

ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାକୁ ବିଭିନ୍ନ ଶୈଳୀରେ ବୁଝାଇ ଦିଆଯାଇଛି

ମାନବସମାଜ ପାଇଁ ଏହି କୁରଆନ୍ରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଆମ୍ଭେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଶୈଳୀରେ ବୁଝାଇଛୁ, ମାତ୍ର ମନୁଷ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରିବାରେ ସବୁଠୁ ଆଗରେ ଥାଏ । (୧୮/୫୪)

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଚେତାବନୀକୁ ଥକା ମନେ କରନାହିଁ

ବାଉଁସବୃକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ କେବଳ (ସଦାଚାରୀମାନଙ୍କୁ) ସୁସମାଚାର ଦେବା ପାଇଁ ଏବଂ (ଦୁରାଚାରୀମାନଙ୍କୁ) ସାବଧାନ କରିବା ପାଇଁ ପଠାଇଥାଉ । ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସତ୍ୟକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବା ପାଇଁ ମିଥ୍ୟା ଆଧାରରେ ବିବାଦ କରନ୍ତି । ସେମାନେ ମୋ'ବାଣୀ ଓ ମୋ' ଚେତାବନୀକୁ ଥକା ମନେ କରିଛନ୍ତି । (୧୮/୫୬)

କର୍ମଫଳ ଦେବାପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି

ତୁମ ପରମେଶ୍ୱର ଅତୀବ କ୍ଷମାଶୀଳ ଏବଂ କରୁଣାମୟ । ଯଦି ସେ ସେମାନଙ୍କ କୃତକର୍ମର (ତୁରନ୍ତ) ହିସାବ ନିଅନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବିଳମ୍ବେ ଦଣ୍ଡ ଦିଅନ୍ତେ । ମାତ୍ର, ସେମାନଙ୍କର (ହିସାବ ନିକାଶ) ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ରଖାଯାଇଛି, ତା'ପରେ ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା ମିଳିବ ନାହିଁ । (୧୮/୫୮)

ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ଆଶ୍ରୟ ନିଅନାହିଁ

ତେବେ କ'ଣ ସତ୍ୟକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ମୋତେ ଛାଡ଼ି ମୋ' ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ରୟଦାତା ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ? (ଜାଣିରଖ) ଏଭଳି ନାସ୍ତିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ନର୍କରେ ଆଡିଥ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛୁ । (୧୮/୧୦୨)

ଆସ୍ଥା ବିନା କର୍ମ ବୃଥା ହୋଇଯିବ

ଏମାନେ ସେହି ଲୋକ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ସଂସାର ମଧ୍ୟରେ କରିଥିବା ସବୁ ପରିଶ୍ରମ ଅକାରଣ ହୋଇଗଲା ଆଉ ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଭଲ କାମ କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ନିଜ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାଣୀକୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ । ତେଣୁ, ସେମାନଙ୍କ ସବୁ କର୍ମ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଗଲା । ବିଚାର ଦିନ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବୁ ନାହିଁ । ସେହି ନର୍କ ହିଁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର

ପ୍ରତିଦାନ, କାରଣ ସେମାନେ ସତ୍ୟକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ମୋ’ ବାଣୀ ଏବଂ ମୋ’ ବାର୍ତ୍ତାବହମାନଙ୍କ ସହ ଥିବା କରୁଥିଲେ ।

(୧୮/୧୦୪-୧୦୬)

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହିମା ଅପାର

(ହେ ବାର୍ତ୍ତାବହ !) ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ଯଦି ମୋ’ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କଥା ଲେଖିବା ପାଇଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁଣଗାନ କରିବା ପାଇଁ) ସମୁଦ୍ରର ଜଳ ମଧ୍ୟ କାଳିରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ସେହିପରି ଆଉ ଗୋଟିଏ ସମୁଦ୍ର ଆସି ତା’ସହ ମିଶିଯାଏ, ତଥାପି ମୋ’ପ୍ରଭୁଙ୍କ କଥା ସରିବା ପୂର୍ବରୁ ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ସରିଯିବ ।

(୧୮/୧୦୯)

ମହାମାନ୍ୟ ମୁହମ୍ମଦ ଜଣେ ମାନବ

(ହେ ଇଶ୍ୱରପୁତ୍ର !) କହିଦିଅ, “ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ପରି ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ । ଅବଶ୍ୟ ମୋ’ପ୍ରତି ଦୈବବାଣୀ ହୁଏ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ଇଶ୍ୱର ଜଣେ ଇଶ୍ୱର । ଯିଏ ନିଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହ ସାକ୍ଷ୍ୟାତ କରିବାର ଆଶା ରଖିଛି, ସେ ସତକର୍ମ କରୁଥାଉ ଏବଂ ନିଜ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନାରେ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଅଂଶାଦାର ନ କରୁ ।”

(୧୮/୧୧୦)

ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ବିରତ ରହିଲେ ବୈକୁଣ୍ଠର ଅଧିକାରୀ ହେବ

ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ଅନୁତାପ କରନ୍ତି, (ଆମ୍ଭ ପ୍ରତି) ବିଶ୍ୱାସ ରଖନ୍ତି ଏବଂ ଉତ୍ତମ କର୍ମ କରନ୍ତି, ଏଭଳି ଲୋକମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତିଳେ ହେଲେ ଅବିଚାର କରାଯିବ ନାହିଁ । ସେହି ସଦାନିତ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଗୋଦ୍ୟାନରେ, ଯାହାର ପରୋକ୍ଷ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦୟାମୟ (ନିଜ ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ) ନିଜ ଭକ୍ତଗଣଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ପୂରଣ ହେବ । ସେଠାରେ ସେମାନେ କୌଣସି ଅଭଦ୍ର କଥା ଶୁଣିବାକୁ ପାଇବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର କେବଳ ମଂଗଳକର ବାଣୀ ହିଁ ଶୁଣିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସକାଳେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଆହାର ମିଳିବ । ଏହାହିଁ ସେଇ ବୈକୁଣ୍ଠ । ନିଜର ସେଇ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ଏହାର ଅଧିକାରୀ କରିବୁ, ଯେଉଁମାନେ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ବିରତ ରହୁଥିବେ ।

(୧୯/୬୦-୬୩)

ତାଙ୍କ ସମ ଜଗତରେ କେହି ନାହିଁ

ପୃଥିବୀ ଓ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ ଏବଂ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି, ସେସବୁର ସେ ଅଧୀଶ୍ୱର । ତେଣୁ, ତୁମେ ତାଙ୍କରି ଉପାସନା କର ଏବଂ ତାଙ୍କ ସେବାରେ ଲାଗିଥାଅ । କ’ଣ ତୁମେ ତାଙ୍କ ସମ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଜାଣିଛ ? (୧୯/୬୫)

ମଣିଷ ନିଷ୍ଠୁର ପୁନର୍ଜୀବନ ପାଇବ

ମାନବ କହେ, “ଯଦି ମୁଁ ମରିଯାଏ, ସତରେ କ’ଣ ପୁଣି ପୁନର୍ଜୀବିତ ହୋଇ ଉଠିବି ?” କ’ଣ ମାନବର ଏହା ମନେନାହିଁ ଯେ ଆମେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ତାକୁ ସୃଷ୍ଟି କରି ସାରିଛୁ, ଯେତେବେଳେ ତା’ର କୌଣସି ଅସ୍ତିତ୍ୱ ହିଁ ନଥିଲା ? (୧୯/୬୬-୬୭)

ଧର୍ମହୀନ ବ୍ୟକ୍ତିର ଧନସଂପତ୍ତି ଓ ଆଟବାଟ ବୃଥା

ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆମ୍ଭର ବାଣୀ ପାଠ କରାଯାଏ, ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତି, “ଆମ ଦୁଇ ଦଳ ମଧ୍ୟରୁ କାହାର ସାମାଜିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ବେଶୀ ଆଉ କାହାର ଆସର ଭଲ ଜମିଥାଏ ?” ଏମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ କେତେ ବଂଶ ଆମେ ଧ୍ୱଂସ କରି ଦେଇଛୁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଧନସଂପତ୍ତି ଓ ଆଟବାଟ ଏମାନଙ୍କଠାରୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧିକ ଥିଲା । କହିଦିଅ, “ଯିଏ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ, ଦୟାମୟ ଅଲ୍ଲାହ ତାକୁ ଦୈବୀସଂପତ୍ତି ବା ପ୍ରଳୟ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବସର ଦେଇ ଥାଆନ୍ତି, ଯାହା ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ସତର୍କ କରି ଦିଆଯାଇ ଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହା ଦେଖିବେ, ଭଲରୂପେ ଜାଣିଯିବେ ଯେ କାହାର ସାମାଜିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କମ୍ ଥିଲା ଆଉ କାହାର ଦଳବଳ ଦୁର୍ବଳ ଥିଲା ।” (୧୯/୭୩-୭୫)

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ପୁତ୍ର ସିଦ୍ଧ କରିବା ଗର୍ହିତ ପାପ

ଏମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପୁଅଟିଏ ଅଛି । ପ୍ରକୃତରେ ତୁମେମାନେ ଭାରି ସାଂଘାତିକ କଥା କହିଲ । ଏହା ଯୋଗୁଁ ହୁଏତ ଆକାଶ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିବ, ଅଥବା ଧରିତ୍ରୀ ଫାଟିଯିବ କିମ୍ବା ପାହାଡ଼ପର୍ବତ ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡ ହୋଇଯିବ । ଏହି କାରଣରୁ ଯେ ସେମାନେ ଦୟାମୟଙ୍କ ପାଇଁ ପୁତ୍ର ସିଦ୍ଧ କରୁଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ପୁତ୍ର ଗ୍ରହଣ କରିବା ଦୟାମୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ପରିପନ୍ଥୀ । ଧରିତ୍ରୀ ଓ ଆକାଶରେ ଯିଏ କେହି ଅଛି, ସେ ଜଣେ ଦାସ ରୂପେ

ଦୟାମୟଙ୍କ ଛାମୁରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ। ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜାଣିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲରୂପେ ଗଣି ନେଇଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଚାର ଦିନ ତାଙ୍କ ଛାମୁରେ ଏକା ଏକା ଉପସ୍ଥିତ ହେବ। (୧୯/୮୮-୯୫)

କୁରଆନ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ଅଧୀଶ୍ୱରଙ୍କର ବାଣୀ

(ହେ ଇଶ୍ୱରଦୂତ!) ତୁମକୁ କଷ୍ଟ ଦେବା ପାଇଁ ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ଏହି କୁରଆନ ପ୍ରକଟ କରିନାହିଁ। ମାତ୍ର ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଉପଦେଶ ପାଇଁ ପ୍ରକଟ କରିଛୁ, ଯେଉଁମାନେ (ଆମକୁ) ଭୟ କରନ୍ତି। ଏହା ତାଙ୍କରି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକଟ କରାଯାଇଛି, ଯିଏ ଧରିତ୍ରୀ ଏବଂ ସୁଉଜ ଆକାଶ ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି। ପରମ ଦୟାମୟ, ଯିଏ (ବୈକୁଣ୍ଠ) ସିଂହାସନରେ ବିରାଜମାନ ଅଛନ୍ତି। ଯାହାକିଛି ଧରିତ୍ରୀ ଓ ଆକାଶରେ ଅଛି ଏବଂ ଯାହା ସେଗୁଡ଼ିକ ମଝିରେ ଅଛି, ତଥା ଯାହା ଭୂତଳେ ରହିଛି, ସେସବୁର ସେ ଅଧୀଶ୍ୱର।

(୨୦/୨-୬)

ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ ରଖିବାପାଇଁ ଦୈନିକ ନମାଜ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କର

ମୁଁ ହିଁ ପ୍ରକୃତରେ ଅଲ୍ଲାହ। ମୋ' ବ୍ୟତୀତ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହାନ୍ତି। ତେଣୁ, ମୋ'ରି ଉପାସନା କର ଏବଂ ମୋତେ ମନେ ରଖିବା ପାଇଁ ନମାଜ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କର।

(୨୦/୧୪)

ପ୍ରଳୟ ସମୟକୁ ଗୁପ୍ତ ରଖାଯାଇଛି

ଜାଣିରଖ, ପ୍ରଳୟର ସମୟ ପାଖେଇ ଆସୁଛି। ସେହି କ୍ଷଣକୁ ମୁଁ ଗୁପ୍ତ ରଖିବାକୁ ଚାହେଁ, ଯେପରିକି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ତା' ପ୍ରୟାସ ଅନୁସାରେ ପ୍ରତିଦାନ ମିଳୁ। (୨୦/୧୫)

ପ୍ରଳୟ ଦିନ ପାହାଡ଼ ପର୍ବତ ଖଣ୍ଡଖଣ୍ଡ ହୋଇଯିବ

ଲୋକେ ତୁମକୁ ପାହାଡ଼ ପର୍ବତ ବିଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି (ଯେ ପ୍ରଳୟ ଦିନ ସେଗୁଡ଼ିକର ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ହେବ)। କହିଦିଅ, “ପରମେଶ୍ୱର ସେଗୁଡ଼ିକୁ ରୁନାଠୁନା କରି ଉଡ଼ାଇ ଦେବେ। ସେ ଧରାପୃଷ୍ଠକୁ ଏକ ସମତଳ ପଡ଼ିଆରେ ପରିଣତ କରିଦେବେ। ତୁମେ ସେଥିରେ କୌଣସି ବାଙ୍କ ବା ଖାଲଡ଼ିପ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ନାହିଁ।”

(୨୦/୧୦୫-୧୦୭)

ସଦାଚାରୀ ନ୍ୟାୟ ଅଧିକାରରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବେ ନାହିଁ

(ସେଦିନ) ସେହି ଚିରଂଜୀବୀ ଓ ସ୍ୱୟମ୍ଭୁଜ ସମ୍ମୁଖରେ ମୁଣ୍ଡ ନଇଁ ଯିବ । ଯାହା ଉପରେ ଦୁଷ୍ଟର୍ମର ବୋଝ ଲଦା ହୋଇଥିବ, ସେ (ସେଦିନ) ଅସଫଳ ହେବ । ଯିଏ ଭଲ ଆଚରଣ କରିଥିବ ତଥା (ଆତ୍ମ ପ୍ରତି) ବିଶ୍ୱାସ ରଖିଥିବ, ତାକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅନ୍ୟାୟର ବା ନ୍ୟାୟ ଅଧିକାରରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବାର ଭୟ ନଥିବ । ସୁତରାଂ, ଆମେ ଏହି କୁରଆନକୁ ଆରବୀ ଭାଷାରେ ଅବତରଣ କରିଛୁ ଏବଂ ଏଥିରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଚେତାବନୀ ଦେଇଛୁ, ଯାହାଫଳରେ ଲୋକମାନେ ଭୟ କରନ୍ତୁ କିମ୍ବା କୁରଆନ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଚେତନା ସୃଷ୍ଟି କରୁ । (୨୦/୧୧୧-୧୧୩)

ଉପାସନା ଆନୁତୃପ୍ତି ଦିଏ

ସୁତରାଂ, ସେମାନଙ୍କ କଥାକୁ ସହିଯାଅ ଏବଂ ସୁଯୋଗ୍ୟତା ପୂବରୁ, ସୁଯୋଗ୍ୟତା ପୂର୍ବରୁ ଏବଂ ରାତିର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରହରରରେ ନିଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସ୍ତୁତି ଓ ଗୁଣଗାନ କର ଏବଂ ଦିନର ଉଭୟ ଭାଗରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ପୂର୍ବାହ୍ନ ଓ ଅପରାହ୍ନରେ) ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଯଶଗାନ କର, ଯାହାଫଳରେ ତୁମେ ଆନୁତୃପ୍ତି ଲାଭ କରିବ । (୨୦/୧୩୦)

ଲୋକମାନଙ୍କର ଆଚବାଟ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦିଅନାହିଁ

ବିଭିନ୍ନ ସମୁଦାୟର ପରୀକ୍ଷା ନେବା ପାଇଁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂସାରର ଯେଉଁ ଆଚବାଟ ଦେଇଛୁ, ସେଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ତୁମେ ଆଦୌ ଦୃଷ୍ଟି ଦିଅନାହିଁ । ତୁମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ (ପରଲୋକରେ) ପୁରସ୍କାର ସ୍ୱରୂପ ଯାହା (ଶ୍ରେୟସୀ ଆଦି) ତୁମକୁ ମିଳିବ, ତାହା ଏହାଠାରୁ ଢେର ଅଧିକ ଭଲ ଏବଂ ଚିରସ୍ଥାୟୀ । (୨୦/୧୩୧)

ପରିଜନମାନଙ୍କୁ ଦୈନିକ ନମାଜ ସଂପାଦନ କରିବାର ଆଦେଶ ଦିଅ

ନିଜ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ ନମାଜ ସଂପାଦନ କରିବାର ଆଦେଶ ଦିଅ ଏବଂ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ନିୟମିତ ଭାବରେ ଏହା ସଂପାଦନ କରୁଥାଅ । ଆମେ ତୁମଠାରୁ ଆହାର ମାଗୁନାହିଁ । ଆହାର ତ ଆମେ ତୁମକୁ ଦେଉ । ସଦାଚାରିତାର ପରିଣାମ ଭଲ ହିଁ ହୋଇଥାଏ । (୨୦/୧୩୨)

କୁରଆନରେ ରହିଥିବା ପୂର୍ବଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକର ଶିକ୍ଷା ଏହାର ସତ୍ୟତାର ପ୍ରମାଣ

ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି, “ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍, ମହାମାନ୍ୟ ମୁହମ୍ମଦ) ତାଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ଚମତ୍କାର ଆଶ୍ୱନାହାନ୍ତି କାହିଁକି?” କ’ଣ ସେମାନଙ୍କୁ (କୁରଆନରେ) ପୂର୍ବ ଦିବ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକର ଶିକ୍ଷାର ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ମିଳି ନାହିଁ?” (୨୦/୧୩୩)

ଇଶ୍ୱରଦୂତ ନ ଆସିଲେ ଲୋକେ ଅଜ୍ଞତାର ବାହାନା କରିବେ

ଯଦି ଆମେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଦ୍ୱାରା ବିନାଶ କରି ଦେଇ ଥାଆନ୍ତୁ, ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କହି ଥାଆନ୍ତେ, “ହେ ପରମେଶ୍ୱର! ଆମ ପାଖକୁ ଜଣେ ଇଶ୍ୱରଦୂତଙ୍କୁ କାହିଁକି ପଠାଇଲ ନାହିଁ? ଆମେ (ଏଠାରେ) ଏପରି ଲଜ୍ଜିତ ଓ ଲାଞ୍ଜିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମ (ଗ୍ରନ୍ଥର) ଆଦେଶ ପାଳନ କରି ଥାଆନ୍ତୁ। (ହେ ବାର୍ତ୍ତାବହ!) ସେମାନଙ୍କୁ କହିଦିଅ, “ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି (ନିଜ ପରିଶ୍ରମର) ପ୍ରତୀକ୍ଷାରେ ଅଛି, ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କର। ଅତିଶୀଘ୍ର ତୁମେମାନେ ଜାଣିଯିବ ଯେ କେଉଁମାନେ ସତ୍ତ୍ୱପଥରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ କେଉଁମାନେ ପଥପ୍ରାପ୍ତ କରିଛନ୍ତି।” (୨୦/୧୩୪-୧୩୫)

ସ୍ପଷ୍ଟାଙ୍କ ଉପଦେଶ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଅ

ଲୋକମାନଙ୍କର ହିସାବର ସମୟ ପାଖେଇ ଆସିଲାଣି, ତଥାପି ସେମାନେ (ଏଥିପ୍ରତି) ସଚେତନ ହେଉ ନାହାନ୍ତି ଆଉ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନେଉଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାହା ନୂଆ ଉପଦେଶ ଅସିଲେ ମଧ୍ୟ, ସେମାନେ ତାହାକୁ ଖେଳତାମସା କରୁଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଶୁଣନ୍ତି। (୨୧/୧-୨)

ସମସ୍ତ ଇଶ୍ୱରଦୂତଗଣ ମାନବ ଥିଲେ

ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ଯେତେ ବାର୍ତ୍ତାବହଙ୍କୁ ପଠାଇଥିଲୁ, ସମସ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମେ ଦୈବବାଣୀ କରୁଥିଲୁ। ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହା ଜଣା ନାହିଁ, ତେବେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଦିବ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥ ଦିଆଯାଇ ଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରି ବୁଝିନିଅ। ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏଭଳି କୌଣସି ଶରୀର ପ୍ରଦାନ କରି ନଥିଲୁ, ଯାହାଫଳରେ କି ସେମାନେ ଖାଦ୍ୟ ନ ଖାଆନ୍ତୁ କିମ୍ବା ଅମର ହୋଇ ଯାଆନ୍ତୁ। (୨୧/୭-୮)

ସୃଷ୍ଟାଙ୍କ ମନୋରଞ୍ଜନ ସୃଷ୍ଟିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହେଁ

ଧରିତ୍ରୀ ଓ ଆକାଶ ଏବଂ ଯାହାକିଛି ଏଥିରେ ଅଛି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଆମେ (ବିନା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ଖେଳିବା ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କରିନାହୁଁ। ଯଦି ଆମେ ନିଜର ମନୋରଞ୍ଜନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରି ଥାଆନ୍ତୁ, ତେବେ ସେଥିପାଇଁ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରି ନେଇ ଥାଆନ୍ତୁ, ଯଦି (ପ୍ରକୃତରେ) ଏହା ଆମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହୋଇ ଥାଆନ୍ତା। (୨୧/୧୬-୧୭)

ଦେବଗଣ ନିରନ୍ତର ତାଙ୍କର ଉପାସନା କରନ୍ତି

ଧରିତ୍ରୀ ଓ ଆକାଶରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି, ସବୁ ତାଙ୍କରି। ଯେଉଁମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବତାମାନେ) ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନିରନ୍ତର ଭାବରେ ତାଙ୍କର ଉପାସନା କରନ୍ତି ଏବଂ ଥକି ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ। ସେମାନେ ଦିନରାତି ତାଙ୍କର ଯଶଗାନ କରନ୍ତି ଏବଂ ବିଗ୍ରାମ ନିଅନ୍ତି ନାହିଁ। (୨୧/୧୯-୨୦)

ଏକାଧିକ ଈଶ୍ବର ଥିଲେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ ବିଶ୍ୱାଂଖଳା ସୃଷ୍ଟି ହୁଅନ୍ତା

(ପ୍ରକୃତରେ) ଯଦି ଧରିତ୍ରୀ ଓ ଆକାଶରେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଈଶ୍ବରଗଣ ମଧ୍ୟ ଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ସେଗୁଡ଼ିକରେ ଘୋର ବିଶ୍ୱାଂଖଳା ସୃଷ୍ଟି ହୁଅନ୍ତା। ଯେଉଁ ମିଥ୍ୟା ସେମାନେ ଗଢୁଛନ୍ତି, ବୈକୁଣ୍ଠ ସିଂହାସନର ଅଧୀଶ୍ବର ଏଭଳି ଦୋଷରୁ ପବିତ୍ର। (୨୧/୨୨)

ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉତ୍ତରଦାୟୀ

ସେ ଯାହା କରନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ସେ (କାହା ନିକଟରେ) ଉତ୍ତରଦାୟୀ ନୁହନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ (ତାଙ୍କ ନିକଟରେ) ଉତ୍ତରଦାୟୀ। (୨୧/୨୩)

କୁରଆନ୍ ପୂର୍ବ ଦିବ୍ୟଶିକ୍ଷାର ପୁନଃସ୍ଥାପନା କରିଛି

କ’ଣ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ବର କରି ଦେଇଛନ୍ତି? ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ନିଜର ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କର। ଏହି ଶିକ୍ଷା ଏମାନଙ୍କୁ (କୁରଆନ୍ରେ) ଦିଆ ଯାଇଛି, ଯେଉଁମାନେ ମୋ’ ସହିତ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ଶିକ୍ଷା ହିଁ ମୋ’ ପୂର୍ବ ଲୋକମାନଙ୍କୁ (ସେମାନଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥରେ) ଦିଆ ଯାଇଥିଲା।” ମାତ୍ର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଏହି ସତ୍ୟ ବିଷୟରେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ। ତେଣୁ, ସେମାନେ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନିଅନ୍ତି। ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ଏଭଳି

କୌଣସି ବାର୍ତ୍ତାବହଙ୍କୁ ପଠାଇ ନାହିଁ, ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମେ ଏହି ଦୈବବାଣୀ କରି ନଥିଲୁ
ଯେ ଆମ୍ଭ ବ୍ୟତୀତ କେହି ଈଶ୍ବର ନାହାନ୍ତି, ତେଣୁ ଆମ୍ଭରି ଉପାସନା କର ।

(୨୧/୨୪-୨୫)

ଦେବତାମାନେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଭକ୍ତ

ସେମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଦୟାମୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ସେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୋଷରହିତ ।
ଅଥଚ ଏମାନେ (ଅଥାଚ୍ ଦେବତାମାନେ) ହେଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଭକ୍ତ । ଏମାନେ
ତାଙ୍କ କଥା ଉପରେ କଥା କହନ୍ତି ନାହିଁ ବରଂ (କେବଳ) ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରନ୍ତି ।
ସେ ଏମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ଓ ପର ଅବସ୍ଥାକୁ ଜାଣନ୍ତି । ଏମାନେ କେବଳ ସେଇମାନଙ୍କ ପାଇଁ
ସୁପାରିଶ କରନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରଭୁ ପ୍ରସନ୍ନ ଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ଏମାନେ ତାଙ୍କ ଭୟରେ
ଥରୁ ଥାଆନ୍ତି । ଯଦି ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଏହା କହେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ମୁଁ ମଧ୍ୟ
ଉପାସନା ଯୋଗ୍ୟ, ତେବେ ଆମେ ତାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଦେବୁ । ଦୁରାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଆମେ
ଏହିପରି ଦଣ୍ଡ ଦେଇଥାଉ ।

(୨୧/୨୬-୨୯)

ଧରିତ୍ରୀ ଓ ଆକାଶ ପରସ୍ପର ସଂଯୁକ୍ତ ରହିଥିଲା

(ଆମ୍ଭଙ୍କୁ) ଅବିଶ୍ବାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ କ’ଣ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ (ଆରମ୍ଭରେ)
ଉଭୟ ପୃଥିବୀ ଓ ଆକାଶ ପରସ୍ପର ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହିଥିଲା । ପରେ ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ
ପୃଥକ ପୃଥକ କଲୁ ଏବଂ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଜୀବକୁ ଜଳରୁ ସୃଷ୍ଟି କଲୁ । କ’ଣ ତଥାପି
ଏମାନେ (ଆମ୍ଭର ଅସ୍ତିତ୍ବକୁ) ମାନିବେ ନାହିଁ ?

(୨୧/୩୦)

ଆକାଶ ଜୀବଜଗତ ପାଇଁ ଏକ ସୁରକ୍ଷା କବଚ

ଆମେ ଆକାଶକୁ (ଜୀବଜଗତ ପାଇଁ) ଏକ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ଛାତ ରୂପେ ସୃଷ୍ଟି
କଲୁ, ମାତ୍ର ଏମାନେ ଆମ୍ଭର ନିଦର୍ଶନ ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଉ ନାହାନ୍ତି ।

(୨୧/୩୨)

ଗ୍ରହନକ୍ଷତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ନିଜନିଜ କକ୍ଷପଥରେ ପରିକ୍ରମା କରୁଛନ୍ତି

ସେ ହିଁ ଦିନ ଓ ରାତି ତଥା ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ସୃଷ୍ଟି କଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ (ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ର) ନିଜ
ନିଜର କକ୍ଷପଥରେ ଭାସି ବୁଲୁଛନ୍ତି ।

(୨୧/୩୩)

ବିଭିନ୍ନ ପରିସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟରେ ମଣିଷର ପରୀକ୍ଷା ନିଆଯାଏ

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବ ମୃତ୍ୟୁର ସ୍ବାଦ ଚାଖିବ । ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଓ ମନ୍ଦ ଉଭୟ ପରିସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟରେ ରଖି ପରୀକ୍ଷା କରିଥାଉ ଏବଂ ତୁମେମାନେ (ଦିନେ) ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରିବ ।
(୨୧/୩୫)

ବିଚାର ଦିନ ନ୍ୟାୟର ନିକିତି ସ୍ଥାପନ ହେବ

ବିଚାର ଦିନ ଆମେ ନ୍ୟାୟର ନିକିତି ସ୍ଥାପନ କରିବୁ । କାହାର ପ୍ରତି ତିଳେହେଲେ ଅନ୍ୟାୟ କରାଯିବ ନାହିଁ । (ମଣିଷର କୌଣସି) କର୍ମ ଶୋରିଷ ସଦୃଶ ହୋଇଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ଆମେ ତାକୁ (ସେଠାରେ) ଉପସ୍ଥିତ କରିବୁ ଏବଂ (କର୍ମର) ହିସାବ ନେବା ପାଇଁ ଆମେ ହିଁ ଯଥେଷ୍ଟ ।
(୨୧/୪୭)

ମାନବସମାଜ ଗୋଟିଏ ଭ୍ରାତୃତ୍ବ

ହେ ମନୁଷ୍ୟଗଣ ! ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କର ଏହି ମାନବସମାଜ ଗୋଟିଏ ହିଁ ଭ୍ରାତୃତ୍ବ ଏବଂ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ବର । ସୁତରାଂ, ତୁମେମାନେ କେବଳ ମୋର ହିଁ ସେବା-ଉପାସନା କର । ମାତ୍ର ଲୋକମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ (ମତଭେଦ କରି) ନିଜ ଧର୍ମକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ବାଣ୍ଟି ଦେଲେ । (ମାତ୍ର ଦିନେ) ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆମରି ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।
(୨୧/୯୨-୯୩)

ମଣିଷ ସଂସାରକୁ ଆଉ ଫେରିବ ନାହିଁ

ଯେଉଁ ଜନବସତିକୁ ଆମେ ଧ୍ବଂସ କରି ଦେଇଛୁ, ତାହାର ବାସିନ୍ଦାମାନେ (ପୁନରାୟ ସଂସାରକୁ) ଫେରି ଆସିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।
(୨୧/୯୫)

ସୃଷ୍ଟିର ପୁନଃନିର୍ମାଣ ହେବ

ଆମେ ସେଦିନ (ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଳୟ ଦିନ) ଆକାଶକୁ ଏପରି ଗୁଡ଼ାଇ ଦେବୁ ଯେପରି କାଗଜ ଫର୍ଦ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ଗୁଡ଼ାଇ ଦିଆଯାଏ । ଯେପରି ଆମେ ପ୍ରଥମ ଥର ସୃଷ୍ଟିର ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲୁ, ଠିକ୍ ସେହିପରି ଆମେ ସୃଷ୍ଟିର ପୁନଃନିର୍ମାଣ କରିବୁ । ଏହା ଆମର ଏକ ବଚନ । ଆମେ ଅବଶ୍ୟ ଏହା କରିବୁ ।
(୨୧/୧୦୪)

ମହାମାନ୍ୟ ମୁହମ୍ମଦ ଜଗତ ପାଇଁ କରୁଣା ସ୍ବରୂପ

(ହେ ମୁହମ୍ମଦ!) ଆମ୍ଭେ ତୁମକୁ ସମଗ୍ର ଜଗତ ପାଇଁ କରୁଣା ସ୍ବରୂପ ପଠାଇ ଅଛୁ। କହିଦିଅ, “ମୋ’ ପ୍ରତି ଦୈବବାଣୀ ହେଉଛି ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ଈଶ୍ବର ଜଣେ ଈଶ୍ବର। କ’ଣ ତୁମେମାନେ (ନିଜକୁ ତାଙ୍କଠାରେ) ସମର୍ପଣ କରିବ?”

(୨୧/୧୦୭-୧୦୮)

ପ୍ରଳୟ ଦିନର ଭୂକମ୍ପ ଅତୀବ ଭୟଙ୍କର ହେବ

ହେ ମନୁଷ୍ୟଗଣ! ନିଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭୟ କର। ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରଳୟ ସମୟର ଭୂକମ୍ପ ଅତୀବ ଭୟଙ୍କର ହେବ। ଯେଉଁଦିନ ତୁମେମାନେ ଏହାକୁ ଦେଖିବ, ସେଦିନ (ଅବସ୍ଥା ଏପରି ହେବ ଯେ) ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୁଗ୍ଧପାନ କରାଉଥିବା ନାରୀ ତା’ ପିଲାକୁ ଭୁଲିଯିବ ଏବଂ ଗର୍ଭବତୀ ନାରୀମାନଙ୍କର ଗର୍ଭପାତ ହୋଇଯିବ। ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଶାଗ୍ରସ୍ତ ଥିବାର ଦେଖିବ, ମାତ୍ର (ପ୍ରକୃତରେ) ସେମାନେ ନିଶାଗ୍ରସ୍ତ ନଥିବେ, ବରଂ (ସେଦିନ) ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ପ୍ରକୋପ ଅତି ଭୟଙ୍କର ହେବ।

(୨୨/୧-୨)

ମାନବ ସର୍ଜନାର ବିଭିନ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟାୟ

ହେ ମନୁଷ୍ୟଗଣ! ଯଦି ତୁମେମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେବାରେ ସନ୍ଦେହ କରୁଛ, ତେବେ (ଏହା ଭୁଲିଯାଅନା ଯେ) ଆମ୍ଭେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ପ୍ରଥମେ) ମାଟିରୁ, ପୁଣି ଶୁକ୍ରରୁ, ପୁଣି ଘନୀଭୂତ ରକ୍ତରୁ ଏବଂ ତା’ପରେ ଏକ ମାଂସ ପିଣ୍ଡୁଳାରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛୁ, ଯାହା (ବେଳେ ବେଳେ) ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପ ଧାରଣ କରେ ଏବଂ (ବେଳେ ବେଳେ) ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଯାଏ। ଏହାଦ୍ବାରା ଆମ୍ଭେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ (ନିଜ ଶକ୍ତିର ବାସ୍ତବତା) ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଦେଉ। ଆମ୍ଭେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ ତାକୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାତୃଗର୍ଭରେ ରଖୁ, ତା’ପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶିଶୁ ରୂପେ ସଂସାରକୁ ଆଣିଥାଉ, ଯାହାଫଳରେ ତୁମେମାନେ ଯୁବାବସ୍ଥା ପ୍ରାପ୍ତ କର। ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ (ଏହା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ) ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ଆଉ କେତେକ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟର ଜୀର୍ଣ୍ଣାବସ୍ଥାରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଆନ୍ତି, (ଯାହାର) ପରିଣାମ ସ୍ବରୂପ ସେମାନେ (ବହୁତ କିଛି) ଜାଣିଥିବା ସତ୍ତ୍ବେ (ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ) ଅଜ୍ଞ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି। ତୁମେମାନେ ଦେଖ ଯେ ଭୂମି ଶୁଖିଲା (ମୃତପ୍ରାୟ) ପଡ଼ିଥାଏ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ

ସେଥିରେ ଜଳବୃଷ୍ଟି କଲାମାତ୍ରେ ତାହା (ଜୀବନ୍ତ ହୋଇ) ସରସ ଓ ସତେଜ ହୋଇଉଠେ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ସୁନ୍ଦର ଉଦ୍ଭିଦମାନ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ । ଏହା ଏହି କାରଣରୁ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସତ୍ୟ । ସେ ହିଁ ମୃତକୁ ଜୀବିତ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେ ସବୁକିଛି କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ । ପ୍ରଳୟ ସମୟ ପାଖେଇ ଆସିଲାଣି, ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସମାଧି ମଧ୍ୟରେ ଥିବା (ମୃତ) ଲୋକମାନଙ୍କୁ (ନିଷ୍କୟ) ଜୀବିତ କରିବେ ।

(୨୨/୫-୭)

ସଦଜ୍ଞାନ ବିନା ଇଶ୍ବରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରନାହିଁ

କିଛି ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ସଦଜ୍ଞାନ, ସତଶିକ୍ଷା ବା କୌଣସି ଦିବ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥର ଆଧାର ବିନା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରନ୍ତି ଏବଂ (ଅହଂକାରରେ) ମୁହଁ ମୋଡ଼ନ୍ତି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମାର୍ଗରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରିବେ । ଏଭଳି ଲୋକମାନେ ସଂସାରରେ ଲାଞ୍ଜନା ଭୋଗିବେ ଏବଂ ବିଚାର ଦିନ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ନରକର ଅଗ୍ନିର ମଜା ଚଖାଇବୁ । (ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ) ଏହା ହେଉଛି ତୁମମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ଅର୍ଜିତ ଦୁଷ୍ଟମାର ଫଳ । ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ଉକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଦାପି ଅନ୍ୟାୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

(୨୨/୮-୧୦)

ସାଂସାରିକ ଫାଇଦା ପାଇଁ ଉପାସନା କରନାହିଁ

କିଛି ଲୋକ କଡ଼ରେ ଥାଇ (ଦ୍ୱିଧା ମନରେ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସେବା ଉପାସନା କରନ୍ତି । ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି (ସାଂସାରିକ) ଫାଇଦା ମିଳିଯାଏ, ତେବେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ଯଦି (କୌଣସି ସଂକଟ ଦ୍ୱାରା) ସେମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ନିଆଯାଏ, ତେବେ ସିଧା ମୁହଁ ମୋଡ଼ି (ନାସ୍ତିକ ଅବସ୍ଥାକୁ) ଫେରି ଯାଆନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କର ଇହଲୋକ ଓ ପରଲୋକ, ଉଭୟ ନଷ୍ଟ ହେଲା । ଏହାହିଁ ହେଉଛି (ସବୁଠୁ ବଡ଼) କ୍ଷତି ।

(୨୨/୧୧)

କୁରଆନର ବାର୍ତ୍ତା ଦୁର୍ବୋଧ ନୁହେଁ

ଏହି କୁରଆନକୁ ଆମ୍ଭେ ପଠାଇଛୁ, ଯାହାର ବାଣୀଗୁଡ଼ିକ (ଖୁବ) ସ୍ପଷ୍ଟ । (ଏହାଦ୍ୱାରା) ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାକୁ (ଠିକ୍) ବାଟ ଦେଖାଇ ଦିଅନ୍ତି ।

(୨୨/୧୬)

ସକଳ ସୃଷ୍ଟି ତାଙ୍କୁ ହିଁ ସମର୍ପିତ

କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହିଁ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ତରାକ୍ଷରେ ଅଛନ୍ତି ତଥା ସୁର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର, ନକ୍ଷତ୍ର, ପାହାଡ଼-ପର୍ବତ, ବୃକ୍ଷଲତା, ଜୀବଜନ୍ତୁ ଏବଂ ବହୁ ମନୁଷ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରନ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍, ଈଶ୍ବରଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରନ୍ତି) ? କିନ୍ତୁ, ଅଧିକାଂଶ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଶାସ୍ତ୍ରର ଯଥାର୍ଥତା ସିଦ୍ଧ ହୋଇ ସାରିଛି । ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ଲାଞ୍ଛିତ କରନ୍ତି, ତାକୁ କେହି ସମ୍ମାନ ଦେଇ ନପାରେ । ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ଅବଶ୍ୟ କରନ୍ତି ।

(୨୨/୧୮)

ଈଶ୍ବର ତୁମର ନିଷ୍ଠା ଦେଖନ୍ତି

ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଖରେ ସେମାନଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ସର୍ଗିକୃତ ପଶୁଙ୍କର) ମାଂସ ବା ରକ୍ତ ପହଞ୍ଚେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କର ନିଷ୍ଠା ପହଞ୍ଚିଥାଏ ।

(୨୨/୩୭)

ଈଶ୍ବର ବିଭିନ୍ନ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରନ୍ତି

ଯେଉଁମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରାଯାଉଛି, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁମତି ଦିଆ ଯାଉଛି (ଯେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତୁ) କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯାଇଛି । ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅବଶ୍ୟ ସକ୍ଷମ । ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟାୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଘରୁ କେବଳ ଏଇଥିପାଇଁ ତଡ଼ି ଦିଆଗଲା ଯେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମର ପ୍ରଭୁ ଅଲ୍ଲାହ” । ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ କିଛି ଲୋକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କିଛି ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ବାରା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନ କରନ୍ତେ, ତେବେ ଆଗ୍ରମ, ଗୀର୍ଜା, ଉପାସନା ଗୃହ ଓ ମସଜିଦଗୁଡ଼ିକ ଧ୍ବଂସ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତା, ଯେଉଁଠି ବହୁଳ ଭାବରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ସ୍ମରଣ କରାଯାଏ । ଯିଏ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସହାୟତା କରେ, ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ତା’ର ସହାୟତା କରିବେ । ଅଲ୍ଲାହ ମହାଶକ୍ତିମାନ ଓ ମହାପରାକ୍ରମୀ ।

(୨୨/୩୯-୪୦)

କେତେ ଅବାଧ ଜନବସତି ଧ୍ବଂସ କରିଦିଆ ଯାଇଛି

କେତେ ଯେ ଦୁରାଚାରୀ ଜନବସତି ଆମ୍ଭେ ଧ୍ବଂସ କରି ଦେଇଛୁ, ଯହାଫଳରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଆଜି ଧ୍ବଂସବିଧ୍ବଂସ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ିଛି ଏବଂ କେତେ କୁଅ, କେତେ ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚ ମହଲ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ିରହିଛି ।

(୨୨/୪୫)

କୁରଆନ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ରଖିଲେ ଲକ୍ଷ୍ମର ବାଟ ଦେଖାଇ ଦେବେ

ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକମାନେ ଜାଣି ନିଅନ୍ତୁ ଯେ ଏହି ସତ୍ୟ ତୁମପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଆସିଛି । ତେଣୁ ସେମାନେ ତାହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଠାରେ ବିନୟୀ ହୁଅନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାହ ଆସ୍ଥା ରଖିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟ ବାଟ ଦେଖାଇ ଦିଅନ୍ତି । ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ (ସର୍ବଦା) ଏଥିପ୍ରତି ସନ୍ଦେହ କରୁଥିବେ ଏବଂ ସେଇ ଅବସ୍ଥାରେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହଠାତ୍ ପ୍ରଳୟ ଆସିଯିବ କିମ୍ବା କୌଣସି ଅଶୁଭ ଦିନର ବିପଦ । (୨୨/୫୪-୫୫)

ଲକ୍ଷ୍ମର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିତ

ଯାହା ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ଏବଂ ଯାହା ଅନ୍ତରୀକ୍ଷରେ ଅଛି, ସବୁ ତାଙ୍କରି । ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଆବଶ୍ୟକତା-ରହିତ ଏବଂ ସ୍ତୁତିଯୋଗ୍ୟ । (୨୨/୨୪)

ବିଭିନ୍ନ ସଂପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଭିନ୍ନ ଉପାସନା ବିଧି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ

ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂପ୍ରଦାୟର ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଆମେ ଉପାସନାର ଏକ (ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ବିଧି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଛୁ, ଯାହାର ସେମାନେ ଅନୁପାଳନ କରିଥାଆନ୍ତି । ତେଣୁ, ଏ ବିଷୟରେ ତୁମ ସହିତ ବାଦ-ବିବାଦ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ ନୁହେଁ । ତୁମେ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ନିଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମାର୍ଗକୁ ଡାକୁଥାଅ । ନିଃସନ୍ଦେହରେ ତୁମେ ସତପଥରେ ଅଛ । (୨୨/୨୭)

ସୃଷ୍ଟିର ଉପାସନା କରିବା ଦିବ୍ୟାଦେଶ ନୁହେଁ

ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଅଲ୍ଲାହ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ (ଅର୍ଥାତ୍ ଦିବ୍ୟାଦେଶ) ପଠାଇ ନାହାନ୍ତି କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର ଏ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଜ୍ଞାନ (ମଧ୍ୟ) ନାହିଁ । ଏହି ଦୁରାଚାରୀମାନଙ୍କୁ କେହି ସହାୟ ହେବେ ନାହିଁ । (୨୨/୨୧)

ନିଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉଚିତ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କର

ହେ ମନୁଷ୍ୟଗଣ ! ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦିଆ ଯାଉଛି, ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଶୁଣ । ପ୍ରକୃତରେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ (ପ୍ରାର୍ଥନାରେ) ଡାକ, ସେମାନେ ମାଛିଟିଏ ସୁଦ୍ଧା ସୃଷ୍ଟି କରି ପାରିବେ ନାହିଁ, ଯଦିଓ ଏଥିପାଇଁ ସମସ୍ତେ ଏକଜୁଟ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି । ପୁଣି

ଯଦି ମାଛି ସେମାନଙ୍କଠାରୁ କିଛି ନେଇ ପଳାଇ ଯାଏ, ସେମାନେ ତା’ଠାରୁ ତାହା ଛଡ଼ାଇ ମଧ୍ୟ ଆଣି ପାରିବେ ନାହିଁ । ପ୍ରାର୍ଥନାକାରୀ ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ବଳ ଏବଂ ଯାହାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଏ, ସେ ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ବଳ । ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉଚିତ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କଲେ ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ୍ ମହାଶକ୍ତିମାନ ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରାକ୍ରମୀ । (୨୨/୭୩-୭୪)

ଏହି ଧର୍ମ ଏକ ଆଦିଧର୍ମ

ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ସେହିପରି ସଂଘର୍ଷ କର, ଯେପରି ସଂଘର୍ଷ (ତାଙ୍କ ପାଇଁ) କରାଯିବା ଉଚିତ । ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମନୋନିତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଧର୍ମକୁ କଠିନ କରି ନାହାନ୍ତି । ଏହା ତୁମ ପିତା ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ଧର୍ମ । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ନାମ “ମୁସଲିମ୍” (ଅର୍ଥାତ୍ ଆଜ୍ଞାକାରୀ) ରଖିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥରେ ମଧ୍ୟ (ତୁମମାନଙ୍କର ସେହି ନାମ) ରଖିଛନ୍ତି, ଯେପରିକି ଇଶ୍ଵରଦ୍ଵାରା ତୁମମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷୀ ହୁଅନ୍ତୁ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଲୋକଙ୍କର ସାକ୍ଷୀ ହୁଅ । ତେଣୁ, ନମାଜ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କର, ଜକାତ ଦିଅ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଧରିଥାଅ । ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ରକ୍ଷକ — ସର୍ବୋତ୍ତମ ରକ୍ଷକ ଏବଂ ସର୍ବୋତ୍ତମ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ । (୨୨/୭୮)

ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀଙ୍କ ସ୍ଵଭାବ

ସେହି ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନେ (ଜୀବନରେ) ଅବଶ୍ୟ ସଫଳ ହେଲେ, ଯେଉଁମାନେ ବିନପ୍ର ହୋଇ ଦୈନିକ ପ୍ରାର୍ଥନା (ନମାଜ) କରନ୍ତି, ଅଯଥା କଥାରେ ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ, ନିୟମିତ ଦାନ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ନିଜ ଗୁପ୍ତାଂଗକୁ (ଅବୈଧ ଯୌନ ସଂଗମରୁ) ନିବୃତ୍ତ ରଖନ୍ତି, ମାତ୍ର ପତ୍ନୀ ବା (ରୀତିମତେ ବିବାହ କରି) ନିଜ ଅଧିନରେ ଥିବା ଦାସୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଦୋଷାବହ ନୁହେଁ । ଯେଉଁମାନେ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବାଟ ଖୋଜନ୍ତି, ସେମାନେ ସାମାଲଂଘନକାରୀ । ଯେଉଁମାନେ (ବିଶ୍ଵାସରେ ରଖାଯାଇ ଥିବା) ଅନ୍ୟର ଅମାନତ ତଥା ନିଜର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପ୍ରତି ସଜାଗ ରହି ଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ନିଜର ଦୈନିକ ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ସର୍ବଦା ଜଗି ଥାଆନ୍ତି, ଏଇମାନେ ହିଁ (ବୈକୁଣ୍ଠର) ଅଧିକାରୀ । ଏଇମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠ ଲାଭ କରିବେ ଏବଂ ସେଥିରେ ସର୍ବଦା ରହିବେ ।

(୨୩/୧-୧୧)

ମାନବ ସର୍ଜନାର ବିଭିନ୍ନ ପନ୍ଥାମାନ

ଆମେ ମାନବକୁ ମାଟିର ସାରରୁ ସୃଷ୍ଟି କଲୁ। ପୁଣି ଆମେ ତାକୁ ବୀର୍ଯ୍ୟକଣିକା ରୂପେ ଏକ ନିରାପଦ ସ୍ଥାନରେ ରଖିଲୁ। ଏହାପରେ ସେହି ବୀର୍ଯ୍ୟକଣିକାକୁ ଘନୀଭୂତ ରକ୍ତର ରୂପ ଦେଲୁ। ପୁଣି ସେହି ଘନୀଭୂତ ରକ୍ତକୁ ମାଂସ ପିଣ୍ଡୁଳାରେ ପରିଣତ କଲୁ। ପୁଣି ମାଂସ ପିଣ୍ଡୁଳାରୁ ଅସ୍ଥି ସୃଷ୍ଟି କଲୁ। ପୁଣି ଅସ୍ଥି ଉପରେ ମାଂସର ଆବରଣ ଚଢ଼ାଇଲୁ। ପୁଣି ଆମେ ତାକୁ ଏକ ଭିନ୍ନ ସୃଷ୍ଟି ରୂପେ ଗଢ଼ି ତୋଳିଲୁ। ତେଣୁ, ମଂଗଳମୟ ଅଲ୍ଲାହ୍ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ରଷ୍ଟା। ଏହାପରେ ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିବ। ପୁଣି ପ୍ରଳୟ ଦିନ ପୁନର୍ଜୀବନ ପାଇ ଉଠିବ। (୨୩/୧୨-୧୬)

ସସ୍ତ-ଆକାଶର ସ୍ରଷ୍ଟା

ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆମେ (ସ୍ବର ସ୍ବର କରି) ସାତଗୋଟି ଆକାଶ ସୃଷ୍ଟି କରିଛୁ ଆଉ ଆମେ ନିଜ ସୃଷ୍ଟିକୁ ଭୁଲିଯାଇ ନାହୁଁ। (୨୩/୧୭)

ବର୍ଷା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାତ୍ରାରେ ହୁଏ

ଆମେ ଆକାଶରୁ ସଠିକ ମାତ୍ରାରେ ଜଳବର୍ଷା କରୁ ଏବଂ ତାହାକୁ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ (ଗଚ୍ଛିତ କରି) ରଖୁ। ଆମେ ଏହାକୁ ବିଲୁପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ (ମଧ୍ୟ) ସକ୍ଷମ। ତାହାଦ୍ବାରା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମେ ଖଜୁରୀ ଓ ଅଂଗୁର ବଗିଚା (ଆଦି) ସୃଷ୍ଟି କରୁ, ଯେଉଁଥିରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ ଫଳମୂଳ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ଆଉ ସେଗୁଡ଼ିକରୁ ତୁମେମାନେ ଖାଇଥାଅ। (୨୩/୧୮-୧୯)

ଗୋଟିଏ ଭ୍ରାତୃତ୍ବ – ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ

ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କର ଏହି ମାନବସମାଜ ଗୋଟିଏ ଭ୍ରାତୃତ୍ବ ଏବଂ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ। ସୁତରାଂ, ମୋତେ ହିଁ ଭୟ କର। ମାତ୍ର ଲୋକମାନେ ଧର୍ମକୁ ନିଜନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଭାଗଭାଗ କରିଦେଲେ ଏବଂ ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠି ପାଖରେ ଯାହା ଅଛି, ସେ ସେଇଥିରେ ମଗ୍ନ ଅଛି। ହେଉ, ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି କାଳ ସେମାନଙ୍କ ଭ୍ରାନ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ି ରହିବାକୁ ଦିଅ। (୨୩/୫୨-୫୪)

ଧନସମ୍ପତ୍ତିରେ ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତାର ପରିମାପକ ନୁହେଁ

କ’ଣ ସେମାନେ ଭାବିଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ବା ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତିରେ ଯେଉଁ ବୃଦ୍ଧି କରୁଛୁ, ଏହାଦ୍ୱାରା ଆମେ ସେମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବା ପାଇଁ ତତ୍ପର ହୋଇ ଉଠିଛୁ ? ଆଦୌ ନୁହେଁ, ବରଂ ପ୍ରକୃତ କଥା ସେମାନେ ବୁଝୁ ନାହାନ୍ତି ।

(୨୩/୫୫-୫୬)

ସଦାଚାରୀମାନଙ୍କର ସ୍ୱଭାବ

ପ୍ରକୃତରେ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଭୟ ରଖି ଥାଆନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ବାଣୀରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଈଶ୍ୱରତ୍ୱରେ କାହାରିକୁ ଅଂଶୀଦାର ମାନନ୍ତି ନାହିଁ, ଯେଉଁମାନେ (ଯେତେବେଳେ) ଯାହାକିଛି ଦାନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ଏହାର ଭୟ ଥାଏ ଯେ ସେମାନେ (ଦିନେ) ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିବେ, ଏଇମାନେ ସତକର୍ମରେ କରିବାରେ ତତ୍ପର ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏଇମାନେ ହିଁ ସେଥିରେ ଅଗ୍ରଣୀ ରହିବେ ।

(୨୩/୫୭-୬୧)

କୁରଆନ୍ ପ୍ରଥମ ଦିବ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥ ନୁହେଁ

କ’ଣ ସେମାନେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଉ ନାହାନ୍ତି ? ଅଥବା କ’ଣ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଏଭଳି କିଛି (ନୁଆ ଜିନିଷ) ଆସି ଯାଇଛି ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପିତୃପିତାମହଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି ନଥିଲା ? କିମ୍ବା କ’ଣ ସେମାନେ ନିଜ ଈଶ୍ୱରତ୍ୱକୁ ଚହ୍ଚି ପାରିଲେ ନାହିଁ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ମାନୁ ନାହାନ୍ତି ? କିମ୍ବା ସେମାନେ ଏହା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ମହାମାନ୍ୟ ମୁହମ୍ମଦ) ପାଗଲ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି ? ନା, ବରଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ସତ୍‌ବାର୍ତ୍ତା ନେଇ ଆସିଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ଅପ୍ରିୟ ଲାଗୁଛି ।

(୨୩/୬୮-୭୦)

ସେ ହିଁ ସର୍ବମୟ କର୍ତ୍ତା ବୋଲି ମଣିଷକୁ ଭଲରୂପେ ଜଣା

ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାର, “ଏହି ଧରିତ୍ରୀ ଏବଂ ଯାହା ସେଥିରେ ଅଛି, ସେସବୁ କାହାର ? ଯଦି ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ, ତେବେ କୁହ ।” ସେମାନେ କହିବେ, “ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର” । (ପୁନଶ୍ଚ)

କୁହ, “ ପୁଣି ତୁମେମାନେ କାହିଁକି (ଏଥିପ୍ରତି) ଧ୍ୟାନ ଦେଉନାହିଁ? (ପୁଣି) ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାର, “ସପ୍ତଆକାଶର ଅଧୀଶ୍ୱର ଏବଂ ମହା-ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ କିଏ?” ସେମାନେ (ପୁଣି) କହିବେ, “ଅଲ୍ଲାହ”। କୁହ, “ତେବେ ତୁମେମାନେ କାହିଁକି (ତାଙ୍କୁ) ଭୟ କରୁନାହିଁ?” ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାର, “(ସୃଷ୍ଟିର) ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ କାହା ଅଧୀନରେ ଅଛି, ଯିଏ ଶରଣ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ କେହି କାହାରିକୁ ଶରଣ ଦେଇ ପାରେ ନାହିଁ? ଯଦି ତୁମେମାନେ ଜାଣ, ତେବେ କୁହ”। ସେମାନେ (ପୁଣି) କହିବେ, “ଅଲ୍ଲାହ”। ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ପୁଣି ତୁମେମାନଙ୍କୁ ଯାଦୁ କେମିତି ହୋଇ ଯାଉଛି?”

(୨୩/୮୪-୮୯)

ଏକାଧିକ ଈଶ୍ୱର ଥିଲେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଧ୍ୱଂସ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତା

ଅଲ୍ଲାହ କାହାରିକୁ ପୁଅ କରି ନାହାନ୍ତି କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ (ଇଶ୍ୱର) ନାହାନ୍ତି। ଯଦି ଏପରି ହୋଇ ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଈଶ୍ୱର ନିଜନିଜ ସୃଷ୍ଟିକୁ ନେଇ ଅଲଗା ହୋଇ ଯାଆନ୍ତେ ଏବଂ ପରସ୍ପର ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରନ୍ତେ। ଏମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯେଉଁ କଥାସବୁ ଗଢୁଛନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ସେହି ଦୋଷରୁ ପବିତ୍ର।

(୨୩/୯୧)

ସଦବ୍ୟବହାର ଦ୍ୱାରା ଦୁର୍ବ୍ୟବହାରର ଉତ୍ତର ଦିଅ

ମନ୍ଦ ଆଚରଣର ପ୍ରତିରୋଧ ଏଭଳି ଉପାୟରେ କର, ଯାହା ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ।

(୨୩/୯୬)

ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ମଣିଷ ସଂସାରକୁ ଫେରିବ ନାହିଁ

ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଯିବ, ସେ କହିବ, “ହେ ପ୍ରଭୁ! ମୋତେ ଆଉଥରେ (ସେହି ସଂସାରକୁ) ପଠାଇ ଦିଅ, ଯାହାକୁ ମୁଁ ଛାଡ଼ି ଆସିଛି, ଯାହାଫଳରେ ମୁଁ ସତକର୍ମ କରିବି। ଆଦୌ ନୁହେଁ, ଏହା ତା’ (ମୁହଁର) କଥା ମାତ୍ର। ସେମାନଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୃତମାନଙ୍କ) ସମ୍ମୁଖରେ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହୋଇ ଉଠିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଅନ୍ତରାୟ ଅଛି।

(୨୩/୯୯-୧୦୦)

ବିନା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତୁମର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇନାହିଁ

କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଭାବିଛ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିନା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି ଆଉ ତୁମେମାନେ ଆତ୍ମ ପାଖକୁ ଫେରିବ ନାହିଁ ? (୨୩/୧୧୫)

ସମାଜରେ ନିର୍ଲଜ୍ଜତାର ଚର୍ଚ୍ଚା କରନାହିଁ

ଯେଉଁମାନେ ଏହା ଚାହାନ୍ତି ଯେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଲଜ୍ଜତାର ଚର୍ଚ୍ଚା ହେଉ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଇହଲୋକ ଓ ପରଲୋକରେ ପୀଡ଼ାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଅଛି । ଅଲ୍ଲାହ ଜାଣନ୍ତି, ମାତ୍ର ତୁମେମାନେ ଜାଣନାହିଁ । (୨୪/୧୯)

ସତୀ ନାରୀଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାରୋପ କଲେ ନର୍କଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବ

ଆସ୍ତା ରଖୁଥିବା ସତୀ ଓ ସରଲା ନାରୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁମାନେ (କାଂଛନାର) ମିଥ୍ୟାରୋପ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଇହଲୋକ ଓ ପରଲୋକରେ ଅଭିଶପ୍ତ ଏବଂ ସେମାନେ କଠିନ ଶାସ୍ତି ଭୋଗିବେ । (୨୪/୨୩)

ବିନା ଅନୁମତିରେ କାହାରି ଘରେ ପ୍ରବେଶ କରନାହିଁ

ହେ ମୁସଲମାନମାନେ ! ତୁମେମାନେ ନିଜ ଘର ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ଘରେ (ଗୃହକର୍ତ୍ତାଙ୍କର) ଅନୁମତି ନ ନେଇ କିମ୍ବା ଗୃହସ୍ଥଙ୍କୁ ଶେଭେଛା ନ ଜଣାଇ, ପ୍ରବେଶ କରନାହିଁ । ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଖୁବ ଭଲ ହେବ, ଏକଥା ମନେ ରଖ । (୨୪/୨୭)

ଦୃଷ୍ଟି ସଂଯତ ରଖିଲେ ମନ ପବିତ୍ର ରହିବ

ବିଶ୍ୱାସ ରଖିଥିବା ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ କୁହ ଯେ ସେମାନେ ଦୃଷ୍ଟି ତଳକୁ ରଖନ୍ତୁ ଏବଂ ନିଜ ଗୁପ୍ତାଂଗଗୁଡ଼ିକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖନ୍ତୁ । ସେମାନଙ୍କ (ଅନ୍ତରର ଶୁଦ୍ଧତା) ପାଇଁ ଏହା ଏକ ପବିତ୍ର ଆଚାର । ସେମାନେ ଯାହା କରନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି । (୨୪/୩୦)

ନାରୀମାନେ ଅଂଗପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ

ମୁସଲିମ ନାରୀମାନଙ୍କୁ କୁହ ଯେ ସେମାନେ (ମଧ୍ୟ) ଦୃଷ୍ଟି ତଳକୁ ରଖନ୍ତୁ ଏବଂ ନିଜ ଗୁପ୍ତାଂଗଗୁଡ଼ିକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖନ୍ତୁ ଆଉ ନିଜ ଶୃଙ୍ଗାରଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରଦର୍ଶନ ନ କରନ୍ତୁ, ଅବଶ୍ୟ

ଯାହା ଆପେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥାଏ, ତା'କଥା ଭିନ୍ନ। ସେମାନେ ନିଜ ବନ୍ଧକୁ ଓଡ଼ଣା ଦ୍ଵାରା ଘୋଡ଼ାଇ ରଖନ୍ତୁ। (୨୪/୩୧)

ଅଲ୍ଲାହ୍ ଯାହାକୁ ଚାହାନ୍ତି ତାକୁ ବକ୍ରାଘାତ କରନ୍ତି

କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଦେଖୁନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ୍ ବାଦଲଖଣ୍ଡ ଗୁଡ଼ିକୁ ଚଳାଇ ନିଅନ୍ତି, ପୁଣି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପରସ୍ପର ସହ ସଂଯୁକ୍ତ କରିଦିଅନ୍ତି, ତା'ପରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ତରସ୍ତର କରି ଏକ ସ୍ତୁପ କରି ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ସେଥିରୁ ମେଘ ବର୍ଷାବାର ତୁମେମାନେ ଦେଖ। ଆକାଶରେ ଥିବା (ବିଶାଳକାୟ ବାଦଲର) ପାହାଡ଼ଗୁଡ଼ିକରୁ ଅଲ୍ଲାହ୍ କୁଆପଥର ବୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାକୁ ବକ୍ରାଘାତ କରନ୍ତି ଆଉ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତାକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖନ୍ତି। ତା' ବିଜୁଳିର ଚମକ ସତେ ଯେପରି ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି ଛିନ୍ନ କରିନେବ। ସେ ହିଁ (କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ) ରାତି ଓ ଦିନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଥାଆନ୍ତି। ଯେଉଁମାନେ ଦେଖିପାରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏଥିରେ ଶିକ୍ଷା ଅଛି। (୨୪/୪୩-୪୪)

ବିଶ୍ୱକର୍ମାଙ୍କର ଅନୁପମ ସୃଷ୍ଟି

ଅଲ୍ଲାହ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଜୀବକୁ ଜଳରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ପେଟ ଦ୍ଵାରା ଚାଲନ୍ତି, କେତେକ ଦୁଇ ଗୋଡ଼ରେ ଚାଲନ୍ତି ଏବଂ ଆଉ କେତେକ ଚାରି ଗୋଡ଼ରେ ଚାଲନ୍ତି। ଅଲ୍ଲାହ୍ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତାହା ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି। ଅଲ୍ଲାହ୍ ଅବଶ୍ୟ ସବୁ କିଛି କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ। (୨୪/୪୫)

କୁରଆନର ବାଣୀଗୁଡ଼ିକ ଖୁବ୍ ସ୍ପଷ୍ଟ

ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଆମେ (କୁରଆନରେ) ଖୁବ୍ ସ୍ପଷ୍ଟ ବାଣୀ ପ୍ରକଟ କରିଛୁ। ଅଲ୍ଲାହ୍ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତାକୁ ସଲଖ ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳିତ କରନ୍ତି। (୨୪/୪୬)

କୁରଆନ ଏକ କଷଟି

ମଂଗଳମୟ ସେହି ସଭା, ଯିଏ ନିଜ ଭକ୍ତ ମୁହମ୍ମଦଙ୍କ ପ୍ରତି (ସତ୍ ଓ ଅସତ୍ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭେଦ କରିବାର) କଷଟି (ଅର୍ଥାତ୍ କୁରଆନ) ପ୍ରକଟ କଲେ, ଯାହାଦ୍ଵାରା ସେ ଜଗତବାସୀଙ୍କୁ ସାବଧାନ କରିବେ। (୨୫/୧)

ସୃଷ୍ଟିର ଉପାସନା କରନାହିଁ

ପୃଥିବୀ ଓ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷରେ ଯାହାର ଆଧିପତ୍ୟ, ସେ କାହାରିକୁ ପୁଅ କରି ନାହାନ୍ତି କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଆଧିପତ୍ୟରେ କେହି ଅଂଶୀଦାର ନାହିଁ। ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ ଏବଂ ତା’ପାଇଁ ଏକ ଉଚିତ ଅନୁପାତ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କଲେ। ତଥାପି ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଏଭଳି ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଗଢ଼ି ନେଇଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କାହାରିକୁ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ସେମାନେ ନିଜେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ଵାରା) ସୃଷ୍ଟି ହୁଅନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କର ନିଜର ହାନି ବା ଲାଭ (ମଧ୍ୟ) ସେମାନଙ୍କ ଆୟତ୍ତରେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଜୀବନ, ମୃତ୍ୟୁ ବା ପୁନର୍ଜୀବନ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର କିଛି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଛି।

(୨୫/୨-୩)

କୁରଆନକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ

ଯେଉଁଦିନ ବାଦଲ ସହ ଆକାଶ ଫାଟିବ ଏବଂ ଦେବଗଣଙ୍କୁ ନିରନ୍ତର ଅବତରଣ କରାଯିବ, ସେଦିନ ଦୟାମୟଙ୍କ ରାଜତ୍ଵ ହେବ ଏବଂ ଅବିଶ୍ଵାସୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେଦିନ ଏକ କଷ୍ଟକର ଦିନ ହେବ। ସେଦିନ ଦୁରାଚାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି (ଅବଗୋଷ୍ଠରେ) ନିଜ ହାତ କାମୁଡ଼ି ପକାଇ କହିବ, “ଆହା! ମୁଁ ଈଶ୍ଵରଦୂତଙ୍କ ବାଟରେ ଚାଲି ଥାଆନ୍ତି କି? ହାୟ, ମୋ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ! ମୁଁ ଅମୁକ ଲୋକକୁ ବନ୍ଧୁ କରି ନଥାଆନ୍ତି କି? ମୋ’ ପାଖକୁ କୁରଆନର ବାର୍ତ୍ତା ଆସି ସାରିଥିଲା, ମାତ୍ର ସେ ଲୋକ ମୋତେ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରିଦେଲା।” ଶଇତାନ ତ ଠିକ୍ ସମୟରେ ମଣିଷକୁ ପ୍ରତାରିତ କରିଥାଏ। ବିଚାରଦିନ ଈଶ୍ଵରଦୂତ କହିବେ, “ହେ ପରମେଶ୍ଵର! ପ୍ରକୃତରେ ମୋ’ ଲୋକମାନେ ଏହି କୁରଆନକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଦେଇଥିଲେ।”

(୨୫/୨୫-୩୦)

ଇନ୍ଦ୍ରିୟ-ସେବକମାନେ ପଶୁତୁଲ୍ୟ

କ’ଣ ତୁମେ ସେହି ଲୋକକୁ ଦେଖିଛ, ଯିଏ ନିଜର କାମନାକୁ ହିଁ ଈଶ୍ଵର କରି ଦେଇଛି? କ’ଣ ତୁମେ ଏଭଳି ବ୍ୟକ୍ତିର (ମାର୍ଗଦର୍ଶନର) ଦାୟିତ୍ଵ ନେଇ ପାରିବ? କ’ଣ ତୁମେ ଭାବୁଛ ଯେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ କିଛି ଶୁଣନ୍ତି ବା ବୁଝନ୍ତି? ଏମାନେ ପଶୁ ସଦୃଶ, ବରଂ (ତାହା ଅପେକ୍ଷା) ଅଧିକ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ।

(୨୫/୪୩-୪୪)

ସାଗର ମଧ୍ୟରେ ଅଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରାଚୀର

ସେ ହିଁ ଦୁଇଟି ସାଗରକୁ ସଂଯୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି — ଗୋଟିକର ଜଳ ସ୍ବାଦିଷ୍ଟ ଓ ମଧୁର ଏବଂ ଅନ୍ୟ (ସାଗରର) ଜଳ ତିକ୍ତ ଓ ଲବଣାକ୍ତ । ଦୁଇ ସାଗର ମଧ୍ୟରେ ସେ ଗୋଟିଏ ଅଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରାଚୀର ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି — ଏକ ସୁଦୃଢ଼ ବିଭାଜକ । (୨୫/୫୩)

ଅଲ୍ଲାହ୍ ଅବିନାଶୀ

ଭରସା ରଖ ସେହି ସଦା ଜୀବିତ ସଭାଙ୍କ ଉପରେ ଯିଏ (କେବେ) ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସ୍ମୃତିଗାନ ଓ ଗୁଣଗାନ କରୁଥାଅ । ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ପାପ ବିଷୟରେ ଖବର ରଖିବା ପାଇଁ ସେ ଯଥେଷ୍ଟ । ପୃଥିବୀ ଓ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ ଏବଂ ତା’ ମଧ୍ୟରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସେ ଛଅ ଦିନରେ ସୃଷ୍ଟି କଲେ । ତା’ପରେ ନିଜ ସିଂହାସନରେ ବିରାଜମାନ ହେଲେ । ସେ ଅନନ୍ତ ଦୟାବାନ । କୌଣସି ଜ୍ଞାନୀ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ପଚାରିନିଅ । (୨୫/୫୮-୫୯)

ନକ୍ଷତ୍ରପୁଞ୍ଜର ସ୍ରଷ୍ଟା

ପରମ ମଂଗଳମୟ ସେହି ସଭା, ଯିଏ ଆକାଶରେ ନକ୍ଷତ୍ରପୁଞ୍ଜ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେଥିରେ (ସୂର୍ଯ୍ୟ ରୂପରେ) ଏକ ବିଶାଳ ପ୍ରଦୀପ ଏବଂ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନକାରୀ ଚନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି । ସେ ହିଁ ରାତି ଓ ଦିନକୁ ପରସ୍ପର ପଛରେ ଲଗାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ (ଏକ ଶିକ୍ଷା), ଯିଏ ସଚେତନ ହୁଏ ଏବଂ କୃତଜ୍ଞ ହେବାକୁ ଚାହେଁ । (୨୫/୬୧-୬୨)

ପ୍ରକୃତ ଲିଶ୍ୱରଭକ୍ତଙ୍କ ସ୍ବଭାବ

ଦୟାମୟଙ୍କ ଭକ୍ତ ସେଇମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ଧରାପୃଷ୍ଠରେ ବିନମ୍ରତାର ସହ ଚାଲନ୍ତି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅଜ୍ଞାନୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି (ଭଲମନ୍ଦ) କହନ୍ତି, ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ଏମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମଂଗଳକାମନା କରନ୍ତି । ସେମାନେ ନିଜ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରଣାମ କରିବା ଏବଂ (ନମାଜରେ) ଠିଆ ହେବା ଅବସ୍ଥାରେ ରାତି ବିତାଇ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, “ହେ ପ୍ରଭୁ ! ଆମକୁ ନର୍ଜର ଶାସ୍ତିରୁ ଦୂରେଇ ରଖ । ବାସ୍ତବରେ ସେଠାର ଶାସ୍ତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟାବହ । ନିଃସନ୍ଦେହରେ ତାହା ଅତି ମନ୍ଦ ଏବଂ କଦର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଥାନ ।”

ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ କିଛି ଖର୍ଚ୍ଚ କରନ୍ତି, ବଦଖର୍ଚ୍ଚ କରନ୍ତି ନାହିଁ ବା ବ୍ୟୟକୁଣ୍ଠ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ମଧ୍ୟମ ମାର୍ଗ ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତି । ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାସ୍ୟକୁ ଡାକନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯାଇ ଥିବା କୌଣସି ଜୀବକୁ ଅନୁକାର ହତ୍ୟା କରନ୍ତି ନାହିଁ ବା ବ୍ୟଭିଚାର କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଯିଏ ଏପରି କର୍ମ କରିବ, ତାକୁ ନିଜ ପାପର ଶାସ୍ତି ଭୋଗିବାକୁ ହେବ । ବିଚାର ଦିନ ତା’ ଶାସ୍ତି ଦ୍ଵିଗୁଣିତ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ସେ ସେହିପରି ଲାଞ୍ଜିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଚିରଦିନ ପାଇଁ ପଡ଼ିରହିବ । ମାତ୍ର, ଯିଏ ଅନୁତାପ କରେ, ଆସ୍ଥା ରଖେ ଏବଂ ସତକର୍ମ କରେ, ଏଭଳି ଲୋକମାନଙ୍କର ପାପକୁ ଅଲ୍ଲାହ ପୁଣ୍ୟରେ ବଦଳି ଦେବେ । ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଏବଂ ଅନନ୍ତ କୃପାଶୀଳ । ଯିଏ (କୁକର୍ମ ପାଇଁ) ଅନୁତାପ କରିବା ପରେ ସତକର୍ମ କରେ, ପ୍ରକୃତରେ ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଫେରିଥାଏ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ (ଦୟାମୟଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ଭକ୍ତ) ଯେଉଁମାନେ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି କୌଣସି ନିରର୍ଥକ କର୍ମ ହେଉଥିବାର ଦେଖନ୍ତି, (ସେଠାରୁ) ଭଦ୍ର ଭାବରେ ବାହାରି ଯାଆନ୍ତି । ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଈଶ୍ଵରବାଣୀ ପାଠ କରାଯାଏ, ସେମାନେ ସେଥିପ୍ରତି ଅନ୍ଧ ଓ ବ୍ୟୁର ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ (ବରଂ ଧ୍ୟାନପୂର୍ବକ ଶୁଣନ୍ତି) । ସେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, “ହେ ପ୍ରଭୁ ! ଆମ ପତ୍ନୀ ଓ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆମକୁ ସୁଖ ପ୍ରଦାନ କର ଏବଂ ଆମକୁ ସଦାଚାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଦର୍ଶ କରିଦିଅ ।” ଏଇମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ସଂଯମର ପୁରସ୍କାର ସ୍ଵରୂପ ବୈକୁଣ୍ଠର ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚ ମହଲ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ଏବଂ ମଂଗଳକର ବାଣୀଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କର ଅଭ୍ୟର୍ଥନା କରାଯିବ ।

(୨୫/୬୩-୭୫)

ସେ ହିଁ ତୁମର ସବୁ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରନ୍ତି

(ଇଶ୍ଵରଦ୍ରୁତ ଇବ୍ରାହିମ କହିଲେ) ସେ ହିଁ ମୋତେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେଇ ମୋର ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି । ସେଇ ମୋତେ ଖାଦ୍ୟପେୟ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଅସୁସ୍ଥ ହୋଇ ପଡ଼େ ମୋତେ ଆରୋଗ୍ୟ କରନ୍ତି । ସେ ମୋତେ ମୃତ୍ୟୁ ଦେବେ, ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିବେ ଏବଂ ମୁଁ ଆଶା ରଖିଛି ଯେ ବିଚାର ଦିନ ସେ ମୋ’ ଦୋଷ କ୍ଷମା କରିଦେବେ ।

(୨୬/୭୮-୮୧)

ବୃଥା ଅଙ୍ଗାଳିକା ନିର୍ମାଣ କରନାହିଁ

କ'ଣ ତୁମେମାନେ ବୃଥାରେ ଉଚ୍ଚ ଯାଗାମାନଙ୍କରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ସୌଧ ତିଆରି କରୁଛ ଏବଂ ଉଦ୍ୟ ଅଙ୍ଗାଳିକାମାନ ନିର୍ମାଣ କରୁଛ ସତେ ଯେପରି ତୁମେମାନେ ଏଠି ଚିରଦିନ ରହିବ ? (୨୬/୧୨୮-୧୨୯)

ସଂସାରରେ ତୁମକୁ ସବୁଦିନ ରହିବାକୁ ଦିଆଯିବନାହିଁ

କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏଠାର ଐଶ୍ବର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ (ସବୁଦିନ ପାଇଁ) ନିଶ୍ଚିତରେ ରହିବାକୁ ଦିଆଯିବ ? ଉଦ୍ୟାନ ଓ ଝରଣା ମଧ୍ୟରେ, ଶସ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଓ ଖଜୁରୀ ଉଦ୍ୟାନରେ, ଯାହାର ପେଟ୍ଟାଗୁଡ଼ିକ କୋମଳ ? କ'ଣ (ସେଇଥିପାଇଁ) ତୁମେମାନେ ପାହାଡ଼କୁ କାଟି କୁଶଳତାର ସହ ଘରସବୁ ତିଆରି କରୁଛ ? (୨୬/୧୪୬-୧୪୯)

କାହାରି କ୍ଷତି କରନାହିଁ

ମାପପାତ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଦିଅ ଏବଂ କାହାରି କ୍ଷତି କରନାହିଁ । ସଠିକ୍ ନିକିତିରେ ଓଜନ କର ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଜିନିଷ କମ୍ କରି ଦିଅନାହିଁ ଏବଂ ଧରାପୃଷ୍ଠରେ ବିଶ୍ୱାସୀ ସୃଷ୍ଟି କରିବୁଲ ନାହିଁ । ତାଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥାଅ, ଯିଏ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ ଏବଂ ତୁମ ପୂର୍ବଜମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ । (୨୬/୧୮୧-୧୮୪)

ସାବଧାନ ନ କରି ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ବଂସ କରାଯାଏ ନାହିଁ

ଆମେ ଯେଉଁ ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ବଂସ କଲୁ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସତର୍କ କରିବାପାଇଁ ସଚେତକ ଅବଶ୍ୟ ଆସିଥିଲେ । ଆମେ ଅନ୍ୟାୟ ନୋହୁଁ । (୨୬/୨୦୮-୨୦୯)

ନିଜ ଆତ୍ମୀୟ ସ୍ବଜନଙ୍କୁ ସାବଧାନ କର

ସୁତରାଂ, ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି (କଞ୍ଚିତ) ଉପାସ୍ୟକୁ ଡାକନାହିଁ, ଅନ୍ୟଥା ତୁମେ ଶାସ୍ତି ଭୋଗିବ । (ଏ ବିଷୟରେ) ନିଜ ଆତ୍ମୀୟସ୍ବଜନମାନଙ୍କୁ ସାବଧାନ କରିଦିଅ । (୨୬/୨୧୩-୨୧୪)

କବିମାନେ କଞ୍ଚନାରାଜ୍ୟରେ ଘୁରିବୁଲନ୍ତି

କବିମାନଙ୍କୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ଅନୁସରଣ କରି ଥାଆନ୍ତି । କ’ଣ ତୁମେ ଦେଖୁନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ କିପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ବୁଲୁ ଥାଆନ୍ତି ? ସେମାନେ ଯାହା କହନ୍ତି, ତାହା କରନ୍ତି ନାହିଁ । (୨୬/୨୨୪-୨୨୬)

କ’ଣ ଏକାଧିକ ଇଶ୍ବର ଅଛନ୍ତି ?

କିଏ ଧରିତ୍ରୀ ଓ ଆକାଶ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି ଏବଂ (କିଏ) ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆକାଶରୁ ଜଳବର୍ଷା କରେ ? ଆମେ ହିଁ ଏହା ଦ୍ବାରା ରମଣୀୟ ଉଦ୍ୟାନ ସୃଷ୍ଟି କଲୁ । ଏହି ଗଛଲତାଗୁଡ଼ିକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବପର ନଥିଲା । କ’ଣ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଇଶ୍ବର (ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଂଶୀଦାର) ଅଛନ୍ତି ? ନା, ବରଂ ଏମାନେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହେଉଛନ୍ତି । କିଏ ଧରାପୃଷ୍ଠକୁ ବାସୋପଯୋଗୀ କଲେ, ସେଥିରେ ନଦନଦୀ ସୃଷ୍ଟି କଲେ, ଏଥିପାଇଁ ପାହାଡ଼-ପର୍ବତ ସୃଷ୍ଟିକଲେ ଏବଂ ସାଗରଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ (ଅଦୃଶ୍ୟ) ବିଭାଜକ ସୃଷ୍ଟି କଲେ ? କ’ଣ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଇଶ୍ବର ଅଛନ୍ତି ? ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ଦୁଃଖୀ ଡାକିଲେ, କିଏ ତା’ ଗୁହାରୀ ଶୁଣେ ଆଉ କିଏ ତା’ ଦୁଃଖନିବାରଣ କରେ ଏବଂ କିଏ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଭୁପୃଷ୍ଠର ଅଧିକାରୀ କରିଦିଏ ? କ’ଣ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଇଶ୍ବର ଅଛନ୍ତି ? ପ୍ରକୃତରେ ତୁମେମାନେ ଖୁବ କମ୍ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ । (୨୭/୬୦-୬୨)

ଅଦୃଷ୍ଟ କଥା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ

କହିଦିଅ, “ଧରିତ୍ରୀ ଓ ଆକାଶର ଅଦୃଶ୍ୟ କଥା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେହେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ କେବେ ପୁନର୍ଜୀବନ ପାଇ ଉଠିବେ ।” (୨୭/୬୫)

ମହାମାନୟ ମୁହମ୍ମଦ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସକ

(ହେ ମୁହମ୍ମଦ ! କୁହ) “ମୋତେ ତ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦିଆ ଯାଇଛି ଯେ ମୁଁ ଏହି (ମକ୍କା) ନଗରର ଅଧୀଶ୍ବରଙ୍କର ଉପାସନା କରିବି, ଯିଏ ଏହି ସହରକୁ ଏକ ପବିତ୍ର ଧାମ କରିଛନ୍ତି । ସକଳ ସୃଷ୍ଟି ତାଙ୍କରି । ମୋତେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଆଜ୍ଞା ଦିଆ ଯାଇଛି ଯେ ମୁଁ

ତାଙ୍କଠାରେ ନିଜକୁ ସମର୍ପଣ କରିବି । ମୁଁ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) କୁରଆନ ପାଠ କରି ଶୁଣାଇବି ।” ଏହାପରେ ଯିଏ ଠିକ ବାଟକୁ ଆସିବ, ସେ ନିଜର ମଂଗଳ ପାଇଁ ଆସିବ ଆଉ ଯିଏ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହେବ, ତେବେ କହିଦିଅ, “ମୁଁ ତ କେବଳ ସତର୍କ କରିବାକୁ ଆସିଛି ।” (୨୭/୯୧-୯୨)

ପୂର୍ବ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ମୁସଲିମ୍ ଥିଲେ

ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ନିଜର ବାଣୀ ପଢ଼ିଚାଲୁଛୁ, ଯେପରିକି ସେମାନେ ଧ୍ୟାନ ଦେବେ । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଛୁ, ସେମାନେ ଏହି (କୁରଆନ) ଗ୍ରନ୍ଥରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନିଅନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏହା ପାଠ କରାଯାଏ, ସେମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଏହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛୁ ଏବଂ ଏହି ସତ୍ୟ ଅବଶ୍ୟ ଆମ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଆସିଛି । ଆମେ ତ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ମୁସଲିମ୍ (ଅର୍ଥାତ୍ ସମର୍ପଣକାରୀ) ଥିଲୁ । ଏମାନଙ୍କୁ ଦ୍ୱିଗୁଣ ପୁରସ୍କାର ଦିଆଯିବ, କାରଣ ଏମାନେ ଯୈର୍ଯ୍ୟ ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତି, ଦୁର୍ବ୍ୟବହାରର ଉତ୍ତରରେ ସଦବ୍ୟବହାର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ଏବଂ ଆମେ ଯାହା (ଧନ) ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଛୁ, ସେଥିରୁ (ଆମ ପ୍ରସନ୍ନତା ପାଇଁ) ଖର୍ଚ୍ଚ କରନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ (କୌଣସି) ମନ୍ଦ କଥା ଶୁଣନ୍ତି, ଏହା କହି ସେଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଆନ୍ତି ଯେ, “ଆମ କର୍ମ ଆମ ପାଇଁ ଏବଂ ତୁମ କର୍ମ ତୁମ ପାଇଁ । ତୁମର ମଂଗଳ ହେଉ, ଆମେ ଅଜ୍ଞାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତି କରୁନା ।” (ହେ ମୁହମ୍ମଦ !) ତୁମେ ଯାହାକୁ ଚାହିଁବ, ତାକୁ କଦାପି ସତପଥକୁ ଆଣି ପାରିବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଅଲ୍ଲାହ୍ ଯାହାକୁ ଚାହାନ୍ତି, ତାକୁ ସତପଥକୁ ଆଣନ୍ତି । ସେ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ କେଉଁମାନେ ସତମାର୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି । (୨୮/୫୧-୫୬)

ଧର୍ମପରାୟଣ ଗରିବ ଅଧର୍ମୀ ଧନୀ ଅପେକ୍ଷା ଶ୍ରେଷ୍ଠ

ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦିଆଯାଇଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ଭୌତିକ ଜୀବନର ସାଧନ ଓ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ମାତ୍ର । ଅଥଚ, ଯାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଖରେ (ପରଲୋକରେ) ଅଛି, ତାହା ଏହାଠାରୁ ଢେର ଭଲ ଏବଂ ଚିରସ୍ଥାୟୀ । କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ନାହିଁ ? ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଆମେ (ବୈକୁଣ୍ଠର) ଶୁଭ ବଚନ ଦେଇଛୁ ଏବଂ (ଦିନେ) ସେ ତାହା ସତ୍ୟ ସିଦ୍ଧ ହେବାର ମଧ୍ୟ ଦେଖିବ, କ’ଣ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଏଭଳି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ସହ ସମାନ ହୋଇପାରେ, ଯାହାକୁ

ଆମେ ସଂସାରରେ (ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର) ଭୋଗ୍ୟ ବସ୍ତୁ ଦେଇଛୁ, ମାତ୍ର ବିଚାର ଦିନ ସେ ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ (ଜଣେ ଅପରାଧୀ ରୂପେ) ଠିଆ ହେବ ?

(୨୮/୬୦-୬୧)

ଚିକିତ୍ସା ବିଚାର କର

କ'ଣ ତୁମେମାନେ କେବେ ଚିନ୍ତା କରିଛ ଯେ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରଳୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେବଳ ରାତି କରି ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେଉଁ ଈଶ୍ବର ଅଛି, ଯିଏ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଦିନର) ଆଲୋକ ଆଣିଦେବ ? କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଶୁଣିବ ନାହିଁ ? କ'ଣ ତୁମେମାନେ କେବେ ବିଚାର କରିଛ ଯେ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରଳୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେବଳ ଦିନ କରି ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେଉଁ ଈଶ୍ବର ଅଛି, ଯିଏ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ରାମ କରିବା ପାଇଁ ରାତି ଆଣିଦେବ ? କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଦେଖିପାରୁ ନାହିଁ ?

(୨୮/୭୧-୭୨)

ଅନ୍ୟର ଉପକାର କର

ଯେପରି ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କର ଉପକାର କରିଛନ୍ତି, ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟର ଉପକାର କର ଏବଂ ଭୁପୃଷ୍ଠରେ ବିଶ୍ୱାସୀ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନାହିଁ । ପ୍ରକୃତରେ ଅଲ୍ଲାହ ବିଶ୍ୱାସୀ ସୃଷ୍ଟିକାରୀକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

(୨୮/୭୭)

ଶାନ୍ତିକାମୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବୈକୁଣ୍ଠର ଘର

ବୈକୁଣ୍ଠର ଭବନ ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ସେଇ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରଖିଛୁ ଯେଉଁମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଗର୍ବ-ଅହଂକାର କରନ୍ତି ନାହିଁ କିମ୍ବା ବିଶ୍ୱାସୀ ତାହାନ୍ତି ନାହିଁ । ଅନ୍ତିମ ପରୀକ୍ଷା ସଦାଚାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ହିଁ ହୋଇଥାଏ । ଯିଏ (ବିଚାର ଦିନ) ସତକର୍ମ ନେଇ ଆସିବ, ତାକୁ ତା' କର୍ମ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଭଲ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ ଏବଂ ଯିଏ ଅସତକର୍ମ ନେଇ ଆସିବ, ଏଭଳି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାହାରି ପ୍ରତିବଦଳ ମିଳିବ, ଯାହା ସେମାନେ କରୁଥିଲେ ।

(୨୮/୮୩-୮୪)

ଇଶ୍ବରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସମସ୍ତେ ବିନାଶଶୀଳ

ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଇଶ୍ବରକୁ ଡାକନାହିଁ । ତାଙ୍କ ଭିନ୍ନ କେହି ଉପାସନା ଯୋଗ୍ୟ ନୁହନ୍ତି । ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ ବିନାଶଶୀଳ । ତାଙ୍କରି ଆଜ୍ଞା ହିଁ ଆଜ୍ଞା ଏବଂ ତାଙ୍କରି ନିକଟକୁ ତୁମେମାନେ ଫେରିଯିବ । (୨୮/୮୮)

ତୁମ ଆସ୍ଥାର ପରୀକ୍ଷା ନିଆଯିବ

କ’ଣ ଲୋକମାନେ ଭାବିଛନ୍ତି ଯେ କେବଳ “ଆମେ ବିଶ୍ବାସ କରୁଛୁ” ବୋଲି କହିଦେଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ ? ସେମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯିବ ନାହିଁ ? ଆମେ ଏମାନଙ୍କ ପୂର୍ବଜମାନଙ୍କୁ (ମଧ୍ୟ) ପରୀକ୍ଷା କରିଛୁ । ଏମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହ୍ ପରୀକ୍ଷା କରି ଦେଖିବେ ଯେ (ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) କେଉଁମାନେ ସତ କହୁଛନ୍ତି ଏବଂ କେଉଁମାନେ ମିଛ ।

(୨୯/୨-୩)

ଅପରାଧୀ ଇଶ୍ବରଙ୍କ କବଳରୁ ଖସି ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ

କିମ୍ବା ଯେଉଁମାନେ ଦୁଷ୍ଟର୍ମ କରୁଛନ୍ତି, କ’ଣ ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମ୍ଭ କବଳରୁ ଖସିଯିବେ ? ସେମାନଙ୍କର କି କଦର୍ଯ୍ୟ ଚିନ୍ତାଧାରା ? (୨୯/୪)

ବାପାମାଆଙ୍କର ଅନୁଚିତ କଥା ମାନନାହିଁ

ମୁଁ ମନୁଷ୍ୟକୁ ତା’ ପିତାମାତାଙ୍କ ସହିତ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ଆଦେଶ ଦେଇଛି, କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମକୁ ଏଥିପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ମୋ’ ଇଶ୍ବରତ୍ବରେ ଅଂଶୀଦାର କର, ଯାହା ସଂପର୍କରେ ତୁମର କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ କଥା ମାନନାହିଁ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ମୋ’ ପାଖକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା କରିଥିଲ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେବି । (୨୯/୮)

ସୃଷ୍ଟିର ପୁନଃନିର୍ମାଣ ଏକ ମାମୁଲି କାର୍ଯ୍ୟ

କ’ଣ ସେମାନେ ଦେଖି ନାହାନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ୍ କିପରି ସୃଷ୍ଟିର ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି ଏବଂ ଏହାର ପୁନରାବୃତ୍ତି ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି ? ଅଲ୍ଲାହ୍ଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଏକ ସାଧାରଣ କଥା । (୨୯/୧୯)

ବୁଢ଼ିଆଣୀର ଘର ସବୁଠୁ ଦୁର୍ବଳ

ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟସାଧକ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ବୁଢ଼ିଆଣୀ ପରି, ଯିଏ ନିଜ ପାଇଁ ଘରଟିଏ ତିଆରି କରେ, ମାତ୍ର ସବୁଠୁ ଦୁର୍ବଳ ଘର ବୁଢ଼ିଆଣୀର ଘର । ଆହା ! ସେମାନେ ଏହା ଜାଣି ପାରନ୍ତେ କି ! ଏମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଯାହାକୁ ଡାକନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ତାକୁ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି । ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରାକ୍ରମୀ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱଦର୍ଶୀ । ଆମେ ଲୋକମାନଙ୍କ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଏହିଭଳି ଉଦାହରଣ ଦେଇଥାଉ । ମାତ୍ର କେବଳ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ହିଁ ଏହାକୁ ବୁଝି ପାରନ୍ତି । (୨୯/୪୧-୪୩)

ନମାଜ ଅଶ୍ଳୀଳତା ଓ ଅପକର୍ମରୁ ନିବୃତ୍ତ ରଖେ

(ହେ ମୁହମ୍ମଦ !) ତୁମ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରକଟ କରାଯାଇଛି, ତାହାକୁ ପାଠ କରୁଥାଅ ଏବଂ (ନିୟମିତ) ନମାଜ ସଂପାଦନ କରୁଥାଅ । ନିଃସନ୍ଦେହରେ ନମାଜ ଅଶ୍ଳୀଳତା ଓ ଅପକର୍ମରୁ ନିବୃତ୍ତ ରଖିଥାଏ । ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଚିନ୍ତନ କରିବା ଏକ ମହାନ (ପୁଣ୍ୟ) କାର୍ଯ୍ୟ । ତୁମେ ଯାହା କରୁଛ, ଅଲ୍ଲାହ ଦେଖୁଛନ୍ତି । (୨୯/୪୫)

ସର୍ବୋତ୍ତମ ଶୈଳୀରେ ଆଲୋଚନା କର

ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଶୈଳୀରେ ଆଲୋଚନା କର, ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟାୟୀ, ସେମାନଙ୍କ କଥା ଭିନ୍ନ । କହିଦିଅ ଯେ ଆମେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ କୁରଆନକୁ) ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛୁ ଯାହା ଆମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଯାଇଛି ଏବଂ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛୁ, ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ଆମ ଈଶ୍ୱର ଓ ତୁମ ଈଶ୍ୱର ଜଣେ ଏବଂ ଆମେ ତାଙ୍କରିଠାରେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରୁଛୁ । (୨୯/୪୬)

ମହାମାନ୍ୟ ମୁହମ୍ମଦ ଲେଖାପଢ଼ା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ

(ହେ ମୁହମ୍ମଦ !) ତୁମ ପ୍ରତି ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରକଟ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମେ କୌଣସି ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ପାଠ କରୁ ନଥିଲ କିମ୍ବା ନିଜ ଡାହାଣ ହାତରେ (କିଛି) ଲେଖୁ ନଥିଲ (ଅର୍ଥାତ୍ ନିରକ୍ଷର ଥିଲ) । ଯଦି ଏପରି ହୋଇ ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ମିଥ୍ୟାରୋପକାରୀମାନେ ସନ୍ଦେହ କରି ଥାଆନ୍ତେ । (୨୯/୪୮)

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବ ମୃତ୍ୟୁର ସ୍ବାଦ ଚାଖିବ

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବ ମୃତ୍ୟୁର ସ୍ବାଦ ଚାଖିବ । ପୁଣି ତୁମେମାନେ ମୋ'ରି ପାଖକୁ ଫେରିବ ।
(୨୯/୫୭)

ସଦାଚାରୀମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠ ଭବନରେ ରହିବେ

ଯେଉଁମାନେ ଆସ୍ଥା ରଖିଲେ ଏବଂ ସତକର୍ମ କଲେ, ଆମ୍ଭେ ଅବଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ବୈକୁଣ୍ଠର ଭବନମାନଙ୍କରେ ରଖିବୁ, ଯାହା ତଳେ ଝରଣା ବହେ । ସେଠାରେ ସେମାନେ ଚିରଦିନ ରହିବେ । ସଦାଚାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ କି ସୁନ୍ଦର ପୁରସ୍କାର ! (କାରଣ) ସେମାନେ ସଂଯମ ଆଚରଣ କଲେ ଏବଂ ନିଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା ରଖିଲେ । (୨୯/୫୮-୫୯)

ସକଳ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଆହାରଦାତା

କେତେ ଯେ ପ୍ରାଣୀ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଆହାର ସଂଗ୍ରହେ ଧରି ବୁଲନ୍ତି ନାହିଁ । ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆହାର ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ । ସେ ସବୁ ଶୁଣନ୍ତି ଏବଂ ସବୁ ଜାଣନ୍ତି ।
(୨୯/୬୦)

କେବଳ ଜଗତକର୍ତ୍ତା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଆରାଧ୍ୟ

ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାର ଯେ ଧରିତ୍ରୀ ଓ ଆକାଶକୁ କିଏ ଗଢ଼ିଛି ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ କିଏ ତୁମ ସେବାରେ ନିୟୋଜିତ କରିଛି, ତେବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଉତ୍ତର ଦେବେ, “ଅଲ୍ଲାହ” । ପୁଣି ସେମାନେ କୁଆଡ଼େ ଓଲଟା ବାଟରେ ଯାଉଛନ୍ତି ? ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ ଚାହାନ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଆହାର ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଯାହାକୁ ଚାହାନ୍ତି, ମାପିରୁପି ଦିଅନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାହ ସବୁକିଛି ଜାଣନ୍ତି । ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବ ଯେ କିଏ ଆକାଶରୁ ଜଳବର୍ଷା କରେ ଏବଂ ତାହା ଦ୍ବାରା ନିର୍ଜୀବ ଭୂମିକୁ ଜୀବନ୍ତ କରିଦିଏ, ତେବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଉତ୍ତର ଦେବେ, “ଅଲ୍ଲାହ” । କହିଦିଅ, “ସକଳ ସ୍ତୁତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଇଁ, ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ନାହିଁ । ”
(୨୯/୬୧-୬୩)

ଭୌତିକ ଜୀବନ ଏକ ଖେଳତାମସା

ଭୌତିକ ଜୀବନ କେବଳ ଏକ ଖେଳ-ତାମସା । ପରଲୋକର ଘର ହେଉଛି ପ୍ରକୃତ ଘର । ଏମାନେ ଏହା ଜାଣି ପାରନ୍ତେ କି ! (୨୯/୬୪)

ତାଙ୍କ ଈଶ୍ବରତ୍ବରେ କେହି ଅଂଶୀଦାର ନାହିଁ

ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନୌକାରେ ଆରୋହଣ କରନ୍ତି, ନିଜ ଆସ୍ଥାକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ କରି ଏକନିଷ୍ଠ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଡାକି ଥାଆନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିରାପଦରେ କୁଳରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଅନ୍ତି, ସଂଗେ ସଂଗେ ସେମାନେ (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ) ତାଙ୍କର ସମକକ୍ଷ କରି ଦିଅନ୍ତି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଆମେ (ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) କରିଥିବା ଅନୁଗ୍ରହକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ଏବଂ କିଛି ମନସ୍କୁସି କରନ୍ତି । ହେଉ, ଅତିଶୀଘ୍ର ସେମାନେ ଜାଣିଯିବେ । (୨୯/୬୫-୬୬)

ସୃଷ୍ଟିର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଛି

କ'ଣ ସେମାନେ ନିଜ ମନରେ ଏହା ବିଚାର କରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ୍ ଧରିତ୍ରୀ ଓ ଆକାଶ ଏବଂ ଯାହାକିଛି ତାହା ମଧ୍ୟରେ ଅଛି, ସବୁଗୁଡ଼ିକୁ ଉଚିତ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ? କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ (ପରଲୋକରେ) ନିଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହ ସାକ୍ଷାତକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଛନ୍ତି ।

(୩୦/୮)

ବହୁ ସଭ୍ୟତା ଧ୍ୱଂସ କରାଯାଇଛି

କ'ଣ ସେମାନେ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ବୁଲୁାବୁଲି କରି ଦେଖି ନାହାନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ଲୋକମାନଙ୍କର କିଭଳି ଅନ୍ତ ହେଲା ? ସେମାନେ ଏମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥିଲେ ଏବଂ ଏମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଯଥେଷ୍ଟ ଚାଷବାସ ଓ ଘରଦ୍ୱାର କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ସେମାନଙ୍କ ଈଶ୍ବରଦୂତ ସ୍ୱସ୍ତ୍ର ପ୍ରମାଣ ନେଇ ଆସିଥିଲେ (ମାତ୍ର ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟାଖାନ କରିଥିଲେ) । ଅଲ୍ଲାହ୍ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରି ନାହାନ୍ତି, ମାତ୍ର ସେମାନେ ନିଜ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରିଥିଲେ । ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ଦୁଷ୍ଟର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତ ମଧ୍ୟ ମନ୍ଦ ହେଲା, କାରଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ବାଣୀକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ

ପରିହାସ କରିଥିଲେ । ଅଲ୍ଲାହ୍ ସୃଷ୍ଟିର ପ୍ରାରମ୍ଭ କରନ୍ତି, ପୁଣି ସେ ଏହାର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବେ ପୁଣି ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କରି ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବ । (୩୦/୯-୧୧)

ସଞ୍ଜ-ସକାଳେ ତାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କର

ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସଞ୍ଜ ଓ ସକାଳ ସମୟରେ ଉପନୀତ ହୁଅ, ତାଙ୍କର ମହିମା ଗାନ କର । ଧରିତ୍ରୀ ଓ ଆକାଶରେ ତାଙ୍କରି ସ୍ତବ ହୁଏ । ମଧ୍ୟାହ୍ନ ତଥା ଅପରାହ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଯଶଗାନ କର । (୩୦/୧୭-୧୮)

ସେ ନିର୍ଜୀବ ମଧ୍ୟରୁ ସଜୀବ ଉତ୍ପନ୍ନ କରନ୍ତି

ସେ ନିର୍ଜୀବ ମଧ୍ୟରୁ ସଜୀବକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରନ୍ତି ଏବଂ ସଜୀବ ମଧ୍ୟରୁ ନିର୍ଜୀବକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରନ୍ତି ଏବଂ ତୁମି ନିର୍ଜୀବ ହୋଇ ସାରିଲା ପରେ (ବର୍ଷା ଦ୍ୱାରା) ପୁଣି ତାକୁ ଜୀବନ୍ତ କରି ଦିଅନ୍ତି । ଏହିପରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରାଯିବ । (୩୦/୧୯)

ତାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଅ

ତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ନିଦର୍ଶନ ହେଉଛି ଯେ ସେ ତୁମକୁ ମାଟିରୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ । ପୁଣି ଦେଖୁଦେଖୁ ତୁମେମାନେ ମାନବ ହୋଇ ଧରାପୃଷ୍ଠରେ ବ୍ୟାପିଯାଉଛ । ତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ନିଦର୍ଶନ ହେଉଛି ଯେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ ପାଇଁ ପରସ୍ପରର ଯୋଡ଼ି (ଅର୍ଥାତ୍ ପତି-ପତ୍ନୀ) ସୃଷ୍ଟି କଲେ ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ଲାଭ କରିବ ଏବଂ ସେ ପରସ୍ପର ପାଇଁ ଦୟା ଓ ପ୍ରେମ ଜାତ କଲେ । ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଏଥିରେ ବିଚାରଶୀଳ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ଅଛି । ତାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ପୃଥିବୀ ଓ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷର ସଂରଚନା ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଭାଷା ଓ ବର୍ଣ୍ଣର ଭିନ୍ନତା । ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏଥିରେ ବହୁ ନିଦର୍ଶନ ଅଛି । ତାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ଦିନ ଓ ରାତିରେ ତୁମମାନଙ୍କର ଶୟନ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହର ସନ୍ଧାନ । ଯେଉଁମାନେ (କଥା) ଶୁଣନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏଥିରେ ବହୁ ନିଦର୍ଶନ ଅଛି । ତାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଯେ ସେ ତୁମ ମନରେ ଭୟ ଓ ଆଶାର ସଂଚାର କରିବା ଲାଗି ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଜୁଲିର ଚମକ ଦେଖାଇ ଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ଆକାଶରୁ ଜଳବର୍ଷା କରି ତାହାଦ୍ୱାରା ଧରିତ୍ରୀକୁ ଏହାର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁଷ୍କ ହେଲା ପରେ) ଜୀବନ୍ତ କରି ଦିଅନ୍ତି ।

ଏଥିରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ଅଛି, ଯେଉଁମାନେ ବୁଦ୍ଧିର ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି ।

(୩୦/୨୦-୨୪)

କ'ଣ ଦାସଦାସୀ ମାଲିକ ସହିତ ଭାଗୀଦାର ହୁଅନ୍ତି ?

ଅଲ୍ଲାହ୍ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମରି ଉଦାହରଣ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆମେ ଯାହାକିଛି (ଧନସଂପତ୍ତି) ତୁମକୁ ଦେଇଛୁ, ସେଥିରେ କ'ଣ ତୁମ ଅଧୀନସ୍ଥ ଦାସଦାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମ ସହ ସମାନ ଭାବରେ ଅଂଶୀଦାର ହୁଅନ୍ତି ? ତୁମେମାନେ କ'ଣ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହିପରି ଭୟ କର ଯେପରି ନିଜ ଆତ୍ମୀୟଙ୍କୁ ଭୟ କର ? ଯେଉଁମାନେ ବୁଦ୍ଧିର ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମେ ନିଜର ବାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ଏହିପରି ପରିଷ୍କାର ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥାଉ । ମାତ୍ର ଦୁରାଚାରୀମାନେ କୌଣସି (ପ୍ରାମାଣିକ) ଜ୍ଞାନର ଆଧାର ବିନା, ନିଜ କାମନା ପଛରେ ଧାଇଁ ଥାଆନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାହ୍ ଯାହାକୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରି ଦେଇଛନ୍ତି, ଏଭଳି ଲୋକଙ୍କୁ କିଏ ବାଟକୁ ଆଣି ପାରିବ ? କେହି ସେମାନଙ୍କର ସହାୟ ହେବେ ନାହିଁ । (୩୦/୨୮-୨୯)

ମଣିଷର ପ୍ରାକୃତିକ ସ୍ୱଭାବ ହିଁ ଧର୍ମର ଆଧାର

ସୁତରାଂ, ଧର୍ମ ପ୍ରତି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକାଗ୍ର ରହି ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କର ସେହି ପ୍ରକୃତିର ଅନୁସରଣ କର, ଯେଉଁ ପ୍ରକୃତି ଅନୁସାରେ ସେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ରଚିଛନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ସଂରଚିତ ପ୍ରକୃତି ପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳ ନୁହେଁ । ଏହାହିଁ ସଠିକ୍ ଧର୍ମ, କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

(୩୦/୩୦)

ସୁଖ ଓ ଦୁଃଖରେ ସମଭାବ ପୋଷଣ କର

ଯଦି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆମେ କୃପାର ସ୍ୱାଦ ଚଖାଇ ଦେଉ, ସେମାନେ (ଆନନ୍ଦରେ) ଉତ୍ତୁଲ୍ଲସିତ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି, ମାତ୍ର ନିଜ ଅର୍ଜିତ (ପାପ) କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ବିପଦ ପଡ଼ିଯାଏ, ତାହେଲେ ନିରାଶ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି ।

(୩୦/୩୬)

ଆତ୍ମୀୟସ୍ୱଜନ ଓ ଦୀନଦୁଃଖୀଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାପ୍ୟ ଦେଉଥାଅ

ନିଜ ଆତ୍ମୀୟମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାପ୍ୟ ଦିଅ ଏବଂ ଦରିଦ୍ର ଓ ପଥଚାରୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର

ପ୍ରାପ୍ୟ ଦେଉଥାଅ । ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତାର ଅଭିଳାଷୀ, ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହା ଖୁବ ଭଲ ଏବଂ ଏଇମାନେ ସଫଳ ହେବେ । (୩୦/୩୮)

ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସୃଷ୍ଟି, ସ୍ଥିତି ଓ ବିଲୟର କାରଣ

ଅଲ୍ଲାହ ସେଇ, ଯିଏ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ, ଆହାର ଦେଲେ ପୁଣି ମୃତ୍ୟୁ ଦେବେ ଏବଂ ପୁଣି ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିବେ । କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଗଢ଼ିଥିବା ଇଶ୍ବରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଏପରି ଅଛି, ଯିଏ ଏହିପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ ? ସେ ଏମାନଙ୍କର ବହୁଇଶ୍ବରବାଦର ଅବଧାରଣାରୁ ବହୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବରେ । (୩୦/୪୦)

ପାପ ବଢ଼ିଲେ ଜଳ ଓ ସ୍ଥଳରେ ବିଶ୍ବଂଶଳା ହୁଏ

ଲୋକମାନଙ୍କ ଅର୍ଜିତ ଦୁଷ୍ଟର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ଜଳ ଓ ସ୍ଥଳରେ ବିଶ୍ବଂଶଳା ଦେଖା ଦେଇଛି । ଏହାଦ୍ବାରା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ଦୁଷ୍ଟର୍ଯ୍ୟର ମଜା ଚଖାଇବେ, ସମ୍ଭବତଃ ସେମାନେ ସେଥିରୁ ବିରତ ରହିବେ । (୩୦/୪୧)

ସଦ୍‌ବିଶ୍ବାସୀମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ

ସଦ୍‌ବିଶ୍ବାସୀମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । (୩୦/୪୭)

କୁରଆନ ତତ୍ତ୍ବଜ୍ଞାନ ସମ୍ବଳିତ ବାଣୀ

ଏହା ତତ୍ତ୍ବଜ୍ଞାନ ସମ୍ବଳିତ ଗ୍ରନ୍ଥର ବାଣୀ । ସେହି ପୁଣ୍ୟବନ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପଥପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ ଓ କରୁଣାସ୍ବରୂପ (ଅବତରଣ ହୋଇଛି), ଯେଉଁମାନେ (ନିୟମିତ) ନମାଜ ସଂପାଦନ କରନ୍ତି, (ଦାନଦୁଃଖୀମାନଙ୍କୁ) ଜକାର୍ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ପରଲୋକରେ ବିଶ୍ବାସ କରନ୍ତି । ଏହିମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ବାରା ସତପଥ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏଇମାନେ ସଫଳ ହେବେ । (୩୧/୧-୫)

ପାହାଡ଼ ସୃଷ୍ଟିର ରହସ୍ୟ

ସେ ଆକାଶକୁ ବିନା ସ୍ତମ୍ଭରେ ସୃଷ୍ଟି କଲେ ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ ଦେଖୁଛ ଏବଂ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ପାହାଡ଼ ଅବସ୍ଥାପିତ କଲେ ଯେପରିକି ଧରିତ୍ରୀ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଢଳି

ନୟାଉ ଏବଂ ସେଥିରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଜୀବଜନ୍ତୁ (ସୃଷ୍ଟି କରି) ତାରିଆଡ଼େ ଖେଳାଇ ଦେଲେ । ଆମେ ହିଁ ଆକାଶରୁ ଜଳବର୍ଷା କରୁ ଏବଂ ସେଥିରୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଉଦ୍ଭିଦ ଉତ୍ପନ୍ନ କରୁ । ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସୃଷ୍ଟି । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋତେ ଚିକିଏ ଦେଖାଅ ଯେ ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମର ଅନ୍ୟ ଈଶ୍ବରମାନେ କ’ଣସବୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ? ବାସ୍ତବରେ ଦୂରାଚାରୀମାନେ ସ୍ବଷ୍ଟ ବିଭ୍ରାନ୍ତିରେ ପଡ଼ି ରହିଛନ୍ତି ।

(୩୧/୧୦-୧୧)

ବାପାମାଆଙ୍କର ଅନୁଚିତ ଆଜ୍ଞା ମାନନାହିଁ

ଆମେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ତା’ ପିତାମାତାଙ୍କ (ଅଧିକାର) ବିଷୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛୁ, କାରଣ ତା’ ମାଆ କଷ୍ଟ ପରେ କଷ୍ଟ ସହି ତାକୁ ଗର୍ଭରେ ରଖିଲା, ଆଉ ଦୁଇ ବର୍ଷରେ ତା’ର କ୍ଷୀର ଛାଡ଼ିଥାଏ । (ତେଣୁ, ଆମେ ତାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲୁ ଯେ) “ଆମ ପ୍ରତି ଏବଂ ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କ ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞ ହୁଅ, (ଶେଷରେ) ଆମ୍ଭରି ପାଖକୁ ତୋତେ ଫେରିବାକୁ ହେବ ।” ମାତ୍ର ଯଦି ସେ ଦୁହେଁ ତୋତେ ମୋ’ ଈଶ୍ବରତ୍ବରେ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଅଂଶୀଦାର କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରନ୍ତି, ଯାହା ସଂପର୍କରେ ତୋର କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ କଥା କଦାପି ମାନ ନା । ଅବଶ୍ୟ ସଂସାର ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଭଲରୂପେ ନିର୍ବାହ କରୁଥା, କିନ୍ତୁ ମାର୍ଗ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଅନୁସରଣ କର, ଯିଏ ମୋର ଶରଣ ନେଇଛି । ଏହାପରେ ମୋ’ରି ପାଖକୁ ତୁମେସବୁ ଫେରିବ । ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଥିଲ, ମୁଁ ଜଣାଇ ଦେବି ।

(୩୧/୧୪-୧୫)

ଜଣେ ପିତାର ପୁତ୍ରକୁ ନୀତି ଉପଦେଶ

(ଲୁକ୍ମାନ କହିଲେ) “ହେ ପୁତ୍ର ! ଯଦି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ଶୋରିଷଦାନା ସଦୃଶ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ତାହା କୌଣସି ପଥର ଭିତରେ ବା ଆକାଶ ବା ଧରିତ୍ରୀରେ (ଲୁଚି) ରହିଥାଏ, ଅଲ୍ଲାହ୍ ବିଚାର ଦିନ ତାହାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଉପସ୍ଥିତ କରିବେ । ଅଲ୍ଲାହ୍ ସ୍ପଷ୍ଟଦର୍ଶୀ ଓ ସର୍ବଜ୍ଞ । ହେ ପୁତ୍ର ! (ନିୟମିତ) ନମାଜ ସଂପାଦନ କର, (ଲୋକଙ୍କୁ) ସତକର୍ମ କରିବାର ଉପଦେଶ ଦେ ଏବଂ ଅସତ୍ କର୍ମ କରିବାରୁ ବାରଣ କର । ଯଦି ତୋ’ ଉପରେ କୌଣସି ବିପଦ ପଡ଼େ, ତେବେ ଯୈର୍ଯ୍ୟ ଧର । ଅବଶ୍ୟ ଏହା ଭାରି ସାହସିକତାର କାର୍ଯ୍ୟ । ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅହଂକାର କରି ମୁହଁ ଫେରାଇ ନେ ନା ଏବଂ ଭୂମି ଉପରେ ଦାୟିକତାର ସହିତ ଚାଲ ନା । ଅଲ୍ଲାହ୍ କୌଣସି ଆତ୍ମାଭିମାନୀ ଓ ଆତ୍ମଗର୍ବାକୁ ପସନ୍ଦ

କରନ୍ତି ନାହିଁ । (ବାଟରେ) ମଧ୍ୟମ ବେଗରେ ଚାଲୁ ଏବଂ ଧୀର ସ୍ୱରରେ କଥା କହ ।
ବାସ୍ତବରେ ସବୁଠୁ କର୍କଶ ସ୍ୱର ଗଧର ।” (୩୧/୧୬-୧୯)

ଇଶ୍ୱରଙ୍କର କିଛି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ

ଧରିତ୍ରୀ ଓ ଆକାଶରେ ଯାହା ଅଛି ସବୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର । ଅଲ୍ଲାହ ଅଭାବରହିତ ଏବଂ
ସୁତିଯୋଗ୍ୟ । (୩୧/୨୬)

ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମାର ଅନ୍ତ ନାହିଁ

ଯଦି ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ବୃକ୍ଷ କଲମ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ସମୁଦ୍ର କାଳିରେ ପରିଣତ
ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ଏହା ସହିତ ଆଉ ସାତଟି ସମୁଦ୍ର ଆସି ମିଶିଯାଏ, ତଥାପି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ
କଥା ସରିବ ନାହିଁ । ଅଲ୍ଲାହ ମହାପରାକ୍ରମୀ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱ ଅଟନ୍ତି । ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି
କରିବା ଏବଂ (ମୃତ୍ୟୁ ପରେ) ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିବା (ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପକ୍ଷରେ) ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ
ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଓ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିବା ସହ ସମାନ । ଅଲ୍ଲାହ ସର୍ବଜ୍ଞ ଓ ସର୍ବଦର୍ଶୀ ।
(୩୧/୨୭-୨୮)

ସଂସାରର ଆକର୍ଷଣ ତୁମକୁ ଭ୍ରମିତ ନ କରୁ

ହେ ମାନବଗଣ ! (କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରିବାରେ) ନିଜ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କର ଏବଂ
ସେହି ଦିନ ପ୍ରତି ଭୟ କର ଯେଉଁଦିନ କୌଣସି ପିତା ତା’ ପୁତ୍ରର କାମରେ ଆସିବ ନାହିଁ
କିମ୍ବା ପୁତ୍ର ତା’ ପିତାର କାମରେ ଆସିବ ନାହିଁ । ଜାଣିରଖ, ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବଚନ ସତ୍ୟ ।
ଏଣୁ, ଏହି ସଂସାରିକ ଜୀବନ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହାର ଆକର୍ଷଣ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରମିତ ନ କରୁ,
କିମ୍ବା ପ୍ରବଞ୍ଚକ (ଅର୍ଥାତ୍ ଶଇତାନ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିଷୟରେ ପ୍ରବଞ୍ଚନା ନ
ଦେଉ । (୩୧/୩୩)

ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅଦୃଷ୍ଟ କଥା ଜାଣନ୍ତି

ପ୍ରଳୟର ସମୟ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ହିଁ ଜଣା । ସେ ହିଁ ବର୍ଷା କରନ୍ତି ଏବଂ ଗର୍ଭାଶୟ
ମଧ୍ୟରେ କ’ଣ ଥାଏ, ତାହା ଜାଣନ୍ତି । କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏହା ଜଣାନାହିଁ ଯେ ଆସନ୍ତାକାଳି
ସେ କି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ କିମ୍ବା କେହି ଏହା (ମଧ୍ୟ) ଜାଣେନାହିଁ ଯେ ସେ କେଉଁ ମାଟିରେ
ମରିବ । ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସବୁ ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ସବୁ ବିଷୟରେ ଖବର ରଖନ୍ତି । (୩୧/୩୪)

ଇଶ୍ଵରଦୂତଙ୍କ ଜୀବନରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଆଦର୍ଶର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ରହିଛି

ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଇଶ୍ଵରଦୂତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଆଦର୍ଶର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ରହିଛି, (ଏଭଲି) ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ, ଯିଏ ଅଲ୍ଲାହ୍ ଏବଂ ପରଲୋକର ପ୍ରତୀକ୍ଷାରେ ଅଛି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କୁ ନିରନ୍ତର ସ୍ମରଣ କରୁଛି । (୩୩/୨୧)

ଭୌତିକ ଜୀବନର ସୁଖ ପଛରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ

ହେ ଇଶ୍ଵରଦୂତ ! ନିଜ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ କହିଦିଅ ଯେ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୌତିକ ଜୀବନ ଓ ଏହାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ଅଭିଳାଷୀ, ତେବେ ଆସ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କିଛି (ଧନ ଆଦି) ଦେଇ ବିଦାୟ କରିଦେବି ଏବଂ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ୍, ତାଙ୍କ ଦୂତ ଏବଂ ବୈକୁଣ୍ଠବନର ଅଭିଳାଷୀ, ତେବେ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ପୁଣ୍ୟବତୀ ନାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହ୍ ବିପୁଳ ପୁରସ୍କାର ରଖିଛନ୍ତି । (୩୩/୨୮-୨୯)

ପୁଣ୍ୟାତ୍ମା ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀ

ସମର୍ପଣକାରୀ ପୁରୁଷ ଓ ସମର୍ପଣକାରିଣୀ ନାରୀ, ବିଶ୍ଵାସ ରଖିଥିବା ପୁରୁଷ ଓ ବିଶ୍ଵାସ ରଖିଥିବା ନାରୀ, ଆଜ୍ଞାକାରୀ ପୁରୁଷ ଓ ଆଜ୍ଞାକାରିଣୀ ନାରୀ, ସତ୍ୟବାଦୀ ପୁରୁଷ ଓ ସତ୍ୟବାଦିନୀ ନାରୀ, ସଂଯମୀ ପୁରୁଷ ଓ ସଂଯମୀ ନାରୀ, ବିନୟୀ ପୁରୁଷ ଓ ବିନୟୀ ନାରୀ, ଦାନୀ ପୁରୁଷ ଓ ଦାନୀ ନାରୀ, ଉପବାସ କରୁଥିବା ପୁରୁଷ ଓ ଉପବାସ କରୁଥିବା ନାରୀ, ନିଜ ଗୁପ୍ତାଂଗକୁ (କୁକର୍ମରୁ) ନିବୃତ୍ତ ରଖୁଥିବା ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀ, ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କୁ ନିରନ୍ତର ସ୍ମରଣ କରୁଥିବା ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀ — ଏମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଛି ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କର କ୍ଷମା ଏବଂ ବିପୁଳ ପୁରସ୍କାର । (୩୩/୩୫)

ଇଶ୍ଵର ଓ ଇଶ୍ଵରଦୂତଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅନ୍ତିମ

ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ୍ ଓ ତାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ କୌଣସି ବିଷୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରି ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ କୌଣସି ବିଶ୍ଵାସକାରୀ ପୁରୁଷ ବା ନାରୀର ଅଧିକାର ନାହିଁ ଯେ ସେ ନିଜ ଇଚ୍ଛାର ପ୍ରୟୋଗ କରୁ । ଯିଏ ଅଲ୍ଲାହ୍ ଓ ତାଙ୍କ ଦୂତଙ୍କର ଅବଜ୍ଞା କରେ, ସେ ସ୍ଵଷ୍ଟ ଭାବରେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ । (୩୩/୩୬)

ମହାମାନ୍ୟ ମୁହମ୍ମଦ ଅକ୍ତିମ ଇଶ୍ବରଦୂତ

ମୁହମ୍ମଦ ତୁମ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ପିତା ନୁହନ୍ତି, ମାତ୍ର ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାଉଁଶଦଳ
ତଥା ଅକ୍ତିମ ଇଶ୍ବରଦୂତ । ଅଲ୍ଲାହ୍ ସବୁ ବିଷୟରେ ଜାଣନ୍ତି । (୩୩/୪୦)

ସଂଜ-ସକାଳେ ତାଙ୍କ ନାମଜପ କର

ହେ ବିଶ୍ବାସକାରୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ନିରନ୍ତର ସ୍ମରଣ କରୁଥାଅ ଏବଂ ସଂଜ-ସକାଳେ
ତାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କରୁଥାଅ । (୩୩/୪୧-୪୨)

ମହିଳାମାନେ ଓଡ଼ଣା ଦିଅନ୍ତୁ

ହେ ଇଶ୍ବରଦୂତ ! ନିଜର ପତ୍ନୀ, କନ୍ୟା ଏବଂ ବିଶ୍ବାସକାରୀ ନାରୀମାନଙ୍କୁ କହିଦିଅ ଯେ
(ବାହାରକୁ ବାହାରିବା ସମୟରେ) ସେମାନେ ନିଜ ଓଡ଼ଣା ଟାଣି ନିଅନ୍ତୁ । ଏହାଦ୍ୱାରା
ଖୁବ୍ ସମ୍ଭବ, ସେମାନେ (ଭଦ୍ର ମହିଳା ରୂପେ) ଚିହ୍ନିତ ହୋଇ ପାରିବେ ଏବଂ
ଅସଦ୍‌ବ୍ୟବହାରରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବେ । ଅଲ୍ଲାହ୍ କ୍ଷମାଶୀଳ ଏବଂ ଦୟାବାନ ଅଟନ୍ତି ।
(୩୩/୫୯)

ଇଶ୍ବରଙ୍କ ନୀତି ପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳ ନୁହେଁ

ତୁମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନୀତିରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ନାହିଁ ।
(୩୩/୬୨)

ତୁମ ବଡ଼-ବଡ଼ିଆମାନେ ତୁମକୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରିଦେବେ

ଅବିଶ୍ବାସ କରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ୍ ଅଭିଶପ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ
ଭଲତ ଅଗ୍ନି ପ୍ରସ୍ତୁତ ରଖିଛନ୍ତି, ଯେଉଁଠି ସେମାନେ ଚିରଦିନ ରହିବେ । ସେମାନଙ୍କୁ
ସେଠାରେ କୌଣସି ବନ୍ଧୁ ବା ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ମିଳିବେ ନାହିଁ । ଯେଉଁଦିନ ସେମାନଙ୍କ
ମୁଖକୁ ଅଗ୍ନିରେ ପକାଇ ଓଲଟପାଲଟ କରାଯିବ, ସେଦିନ ସେମାନେ (ଅବଶୋଷ କରି)
କହିବେ, “ହାୟ ! ଆମେ ଇଶ୍ବର ଓ ଇଶ୍ବରଦୂତଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ମାନି ନେଇଥାଆନ୍ତୁ କି ?”
(ପୁନଶ୍ଚ) କହିବେ, “ହେ ପ୍ରଭୁ ! ଆମେ ଆମମାନଙ୍କ ମୁଖିଆ ଓ ବଡ଼ବଡ଼ିଆମାନଙ୍କ
କଥାରେ ଚଳିଲୁ ଏବଂ ସେମାନେ ଆମକୁ ସତପଥରୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରିଦେଲେ । ହେ

ପରମେଶ୍ୱର ! ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଗୁଣ ଦଣ୍ଡ ଦିଅ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତୁମର ଚରମ ଅଭିଶାପ ପଡୁ ।”
(୩୩/୬୪-୬୭)

ସର୍ବଦା ସତ କଥା କୁହ

ହେ ସଦ୍‌ବିଶ୍ୱାସୀଗଣ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର ଏବଂ ସଠିକ୍ କଥା କୁହ । ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ଆଚରଣ ସୁଧାରି ଦେବେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାପ କ୍ଷମା କରିଦେବେ । ଯିଏ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାଙ୍କ ଧର୍ମଦୂତଙ୍କ କଥା ମାନେ, ସେ ବିରାଟ ସଫଳତା ପାଇଥାଏ ।

(୩୩/୭୦-୭୧)

ସମସ୍ତେ ନିଜନିଜ କର୍ମ ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ

ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାର, “କିଏ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଧରିତ୍ରୀ ଓ ଆକାଶରୁ ଆହାର ଯୋଗାଇଥାଏ ?” ତୁମେ ହିଁ କହିଦିଅ, “ଅଲ୍ଲାହ । ଆମ ଓ ତୁମ ମଧ୍ୟରୁ ନିଶ୍ଚୟ କେହି ସତମାର୍ଗରେ ଅଛି ଆଉ କେହି କ୍ଷଷ୍ଟ ମାର୍ଗଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଛି ।” ସେମାନଙ୍କୁ କହିଦିଅ, “ଆମ ପାପ ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମ ପାଇଁ ଆମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯିବ ନାହିଁ ।”

(୩୪/୨୪-୨୫)

ମହାମାନ୍ୟ ମୁହମ୍ମଦ ମାନବଜଗତର ମାର୍ଗଦର୍ଶକ

(ହେ ମୁହମ୍ମଦ !) ଆମ୍ଭେ ତୁମକୁ ସମଗ୍ର ମାନବସମାଜକୁ (ସ୍ୱର୍ଗର) ସୁସମାଚାର ଦେବା ପାଇଁ ଏବଂ (ନର୍କ ବିଷୟରେ) ସାବଧାନ କରିବା ପାଇଁ ପଠାଇଛୁ, ମାତ୍ର ଅଧିକାଂଶ ମନୁଷ୍ୟ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

(୩୪/୨୮)

ସଦ୍‌ବିଶ୍ୱାସ ଓ ସତ୍‌କର୍ମ ବିନା ଈଶ୍ୱରପ୍ରାପ୍ତି ହୁଏ ନାହିଁ

ତୁମମାନଙ୍କ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ବା ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଏଭଳି ବସ୍ତୁ ନୁହେଁ ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରିପାରିବ । ଅବଶ୍ୟ ଯିଏ ବିଶ୍ୱାସ କଲା ଏବଂ ସତ୍‌କର୍ମ କଲା, ଏଭଳି ଲୋକମାନଙ୍କ କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଗୁଣ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ ଏବଂ ସେମାନେ (ବୈକୁଣ୍ଠର) ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାସାଦମାନଙ୍କରେ ନିର୍ଭୟରେ ରହିବେ ।

(୩୪/୩୭)

ଅଲ୍ଲାହ୍ ଅପ୍ରତିରୋଧ

ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ୍ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜ କୃପାର ଦ୍ଵାର ଖୋଲି ଦିଅନ୍ତି, କେହି ତାହାକୁ ବନ୍ଦ କରିପାରିବ ନାହିଁ, ଆଉ ଯଦି ସେ ବନ୍ଦ କରି ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ଏହାପରେ କେହି ତାକୁ ଖୋଲି ପାରିବନାହିଁ । ସେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞ । (୩୫/୨)

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପକାର ଭୁଲିଯାଅ ନାହିଁ

ହେ ମନୁଷ୍ୟଗଣ ! ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାହ୍ କରିଥିବା ଉପକାରଗୁଡ଼ିକୁ ମନେ ପକାଅ । କ'ଣ ଅଲ୍ଲାହ୍ଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେହି ସୃଷ୍ଟି ଅଛି, ଯିଏ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଧରିତ୍ରୀ ଓ ଆକାଶରୁ ଆହାର ଯୋଗାଏ ? ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେହି ଉପାସନାଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ତୁମେମାନେ ବାଟବଣା ହୋଇ କୁଆଡ଼େ ଚାଲି ଯାଉଛ ? (୩୫/୩)

ଭୌତିକ ଜୀବନ ତୁମକୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ ନକରୁ

ହେ ମନୁଷ୍ୟଗଣ ! ଅଲ୍ଲାହ୍ଙ୍କ ବଚନ ଅଟଳ ସତ୍ୟ । ଏଣୁ ଭୌତିକ ଜୀବନ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ ନକରୁ କିମ୍ବା ପ୍ରବଞ୍ଚକ (ଶଇତାନ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ୍ଙ୍କ ବିଷୟରେ ପ୍ରତାରିତ ନକରୁ । (୩୫/୫)

ପୁନର୍ଜୀବନ କିପରି ହେବ

ଅଲ୍ଲାହ୍ ହିଁ ବାୟୁ ସଂଚାଳନ କରନ୍ତି, ଯାହା ବାଦଲ ଗୁଡ଼ିକୁ ବହନ କରେ । ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କୌଣସି (ଶୁଷ୍କ) ନିର୍ଜୀବ ଭୂଭାଗ ଆଡ଼କୁ ନେଇଯାଉ । ପୁଣି ନିର୍ଜୀବ ପାଲଟି ଯାଇଥିବା ସେହି ଭୂମିକୁ ଆମ୍ଭେ (ବର୍ଷାଜଳ ଦ୍ଵାରା) ଜୀବନ୍ତ କରିଦେଉ । ଠିକ୍ ଏହିପରି (ମୃତମାନଙ୍କୁ) ପୁନର୍ଜୀବିତ କରାଯିବ । (୩୫/୯)

ମଣିଷର ପରମାୟୁ ଭାଗ୍ୟଲିଖିତ

ଅଲ୍ଲାହ୍ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମାଟିରୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ, ପୁଣି ଶୁକ୍ରରୁ, ପୁଣି ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ଯୋଡ଼ି ସୃଷ୍ଟି କଲେ । ତାଙ୍କ ଅଜ୍ଞାଣତରେ କୌଣସି ନାରୀ ଗର୍ଭ ଧାରଣ କରେନାହିଁ ବା ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ କରେନାହିଁ । ଯେଉଁ ଦୀର୍ଘାୟୁ ବ୍ୟକ୍ତିର ଆୟୁଷ ବଢ଼ିଥାଏ କିମ୍ବା ଯାହାର ଆୟୁଷ ଘଟିଥାଏ, ତାହା ଏକ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇ ରହିଛି । ଏହା ଅଲ୍ଲାହ୍ଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସାଧାରଣ କଥା । (୩୫/୧୧)

ଏଇ ହେଉଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ

ଦୁଇଟି ଜଳଭାଗ ଏକା ପରି ନୁହନ୍ତି । ଗୋଟିକର ଜଳ ଡ଼ିପ୍ପିକର ଓ ମଧୁର ଏବଂ ଏହା ତୃଷ୍ଣାନିବାରଣ କରିଥାଏ । ଅନ୍ୟଟିର ଜଳ ଲୁଣିଆ ଓ ଡିଙ୍ଗ । ଉଭୟ ଜଳଭାଗରୁ ତୁମେମାନେ (ମାଛର) ତଟକା ମାଂସ ଖାଅ ଏବଂ ଅଳଙ୍କାର ସଂଗ୍ରହ କରି ପିନ୍ଧିଥାଅ । ତୁମେମାନେ ଦେଖ, ସମୁଦ୍ର ବକ୍ଷକୁ ବିଦାର୍ଣ କରି ଜାହାଜଗୁଡ଼ିକ ଚଳାଚଳ କରନ୍ତି, ଯାହାଫଳରେ ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହର ସନ୍ଧାନ କରି ପାରିବ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞ ହେବ । ସେ ରାତିକୁ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ଦିନକୁ ରାତି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାନ୍ତି ଏବଂ ସେ ହିଁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅବଧି ପାଇଁ ପରିକ୍ରମା କରୁଛନ୍ତି । ଏଇ ହେଉଛନ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା “ଅଲ୍ଲାହ” । ରାଜତ୍ବ ତାଙ୍କରି । ତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ତାକ, ସେମାନେ ତ ଖଜୁରୀ ମଞ୍ଜିର ଗୋଟିଏ ଚୋପାର ମଧ୍ୟ ମାଲିକ ନୁହନ୍ତି । ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ତାକ, ସେମାନେ ତୁମ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣି ପାରିବେ ନାହିଁ ଆଉ (ମନେକର) ଯଦି ବା ଶୁଣି ନିଅନ୍ତି, ତୁମମାନଙ୍କ ମାଗୁଣି ପୂରଣ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

(୩୫/୧୨-୧୪)

ଇଶ୍ବର ଆବଶ୍ୟକତା-ରହିତ

ହେ ମନୁଷ୍ୟଗଣ ! ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି, ମାତ୍ର ଅଲ୍ଲାହ ଆବଶ୍ୟକତା-ରହିତ ଏବଂ ସ୍ବୃତିଯୋଗ୍ୟ । ଯଦି ସେ ଚାହିଁବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରି ତୁମ ସ୍ଥାନରେ ଏକ ନୂଆ ସମାଜ ସୃଷ୍ଟି କରିଦେବେ । ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କିଛି ବଡ଼ କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ ।

(୩୫/୧୫-୧୬)

ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ଇଶ୍ବରଦୂତ ଆସିଛନ୍ତି

ଆଖି ନଥିବା ଏବଂ ଆଖି ଥିବା ଲୋକ ପରସ୍ପର ସମାନ ନୁହନ୍ତି, ଅଥବା ଅନ୍ଧକାର ଓ ଆଲୋକ, ଅଥବା ଛାଇ ଓ ଖରା, ଅଥବା ଜୀବିତ ଓ ମୃତ ପରସ୍ପର ସମାନ ହୋଇ ନପାରନ୍ତି । ମାତ୍ର (ହେ ଇଶ୍ବରଦୂତ !) ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ସମାଧି ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି । ତୁମେ ତ କେବଳ ଜଣେ ସଚେତକ । ଆମ୍ଭେ ତୁମକୁ (ସ୍ବର୍ଗର) ସୁସମାଚାର ଦେବା ପାଇଁ ଏବଂ (ନର୍କ ସଂପର୍କରେ) ସାବଧାନ କରିବା ପାଇଁ ସତ୍‌ବାର୍ତ୍ତା

ଦେଇ ପଠାଇଛି । ଏଭଳି କୌଣସି ସଂପ୍ରଦାୟ ନାହିଁ, ଯାହା ନିକଟକୁ ଜଣେ ସଚେତକ ଆସି ନାହାନ୍ତି ।
(୩୫/୧୯-୨୪)

ନିୟମିତ କୁରଆନପାଠ କରୁଥାଅ

ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥ (କୁରଆନ) ପାଠ କରନ୍ତି, ନମାଜ ସମ୍ପାଦନ କରନ୍ତି ଏବଂ ଯାହାକିଛି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଛୁ ସେଥିରୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ଏବଂ ଗୋପନରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଏଭଳି ଏକ ବ୍ୟବସାୟର ଆଶାୟୀ, ଯେଉଁଥିରେ ଆଦୌ କ୍ଷତି ନାହିଁ ।
(୩୫/୨୯)

କୁରଆନ ପୂର୍ବଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କର ସତ୍ୟତାର ପୃଷ୍ଠି କରେ

ଯେଉଁଗ୍ରନ୍ଥଟି ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ଦେବବାଣୀ କରିଛୁ, ସେଇଟି ନିରାଚ ସତ୍ୟ ଏବଂ ଏହା ନିଜ ପୂର୍ବଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କ ସତ୍ୟତାର ପୃଷ୍ଠି କରେ । ଅବଶ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଖବର ରଖନ୍ତି ଏବଂ ସେ ସବୁକିଛି ଦେଖନ୍ତି ।

(୩୫/୩୧)

ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ତୁମକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ସମୟ ଦିଆଯାଇଛି

ଅଧର୍ମୀମାନେ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି, “ହେ ପ୍ରଭୁ ! ଆମକୁ ଏଠାରୁ ବାହାର କରିନିଅ । ଏବେ ଆମେ ଭଲକର୍ମ କରିବୁ ଏବଂ ପୂର୍ବେ ଯାହା (କୁଳର୍ମ) କରୁଥିଲୁ, ତାହା କରିବୁ ନାହିଁ ।” ଆମେ କହିବୁ, “କ’ଣ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଆୟୁଷ ଦେଇ ନଥିଲୁ ଯେ ଏହାମଧ୍ୟରେ ଯିଏ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥାଆନ୍ତା, ସେ ବୁଝି ପାରନ୍ତା ? ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ସଚେତକ ମଧ୍ୟ ଆସିଥିଲେ । ଏବେ ମଜା ଚାଖୁଥାଅ । ଦୁରାଚାରୀମାନଙ୍କର କେହି ସହାୟ ନାହାନ୍ତି ।”

(୩୫/୩୭)

ସେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ

ଅଲ୍ଲାହ ଧରିତ୍ରୀ ଓ ଆକାଶର ଗୁପ୍ତ ରହସ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି । ସେ ତ ଅନ୍ତରର ଗୋପନ କଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ।
(୩୫/୩୮)

ବହୁଜୀବୀରବାଦର ସମାର୍ଥନରେ କୌଣସି ଦିବ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥ ନାହିଁ

ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ନିଜର ସେହି ମିଥ୍ୟା ଜୀବୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କେବେ ଚିନ୍ତା କରୁଛ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଡାକ ? ମୋତେ ଚିକିଏ ଦେଖାଅ ଯେ ସେମାନେ ପୃଥିବୀରେ କ’ଣ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଅଥବା ଅନ୍ତରୀକ୍ଷର ନିର୍ମାଣରେ ସେମାନଙ୍କର କିପ୍ରକାର ଭାଗ ଅଛି ? ଅଥବା କ’ଣ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଗ୍ରନ୍ଥ ଦେଇଛୁ, ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କୌଣସି କ୍ଷମ୍ଭ ପ୍ରମାଣ ଅଛି ?” ଆଦୌ ନୁହେଁ। ବରଂ ଦୁରାଚାରୀମାନେ କେବଳ ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରତାରିତ କରୁଛନ୍ତି ।

(୩୫/୪୦)

ଜୀବୀର ତୁରନ୍ତ ଦୋଷ ଧରନ୍ତି ନାହିଁ

ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କୁକର୍ମ ଯୋଗୁଁ ତୁରନ୍ତ ଶାସ୍ତି ଦିଅନ୍ତେ, ତେବେ ଧରାପୃଷ୍ଠରେ ଗୋଟିଏ ହେଲେ ଜୀବକୁ ଜୀବିତ ଛାଡ଼ନ୍ତେ ନାହିଁ। ମାତ୍ର ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବସର ଦିଅନ୍ତି । ପୁଣି ଯେବେବେ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ସମୟ ପୂରଣ ହୋଇଯିବ, ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ସ୍ବୟଂ ଦେଖିନେବେ ।

(୩୫/୪୫)

ଉଭୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଓ ପରୋକ୍ଷ କର୍ମର ରେକର୍ଡ଼ ରହେ

ଆମେ ମୃତମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଜୀବିତ କରିବୁ । ଯେଉଁ କର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନେ (ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟତା ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ରୂପେ) କଲେ ଏବଂ ଯେଉଁ କର୍ମଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରଭାବ ପଛରେ ଛାଡ଼ି ଆସିଲେ, ଆମେ ସବୁଗୁଡ଼ିକୁ କ୍ଷମ୍ଭ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରୁଛୁ ।

(୩୬/୧୨)

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବଜଡ଼କୁ ଯୋଡ଼ି ରୂପେ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି

ପରମ ପବିତ୍ର ସେଇ ସତ୍ତା ଯିଏ ଧରିତ୍ରୀ ଉପନ୍ନ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁକୁ ଯୋଡ଼ି ରୂପେ ସୃଷ୍ଟି କଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମାନବଜାତିକୁ) ମଧ୍ୟ ଏବଂ ସେସବୁକୁ ମଧ୍ୟ, ଯାହାକୁ ସେମାନେ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି ।

(୩୬/୩୬)

ସୂର୍ଯ୍ୟଚନ୍ଦ୍ର ନିଜନିଜ କକ୍ଷପଥରେ ଭାସି ବୁଲୁଛନ୍ତି

ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଉ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ହେଉଛି ରାତି, ଯେଉଁଥିରୁ ଆମେ ଦିନକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଦିବାଲୋକକୁ) ଅପସାରିତ କରିନେଉ । ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅନ୍ଧକାର ମାଡ଼ିଆସେ । ସୂର୍ଯ୍ୟ ତା’ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଥିବା ମାର୍ଗରେ ବୁଲୁଛି । ଏହା ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଓ ସର୍ବଜ୍ଞ ସତ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିରୂପିତ ନିୟମ । ଚନ୍ଦ୍ର ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଆମେ ବିଭିନ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଛୁ, ଯାହାଫଳରେ ଏହା (କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ହ୍ରାସ ପାଇ) ଖଜୁରାଗଛର ଶୁଷ୍କ ଡାଳ ପରି ହୋଇଯାଏ । ସୂର୍ଯ୍ୟର ସାଧ୍ୟ ନାହିଁ ଯେ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଯାଇ ଧରି ପକାଇବ, କିମ୍ବା ରାତି ଦିନକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିପାରିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ (ନିଜ ନିଜର) କକ୍ଷପଥରେ ଭାସି ବୁଲୁଛନ୍ତି ।

(୩୬/୩୭-୪୦)

କୁରଆନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବିତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସାବଧାନ କରୁ

ଆମେ ତାଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମହାମାନ୍ୟ ମୁହମ୍ମଦଙ୍କୁ) କବିତା ଶିଖାଇନାହିଁ କିମ୍ବା ଏହା ତାଙ୍କ ପାକ୍ଷରେ ଶୋଭନୀୟ (ମଧ୍ୟ) ନୁହେଁ । ଏହି କୁରଆନ ଏକ ଉପଦେଶ - ଏକ ସ୍ଵଷ୍ଟ ପଠନୀୟ ଗ୍ରନ୍ଥ । (ଏହାର) ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଏହା (ଧରାପୃଷ୍ଠର) ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବିତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସାବଧାନ କରିଦେଉ ଏବଂ ସତ୍ୟକୁ ମାନୁ ନଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶାସ୍ତିର ଯଥାର୍ଥତା ସିଦ୍ଧ ହୋଇଯାଉ ।

(୩୬/୬୯-୭୦)

କ’ଣ ଈଶ୍ଵର ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିବାକୁ ଅକ୍ଷମ ?

କ’ଣ ମାନବକୁ ଏହା ଜଣାନାହିଁ ଯେ ଆମେ ତାକୁ ଏକ (ତୁଚ୍ଛ) ଶୁକ୍ରବିନ୍ଦୁରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛୁ ? ତା’ପରେ ସେ ଖୋଲାଖୋଲି ଭାବରେ ଝଗଡ଼ା କରିବାକୁ ଲାଗିଲା । ଆମ ପାଇଁ ସେ ଉପମା ଗଢ଼ିଲା ଆଉ ନିଜର ଜନ୍ମକୁ ଭୁଲିଗଲା ଏବଂ କହିଲା, “ହାଡ଼ଗୁଡ଼ିକ ପଟିସଢ଼ି ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା ପରେ ପୁଣି କିଏ ତାକୁ ଜୀବିତ କରି ପାରିବ ?” (ହେ ଈଶ୍ଵରଦୂତ !) କହିଦିଅ, “ସେଇ ଜୀବିତ କରିବେ ଯିଏ ତାକୁ ପ୍ରଥମଥର ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ସବୁ ପ୍ରକାରର ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଜାଣନ୍ତି ।” ସେଇ, ଯିଏ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସବୁଜ ବୃକ୍ଷରୁ ଅଗ୍ନି ସୃଷ୍ଟି କରିଦେଲେ, ଯେଉଁଥିରୁ ତୁମେମାନେ ଅଗ୍ନି ସଂଗ୍ରହ କରିଥାଅ । ଯିଏ ପୃଥିବୀ ଓ ଅନ୍ତରାକ୍ଷ ସୃଷ୍ଟି କଲେ, କ’ଣ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପରି (ସାମାନ୍ୟ) ମାନବକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ନୁହନ୍ତି ? ଅବଶ୍ୟ ସକ୍ଷମ । ସେ ମହାନ ସ୍ରଷ୍ଟା - ମହାନ ଜ୍ଞାନୀ । ତାଙ୍କର ମହିମା

ଏପରି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ସେ କିଛି ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତା'ବିଷୟରେ କେବଳ ଏତିକି କହନ୍ତି, “ହୋଇ ଯା” ଏବଂ ତାହା ହୋଇଯାଏ। ପରମ ପବିତ୍ର ସେହି ସଭା, ଯାହାଙ୍କ ହାତରେ ରହିଛି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷମତା ଏବଂ ତୁମେ ସମସ୍ତେ (ଦିନେ) ତାଙ୍କରି ନିକଟକୁ ଫେରିବ। (୩୬/୭୭-୮୩)

କ’ଣ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ସୃଷ୍ଟି ମାନବ ସୃଷ୍ଟି ତୁଳନାରେ ବଡ଼ କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ ?

ସେମାନଙ୍କୁ ଚିକିଏ ପଚାର ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ବଡ଼ କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା ଆମେ ଯାହା (ବିଶ୍ୱବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ) ସୃଷ୍ଟି କରିଛୁ (ସେଗୁଡ଼ିକର ସୃଷ୍ଟି ବଡ଼ କାର୍ଯ୍ୟ) ? ଆମେ ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଚିକିଟା ମାଟିରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛୁ ! (୩୭/୧୧)

ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ପୁତ୍ର- କନ୍ୟା ନାହାନ୍ତି

ଏବେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାର, “କ’ଣ ତୁମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ତ କେବଳ କନ୍ୟା (ସନ୍ତାନ) ଆଉ ତୁମମାନଙ୍କ ନିଜ ପାଇଁ ପୁତ୍ର ?” କ’ଣ ଆମେ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ନାରୀ ରୂପରେ ଗଢ଼ିଛୁ ? କ’ଣ (ଆମେ)ଗଢ଼ିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ଏହା ଦେଖୁଥିଲେ ? ଜାଣିରଖ, ସେମାନେ କେବଳ ନିଜ ମନଗଢ଼ା କଥା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି। ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନେ ମିଥ୍ୟା କହୁଛନ୍ତି। (ଚିକିଏ ପଚାର), “କ’ଣ ପରମେଶ୍ୱର କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ପସନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି ? ତୁମମାନଙ୍କୁ କ’ଣ ହୋଇଛି ? କିପରି ବିଚାର କରୁଛ ? କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଏଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବନାହିଁ ? କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏହାର କୌଣସି ସ୍ୱଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ଅଛି ? ଯଦି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ, ତେବେ ଆଣ ତୁମ ଗ୍ରନ୍ଥ।”

(୩୭/୧୪୯-୧୫୭)

ଏ ସୃଷ୍ଟି ନିରର୍ଥକ ନୁହେଁ

ଧରିତ୍ରୀ ଓ ଆକାଶ ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ଯାହା ଅଛି, ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନିରର୍ଥକ ସୃଷ୍ଟି କରିନାହୁଁ। ଏହା ତ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁମାନ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ। ଏଭଳି ଅଧର୍ମୀମାନଙ୍କୁ ନର୍କଦଣ୍ଡ ହେବ। (୩୮/୨୭)

ସଦାଚାରୀ ଓ ଦୁରାଚାରୀଙ୍କୁ ସମାନ କରି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ

ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିଲେ ଏବଂ ସତକର୍ମ କଲେ, କ’ଣ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏଭଳି ଲୋକମାନଙ୍କ ପରି କରିଦେବୁ ଯେଉଁମାନେ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ବିଶ୍ୱାଂଖଳା ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ? ଅଥବା କ’ଣ ଆମେ ସଦାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଦୁରାଚାରୀମାନଙ୍କ ସହ ସମାନ କରିଦେବୁ ?

(୩୮/୨୮)

କୁରଆନର ବାଣୀଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବିଚାର କର

(ହେ ମୁହମ୍ମଦ !) ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ଏକ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଗ୍ରନ୍ଥ ଯାହାକୁ ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି (ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ପ୍ରକଟ କରିଛୁ ଯେ ଲୋକେ ଏହାର ବାଣୀଗୁଡ଼ିକରେ ଭଲରୂପେ ବିଚାର କରନ୍ତୁ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିମାନମାନେ ଏଥିରୁ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରନ୍ତୁ ।

(୩୮/୨୯)

ଭକ୍ତି ଓ ଉପାସନାକୁ କେବଳ ସ୍ରଷ୍ଟାଙ୍କ ପାଇଁ ବିଶୁଦ୍ଧ ରଖ

ମନେରଖ, ବିଶୁଦ୍ଧ ଉପାସନା କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅଧିକାର । ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷକ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ସେମାନେ କୁହନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଏଇଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ପୂଜା କରୁ ଯେ ସେମାନେ ଆମକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନିକଟତର କରିଦେବେ । ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଏମାନେ ମତଭେଦ କରୁଛନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ୍ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାର ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଦେବେ । ଅଲ୍ଲାହ୍ କୌଣସି ନାସ୍ତିକ ଓ ମିଥ୍ୟାବାଦୀର ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

(୩୯/୩)

କୁରଆନ ଏକ ଅନୁପମ ଗ୍ରନ୍ଥ

ଅଲ୍ଲାହ୍ (କୁରଆନ ରୂପରେ) ଅତି ସୁନ୍ଦର ବାଣୀ ପଠାଇଛନ୍ତି । ଏହା ଏପରି ଏକ ଗ୍ରନ୍ଥ, ଯାହାର ବାଣୀଗୁଡ଼ିକ ପରସ୍ପର ସଦୃଶ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକର ବାରମ୍ବାର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରାଯାଇଛି । ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭୟ କରନ୍ତି, (ଏହା ଶୁଣିଲେ) ସେମାନଙ୍କର ଲୋମ ଟାଙ୍କୁରି ଉଠେ । ପୁଣି ସେମାନେ ମନପ୍ରାଣ ଦେଇ ବିନୀତ ଭାବରେ ଅଲ୍ଲାହ୍ଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ଅଲ୍ଲାହ୍ଙ୍କର ପଥପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ (ଗ୍ରନ୍ଥ) । ଏହାଦ୍ୱାରା ସେ ଯାହାକୁ ଚାହାନ୍ତି ତାକୁ ସତପଥକୁ ନେଇ ଆସନ୍ତି । ଯାହାକୁ ସେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରନ୍ତି, ତା’ର କେହି ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ନାହାନ୍ତି ।

(୩୯/୨୩)

କୁରଆନରେ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ଉଦାହରଣ ଦିଆଯାଇଛି

ଏହି କୁରଆନରେ ଲୋକମାନଙ୍କର (ବୁଝିବା) ଆମ୍ଭେ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛୁ, ଯେପରିକି ସେମାନେ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିବେ ।

(୩୯/୨୭)

କୁରଆନ ଏକ ସରଳ ଗ୍ରନ୍ଥ

ଏହି କୁରଆନଟି ଆରବୀ ଭାଷାର (ଗ୍ରନ୍ଥ), ଯେଉଁଥିରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଜଟିଳତା ନାହିଁ, ଯେପରିକି ଲୋକେ (ଏହାର ଉପଦେଶ ମାନି) ସଦାଚାରୀ ହୁଅନ୍ତୁ ।

(୩୯/୨୮)

ଜଣେ ମାଲିକର ଦାସ ହେବା ଭଲ ବା ଅନେକ ମାଲିକଙ୍କର ?

ଅଲ୍ଲାହ୍ ଉଦାହରଣ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅନେକ ମାଲିକ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବିଚାର ପରସ୍ପରଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଏବଂ ଆଉ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣଭାବରେ ଜଣେ ମାଲିକର ଦାସ । କ’ଣ ଏହି ଦୁଇଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସମାନ ହୋଇପାରେ ? ସକଳ ସ୍ଥିତି ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ପାଇଁ, ମାତ୍ର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

(୩୯/୨୯)

ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ତୁମର କାର୍ଯ୍ୟସିଦ୍ଧି କରିବାକୁ

ସକ୍ଷମ ନୁହେଁ

ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବ ଯେ ଧରିତ୍ରୀ ଓ ଆକାଶକୁ କିଏ ଗଢ଼ିଛି, ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କହିବେ, “ଅଲ୍ଲାହ୍” । ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ଟିକିଏ ବିଚାର କର, ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ, ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ୍ ମୋତେ କୌଣସି ଦୁଃଖ ଦେବାକୁ ଚାହିଁବେ, କ’ଣ ଏମାନେ ତାହା ଦୂର କରି ପାରିବେ ? କିମ୍ବା ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ୍ ମୋ’ପ୍ରତି କିଛି କରୁଣା କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି, କ’ଣ ଏମାନେ ତାଙ୍କ କରୁଣାକୁ ରୋକି ଦେଇ ପାରିବେ ?” କହିଦିଅ, “ମୋ’ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହ୍ ହିଁ ଯଥେଷ୍ଟ । ଭରସା କରୁଥିବା ଲୋକେ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଭରସା କରନ୍ତି ।

(୩୯/୩୮)

କୁରଆନ ମାନବଜାତିର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ

(ହେ ମୁହମ୍ମଦ!) ଆମ୍ଭେ ତୁମ ପ୍ରତି ଏହି ସଦଗ୍ରହଣକୁ ମାନବଜାତିର ମଂଗଳ ପାଇଁ ପ୍ରକଟ କରିଛୁ। ଏଣୁ, ଯିଏ ସତପଥ ଅବଲମ୍ବନ କରିବ, ସେ ନିଜର ମଂଗଳ ପାଇଁ କରିବ ଏବଂ ଯିଏ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହେବ, ସେ ନିଜର ହିଁ କ୍ଷତି କରିବ। ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦାୟୀ ହେବ ନାହିଁ। (୩୯/୪୧)

ସେ ନିଦ୍ରା ଅବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା ହରଣ କରନ୍ତି

ଅଲ୍ଲାହ୍ ହିଁ ମୃତ୍ୟୁ ବେଳେ ଆତ୍ମାକୁ ହରଣ କରି ନିଅନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇ ନଥାଏ, ସେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାକୁ ନିଦ୍ରାବସ୍ଥାରେ ହରଣ କରନ୍ତି। ପୁଣି (ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ମୃତ୍ୟୁର ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ଥାଆନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ଅଟକାଇ ରଖନ୍ତି ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟ ଆତ୍ମାକୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପାଇଁ ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି। ଯେଉଁମାନେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏଥିରେ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଛି। (୩୯/୪୨)

ଏକେଶ୍ୱରବାଦର ଚର୍ଚ୍ଚା ବହୁଦେବବାଦୀଙ୍କୁ ଅପ୍ରିୟ ଲାଗେ

ଯେତେବେଳେ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିଷୟରେ ଚର୍ଚ୍ଚା ହୁଏ, ପରଲୋକକୁ ମାନୁ ନଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ସଂକୁଚିତ ହୋଇଯାଏ, ମାତ୍ର ଯେବେବେଳେ ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ (କଳ୍ପିତ ଉପାସ୍ୟ) ମାନଙ୍କର ଚର୍ଚ୍ଚା ହୁଏ, ସଂଗେସଂଗେ ସେମାନେ ଖୁସି ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି। (୩୯/୪୫)

ମଣିଷକୁ ଯାହା ମିଳେ ତାହା ପ୍ରଭୁଙ୍କ କୃପାରୁ ମିଳେ

ଯେତେବେଳେ ମଣିଷକୁ ଟିକିଏ କଷ୍ଟ ହୁଏ, ସେ ଆତ୍ମକୁ ଡାକ ପକାଏ। ଏହାପରେ ଯଦି ଆମ୍ଭେ ତା’ପ୍ରତି ନିଜର କୃପା କରୁ, ସେ କହେ “ଏହା ତ ମୋତେ ମୋ’ ସାମର୍ଥ୍ୟ ବଳରେ ମିଳିଛି।” ନା — ଏହା (ତୁମର) ଏକ ପରୀକ୍ଷା। ମାତ୍ର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ। ଏହିକଥା ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ। ତେଣୁ, ସେମାନେ ଯାହାକିଛି ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ, ତାହା ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି କାମରେ ଆସିଲା ନାହିଁ। (୩୯/୪୯-୫୦)

ଅନ୍ତିମ ସମୟ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ କୁରଆନର ଅନୁପାଳନ କର

(ହେ ଈଶ୍ଵରଦୂତ !) କହିଦିଅ ଯେ ହେ ମୋ' ଭକ୍ତଗଣ ! ଯେଉଁମାନେ (ପାପକରି) ନିଜ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରିଛ, ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କରୁଣାରୁ ନିରାଶ ହୁଅନାହିଁ । ଅଲ୍ଲାହ ସମସ୍ତ ପାପ କ୍ଷମା କରିଦିଅନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଏବଂ ଅସୀମ ଦୟାବାନ । ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତିବିଧାନ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ନିଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପଶ୍ଚାତାପ କର ଏବଂ ନିଜକୁ ତାଙ୍କଠାରେ ସମର୍ପଣ କର, ଅନ୍ୟଥା ତୁମମାନଙ୍କୁ (କୌଣସି) ସାହାଯ୍ୟ କରାଯିବ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୁମ ଅଜାଣତରେ ହଠାତ୍ ବିପତ୍ତି ଆସିଯିବ, ତା'ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯାଇଥିବ ଏହି ସର୍ବୋତ୍ତମ ଗ୍ରନ୍ଥର ଅନୁପାଳନ କର । ଏପରି ନହେଉ ଯେ ପରେ କେହି (ଅବଶୋଷ କରି) ଏହା କହୁ, “ହାୟ ମୋ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ! ମୁଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ଘୋର ଅବହେଳା କଲି ଏବଂ (ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ପ୍ରତି) ପରିହାସ କଲି ।” ଅଥବା କେହି ଏହା ନ କହୁ ଯେ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ମୋତେ ସତପଥ ଦେଖାଇ ଆଆନ୍ତେ, ତେବେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସଦାଚାରୀ ହୋଇ ଆଆନ୍ତି କିମ୍ବା ନିର୍ଜୟନ୍ତ୍ରୀ ଦେଖି ସାରିବା ପରେ ଏହା ନ କହୁ ଯେ ଯଦି ମୋତେ (ଆଉଥରେ ସଂସାରକୁ ଫେରିବାର) ସୁଯୋଗ ମିଳନ୍ତା, ତେବେ ମୁଁ (ନିଶ୍ଚୟ) ପୁଣ୍ୟବାନ ହୁଅନ୍ତି । (ତାକୁ ଉତ୍ତର ଦିଆଯିବ) “ଆଦୌ ନୁହେଁ, ତୁମ ପାଖରେ ମୋ' ବାଣୀ ପହଞ୍ଚି ସାରିଥିଲା । ତାହାକୁ ତୁମେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲ ଏବଂ ଅହଂକାର କରି ଅଧର୍ମୀ ହୋଇ ଯାଇଥିଲ ।”

(୩୯/୫୩-୫୯)

ଈଶ୍ଵର ଏକ ବୋଲି ସବୁ ଈଶ୍ଵରଦୂତଙ୍କୁ ଦୈବବାଣୀ କରାଯାଇଛି

(ହେ ମୁହମ୍ମଦ !) ତୁମ ପ୍ରତି ଏବଂ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ଆସିଥିବା (ବିଶ୍ଵର) ସମସ୍ତ ଈଶ୍ଵରଦୂତଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି ଦୈବବାଣୀ କରାଯାଇ ସାରିଛି ଯେ ଯଦି ତୁମେ ବହୁଈଶ୍ଵରବାଦୀ ହୁଅ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ୟ କାହାରି ଉପାସନା କର), ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କର ସବୁତକ କର୍ମ ବୃଥା ହୋଇଯିବ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ନିଷ୍ଠିତ ରୂପେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବ । ସୁତରାଂ, କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର ଏବଂ (ତାଙ୍କ ପ୍ରତି) କୃତଜ୍ଞ ହୁଅ ।

(୩୯/୬୫-୬୬)

ପ୍ରଳୟ ଦିନର ଚିତ୍ର

ଯେତେବେଳେ ତୁରାନାଦ ହେବ, ଯେଉଁମାନେ ଧରିତ୍ରୀ ଓ ଆକାଶ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି, ସମସ୍ତେ ଚେତାଶୂନ୍ୟ ହୋଇ ପଡ଼ିଯିବେ, ମାତ୍ର ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ୍ କାହାରି ପାଇଁ ଭିନ୍ନ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତେବେ ତା’ କଥା ଭିନ୍ନ। ଏହାପରେ ଦ୍ଵିତୀୟଥର ତୁରାନାଦ ହେବ ଏବଂ ସଂଗେସଂଗେ ସମସ୍ତେ ଠିଆ ହୋଇପଡ଼ି (ଚାରିଆଡ଼େ) ଦେଖିବେ। ଧରିତ୍ରୀ ନିଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଜ୍ୟୋତିରେ ଝଲସି ଉଠିବ, କର୍ମପଞ୍ଜିକା ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯିବ, ଈଶ୍ଵରଦୂତଗଣ ଓ ସାକ୍ଷୀଗଣଙ୍କୁ ଅଣାଯିବ ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟର ସହିତ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଦିଆଯିବ। ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଅନ୍ୟାୟ କରାଯିବ ନାହିଁ। ଯିଏ ଯାହା କର୍ମ କରିଥିବ, ତାକୁ ତାର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିଫଳ ଦିଆଯିବ। ସେମାନେ ଯାହା କରୁଛନ୍ତି, ପରମେଶ୍ଵର ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି। ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଦଳଦଳ କରି ନକ୍ ଆଡ଼କୁ ଘଉଡ଼ାଇ ନିଆଯିବ। ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିବେ, ନର୍କର ଦ୍ଵାର ଖୋଲି ଦିଆଯିବ ଏବଂ ଏହାର ପ୍ରହରାମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବେ, “କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ତୁମରିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଈଶ୍ଵରଦୂତମାନେ ଆସି ନଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାଣୀ ପଡ଼ି ଶୁଣାଉଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ଦିନଟି ବିଷୟରେ ସାବଧାନ କରୁଥିଲେ?” ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେବେ, “ହଁ, ଅବଶ୍ୟ ଆସିଥିଲେ, ମାତ୍ର ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତିର କଥା ସତ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା।”

(୩୯/୬୮-୭୧)

ବିଶୁଦ୍ଧ ଏକେଶ୍ଵରବାଦୀ ହୁଅ

ନିଜର ଉପାସନାକୁ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ପାଇଁ ବିଶୁଦ୍ଧ କରି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥାଅ, ଅସଦବିଶ୍ଵାସୀମାନଙ୍କୁ ଏହା ଯେତେ ଅପ୍ରିୟ ଲାଗୁ।

(୪୦/୧୪)

ପରମେଶ୍ଵର ଆଖିର ଚୋରିକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି

ସେ ଆଖିର ଚୋରି (ଅର୍ଥାତ୍ କୁଦୃଷ୍ଟି) ବିଷୟରେ ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ତରର ଗୋପନ କଥାକୁ ମଧ୍ୟ।

(୪୦/୧୯)

ସଦାଚାରୀ ନରନାରୀ ସ୍ବର୍ଗଲାଭ କରିବେ

ଯିଏ ଅସତକର୍ମ କରେ, ତାକୁ ଠିକ ସେହି ପରିମାଣରେ ପ୍ରତିବଦଳ ମିଳିବ, ମାତ୍ର ଯିଏ ସତକର୍ମ କରେ, ସେ ପୁରୁଷ ହେଉ ବା ନାରୀ, ଯଦି ସଦବିଶ୍ବାସୀ ହୋଇଥିବ, ତେବେ ଏଭଳି ଲୋକମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ । ସେମାନଙ୍କୁ ସେଠାରେ ଅପରିମିତ ଆହାର ଦିଆଯିବ । (୪୦/୪୦)

ପାର୍ଥିବ ଜୀବନରେ ମଧ୍ୟ ସଦବିଶ୍ବାସୀମାନଙ୍କର ସହାୟତା କରାଯାଏ

ଅବଶ୍ୟ ଆମେ ଆମ ବାର୍ତ୍ତାବହଙ୍କର ଏବଂ ଆମ ପ୍ରତି ବିଶ୍ବାସ ରଖିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ସହାୟତା ସାଂସାରିକ ଜୀବନରେ କରିଥାଉ ଏବଂ ସେଦିନ ମଧ୍ୟ କରିବୁ, ଯେଉଁଦିନ (ବିଚାର ବେଳେ) ସାକ୍ଷୀମାନେ ଠିଆ ହେବେ । (୪୦/୪୧)

ମଣିଷକୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିବା କିଛି ବଡ଼କଥା ନୁହେଁ

ପୃଥିବୀ ଓ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ ସୃଷ୍ଟି କରିବା, (ସାଧାରଣ) ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ତୁଳନାରେ ନିଶ୍ଚୟ ବଡ଼ କାର୍ଯ୍ୟ, ମାତ୍ର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । (୪୦/୪୭)

କେବଳ ସେ ହିଁ ତୁମ ଡାକ ଶୁଣନ୍ତି

ତୁମ ପ୍ରଭୁ କହିଛନ୍ତି ଯେ ମୋତେ ଡାକ, ମୁଁ ତୁମର ପ୍ରାର୍ଥନା ସ୍ବାକାର କରିବି । ଯେଉଁମାନେ (ଅହଂକାର ବଶତଃ) ମୋ' ଉପାସନାରୁ ମୁହଁ ମୋଡ଼ନ୍ତି, ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର ଲାଞ୍ଜିତ ହୋଇ ନର୍କରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ । (୪୦/୬୦)

ତୁମମାନଙ୍କର ଅଲ୍ଲାହ କିଏ

(ତୁମମାନଙ୍କର) ଅଲ୍ଲାହ ସେଇ, ଯିଏ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଧରିତ୍ରୀକୁ ବାସୋପଯୋଗୀ କଲେ, ଆକାଶକୁ ଛାତ କଲେ, ତୁମମାନଙ୍କୁ ରୂପ ଦେଲେ — ସୁନ୍ଦର ରୂପ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ ଆହାର ଦେଲେ । ସେଇ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଅଲ୍ଲାହ । ମଂଗଳମୟ ଜଗତପାଳକ ଅଲ୍ଲାହ । ସେ ସଦା-ଜୀବନ୍ତ । ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେହି ପୂଜ୍ୟ ନୁହେଁ । ତେଣୁ, ନିଜ ପୂଜା-ଉପାସନାକୁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିଶୁଦ୍ଧ କରି ତାଙ୍କୁ ଡାକୁଥାଅ । ସକଳ ସ୍ତୁତି ଜଗଦୀଶ୍ବର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଇଁ । (୪୦/୬୪-୬୫)

କୁରଆନକୁ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ହିଁ ବୁଝି ପାରନ୍ତି

ଏହା ପରମ ଦୟାଳୁ ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୃପାଶୀଳ ସଭାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକଟିତ । କୁରଆନ ଗ୍ରନ୍ଥର ବାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ଆରବୀ ଭାଷାରେ ଅତି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଜ୍ଞାନୀଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

(୪୧/୨-୩)

ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଜଣେ

କହିଦିଅ, “ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ପରି ଜଣେ ମୁନଷ୍ୟ, ମାତ୍ର ମୋ’ପ୍ରତି ଦୈବବାଣୀ ହୁଏ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ଈଶ୍ଵର ଜଣେ ଈଶ୍ଵର । ତେଣୁ, ତୁମେ ତାଙ୍କରି ପ୍ରତି ଏକାଗ୍ର ହୁଅ ଏବଂ ତାଙ୍କଠାରେ କ୍ଷମାଭିକ୍ଷା କର ।” ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟକୁ ସମକକ୍ଷ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ହେବ ।

(୪୧/୬)

ଏକ ଗ୍ୟାସୀୟ ପିଣ୍ଡରୁ ତାରକାପୁଞ୍ଜର ସୃଷ୍ଟି

ତା’ପରେ ସେ ଆକାଶ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଲେ ଯାହା ସେତେବେଳେ ଧୂଆଁ ପରି (ଅର୍ଥାତ୍ ଗ୍ୟାସୀୟ ଅବସ୍ଥାରେ) ଥିଲା ।

(୪୧/୧୧)

ସ୍ଵର୍ଗରେ ଯାହା ଚାହିଁବ, ତାହା ପାଇବ

ଯେଉଁମାନେ କହିଲେ ଯେ ଆମ ପ୍ରଭୁ ଅଲ୍ଲାହ୍ ଏବଂ ନିଜ କଥାରେ ଅଟଳ ରହିଲେ, (ମୃତ୍ୟୁବଳେ) ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ସ୍ଵର୍ଗଦୂତ ଆସି କହିବେ, “ଭୟଭୀତ ହୁଅନାହିଁ କିମ୍ବା ଦୁଃଖ କରନାହିଁ । ତୁମପାଇଁ ସ୍ଵର୍ଗର ସୁସମ୍ବାଦ ଅଛି, ଯାହାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ତୁମକୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଆମ୍ଭେ ସାଂସାରିକ ଜୀବନରେ ତୁମର ସାଥୀ ଥିଲୁ ଏବଂ ପରଲୋକରେ ମଧ୍ୟ ରହିବୁ । ସେଠାରେ ତୁମେ ଯାହାକିଛି କାମନା କରିବ, ତାହା ତୁମକୁ ମିଳିବ ଏବଂ ଯାହାକିଛି ମାଗିବ, ତାହା ପାଇବ । କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ ଦୟାବାନ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା ତୁମମାନଙ୍କର ଆତିଥ୍ୟ ହେବ ।”

(୪୧/୩୦-୩୨)

ଲୋକଙ୍କୁ ସତମାର୍ଗରେ ଚାଲିବାର ଉପଦେଶ ଦିଅ

ସେଇ ବ୍ୟକ୍ତି ଅପେକ୍ଷା ଆଉ କାହା କଥା ଅଧିକ ଭଲ ହୋଇପାରେ, ଯିଏ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମାର୍ଗକୁ ଡାକେ, ସତକର୍ମ କରେ ଏବଂ ନିଜକୁ (ଈଶ୍ଵରଙ୍କ) ଆଜ୍ଞାକାରୀ (ଅର୍ଥାତ୍, ମୁସଲିମ୍) ବୋଲି କହେ ।

(୪୧/୩୦)

ଦୁର୍ବ୍ୟବହାରର ଉତ୍ତର ସଦ୍‌ବ୍ୟବହାର ଦ୍ଵାରା ଦିଅ

ସୁକର୍ମ ଓ କୁକର୍ମ ସମାନ ନୁହେଁ । ତୁମେ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାରର ଉତ୍ତର ସଦ୍‌ବ୍ୟବହାର ଦ୍ଵାରା ଦିଅ । ପୁଣି ଦେଖିବ ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସହିତ ତୁମର ଶତ୍ରୁତା ଥିଲା, ସେ ତୁମର ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ବନ୍ଧୁ ପାଲଟିଯିବ । ଏହି ଗୌରବର ଅଧିକାରୀ ସେଇମାନେ ହୁଅନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ସହନଶୀଳ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ । ଯଦି ଶଇତାନ ତୁମ ମନରେ କୌଣସି ଦୁର୍ଭାବନା ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶରଣ ନିଅ । ସେ ସବୁ ଶୁଣନ୍ତି ଏବଂ ସବୁ ଜାଣନ୍ତି ।
(୪୧/୩୪-୩୬)

ସୃଷ୍ଟିର ଉପାସନା କରନାହିଁ

ଦିନ, ରାତି, ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ତାଙ୍କରି ନିଦର୍ଶନ । ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରଣାମ କରନାହିଁ କିମ୍ବା ଚନ୍ଦ୍ରକୁ କରନାହିଁ, ବରଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କର, ଯିଏ ଏଗୁଡ଼ିକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଯଦି ପ୍ରକୃତରେ ତୁମେ ତାଙ୍କରି ଉପାସନା କରୁଥାଅ ।
(୪୧/୩୭)

ଦୈବବାଣୀକୁ କଦର୍ଥ କଲେ ନର୍କଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବ

ଯେଉଁମାନେ ଆମ୍ଭର ବାଣୀକୁ କଦର୍ଥ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଆମ୍ଭଠାରୁ ଲୁଚି ରହିନାହାନ୍ତି । ଯାହାକୁ ନର୍କରେ ନିକ୍ଷେପ କରାଯିବ ସେ ଭଲ, ବା ଯିଏ ବିଚାରଦିନ ନିରାପଦ ଥିବ, ସେ ଭଲ ?
(୪୧/୪୦)

କୁରଆନରେ ପ୍ରକ୍ଷେପଣ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ

ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ କୁରଆନ ପହଞ୍ଚିଲା, ସେମାନେ ଏହାକୁ ଅସ୍ଵୀକାର କଲେ, କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ଏହା ଏକ ମହାନ ଗ୍ରନ୍ଥ । ଅସତ୍ୟ ଏହାକୁ (କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ) ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ କରି ପାରିବ ନାହିଁ - ନା ଆଗରୁ ନା ପଛରୁ । ଏହା ତତ୍ତ୍ଵଦର୍ଶୀ ଓ ପ୍ରଶଂସାଯୋଗ୍ୟ ସତ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅବତରଣ କରାଯାଇଛି ।
(୪୧/୪୧-୪୨)

ମହାମାନ୍ୟ ମୁହମ୍ମଦ କୌଣସି ନୂଆ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ ଆଣି ନାହାନ୍ତି

(ହେ ମୁହମ୍ମଦ !) ତୁମକୁ ତାହାହିଁ କୁହାଯାଇଛି, ଯାହା ତୁମ ପୂର୍ବ ଈଶ୍ଵରଦୂତମାନଙ୍କୁ କୁହା ଯାଇଥିଲା । ନିଃସନ୍ଦେହରେ ତୁମ ପ୍ରଭୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଏବଂ କଠୋର ଶାସ୍ତିଦାତା ।
(୪୧/୪୩)

ଯିଏ ଯାହା କରିବ, ତାହାହିଁ ଭୋଗିବ

ଯିଏ ସତକର୍ମ କରେ, ନିଜ ପାଇଁ କରେ ଏବଂ ଯିଏ ଅସତକର୍ମ କରେ, ତାହାର ଫଳ ସେଇ ଭୋଗିବ । ଅଲ୍ଲାହ୍ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତିଳେହେଲେ ଅନ୍ୟାୟ କରିବ ନାହିଁ ।

(୪୧/୪୬)

ବିପଦ ପଡ଼ିଲେ ମଣିଷ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ

ଯଦି ଆମ୍ଭେ ମାନବ ପ୍ରତି କୌଣସି ଅନୁଗ୍ରହ କରୁ, ସେ ଆମ୍ଭ ପ୍ରତି ବିମୁଖ ହୋଇଯାଏ, ମାତ୍ର ଯଦି ତା’ ଉପରେ କୌଣସି ବିପଦ ପଡ଼େ, ସେ ଲମ୍ବା ଲମ୍ବା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥାଏ ।

(୪୧/୫୧)

ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ ତାଙ୍କର ଉପମା ନାହିଁ

ସେ ଧରିତ୍ରୀ ଓ ଆକାଶର ସ୍ରଷ୍ଟା । ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତୁମରି ସମଜାତିରୁ (ନର ଓ ନାରୀର) ଯୋଡ଼ି ସୃଷ୍ଟି କଲେ ଏବଂ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଯୋଡ଼ି ରୂପେ ସୃଷ୍ଟି କଲେ । ଏହିପରି ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ବଂଶ ବିସ୍ତାର କରିଛି । (ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ) ତାଙ୍କ ସଦୃଶ କିଛି ହେଲେ ନାହିଁ । ସେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ସର୍ବଜ୍ଞ ।

(୪୨/୧୧)

ଲୋକଙ୍କୁ ସଦୁପଦେଶ ଦେଉଥାଅ

(ହେ ମୁହମ୍ମଦ !) ଏହି ପରା ଆଡ଼କୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଡାକୁଥାଅ ଏବଂ ତୁମକୁ ଯାହା ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଛି ସେଥିରେ ଅଟଳ ରୁହ । ଲୋକଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅନୁଯାୟୀ ଚାଲନାହିଁ । କହିଦିଅ, “ଅଲ୍ଲାହ୍ ଯେଉଁ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତରଣ କରିଛନ୍ତି, ମୁଁ ତାହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଏବଂ ମୋତେ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟ କରିବି । ଅଲ୍ଲାହ୍ ହିଁ ଆମର ଓ ତୁମର ପରମେଶ୍ୱର । ଆମ କର୍ମ ଆମ ପାଇଁ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଉ ତୁମ ଓ ଆମ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ । ଅଲ୍ଲାହ୍ ଦିନେ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକାଠି କରିବେ ଏବଂ ତାଙ୍କରି ପାଖକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ।”

(୪୨/୧୫)

ସମସ୍ତେ ଧନୀ ହୋଇଥିଲେ ଧରାବକ୍ଷରେ ଭାରି ଉପଦ୍ରବ ହୁଅନ୍ତା

ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ୍ ନିଜର ସମସ୍ତ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସାଂସାରିକ ପ୍ରାବଧାନର ଭଣ୍ଡାର ଖୋଲି ଦିଅନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନେ ଧରାପୃଷ୍ଠରେ ଭାରି ଉପଦ୍ରବ କରନ୍ତେ, ମାତ୍ର ସେ (ଯାହାପାଇଁ)

ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାତ୍ରାରେ ଦିଅନ୍ତି । ସେ ଅବଶ୍ୟ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ସବୁ ଖବର ରଖନ୍ତି ଏବଂ ସବୁକିଛି ଦେଖନ୍ତି । (୪୨/୨୭)

ତୁମର ସ୍ୱଅର୍ଜିତ କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ବିପଦ ଆସେ

ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ବିପଦ ଆସେ, ତାହା ତୁମମାନଙ୍କ ସ୍ୱଅର୍ଜିତ କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ଆସିଥାଏ ଆଉ ସେ ତ (ଏମିତି) ବହୁତ କିଛି (ପାପ) କ୍ଷମା କରିଦିଅନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଧରାପୃଷ୍ଠରୁ ତାଙ୍କ କବଳରୁ ଖସି ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ନା କେହି ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତାଧାର୍ତ୍ତା ଅଛି ନା କେହି ରକ୍ଷକ । (୪୨/୩୦)

ସଦାଚାରୀମାନଙ୍କ ସ୍ୱଭାବ

(ହେ ମନୁଷ୍ୟଗଣ !) ଯାହାକିଛି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦିଆ ଯାଇଛି, ତାହା କେବଳ ସଂସାରରେ ଜୀବନ ନିର୍ବାହ କରିବା ଲାଗି ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ (ପରଲୋକର ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ) ଯାହା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି, ତାହା ଯେଥେଣ୍ଡୁ ଭଲ ଓ ଚିରସ୍ଥାୟୀ । ଏଗୁଡ଼ିକ ସେଇମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରହିଛି, ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଏବଂ ନିଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା ରଖନ୍ତି, ମହାପାପ ତଥା ଅଶ୍ଳୀଳ କର୍ମରୁ ବିରତ ରହନ୍ତି ଆଉ ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ରୋଧ ଆସେ, ତେବେ କ୍ଷମା କରିଦିଅନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ମାନନ୍ତି, (ନିୟମିତ) ନମାଜ ସଂପାଦନ କରନ୍ତି, ପରସ୍ପର ସହ ପରାମର୍ଶ କରି ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ଯାହାକିଛି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଛୁ, ସେଥିରୁ (ସତକର୍ମରେ) ଖର୍ଚ୍ଚ କରନ୍ତି ଏବଂ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର ହୁଏ, ତେବେ ପ୍ରତିରକ୍ଷା କରନ୍ତି । (୪୨/୩୬-୩୯)

କ୍ଷମା କରିବା ଏବଂ ସହିଯିବା ଏକ ସାହସିକ କାର୍ଯ୍ୟ

କୌଣସି ଦୁର୍ବ୍ୟବହାରର ପ୍ରତିବଦଳ ଠିକ୍ ସେହି ପରିମାଣରେ (ନିଆ ଯାଇପାରେ) ଯେଉଁ ପରିମାଣରେ ଅତ୍ୟାଚାର ହୋଇଛି । ମାତ୍ର ଯିଏ କ୍ଷମା କରିଦିଏ ଆଉ ବୁଝାମଣା କରିନିଏ, ତେବେ ତାକୁ ପୁରସ୍କୃତ କରିବା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ । ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଆଦୌ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଯାହା ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର ହେଲା, ଯଦି ସେ ଏହାର (ସମାନ) ପ୍ରତିବଦଳ ନିଏ, ତେବେ ଏଭଳି ଲୋକମାନଙ୍କର କିଛି ଦୋଷ ନାହିଁ । ଦୋଷ ସେଇମାନଙ୍କର, ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟାୟପୂର୍ବକ

ଧରାପୃଷ୍ଠରେ ଉପଦ୍ରବ କରନ୍ତି । ଏଭଳି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କଠୋର ଶାସ୍ତି ମିଳିବ । ଅବଶ୍ୟ
ଯିଏ ପୈତ୍ୟ ଧରି ରହେ ଏବଂ ଅନ୍ୟକୁ କ୍ଷମା କରିଦିଏ, ତେବେ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଏହା
ଏକ ସାହସିକ କାର୍ଯ୍ୟ । (୪୨/୪୦-୪୩)

ସେ ହିଁ ସନ୍ତାନ ଦିଅନ୍ତି ବା ନିଃସନ୍ତାନ ରଖନ୍ତି

ଧରିତ୍ରୀ ଓ ଆକାଶରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ହିଁ ଆଧିପତ୍ୟ । ସେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା ସୃଷ୍ଟି
କରନ୍ତି । ଯାହାକୁ ଚାହାନ୍ତି କନ୍ୟା ଦିଅନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଚାହାନ୍ତି ପୁତ୍ର ଦିଅନ୍ତି କିମ୍ବା ଉଭୟ ଦିଅନ୍ତି
ଏବଂ ଯାହାକୁ ଚାହାନ୍ତି ନିଃସନ୍ତାନ ରଖନ୍ତି । ସେ ସର୍ବଜ୍ଞ ଓ ସର୍ବକ୍ଷମ ।

(୪୨/୪୯-୫୦)

ଇଶ୍ଵର କାହାରି ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ରୂପେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରନ୍ତି ନାହିଁ

କୌଣସି ମାନବ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ସାମର୍ଥ୍ୟ ନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ତା' ସହିତ (ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ)
କଥାବାର୍ତ୍ତା କରନ୍ତୁ । ମାତ୍ର ସେ (କେବଳ) ଦୈବବାଣୀ ଅଥବା ଶୂନ୍ୟବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ
(ସମ୍ବୋଧନ କରିଥାଆନ୍ତି) କିମ୍ବା ଜଣେ ସ୍ଵର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ପଠାଇ ଦିଅନ୍ତି, ଯିଏ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଜ୍ଞା
ଓ ଇଚ୍ଛା ଅନୁଯାୟୀ ଦୈବବାଣୀ କରନ୍ତି । ନିଃସନ୍ଦେହରେ ସେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ତତ୍ତ୍ଵଦର୍ଶୀ ।

(୪୨/୫୧)

ଧନୀ ଓ ଗରୀବ ସୃଷ୍ଟିର ରହସ୍ୟ

ନିଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହକୁ କ'ଣ ସେଇମାନେ ବାଣ୍ଟିବେ ? ସଂସାରରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଜୀବିକାର ଆବଶ୍ୟକ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ହିଁ କରିଛୁ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ
ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା (ଆର୍ଥିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ) ଉଚ୍ଚ ପାହ୍ୟା ଦେଇଛୁ, ଯେପରିକି ଜଣେ
ଅନ୍ୟ ଜଣକର ସେବା ନେଇ ପାରିବ । ଯାହାକିଛି (ଧନ) ସେମାନେ ସଂଚୟ କରୁଛନ୍ତି,
ତୁମ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ କୃପା ତାହାଠାରୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଭଲ । ଯଦି ଏହାର ସମ୍ଭାବନା ନ ଥାଆନ୍ତା
ଯେ ସବୁ ମଣିଷ ଏକା ବାଟ ଧରିବେ (ଅର୍ଥାତ୍ ନାସ୍ତିକ ହୋଇଯିବେ), ତେବେ ଯେଉଁମାନେ
ଦୟାମୟଙ୍କୁ ମାନୁ ନାହାନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଘରର ଛାତଗୁଡ଼ିକୁ ରୂପାର କରି ଦିଅନ୍ତୁ
ଏବଂ ଯେଉଁ ସିଢ଼ିରେ ସେମାନେ ଚଢ଼ନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ । ଆଉ ସେମାନଙ୍କ (ଘରର)
ଦୁଆର ଓ ଚଉକିଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ (ରୂପାର କରିଦିଅନ୍ତୁ) ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନେ (ତକିଆ

ଦେଇ) ଆଉଜି ବସନ୍ତି । ବରଂ, ସେସବୁକୁ ସୁନାର କରି ଦିଅନ୍ତୁ । ଏଗୁଡ଼ିକ କିଛି ନୁହେଁ । କେବଳ ପାର୍ଥବ ଜୀବନର ଭୋଗ୍ୟବସ୍ତୁ, ମାତ୍ର ତୁମ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପରଲୋକ (ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ) କେବଳ ସଦାଚାରୀମାନଙ୍କ (ଭୋଗ କରିବା) ପାଇଁ ଅଛି ।

(୪୩/୩୨-୩୫)

ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ସୃଷ୍ଟି ଖେଳ ନୁହେଁ

ଧରିତ୍ରୀ ଓ ଆକାଶ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଯାହା ଅଛି, ଆମେ ତାହାକୁ ଏକ ଖେଳ ରୂପେ ସୃଷ୍ଟି କରିନାହିଁ । ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଉଚିତ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛୁ । ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

(୪୪/୩୮-୩୯)

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାଣୀ ପ୍ରତି ବିମୁଖ ହୁଅନାହିଁ

ସର୍ବନାଶ ହେଉ (ସେହି) ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଓ ପାପିଷ୍ଠର, ଯାହା ପାଖରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ବାଣୀ ପାଠ କରାଯାଏ, ମାତ୍ର ସେ ଏହାକୁ ଶୁଣିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଅହଂକାରବଶତଃ (ନିଜ ବିଚାରରେ) ଅଟଳ ରହେ, ସତେ ଯେପରି ସେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ (ଆଦୌ) ଶୁଣିନାହିଁ । ଏଭଳି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପୀଡ଼ାଦାୟକ ଶାସ୍ତିର ସୁସମାଚାର ଦେଇଦିଅ ।

(୪୫/୭-୮)

ଧରିତ୍ରୀ ଓ ଆକାଶ ତୁମରି ସେବାରତ

ଅଲ୍ଲାହ୍ ସେଇ, ଯିଏ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମୁଦ୍ରକୁ ତୁମ ସେବାରେ ନିୟୋଜିତ କରିଛନ୍ତି, ଯାହାଫଳରେ ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରେ ନୌକାଗୁଡ଼ିକ ସେଥିରେ ଚଳାଚଳ କରିବ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ (ଅର୍ଥାତ୍ ଜୀବିକା) ସଂଧାନ କରିବ ଆଉ କୃତଜ୍ଞ ହେବ । ଧରିତ୍ରୀ ଓ ଆକାଶର ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁକୁ ସେ ନିଜ କୃପାରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସେବାରେ ଲଗାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏଥିରେ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ଅଛି ।

(୪୫/୧୨-୧୩)

ପୁଣ୍ୟାତ୍ମା ଓ ପାପୀଙ୍କର ପରିଣାମ ସମାନ ହେବନାହିଁ

ଯେଉଁମାନେ ଦୁଷ୍ଟର୍ମ କରୁଛନ୍ତି, କ'ଣ ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଏମାନଙ୍କୁ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ସମାନ କରିଦେବୁ ଯେଉଁମାନେ (ଆତ୍ମପ୍ରତି) ଆତ୍ମା ରଖିଲେ ଆଉ

ସତକର୍ମ କଲେ, ଯାହାଫଳରେ କି ସମସ୍ତଙ୍କର ଜିଜ୍ଞା ଓ ମରିବା ଏକା ଭଳି ହୋଇଯାଉ ?
ସେମାନଙ୍କର କି କଦର୍ଯ୍ୟ ବିଚାର ! (୪୫/୧୧)

ସୃଷ୍ଟିର ଲକ୍ଷ୍ୟ

ଅଲ୍ଲାହ୍ ପୃଥିବୀ ଓ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷକୁ ଉଚିତ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ
ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ତା’ କର୍ମର (ଉଚିତ) ଫଳ ଦିଆଯାଇ ପାରିବ ଏବଂ କାହାରି ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ
ହେବନାହିଁ । (୪୫/୧୨)

ନାସ୍ତିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଂସାର ହିଁ ସବୁକିଛି

ସେମାନେ କହନ୍ତି “ଜୀବନରେ ଯାହା କିଛି ହୁଏ, ଏହି ସଂସାର ମଧ୍ୟରେ ହୁଏ । (ଏଇଠି)
ଆମେ ଜିଜ୍ଞାସା ଏବଂ (ଏଇଠି) ମରିଥାଉ । କେବଳ କାଳ ହିଁ ଆମର ବିନାଶ
କରେ ।” ଏ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ । ସେମାନେ କେବଳ
ଅନୁମାନ କରନ୍ତି । (୪୫/୨୪)

ସୃଷ୍ଟିପୂଜା କରନାହିଁ

ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ, କ’ଣ ସେମାନଙ୍କ
ବିଷୟରେ ଥରେ ବିଚାର କରିଛ ? ମୋତେ ଚିକିଏ ଦେଖାଇଦିଅ ଯେ ସେମାନେ
ପୃଥିବୀରେ କ’ଣ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି କିମ୍ବା ଅନ୍ତରୀକ୍ଷର ନିର୍ମାଣରେ ସେମାନଙ୍କର କି ପ୍ରକାର
ଭାଗ ଅଛି ? ଏଥିପୂର୍ବରୁ ଆସିଥିବା କୌଣସି ଗ୍ରନ୍ଥ କିମ୍ବା କୌଣସି ଜ୍ଞାନଭିତ୍ତିକ କଥା ଆଣି
ମୋତେ ଦେଖାଅ, ଯଦି ତୁମେମାନେ (ପ୍ରକୃତରେ) ସତ୍ୟବାଦୀ ।” (୪୬/୪)

ଅନ୍ୟ କେହି ତୁମ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିବାକୁ ସମର୍ଥ ନୁହନ୍ତି

ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ଥାଉ କିଏ ହୋଇପାରେ, ଯିଏ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି
ସେହି (କଳ୍ପିତ ଉପାସ୍ୟ) ମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କେ, ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଳୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ତା’ ଡାକର
ଉତ୍ତର ଦେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ, ବରଂ ସେମାନେ ଏମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ବିଷୟରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ
ଅଜ୍ଞ ଅଛନ୍ତି । (୪୬/୫)

ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ନର୍କରେ ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ରେଣୀ ଅଛି

ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ ତା' କର୍ମ ଅନୁଯାୟୀ (ସ୍ୱର୍ଗ ବା ନର୍କରେ) ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ରେଣୀ ଅଛି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଫଳ ଦେବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ ହେବନାହିଁ। (୪୬/୧୯)

ମହାମାନ୍ୟ ମୁହମ୍ମଦଙ୍କ ପ୍ରତି ଆସ୍ଥା ରଖ

ଯେଉଁମାନେ (ସତ୍ୟକୁ) ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାଧା ଦିଅନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କର ସବୁକର୍ମ ବୃଥା କରିଦେବେ, ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ଆସ୍ଥା ରଖନ୍ତି, ସତକର୍ମ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୁହମ୍ମଦଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରକଟ କରାଯାଇଥିବା ସତ୍ୟ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ଦୂର କରିଦେବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସୁଧାରି ଦେବେ। (୪୬/୧-୨)

କୌଣସି ଖବର ମିଳିଲେ, ତାହାର ସତ୍ୟତା ପରୀକ୍ଷା କର

ହେ ସଦବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ! ଯଦି କୌଣସି ଅସାଧୁ ବ୍ୟକ୍ତି ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଖବର ମିଳେ, ତେବେ ତାହାର ସତ୍ୟତା ସଂପର୍କରେ (ଭଲ ଭାବରେ) ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିନିଅ, ଅନ୍ୟଥା ତୁମେମାନେ ନିଜ ଅଜ୍ଞାତରେ କିଛି ଲୋକଙ୍କର ଅନିଷ୍ଟ କରି ପକାଇବ ଏବଂ ପୁଣି ନିଜ କୃତକର୍ମ ପାଇଁ ଅନୁତାପ କରିବ।

(୪୯/୬)

ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବୁଝାମଣା କରିଦିଅ

ଯଦି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଦୁଇ ଗୋଷ୍ଠି ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଲଢ଼ନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବୁଝାମଣା କରିଦିଅ। ଏହାପରେ ଯଦି କୌଣସି ଗୋଷ୍ଠି ଅନ୍ୟ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରେ, ତେବେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ନ ମାନିଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିବା ଗୋଷ୍ଠିର ମୁକାବିଲା କର। ଯଦି ସେମାନେ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରନ୍ତି, ତେବେ ଉଭୟ ଗୋଷ୍ଠି ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟସଂଗତ ଭାବରେ ବୁଝାମଣା କରିଦିଅ। (ସର୍ବଦା) ଉଚିତ ବିଚାର କର। ଅଲ୍ଲାହ ନ୍ୟାୟ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି। ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ପରସ୍ପର ଭାଇଭାଇ। ସୁତରାଂ, ଦୁଇ ଭାଇଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବୁଝାମଣା

କରିଦିଅ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥାଅ, ତା'ହେଲେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର କୃପା ହେବ । (୪୯/୯-୧୦)

କାହାରିକୁ ତାସ୍ଲ୍ୟ ବା ବିଦୁପ କରନାହିଁ

ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ପୁରୁଷମାନେ ଅନ୍ୟ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ବିଦୁପ ନ କରନ୍ତୁ, ହୁଏତ ସେମାନେ ଏମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଭଲ ହୋଇ ଥାଇପାରନ୍ତି । (ସେହିପରି) ନାରୀମାନେ ଅନ୍ୟ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ବିଦୁପ ନ କରନ୍ତୁ, ହୁଏତ ସେମାନେ ଏମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଭଲ ହୋଇଥାଇ ପାରନ୍ତି । ପରସ୍ପରକୁ ତାସ୍ଲ୍ୟ କରନାହିଁ କିମ୍ବା ପରସ୍ପରକୁ ବ୍ୟଙ୍ଗାତ୍ମକ ନାମରେ ଡାକନାହିଁ । ଆସ୍ତ୍ରା ରଖିବା ପରେ ଏଭଳି ପାପାଚାର ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିନ୍ଦନୀୟ । ଯେଉଁମାନେ ଅନୁତାପ ନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ଦୁରାଚାରୀ । (୪୯/୧୧)

ପରହିଦ୍ର ଖୋଜନାହିଁ ବା ପରନିନ୍ଦା କରନାହିଁ

ହେ ସଦ୍‌ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ! ମାତ୍ରାଧିକ ସନ୍ଦେହ କରିବାରୁ ବିରତ ରୁହ, କାରଣ ଅନେକ ସମୟରେ ସନ୍ଦେହ ପାପ ହୋଇଥାଏ । ଅନ୍ୟର ଦୋଷ ଅନୁକ୍ଷେପ କରନାହିଁ କିମ୍ବା ପରନିନ୍ଦା କରନାହିଁ । କ'ଣ ତୁମେମାନ ନିଜ ମୃତ ଭାଇର ମାଂସ ଖାଇବା ପସନ୍ଦ କରିବ ? ତୁମେମାନେ ତ ଏହାକୁ ଘୃଣା କର । ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥାଅ । ଅଲ୍ଲାହ ପଶ୍ଚାତାପ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାବାନ । (୪୯/୧୨)

ବଂଶ ଓ ସଂପ୍ରଦାୟ ସୃଷ୍ଟିର ରହସ୍ୟ

ହେ ମନୁଷ୍ୟଗଣ ! ଆମ୍ଭେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଣେ ପୁରୁଷ ଓ ଜଣେ ନାରୀରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛୁ ଏବଂ (କେବଳ) ପରସ୍ପରର ଚିହ୍ନଟ ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ସଂପ୍ରଦାୟ ଓ (ବିଭିନ୍ନ) ବଂଶରେ ବିଭକ୍ତ କରିଛୁ । ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ସର୍ବାଧିକ ସମ୍ମାନିତ ବ୍ୟକ୍ତି ସେଇ, ଯିଏ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବାଧିକ ସଦାଚାରୀ । ଅଲ୍ଲାହ ସବୁ ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ସବୁ ଖବର ରଖନ୍ତି । (୪୯/୧୩)

ମୃତଶରୀରର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବକ୍ଷୟ ହୁଏନାହିଁ

ମାତ୍ର ଏଇକଥା ସେମାନଙ୍କୁ ଭାରି ବିସ୍ମିତ କରିଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ସେଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ସଚେତକ ଆସିଗଲେ । ସୁତରାଂ, ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ କହି

ଉଠିଲେ, “ଏହା ତ ବିଚିତ୍ର କଥା!” କ’ଣ (ସତରେ) ଯେତେବେଳେ ଆମେ ମରିସାରି ମାଟି ହୋଇଯିବୁ, ତା’ପରେ ମଧ୍ୟ (ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେବୁ?) ଏଭଳି ପୁନର୍ଜୀବନ (କଥା) ଆମ ବୁଦ୍ଧିର ବାହାରେ।” ଧରିତ୍ରୀ ସେମାନଙ୍କ ମରଣରାଜକୁ କେତେ କ୍ଷୟ କରେ, ତାହା ଆମକୁ ଜଣା ଏବଂ ଆମ ପାଖରେ ଥିବା ଏକ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ସବୁକିଛି (ଲିଖିତ ରୂପେ) ସୁରକ୍ଷିତ ହୋଇ ରହିଛି। ମାତ୍ର ସେମାନେ ତ ସତ୍ୟକୁ ସେତିକିବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ଦେଇଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା। ଏହି କାରଣରୁ ସେମାନେ ଦୋଷଲ୍ୟମାନ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛନ୍ତି। କ’ଣ ସେମାନେ ନିଜ ଉପରେ ଥିବା ଆକାଶକୁ ଦେଖୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ଆମେ ତାହାକୁ କିପରି ଭାବରେ ଗଢ଼ିଛୁ ଆଉ କି ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ସଜାଇଛୁ ? ସେଥିରେ ଟିକିଏ ଫାଟ ନାହିଁ। ଆମେ ଧରିତ୍ରୀକୁ ବିସ୍ତାରିତ କରିଛୁ ଏବଂ ସେଥିରେ ପାହାଡ଼ଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଅବସ୍ଥାପିତ କରିଛୁ ଏବଂ ସେଥିରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ସୁନ୍ଦର ଉଦ୍ଭିଦମାନ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଛୁ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଏହା ଶରଣାପନ୍ନ ହେଉଥିବା ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ଆଖି ଖୋଲିବ ଏବଂ ସେମାନେ ଏଥିରୁ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିବେ। ଆମେ ଆକାଶରୁ ଆଶିଷଭରା ଜଳବର୍ଷା କରୁ ଏବଂ ତାହାଦ୍ୱାରା ବିଭିନ୍ନ ଉଦ୍ୟାନ ଓ ଅମଳକ୍ଷମ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥାଉ ଏବଂ ଉଚ୍ଚଉଚ୍ଚ ଖଜୁରାଗଛ (ଉତ୍ପନ୍ନ କରୁ) ଯାହାର ପେନ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ସ୍ତରସ୍ତର ହୋଇ (ପରସ୍ପର ଉପରେ ଲଦି ହୋଇ) ଥାଏ। (ଏହା ଆମେ) ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ଆହାର ପାଇଁ (ସୃଷ୍ଟି କରିଛୁ) ଏବଂ ଏହି ବର୍ଷାଜଳ ଦ୍ୱାରା ଆମେ ମୃତଭୂମିକୁ ଜୀବନ୍ତ କରିଦେଉ। ଏହିପରି (ମୃତମାନଙ୍କର) ପୁନର୍ଜୀବନ ହେବ।

(୫୦/୨-୧୨)

ତୁମ ମନରେ ଯେଉଁ ଭାବନା ଜାତ ହୁଏ, ସେ ତାହା ଜାଣନ୍ତି

ଆମେ ହିଁ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛୁ ଏବଂ ତା’ମନରେ ଯେଉଁ ଭାବନା ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ, ତାହା ଆମେ ଭଲରୂପେ ଜାଣୁ। ଆମେ ତା’ କଣ୍ଠର ଧ୍ୱନି ଅପେକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ତା’ର ଅଧିକ ନିକଟତର।

(୫୦/୧୬)

ନିରନ୍ତର ତାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କର

(ହେ ମୁହମ୍ମଦ!) ସେମାନଙ୍କ କଥାକୁ ଯୌର୍ଯ୍ୟ ଧରି ସହିଯାଅ ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ପୂର୍ବରୁ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ପୂର୍ବରୁ ନିଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସ୍ତୁତି ଓ ଗୁଣଗାନ କରୁଥାଅ ଏବଂ ରାତିର ବିଭିନ୍ନ

ପ୍ରହରରେ ତଥା ନମାଜ ସଂପାଦନ କରିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ମହିମାଗାନ କର ।

(୫୦/୩୯-୪୦)

ଧର୍ମ ବିଷୟରେ କାହାରିକୁ ବାଧ୍ୟ କରନାହିଁ

ସେମାନେ ଯାହା କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଖୁବ୍ ଜାଣୁ । (ହେ ମୁହମ୍ମଦ !) ସେମାନଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କରି ମନାଇବା ତୁମର କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ । ସୁତରାଂ, ଯେଉଁମାନେ ମୋ'ଚେତାବନ୍ତୀ ପ୍ରତି ଭୟ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି କୁରଆନ ଦ୍ଵାରା ଉପଦେଶ ଦେଉଥାଅ ।

(୫୦/୪୫)

ଧର୍ମପରାୟଣ ଲୋକଙ୍କ ଧନରେ ଦାନ-ଦୁଃଖୀମାନଙ୍କର ଭାଗ ଥାଏ

ସଦାଚାରୀମାନେ ସ୍ଵର୍ଗୋଦ୍ୟାନ ଓ ଝରଣାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଆମୋଦରତ) ଥିବେ । ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଯାହା ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବେ, ତାହାକୁ ସେମାନେ (ଆନନ୍ଦରେ) ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବେ । ଏଥିପୂର୍ବରୁ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସତକର୍ମ କରୁଥିଲେ । ରାତିରେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ଶୋଉଥିଲେ ଏବଂ ବ୍ରାହ୍ମମୁହୂର୍ତ୍ତରେ କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଧନରେ ଭିକ୍ଷୁକ ଏବଂ (ଭିକ୍ଷା କରୁ ନଥିବା) ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଭାଗ ରହୁଥିଲା ।

(୫୧/୧୫-୧୯)

ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୃଷ୍ଟିକୁ ଯୋଡ଼ି ରୂପେ ଗଢ଼ାଯାଇଛି

ଆମ୍ଭେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବଜନ୍ତୁକୁ ଯୋଡ଼ି ରୂପେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛୁ । ସମ୍ଭବତଃ ତୁମେମାନେ (ଏଥିପ୍ରତି) ଧ୍ୟାନ ଦେବ ।

(୫୧/୪୯)

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ମଣିଷର ସୃଷ୍ଟି

ମୁଁ ଦାନବ (ଜିନ୍ନ) ଓ ମାନବସମୂହକୁ ଏହି କାରଣରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି ଯେ ସେମାନେ (ମୋ' ବିଧାନ ଅନୁଯାୟୀ) ମୋ'ର ସେବା-ଉପାସନା କରନ୍ତୁ । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଆହାର ମାଗୁନାହିଁ ବା ଏହା ଚାହୁଁନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ମୋତେ ଖାଇବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାହ୍ ତ (ସମସ୍ତଙ୍କର) ଆହାରଦାତା — ମହାକ୍ଷମତାଶାଳୀ ଓ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ।

(୫୧/୫୬-୫୮)

କ'ଣ କୁରଆନ ପରି ଏକ ଗ୍ରନ୍ଥ ରଚନା କରି ପାରିବ ?

କ'ଣ ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ମହାମାନ୍ୟ ମୁହମ୍ମଦ) ନିଜେ କୁରଆନ ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି ? ପ୍ରକୃତ କଥା ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ (ନିଜର ଜିଦ୍ ଯୋଗୁଁ) ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହାନ୍ତି । ଯଦି ସେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ, ତେବେ ଏହିପରି ବାଣୀ ରଚନା କରି ଆଶନ୍ତୁ ।
(୫୨/୩୩-୩୪)

କ'ଣ ମଣିଷ ନିଜେ ନିଜକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି ?

କ'ଣ ସେମାନେ (କୌଣସି ସ୍ରଷ୍ଟା ବିନା) ଆପେ ଆପେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଗଲେ ? ଅଥବା ସେମାନେ ନିଜେ ନିଜର ସ୍ରଷ୍ଟା ? କ'ଣ ଧରିତ୍ରୀ ଓ ଆକାଶକୁ ସେମାନେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ? ପ୍ରକୃତ କଥା ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ (ନିଜର ଜିଦ୍ ଯୋଗୁଁ) ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।
(୫୨/୩୫-୩୬)

ଦେବଗଣ ନାରୀ ନୁହନ୍ତି

ଯେଉଁମାନେ ପରଲୋକକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ନାରୀମାନଙ୍କ ନାମରେ ନାମିତ କରନ୍ତି । ଅଥଚ ଏ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ । ସେମାନେ କେବଳ ଅନୁମାନ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସତ୍ୟ ତୁଳନାରେ ଅନୁମାନର କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ ।
(୫୩/୨୭-୨୮)

ବଡ଼ ଧରଣର ପାପରୁ ସ୍ଥାନ୍ତ ରହିଲେ ସାମାନ୍ୟ ଦୋଷତ୍ରୁଟି କ୍ଷମା କରିଦିଆଯିବ

ଯେଉଁମାନେ ସାମାନ୍ୟ ଦୋଷତ୍ରୁଟି ବ୍ୟତୀତ ବଡ଼ବଡ଼ ପାପ ଏବଂ ଅଶ୍ଳୀଳ କର୍ମଗୁଡ଼ିକରୁ ବିରତ ରହନ୍ତି, (ସେମାନେ ଜାଣି ରଖନ୍ତୁ ଯେ) ତୁମ ପ୍ରଭୁ ଅନନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ । ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ସେହି ସମୟରୁ) ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମାଟିରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ ଆଉ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ମାତୃଗର୍ଭରେ (ଏକ) ଭୃଣ ରୂପେ ରହିଥିଲ । ତେଣୁ, ନିଜକୁ ପବିତ୍ର ମନେ କରନାହିଁ । ସଦାଚାରୀ କିଏ, ସେ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।
(୫୩/୩୨)

ସେ ହିଁ ହସାଇ ଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ସେହି କନ୍ଦାଇ ଥାଆନ୍ତି

ସେ ହିଁ ହସାଇ ଥାଆନ୍ତି ଏବଂ କନ୍ଦାଇ ଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ସେ ହିଁ ମୃତ୍ୟୁ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଜୀବିତ କରନ୍ତି । ସେ ହିଁ (ଗର୍ଭାଶୟରେ) ନିଷିପ୍ତ ହେଉଥିବା ଏକ ଶୁକ୍ରବିନ୍ଦୁରୁ (ନର ଓ ନାରୀର) ଯୋଡ଼ି ସୃଷ୍ଟି କଲେ ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ଜୀବିତ କରିବା ତାଙ୍କରି ଦାୟିତ୍ବ ।

(୫୩/୪୩-୪୭)

କେହି ଅଛି ଯିଏ କୁରଆନରୁ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିବ ?

ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ କୁରଆନକୁ ସହଜ କରି ଦେଇଛୁ । କେହି ଅଛି, ଯିଏ ଏହାର ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବ ?

(୫୪/୧୭)

ଦୁଇ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାଚୀର

ସେ ଦୁଇଟି ଜଳଭାଗକୁ ଏପରିଭାବରେ ପ୍ରବାହିତ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ପରସ୍ପର ସହ ମିଶି ଯାଆନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଉଭୟଙ୍କ ମଝିରେ ଗୋଟିଏ (ଅଦୃଶ୍ୟ) ପ୍ରାଚୀର ଥାଏ, ଯାହାକୁ ସେମାନେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

(୫୫/୧୯-୨୦)

ସେ ନିତ୍ୟ ନୂତନ ମହିମାରେ ମଣ୍ଡିତ

ପୃଥିବୀ ଓ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷରେ ଯେଉଁମାନେ ଅଛନ୍ତି, ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ମାଗନ୍ତି । ସେ ନିତ୍ୟ ନୂତନ ମହିମାରେ ମଣ୍ଡିତ । ତୁମ ପ୍ରଭୁଙ୍କର କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ତୁମେ ଅସ୍ବାକାର କରିବ ?

(୫୫/୨୯-୩୦)

ଗର୍ଭାଶୟ ମଧ୍ୟରେ କିଏ ଶିଶୁ ଗଢ଼େ ?

କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଚିନ୍ତା କରିଛ ଯେ ଯାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରୁଷର ଶୁକ୍ର) ତୁମେ ଗର୍ଭାଶୟ ମଧ୍ୟରେ ଛାଡ଼ିଥାଅ, ସେଥିରୁ ତୁମେମାନେ (ମନୁଷ୍ୟ) ଗଢ଼ିଥାଅ ବା ଆମେ ଗଢ଼ୁ ?

(୫୬/୫୮-୫୯)

ବାଜରୁ ଶସ୍ୟ କିଏ ବାହାର କରେ ?

କ'ଣ ତୁମେମାନେ ସେହି ବାଜକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛ ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ କ୍ଷେତରେ ବୁଣି ? ସେଥିରୁ ତୁମେମାନେ ଫସଲ ଉତ୍ପନ୍ନ କର ବା ଆମେ କରୁ ? ଯଦି ଆମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବୁ

ତେବେ ତାହାକୁ ଭୁସିରେ ପରିଣତ କରିଦେବୁ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଚକିତ ରହିଯିବ (ଏବଂ କହିବ) “ଆମେ ତ ରଣରେ ବୁଡ଼ିଗଲୁ, ବରଂ ସର୍ବସ୍ୱାନ୍ତ ହୋଇଗଲୁ।”

(୫୬/୬୩-୬୭)

ବାଦଲରୁ କିଏ ଜଳବର୍ଷା କରେ ?

ତୁମେମାନେ ସେହି ଜଳକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛ ଯାହାକୁ ତୁମେ ପିଇଥାଅ ? ତାହାକୁ ବାଦଲ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମେମାନେ ବର୍ଷା କର ବା ଆମେ ଏହା କରୁ ? ଯଦି ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତୁ ତାହାକୁ ଚିକ୍ତ କରିଦିଅନ୍ତୁ। ପୁଣି ତୁମେମାନେ କାହିଁକି କୃତଜ୍ଞ ହେଉନାହିଁ ? (୫୬/୬୮-୭୦)

କୁରଆନକୁ ହାଲୁକା ଭାବରେ ନିଅନାହିଁ

ଏହା ଏକ ଗୌରବମୟ କୁରଆନ - ଏକ ସୁରକ୍ଷିତ ଗ୍ରନ୍ଥରେ (ଲିପିବଦ୍ଧ)। ଏହାକୁ କେବଳ ସେଇମାନେ ସ୍ୱର୍ଗ କରନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ପବିତ୍ର। ଏହାକୁ ଜଗତପାଳକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅବତରଣ କରାଯାଇଛି। କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଏହି ବାଣୀକୁ ହାଲୁକା ଭାବରେ ନେଉଛ ?

(୫୬/୭୭-୮୧)

ସେ ଆଦି ଓ ଅନ୍ତ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତ ଓ ଅବ୍ୟକ୍ତ

ସେ ହିଁ ଆଦି ଏବଂ ସେ ହିଁ ଅନ୍ତ, ସେ ହିଁ ପ୍ରକାଶମାନ ଏବଂ ସେ ହିଁ ଗୁପ୍ତ ଏବଂ ସେ ସବୁକଥା ଜାଣନ୍ତି। ସେ ହିଁ ଧରିତ୍ରୀ ଓ ଆକାଶକୁ ଛଅ ଦିନରେ ରଚନା କଲେ ଏବଂ ତା’ପରେ ନିଜ ସିଂହାସନରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହେଲେ। ଯାହା ଧରିତ୍ରୀ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରେ ଏବଂ ଯାହା ଏଥିରୁ ବହିର୍ଗତ ହୁଏ, ଯାହା ଆକାଶରୁ ଅବତରଣ କରେ ଏବଂ ଯାହା ସେଥିରେ ଆରୋହଣ କରିଥାଏ, ସବୁ ତାଙ୍କୁ ଜଣା। ତୁମେମାନେ ଯେଉଁଠି ଥାଅ ନା କାହିଁକି, ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହାକିଛି କର, ସେ ଦେଖୁଥାଆନ୍ତି।

(୫୭/୩-୪)

କ’ଣ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବାର ବେଳ ଆସିନାହିଁ ?

କ’ଣ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ସମୟ ଆସିନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସ୍ମରଣ-ଚିନ୍ତନ ପାଇଁ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତରିତ ସତ୍ୟ (କୁରଆନ) ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ତରଳି ଯାଉ ?

(୫୭/୧୬)

ଭୌତିକ ଜୀବନର ବାସ୍ତବତା

ଭଲ ରୂପେ ଜାଣିନିଅ ଯେ ଭୌତିକ ଜୀବନ ହେଉଛି କେବଳ ଏକ ଖେଳ-ତାମସା, ଚାକଚକ୍ୟ, ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବଢ଼ିଯା ପ୍ରଦର୍ଶନ ଏବଂ ଧନସଂପତ୍ତି ଓ ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତିରେ ପରସ୍ପରକୁ ଚପିଯିବାର ପ୍ରୟାସ । ଏହା ସେହିପରି, ଯେପରି ବର୍ଷା ହେଲେ (କ୍ଷେତରେ ଲହଲହ ହେଉଥିବା) ଫସଲ ଚାଷୀର ମନ ମୁଗ୍ଧ କରିଦିଏ ଏବଂ ପୁଣି (ମରୁଡ଼ି ପଡ଼ିଗଲେ) ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାକୁ ଶୁଖି ହଳଦିଆ ହୋଇ ଯିବାର ଦେଖ । ଏହାପରେ ତାହା ଅଗାଡ଼ି ପାଲଟିଯାଏ । ପରଲୋକରେ (ଦୁରାଚାରୀମାନେ) କଠୋର ଶାସ୍ତି ଭୋଗିବେ ଏବଂ (ସଦାଚାରୀମାନେ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କ୍ଷମା ଓ ପ୍ରସନ୍ନତା ଲାଭ କରିବେ । (ଜାଣିରଖ) ସାଂସାରିକ ଜୀବନର ସୁଖସମ୍ବୋଗ କେବଳ ଏକ ମାୟାପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପଲବ୍ଧି ।

(୫୭/୨୦)

କିଛି ହରାଇଲେ ଦୁଃଖ କରନାହିଁ ବା କିଛି ପାଇଲେ ଗର୍ବ କରନାହିଁ

ପୃଥିବୀରେ ବା ତୁମ ଉପରେ ଯେଉଁ ବିପତ୍ତି ଆସେ, ତାହା ଘଟିବା ପୂର୍ବରୁ ଏକ ଗ୍ରନ୍ଥରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଭାଗ୍ୟଲିପିରେ) ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇ ରହିଥାଏ । ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅତି ସହଜ । ଏକଥା ଏଇଥିପାଇଁ (ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କୁହାଗଲା) ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହାକିଛି ହରାଅ, ତାହା ପାଇଁ ଦୁଃଖ କରନାହିଁ କିମ୍ବା ଯାହାକିଛି ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦିଅନ୍ତି, ତାହା ଯୋଗୁଁ ଅହଂକାର କରନାହିଁ । ଅଲ୍ଲାହ କୌଣସି ଅହଂକାରୀ ଓ ଆତ୍ମଗର୍ବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

(୫୭/୨୨-୨୩)

ଅଲ୍ଲାହ୍ ସର୍ବଜ୍ଞ ଓ ସର୍ବଦର୍ଶୀ

କ'ଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହା ଜାଣନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଧରିତ୍ରୀ ଓ ଆକାଶର ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥା ଜାଣନ୍ତି ? ତିନିଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କୌଣସି ଗୁପ୍ତ ମନ୍ତ୍ରଣା ହୁଏନାହିଁ, ଯେଉଁଥିରେ ଚତୁର୍ଥ ରୂପେ ଅଲ୍ଲାହ ସମ୍ମିଳିତ ନଥାଆନ୍ତି, କିମ୍ବା ପାଞ୍ଚଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏଭଳି କୌଣସି ଗୁପ୍ତ ମନ୍ତ୍ରଣା ହୁଏନାହିଁ, ଯେଉଁଥିରେ ଷଷ୍ଠ ଜଣକ ରୂପେ ସେ ଉପସ୍ଥିତ ନଥାଆନ୍ତି । ଗୁପ୍ତମନ୍ତ୍ରଣାକାରୀ ସଂଖ୍ୟାରେ ଅଳ୍ପ ହୁଅନ୍ତୁ ବା ବେଶୀ, ସେମାନେ ଯେଉଁଠି ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଥାଆନ୍ତି । ପୁଣି ସେମାନେ ଯାହାସବୁ କରୁଥିଲେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଚାର ଦିନ ଜଣାଇଦେବେ । ଅଲ୍ଲାହ ସବୁକିଛି ଜାଣନ୍ତି । (୫୮/୭)

ପରଲୋକ ପ୍ରତି ସାବଧାନ ରୁହ

ହେ ସଦବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥାଅ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଦେଖିବା ଉଚିତ ଯେ ସେ ଭବିଷ୍ୟତ (ଅର୍ଥାତ୍ ପରଲୋକ) ପାଇଁ କି ପୁଣ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରି ପଠାଇଛି । ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥାଅ । ତୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଛ, ଅଲ୍ଲାହ ଅବଶ୍ୟ ତାହାର ଖବର ରଖୁଛନ୍ତି ।

(୫୯/୧୮)

ମହିମାମୟ ଅଲ୍ଲାହ

ସେ ଅଲ୍ଲାହ — ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେହି ଉପାସନା ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । (ସେ) ଦୃଷ୍ଟ ଓ ଅଦୃଷ୍ଟର ଜ୍ଞାତା, ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାବାନ ଓ ଅସୀମ କୃପାଶୀଳ । ସେ ଅଲ୍ଲାହ — ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେହି ଉପାସନା ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । (ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର) ଅଧୀଶ୍ୱର, ପରମ ପବିତ୍ର, ମଂଗଳମୟ, ଅଭୟଦାତା, ରକ୍ଷକ, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ, ଅପ୍ରତିରୋଧ୍ୟ ଏବଂ ମହାପ୍ରତାପଶୀଳ । ସେମାନଙ୍କର ବହୁଜ୍ଞରବୀଦର ଆରୋପରୁ ସେ ପବିତ୍ର । ସେ ଅଲ୍ଲାହ — ବିଶ୍ୱସ୍ତଷ୍ଟା, ଅସ୍ଥିତ୍ୱଦାତା ଏବଂ ରୂପଦାତା । ତାଙ୍କର ଭଲ ଭଲ ନାଁ ଅଛି । ଧରିତ୍ରୀ ଓ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷରେ ଯାହା ଅଛି, ତାହା ତାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କରେ । ସେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଓ ତତ୍ତ୍ୱଦର୍ଶୀ ।

(୫୯/୨୪)

ଅଲ୍ଲାହ ନ୍ୟାୟପରାୟଣ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି

ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହ ଧର୍ମ ବିଷୟରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିନାହାନ୍ତି କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତୁମ ଘରୁ ବାହାର କରିଦେଇ ନାହାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଉଚିତ ଓ ନ୍ୟାୟପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମନା କରୁ ନାହାନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାହ ତ ନ୍ୟାୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାହ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କେବଳ ସେଇମାନଙ୍କ ସହ ବନ୍ଧୁତା କରିବାକୁ ବାରଣ କରୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତୁମ ଘରୁ ବାହାର କରିଦେଲେ କିମ୍ବା ବାହାର କରିବାରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ । ଯେଉଁମାନେ ଏଭଳି ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ମିତ୍ରତା କରିବେ, ସେମାନେ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ ।

(୬୦/୮-୯)

ଇଶ୍ବରଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ସଂସର୍ପିତ କର

ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ବାସ ରଖ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ନିଜର ଧନଜୀବନ ଅର୍ପଣ କରି ସଂସର୍ପିତ କରୁଥାଅ । ଯଦି ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାର, ତେବେ ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଖୁବ୍ ଭଲ । (ଏହା କଲେ) ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ପାପ କ୍ଷମା କରିଦେବେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେହି ଉଦ୍ୟାନରେ ରଖିବେ ଯାହା ତଳେ ଝରଣାମାନ ପ୍ରବାହିତ ହୁଏ - ବୈକୁଣ୍ଠର ଚିରସ୍ଥାୟୀ ସୁନ୍ଦର ଉଦ୍ୟାନମାନଙ୍କରେ । ଏହାହିଁ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ସଫଳତା । (୬୧/୧୧-୧୨)

ଇଶ୍ବରଦୂତ ମହାମାନ୍ୟ ମୁହମ୍ମଦ ଲେଖାପଢ଼ା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ

ସେ ହିଁ ସେଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ନିରକ୍ଷର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଇଶ୍ବରଦୂତ ରୂପେ ପଠାଇଲେ, ଯିଏ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବାଣୀ ପଢ଼ି ଶୁଣାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରନ୍ଥ ଓ ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାନର ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନେ ସ୍ବସ୍ଥ ବିଭ୍ରାନ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ରହିଥିଲେ । (୬୨/୨)

ଶୁକ୍ରବାର ଦିନ ସାମୂହିକ ନମାଜ ସଂପାଦନ କର

ହେ ମୁସଲମାନମାନେ ! ଶୁକ୍ରବାର ଦିନ ଯେତେବେଳେ ନମାଜ ପାଇଁ ଡକାଯାଏ, ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଚିନ୍ତନ ପାଇଁ ତପ୍ତ ହୁଅ ଏବଂ କିଶାବିକା ବନ୍ଦ କରିଦିଅ । ଯଦି ତୁମେମାନେ ଜାଣିପାର, ତେବେ ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଖୁବ୍ ଭଲ । ପୁଣି ନମାଜ ଶେଷ ହେଲା ପରେ, ନିଜନିଜ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବାହାରିପଡ଼ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ (ଅର୍ଥାତ୍ ଜାବିକା) ସନ୍ଧାନ କର ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ନିରନ୍ତର ସ୍ମରଣ କରୁଥାଅ, ତାହେଲେ ତୁମେମାନେ ସଫଳ ହେବ । (୬୨/୯-୧୦)

ତୁମ ଧନ ଓ ପରିବାର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନ ହେଉ

ହେ ମୁସଲମାନମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କର ଧନସଂପତ୍ତି ବା ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସ୍ମରଣଚିନ୍ତନରୁ ଦୂରେଇ ନ ଦେଉ (ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିବାରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସୃଷ୍ଟି ନକରୁ) । ଯେଉଁମାନେ ଏଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ, ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ । ନିଜର ମୃତ୍ୟୁ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଧନ ଦେଇଛୁ,

ସେଥିରୁ (ସତକର୍ମରେ) ଖର୍ଚ୍ଚ କର । ସେତେବେଳେ କେହି ଏପରି ନ କହୁ, “ହେ ପ୍ରଭୁ ! ମୋତେ କାହିଁକି ଟିକିଏ ସମୟ ଦେଲନାହିଁ ? ମୁଁ (ନିଷ୍ଠୁର) ଦାନ କରିଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ପୁଣ୍ୟଦାନ ହୋଇ ଥାଆନ୍ତି ।” ମାତ୍ର ଯେତେବେଳେ କାହାରି (ମୃତ୍ୟୁର) ନିଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ଆସିଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ଆଦୌ ଅବସର ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଯାହାସବୁ କରୁଛ, ଅଲ୍ଲାହ ଜାଣନ୍ତି ।

(୨୩/୯-୧୧)

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ବିନା ବପଦ ଆସେନାହିଁ

ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ବିନା କୌଣସି ବିପଦ ଆସେନାହିଁ ଏବଂ ଯିଏ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ଵାସ ରଖେ, ସେ ତା’ ଅନ୍ତରକୁ ବାଟ ଦେଖାଇ ଦିଅନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସବୁ ବିଷୟ ଜଣା ।

(୨୪/୧୧)

କେବଳ ବାର୍ତ୍ତା ଦେଇଦେବା ବାର୍ତ୍ତାବହଙ୍କର ଦାୟିତ୍ଵ

ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କଥା ମାନ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହଙ୍କ କଥା ମାନ । ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅବଜ୍ଞା କର, ତେବେ (ଜାଣିରଖ) କେବଳ ପରିଷ୍କାର ଭାବରେ ବାର୍ତ୍ତା ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ଆମ୍ଭ ବାର୍ତ୍ତାବହଙ୍କର ଦାୟିତ୍ଵ । ଅଲ୍ଲାହ — ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେହି ପୂଜା-ଅର୍ଚ୍ଚନା ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ଆସ୍ଥା ରଖିଥିବା ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କରି ଉପରେ ଭରସା ରଖିବା ଉଚିତ ।

(୨୪/୧୨-୧୩)

ଧନ ଓ ପରିଜନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତୁମକୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଏ

ହେ ବିଶ୍ଵାସୀମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କର ପତ୍ନୀ ଓ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ତୁମର ଶତ୍ରୁ । ତେଣୁ, ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସାବଧାନ ରୁହ । ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିଦିଅ ବା ଛାଡ଼ିଦିଅ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଦୋଷ ମାର୍ଜନା କରିଦିଅ, ତେବେ (ଜାଣିରଖ) ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଏବଂ କରୁଣାମୟ । ତୁମମାନଙ୍କର ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି (ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ) କେବଳ ଏକ ପରୀକ୍ଷାର ମାଧ୍ୟମ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ (ତୁମ ଧର୍ମନିଷ୍ଠତାର) ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ଅଛି ।

(୨୪/୧୪-୧୫)

ଇହିୟ ପ୍ରଲୋଭନ ପ୍ରତି ସାବଧାନ ରୁହ

ସୁତରାଂ, ସାଧନାତେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥାଅ (ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରୁଥାଅ), ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଶୁଣ ଆଉ ପାଳନ କର ଏବଂ (ତାଙ୍କ ମାର୍ଗରେ) ଧନଶର୍ଚ୍ଚ କରୁଥାଅ । ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଖୁବ ଭଲ । ଯିଏ ନିଜ ଇହିୟ ପ୍ରଲୋଭନରୁ ବର୍ଜିଗଲା, ଏଇଭଳି ଲୋକମାନେ ହିଁ ସଫଳ ହେବେ ।

(୬୪/୧୬)

ନିଜ ପରିବାରକୁ ନିର୍ଦ୍ଦରୁ ରକ୍ଷା କର

ହେ ମୁସଲମାନମାନେ ! ତୁମେମାନେ ସ୍ବୟଂ ନିଜକୁ ଏବଂ ନିଜ ପରିଜନମାନଙ୍କୁ ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦର ଅଗ୍ନିରୁ ରକ୍ଷାକର, ଯାହାର ଇନ୍ଦନ ହେବେ ମଣିଷ ଓ ପଥର, ଯେଉଁଠି କଠୋରମନା ଓ ବଳଶାଳୀ ଦେବଦୂତମାନେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବେ, ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୌଣସି ଆଜ୍ଞାର ଅବଜ୍ଞା କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ତାହାହିଁ କରନ୍ତି ଯାହାର ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଏ ।

(୬୬/୬)

ମାନବସୃଷ୍ଟିର ଲକ୍ଷ୍ୟ

ମଂଗଳମୟ ସେହି ସଭା, ଯାହାଙ୍କ ହାତରେ ସକଳ ଜଗତର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ସେ ସବୁକିଛି କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ । ଜୀବନ ଓ ମୃତ୍ୟୁକୁ ସେ ଏଇଥିପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ ଯେ ଏହାଦ୍ବାରା ତୁମମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା ଦେଖିବେ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ଭଲକର୍ମ କରୁଛି । ସେ ମହାପରାକ୍ରମୀ ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ । ଯିଏ ଗୋଟିକ ଉପରେ ଗୋଟିଏ କରି ସାତୋଟି ଆକାଶ ସୃଷ୍ଟି କଲେ । ତୁମେ ଦୟାମୟଙ୍କ ସର୍ଜନାରେ କୌଣସି ଦୋଷ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବନାହିଁ । ପୃଣିଥରେ (ଆକାଶକୁ) ଦେଖ । କ'ଣ ତୁମେ ସେଥିରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ଦେଖୁଛ ? ପୁନର୍ବାର ଦେଖ, ତୁମ ଦୃଷ୍ଟି ଅସଫଳ ଓ କ୍ଲାନ୍ତ ହୋଇ ଲେଉଟି ଆସିବ ।

(୬୭/୧-୪)

ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୂକ୍ଷ୍ମଦର୍ଶୀ

ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କୁ ନ ଦେଖି ମଧ୍ୟ ଭୟ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଛି କ୍ଷମା ଆଉ ସୁଦର ପୁରସ୍କାର । ତୁମେମାନେ ନିଜ କଥାକୁ ଗୋପନ ରଖ ବା ପ୍ରକାଶ

କର, ସେ ଅନ୍ତର କଥା (ମଧ୍ୟ) ଜାଣନ୍ତି । କ’ଣ ସେଇ ଜାଣି ପାରିବ ନାହିଁ ଯିଏ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି ? ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁସ୍ଥଦର୍ଶୀ ଏବଂ ସେ ସବୁ ଖବର ରଖନ୍ତି । (୬୭/୧୨-୧୪)

ସେ ଭୂମିକମ୍ପ ଦ୍ଵାରା ତୁମର ବିନାଶ କରି ପାରନ୍ତି

କ’ଣ ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ନିର୍ଭୀକ ହୋଇ ଯାଇଛ ଯିଏ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଅବସ୍ଥାନ କରନ୍ତି ? ଯେତେବେଳେ ଭୂମି କମ୍ପିବାକୁ ଲାଗେ, ହୁଏତ ସେ (ସେତେବେଳେ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେଥିରେ ଧସାଇ ଦେଇପାରନ୍ତି । (୬୭/୧୬)

ସେ ଜଳସ୍ତରକୁ ତଳକୁ ଖସାଇ ଦେଇ ପାରନ୍ତି

ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ କେବେ ଚିନ୍ତା କରିଛ ଯେ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ (କୂଅର) ଜଳ ଧରାତଳକୁ ଖସିଯାଏ, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିର୍ମଳ ଜଳଧାରା କିଏ ଯୋଗାଇଦେବ ।” (୬୭/୩୦)

ମହାମାନ୍ୟ ମୁହମ୍ମଦ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଚରିତ୍ରର ସ୍ଵାମୀ

(ହେ ମୁହମ୍ମଦ !) ନିଃସନ୍ଦେହରେ ତୁମେ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଚରିତ୍ରର ଅଧିକାରୀ । (୬୮/୪)

ଦୁର୍ଜନ ସଂଗ ପରିତ୍ୟାଗ କର

ଏଭଳି ଲୋକ କଥାରେ ପଡ଼ନାହିଁ, ଯିଏ କଥାରେ କଥାରେ ରାଗ ଖାଏ, ଯାହାର କୌଣସି ମର୍ଯ୍ୟାଦା ନଥାଏ, ଯିଏ ତାତ୍ଵଲ୍ୟକାରୀ ଓ ତୁରୁଲିଆ, ଯିଏ ଶୁଭକାର୍ଯ୍ୟରେ ବାଧା ଦିଏ, ଯିଏ ସୀମା ଲଂଘନକାରୀ ଏବଂ ପାପିଷ୍ଠ ଏବଂ ଯିଏ କରୁଆଷୀ ଓ କୁଳହୀନ, ଯଦିଓ ତା’ର (ବହୁ ପରିମାଣରେ) ଧନସଂପତ୍ତି ଥାଏ ବା ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଥାଆନ୍ତି ।

(୬୮/୧୦-୧୪)

କ’ଣ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ଓ ଅବଜ୍ଞାକାରୀ ସମାନ ହୋଇଯିବେ ?

ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟଭରା ଉଦ୍ୟାନମାନ ଅଛି । କ’ଣ ଆମ୍ଭେ ଆଜ୍ଞାକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅବଜ୍ଞାକାରୀମାନଙ୍କ ସହ ସମାନ କରିଦେବୁ ? ତୁମମାନଙ୍କର କ’ଣ ହୋଇଛି ? କେମିତି ବିଚାର କରୁଛ ?

(୬୮/୩୪-୩୬)

ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀମାନଙ୍କର ସ୍ବଭାବ

ମଣିଷ ସ୍ବଭାବତଃ ଅଧିର । ଯେତେବେଳେ ଦୁଃଖକଷ୍ଟ ଆସେ, ସେ ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇପଡ଼େ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସୁଖସମୃଦ୍ଧି ଆସେ, ସେ କୃପଣ ପାଲଟିଯାଏ । ମାତ୍ର ସେଇ ନମାଜ ସଂପାଦନକାରୀଙ୍କ କଥା ଭିନ୍ନ, ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ନମାଜ ପ୍ରତି ନିଷ୍ଠାବାନ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଧନରେ ଭିକ୍ଷା କରୁଥିବା ଏବଂ ଭିକ୍ଷା କରିବାରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ରହୁଥିବା ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାଗ ରହିଥାଏ, ଯେଉଁମାନେ ବିଚାର ଦିନକୁ ସତ୍ୟ ମାନନ୍ତି ଏବଂ ନିଜ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ଶାସ୍ତି ପ୍ରତି ଶଙ୍କିତ ଥାଆନ୍ତି । ପ୍ରକୃତରେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ଶାସ୍ତି ଭୟ କରିବା ଯୋଗ୍ୟ । (ଏହା ବ୍ୟତୀତ) ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଗୁପ୍ତାଂଗଗୁଡ଼ିକୁ (ଅବୈଧ ଯୌନସଂଗମରୁ) ନିବୃତ୍ତ ରଖନ୍ତି, ମାତ୍ର (ରିତାମତେ ବିବାହ କରି) ପତ୍ନୀ ବା ନିଜ ଅଧିକାରରେ ଥିବା ଦାସୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଦୋଷାବହ ନୁହେଁ । ଯେଉଁମାନେ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ବାଟ ଖୋଜନ୍ତି, ସେଇମାନେ ସାମାଲଂଘନକାରୀ । ଯେଉଁମାନେ (ବିଶ୍ବାସରେ ରଖାଯାଇଥିବା) ଅନ୍ୟର ଅମାନତ ପ୍ରତି ଏବଂ ନିଜର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପ୍ରତି ସଜାଗ ରହି ଥାଆନ୍ତି, ନିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ସଦା ଅଟଳ ରହି ଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ନିଜର ଦୈନିକ ପ୍ରାର୍ଥନା ପ୍ରତି ଯତ୍ନବାନ ଥାଆନ୍ତି, ଏଇମାନେ ସ୍ବର୍ଗୋଦ୍ୟାନରେ ସମ୍ମାନର ସହିତ ବାସ କରିବେ ।

(୭୦/୧୯-୩୫)

ଇଶ୍ବରଦୂତ କାହାରି ହାନିଲାଭର ମାଲିକ ନୁହନ୍ତି

(ହେ ମୁହମ୍ମଦ !) ସେମାନଙ୍କୁ କହିଦିଅ, “ତୁମମାନଙ୍କ ହାନିଲାଭର ମୁଁ ମାଲିକ ନୁହେଁ ।” ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହ, “ମୋତେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କଠାରୁ କେହି ରକ୍ଷା କରି ପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ମୋତେ ଅନ୍ୟ କେଉଁଠି ଆଶ୍ରୟ ମିଳିବ ନାହିଁ । ବରଂ କେବଳ ତାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବାହିଁ ମୋର ଦାୟିତ୍ବ ଏବଂ ଯିଏ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହଙ୍କୁ ଅବଜ୍ଞା କରିବ, ତା’ ପାଇଁ ରହିଛି ନର୍କର ଅଗ୍ନି, ଯେଉଁଠି ସେ ସର୍ବଦା ରହିବ ।”

(୭୨/୧୧-୨୩)

ନିଜ ବସ୍ତ୍ର ଶୁଦ୍ଧ ରଖ

ନିଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହିମାଗାନ କର, ନିଜ ବସ୍ତ୍ରକୁ ଶୁଦ୍ଧ ରଖ ଏବଂ ଅଶୁଦ୍ଧତାଠାରୁ ଦୂରେଇ ରୁହ ।

(୭୪/୩-୫)

ଦୈନିକ ନମାଜ ସଂପାଦନ ନ କଲେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ହେବ

ସ୍ୱର୍ଗୋଦ୍ୟାନର ନିବାସୀମାନେ (ନିର୍ଦ୍ଦୋଷୀ) ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବେ, “ତୁମେମାନେ ନିଜକୁ କପରି ଆସିଲ ?” ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେବେ, “ଆମେ ନମାଜ (ଦୈନିକ ଉପାସନା) କରୁ ନଥିଲୁ, କିମ୍ବା ଗରିବମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ ଦେଉ ନଥିଲୁ ଏବଂ ବୃଥା ଚର୍ଚ୍ଚବିତର୍କରେ ମାତି ରହୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଆମେ ମଧ୍ୟ ମିଶିଯାଉଥିଲୁ । (ଏହା ବ୍ୟତୀତ) ଆମେ ବିଚାର ଦିନକୁ ମିଥ୍ୟା ମନେ କରୁଥିଲୁ ।” (୭୪/୪୦-୪୬)

ସେ ତୁମ ଚିପଗୁଡ଼ିକର ମଧ୍ୟ ପୁନର୍ଗଠନ କରିପାରିବେ

କ’ଣ ମଣିଷ ଭାବିଛି ଯେ ତା’ ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକୁ ଆମ୍ଭେ ଜମା କରି ପାରିବୁ ନାହିଁ ? ଅବଶ୍ୟ (କରିପାରିବୁ), ଆମ୍ଭେ ତା’ ଆଂଗୁଠିର ଚିପଗୁଡ଼ିକର ମଧ୍ୟ (ଅବିକଳ) ପୁନର୍ଗଠନ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ । (୭୫/୩-୪)

ମଣିଷ ନିଜର ଭଲ ବା ମନ୍ଦ କର୍ମ ବିଷୟରେ ଠିକ୍ ଜାଣେ

ମଣିଷ ନିଜେ ନିଜକୁ ଭଲରୂପେ ଜାଣେ, ସେ ପଛେ ଯେତେ ବାହାନା କରୁଥାଉ । (୭୫/୧୪-୧୫)

ସାମାନ୍ୟ ଟୋପାଏ ଶୁକ୍ରରୁ ତୁମର ସୃଷ୍ଟି

କ’ଣ ମଣିଷ ଭାବିଛି ଯେ ତାକୁ ଏତେ ସହଜରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ ? କ’ଣ ସେ (ଗର୍ଭାଶୟ ମଧ୍ୟରେ) ନିକ୍ଷିପ୍ତ ଟୋପାଏ ଶୁକ୍ର ନଥିଲା ? ପୁଣି ସେ ଏକ ମାଂସପିଣ୍ଡ ହେଲା । ପୁଣି ସେ ତାକୁ ରୂପ ଦେଲେ ଏବଂ ତା’ ଅଂଗପ୍ରତ୍ୟଂଗ ଗୁଡ଼ିକୁ ସୂଚାରୁ ରୂପେ ଗଠନ କଲେ । ଏହାପରେ ସେଥିରୁ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀର ଯୋଡ଼ି ସୃଷ୍ଟି କଲେ । ତେବେ କ’ଣ ସେ ମୃତକୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ନୁହନ୍ତି ? (୭୫/୩୬-୪୦)

ଏକଦା ତୁମେ ଚର୍ଚ୍ଚାଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲ

କ’ଣ ମଣିଷ ଉପରେ ଏଭଳି ଏକ ସମୟ ବିତିନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଚର୍ଚ୍ଚାର ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲା ? ଆମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟକୁ (ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀର) ମିଶ୍ରିତ ବାୟାରୁ ସୃଷ୍ଟି କଲୁ, ଯଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେ ତା’ର ପରୀକ୍ଷା ନେବୁ । ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ତାକୁ ଶୁଣିବା ଓ ଦେଖିବାର ଶକ୍ତି

ପ୍ରଦାନ କଲୁ । ତା'ପରେ ଆମେ ତାକୁ ବାଟ ଦେଖାଇ ଦେଲୁ । ଏବେ ସେ କୃତଜ୍ଞ ହେଉ
ବା କୃତଜ୍ଞ । (୭୬/୧-୩)

ଅନ୍ୟର ଉପକାର କେବଳ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତା ଲାଗି କର

ପୁଣ୍ୟବନ୍ତ ଲୋକମାନେ ନିଜର ମାନସିକ ପୂରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେହି (ପ୍ରଲୟ) ଦିନ ପ୍ରତି
ସର୍ବଦା ଶକ୍ତି ଥାଆନ୍ତି ଯାହାର ଭୟାବହତା ଖୁବ ବ୍ୟାପକ ହେବ ଏବଂ ସେମାନେ
ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ଦରିଦ୍ର, ଅନାଥ ଓ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ ଦିଅନ୍ତି (ଆଉ କହନ୍ତି ଯେ)
ଆମେ ତ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତା ଲାଭ କରିବା ଲାଗି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ
ଦେଉଛୁ । ଆମେ ତୁମଠାରୁ (ଏହି ଉପକାରର) କୌଣସି ପ୍ରତିବଦଳ ଚାହୁଁନା କିମ୍ବା
ତୁମର କୃତଜ୍ଞତା ମଧ୍ୟ ଚାହୁଁନା । (୭୬/୭-୯)

ପ୍ରଭୁଙ୍କ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ତୁମେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବ ?

କ'ଣ ଆମେ ଧରିତ୍ରୀକୁ ଶଯ୍ୟା ରୂପେ ଗଢ଼ିନାହିଁ ଏବଂ (ସେଥିରେ) ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକୁ କିଳା
ରୂପେ ପୋତିନାହିଁ ? ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯୋଡ଼ା ଯୋଡ଼ା କରି ସୃଷ୍ଟି କଲୁ । ତୁମମାନଙ୍କ
ବିଶ୍ରାମ ପାଇଁ ନିଦ୍ରା ସୃଷ୍ଟି କଲୁ ଏବଂ ରାତ୍ରିକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପରଦା କଲୁ ଏବଂ
ଜୀବିକାର୍ଜନ ପାଇଁ ଦିନକୁ ଗଢ଼ିଲୁ । ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ସାତୋଟି ସୁନ୍ଦର
ଆକାଶ ନିର୍ମାଣ କଲୁ ଏବଂ ସେଥିରେ ଏକ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ପ୍ରଦୀପ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୂର୍ଯ୍ୟ) ସୃଷ୍ଟିକଲୁ ।
ମେଘଭରା ବାଦଲ ଗୁଡ଼ିକରୁ ଆମେ ମୁଷଳଧାରାରେ ଜଳ ବର୍ଷା କରି ସେଥିରୁ ଉଦ୍ଭିଦ ଓ
ଶସ୍ୟ ଆଦି ଉତ୍ପନ୍ନ କରୁ ଏବଂ (ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର) ଘଞ୍ଜ ଉଦ୍ୟାନ ମଧ୍ୟ ।

(୭୮/୬-୧୬)

ମାନବର ସୃଷ୍ଟି କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟ ବା ଅନ୍ତରୀକ୍ଷର ସୃଷ୍ଟି ?

କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ପୁନର୍ବାର) ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଅଧିକ କଠିନ କିମ୍ବା ଅନ୍ତରୀକ୍ଷକୁ ସୃଷ୍ଟି
କରିବା ? (ଜାଣିରଖ) ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଏହାକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । (୭୯/୨୭)

ବୈକୁଣ୍ଠର ଆଶାୟୀ ଇନ୍ଦ୍ରିୟଦମନ କରୁ

ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଔଷଧ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିବ ଏବଂ ପାର୍ଥବ ଜୀବନକୁ (ପରଲୋକ ତୁଳନାରେ)
ପ୍ରାଥମିକତା ଦେଇଥିବ, ନର୍କ ତାର ଠିକଣା ହେବ ଏବଂ ଯିଏ ନିଜ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ

ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ବୋଲି ଭୟ କରିଥିବ ତଥା ଇନ୍ଦ୍ରିୟନିରୋଧ କରିଥିବ (ଅର୍ଥାତ୍ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଦମନ କରି ଅସତ୍ କାମନାରୁ ବିରତ ରହିଥିବ), ବୈକୁଣ୍ଠ ଅବଶ୍ୟ ତା'ର ଘର ହେବ । (୭୯/୩୭-୪୧)

କର୍ମପଂଜିକା ଲେଖିବା ପାଇଁ ଦେବଦୂତ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି

ହେ ମାନବ ! ତୁ ନିଜର କରୁଣାମୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ କିପରି ବାଚବଣୀ ହାଇଗଲୁ ? ଯିଏ ତୋତେ ସୃଷ୍ଟି କଲେ, ରୂପ ଦେଲେ ଏବଂ (ତୋ ଅଂଗପ୍ରତ୍ୟଂଗ ଗୁଡ଼ିକୁ) ସନ୍ତୁଳିତ କଲେ ଏବଂ ଯେଉଁ ରୂପରେ ଚାହିଁଲେ, ତୋତେ ଗଢ଼ିଲେ ? ନା, ତୁମେମାନେ ବିଚାରଦିନକୁ (ସତ୍ୟ ବୋଲି) ମାନୁନାହିଁ, ଅଥଚ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିରୀକ୍ଷକ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଲିପିକ । ତୁମେମାନେ ଯାହା କର, ସେମାନେ ତାହା ଜାଣନ୍ତି । ପୁଣ୍ୟବନ୍ତ ଲୋକମାନେ ଅବଶ୍ୟ (ସ୍ୱର୍ଗର) ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ରହିବେ ଏବଂ ପାପୀମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ମଧ୍ୟରେ । (୮୨/୬-୧୫)

ମାପ ଓ ଓଜନ କମ୍ କରି ଦିଅନାହିଁ

ମାପ ଓ ଓଜନ କମ୍ କରି ଦେଉଥିବା ଲୋକଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ହେବ । ଏମାନେ ଯେତେବେଳେ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ (କୌଣସି ଜିନିଷ) ନିଅନ୍ତି, ପୂରା ମାତ୍ରାରେ ନିଅନ୍ତି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ (ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି) ମାପ ବା ଓଜନ କରି ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ କମ୍ କରି ଦିଅନ୍ତି । କ'ଣ ସେମାନେ ଚିକିଏ ଚିନ୍ତା କରୁନାହାନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ (କର୍ମର ହିସାବ ଦେବାପାଇଁ) ପୁନର୍ଜୀବିତ ହୋଇ ଉଠିବାକୁ ପଡ଼ିବ ? ଏକ ଭୟଙ୍କର ଦିନରେ - ଯେଉଁଦିନ ସମଗ୍ର ମାନବ ସମୁଦାୟ ଜଗଦୀଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ? (୮୩/୧-୫)

ନାସ୍ତିକମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦର୍ଶନରୁ ବଂଚିତ ରହିବେ

ସେଦିନ (ସତ୍ୟକୁ) ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ହେବ, ଯେଉଁମାନେ ବିଚାର ଦିନକୁ ମିଥ୍ୟା ବୋଲି କହନ୍ତି । ବିଚାର ଦିନକୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ହିଁ ଅସ୍ୱୀକାର କରେ ଯିଏ ସାମାଲଂଘନକାରୀ ପାପିଷ୍ଠ । ଯେତେବେଳେ ତା' ସମ୍ମୁଖରେ ଆମ୍ଭର ବାଣୀ ପାଠ କରାଯାଏ, ସେ କହେ, “ଏଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରାଚୀନ କାଳର ଲୋକକଥା” । ଆଦୌ ନୁହେଁ । ବରଂ ସେମାନଙ୍କ କୁକର୍ମ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ କଳଙ୍କିର ଏକ ଆବରଣ ଚଢ଼ାଇ

ଦେଇଛି । ପ୍ରକୃତରେ ସେଦିନ ଏମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦର୍ଶନରୁ ବଂଚିତ ରହିବେ । ଏହାପରେ ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ନର୍କାଗ୍ନିରେ ନିଶିଷ୍ଠ ହେବେ । (୮୩/୧୦-୧୬)

ଯାହାର ଈଶ୍ବରଙ୍କ ପ୍ରତି ଭୟ ଥାଏ, ସେଇ ଉପଦେଶ ଶୁଣେ

ସୁତରାଂ, ଉପଦେଶ ଯଦି ଲାଭକାରୀ ହେଉଛି, ତେବେ ଉପଦେଶ ଦେଉଥାଅ । ଯାହାର (ଇଶ୍ବରଙ୍କ ପ୍ରତି) ଭୟ ଥାଏ, ସେ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବ, କିନ୍ତୁ ଯିଏ ହତଭାଗା ହୋଇଥିବ, ସେ ତାହାକୁ ଉପେକ୍ଷା କରିବ । ସେ ଭୟଙ୍କର ଅଗ୍ନିରେ ନିଶିଷ୍ଠ ହେବ । ସେଠାରେ ସେ ନା ମରି ପାରିବ ନା ଜିଇଁ ପାରିବ । (୮୭/୯-୧୩)

ଯିଏ ଅନ୍ତଃଶୁଦ୍ଧି କରେ ସେ ହିଁ ସଫଳ ହୁଏ

ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅବଶ୍ୟ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥାଏ, ଯିଏ ନିଜର ଅନ୍ତଃଶୁଦ୍ଧି କରେ ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମ ସ୍ମରଣ କରୁଥାଏ ଆଉ (ନିୟମିତ) ନମାଜ ସଂପାଦନ କରୁଥାଏ । ମାତ୍ର ତୁମେମାନେ ପାର୍ଥବ ଜୀବନକୁ ପ୍ରାଥମିକତା ଦେଇଥାଅ, ଯଦିଓ ପରଲୋକ (ଏହାଠାରୁ) ଯଥେଷ୍ଟ ଭଲ ଆଉ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ମଧ୍ୟ । ଏକଥାର ବର୍ଣ୍ଣନା ପୂର୍ବ ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ରହିଛି — ଇବ୍ରାହିମ୍ ଓ ମୁସାଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥରେ (ମଧ୍ୟ) । (୮୭/୧୪-୧୯)

ଧନସମ୍ପତ୍ତିର ମୋହ ତୁମର ସର୍ବନାଶ କରିବ

ମଣିଷ ଏମିତି ଯେ ଯେତେବେଳେ ତା’ ପରମେଶ୍ବର ତାକୁ ସମ୍ମାନ ଦେଇ, ତା’ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରି ତାର ପରୀକ୍ଷା ନିଅନ୍ତି, ସେ କହେ, “ମୋ ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ସମ୍ମାନ ଦେଲେ”, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେ ତା’ ପ୍ରାବଧାନକୁ ସଂକୁଚିତ କରି (ଭିନ୍ନ ଉପାୟରେ) ତା’ର ପରୀକ୍ଷା ନିଅନ୍ତି, ସେ କହେ, “ମୋ’ ପ୍ରଭୁ ମୋର ଅପମାନ କଲେ ।” ନା ନା, ବରଂ ତୁମେମାନେ ଅନାଥମାନଙ୍କର ଆଦର କରନାହିଁ, ପରସ୍ପରକୁ ଦରିଦ୍ରଭୋଜନ ଦେବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରନାହିଁ ଏବଂ (ମୃତମାନଙ୍କ) ଉତ୍ତରାଧିକାର ସୂତ୍ରରେ ମିଳିଥିବା ସଂପତ୍ତିକୁ ପୂରା ଖାଇଯାଅ । ତୁମେମାନେ ଧନକୁ ବହୁତ ଭଲପାଅ । ଏହା ଆଦୌ ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଯେତେବେଳେ ଧରିତ୍ରୀକୁ ଭାଗି ତୁନାତୁନା କରି ଦିଆଯିବ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବ ହେବ ଆଉ ଦେବଗଣ ଧାଡ଼ିବାନ୍ଧି ଠିଆ ହୋଇଥିବେ । ସେଦିନ ନର୍କକୁ ଉପସ୍ଥିତ କରାଯିବ ଏବଂ ସେଦିନ ମଣିଷର ଚେତନା ପଶିବ । କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ସଚେତନ

ହେଲେ ବା ଲାଭ କ’ଣ ? (ସେଦିନ) ସେ ଅବଶୋଷ କରିବ, “ହାୟ ! ମୁଁ ନିଜପାଇଁ ପୂର୍ବରୁ କିଛି ସତକର୍ମ କରି ପଠାଇ ଥାଆନ୍ତି କି ?” (୮୯/୧୫-୨୪)

କ୍ରୀତଦାସମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରି ଏବଂ ଗରୀବମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ ଦିଅ

ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ମନୁଷ୍ୟକୁ କଠିନ ପରିଶ୍ରମୀ କରି ଗଢ଼ିଛୁ । କ’ଣ ସେ ଭାବିଛି ଯେ ତା’ ଉପରେ କାହାରି ଅଙ୍କୁଶ ନାହିଁ ଏବଂ କହୁଛି ଯେ ମୁଁ ତ ବହୁତ ଧନ ଉଡ଼ାଇ ଦେଇଛି । କ’ଣ ସେ ଭାବିଛି ଯେ ତାକୁ କେହି ଦେଖିନାହିଁ ? କ’ଣ ଆମେ ତାକୁ ଦୁଇ ଆଖି ଦେଇନାହିଁ ? ଗୋଟିଏ ଜିଭ ଏବଂ ଦୁଇ ଓଠ ମଧ୍ୟ ? କ’ଣ ତାକୁ (ସତ୍ ଓ ଅସତ୍) ଉଭୟ ବାଟ ଦେଖାଇନାହିଁ ? ମାତ୍ର ସେ ଘାଟିପଥ ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କଲାନାହିଁ । ତୁମେ କ’ଣ ଜାଣ ଯେ ସେହି ଘାଟି କ’ଣ ? (ତାହା ହେଉଛି) କୌଣସି କ୍ରୀତଦାସକୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେବା କିମ୍ବା ଭୋକିଲା ଥିବା ସଂପର୍କୀୟ ଅନାଥ ବା ଦୀନଦୁଃଖୀକୁ ଭୋଜନ କରାଇଦେବା ।

(୯୦/୪-୧୬)

ଭଲ ବା ମନ୍ଦ ସଂପର୍କରେ ମଣିଷର ଅନ୍ତରକୁ ସୂଚିତ କରିଦିଆ ଯାଇଛି

ସେ ମଣିଷର ଅନ୍ତରାତ୍ମାକୁ ଉଚିତ ଓ ଅନୁଚିତ କର୍ମ ସଂପର୍କରେ ସୂଚାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ହିଁ ବାସ୍ତବରେ ସଫଳତା ଲାଭକରେ, ଯିଏ ନିଜର ଅନ୍ତଃଶୁଦ୍ଧି କରେ ଏବଂ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅସଫଳ ହୁଏ, ଯିଏ ନିଜ ଆତ୍ମାକୁ (ଅସତ୍ ଆଚାର ଓ ଅସତ୍ ବିଚାର ଦ୍ଵାରା) କଳୁଷିତ କରେ ।

(୯୧/୮-୧୦)

ଆତ୍ମଶୁଦ୍ଧି ପାଇଁ ଦାନପୁଣ୍ୟ କର

ରାତ୍ରିର ରାଣ, ଯେତେବେଳେ ତାହା (ଦିନକୁ) ଘୋଡ଼ାଇଦିଏ । ଦିନର ରାଣ, ଯେତେବେଳେ ତାହା ପ୍ରକାଶମାନ ହୁଏ ଏବଂ ତାଙ୍କ ରାଣ, ଯିଏ ନର ଓ ନାରୀ ସୃଷ୍ଟି କଲେ । ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରୟାସ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ । ମାତ୍ର ଯିଏ (ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ମାର୍ଗରେ) ଧନଖର୍ଚ୍ଚ କଲା ଏବଂ (ତାଙ୍କୁ) ଭୟ କଲା, ଯିଏ ଭଲକଥାକୁ ସମର୍ଥନ କଲା, ଆମେ ତା’ ପାଇଁ ସୁଖ ପାଇବାର ପଥ (ଅର୍ଥାତ୍ ବୈକୁଣ୍ଠର ମାର୍ଗ) ସୁଗମ କରିଦେବୁ, ଆଉ ଯିଏ କୃପଣ ହେଲା ଏବଂ ବେଖାତିର କଲା ଏବଂ ଭଲକଥାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲା, ଆମେ ତା’ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ପାଇବାର ପଥ (ଅର୍ଥାତ୍ ନର୍କପଥ) ସହଜ କରିଦେବୁ । ଏଭଳି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେତେବେଳେ

ଖାଲରେ ପଡ଼ିବ, ତା' ଧନସମ୍ପତ୍ତି ତା' କାମରେ ଆସିବ ନାହିଁ । ଅବଶ୍ୟ ବାଟ ଦେଖାଇ ଦେବା ଆମ୍ଭର ଦାୟିତ୍ବ ଏବଂ (ଉଭୟ) ଇହଲୋକ ଓ ପରଲୋକର ଆମ୍ଭେ ହିଁ ମାଲିକ । ତେଣୁ, ଆମ୍ଭେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲୁଛୁ ଯେପରିକି ଆମ୍ଭେ ଶୁଣୁଛୁ । ସେଥିରେ କେବଳ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରବେଶ କରିବ, ଯିଏ ହତଭାଗା ଏବଂ ଯିଏ (ସତ୍ୟକୁ) ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ମୁହଁ ଫେରାଇ ନେଲା । ମାତ୍ର ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସେଥିରୁ ରକ୍ଷା କରାଯିବ ଯିଏ ଧର୍ମପରାୟଣ, ଯିଏ ନିଜକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ (ଦାନପୁଣ୍ୟରେ) ଧନ ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଥାଏ ମାତ୍ର ତାହା ସେ କାହାରି ଉପକାରର ପ୍ରତିବଦଳରେ କରେନାହିଁ, ବରଂ କେବଳ ନିଜର ମହାନ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତା ଲାଭ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କରେ । ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅବଶ୍ୟ ଅତିଶୀଘ୍ର (ସ୍ୱର୍ଗଲାଭ କରି) ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । (୯୨/୧-୨୧)

ଭିକ୍ଷୁକକୁ ଭୟନା କରନାହିଁ

ସୁତରାଂ, (କୌଣସି) ଅନାଥ ପ୍ରତି କଠୋର ହୁଅନାହିଁ କିମ୍ବା (କୌଣସି) ଭିକ୍ଷାକାରୀକୁ ଭୟନା କରନାହିଁ ଏବଂ ତୁମ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରୁଥାଅ । (୯୩/୯-୧୧)

ମଣିଷକୁ ସୁନ୍ଦର ଢାଞ୍ଚାରେ ଗଢ଼ାଯାଇଛି

ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଆମ୍ଭେ ମଣିଷକୁ ଅତି ସୁନ୍ଦର ଢାଞ୍ଚାରେ ଗଢ଼ିଛୁ । ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତାକୁ ଅତି ନିକୃଷ୍ଟତର ଅବସ୍ଥାକୁ ଫେରାଇ ନେଉ । ମାତ୍ର, ପରଲୋକର ଅସରନ୍ତି ପୁରସ୍କାର କେବଳ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖନ୍ତି ଏବଂ ସତକର୍ମ କରନ୍ତି । (୯୪/୪-୬)

ସ୍ୱଭାବଗତ ଧର୍ମର ପାଳନ ଏକ ପ୍ରାଚୀନ ଧର୍ମର ପରମ୍ପରା

ସ୍ୱଳ୍ପ ପ୍ରମାଣ ନ ଆସିଥିଲେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀ ଓ ବହୁଲଶ୍ୱରବାଦୀମାନେ (ସେମାନଙ୍କ ପଦ୍ଧତୀ) ହଟି ନ ଥାଆନ୍ତେ । ସେଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ଜଣେ ବାଉଁଶହ ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥ ପାଠ କରି ଶୁଣାନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ ଚିରନ୍ତନ ନିୟମାବଳୀ ରହିଛି । ମାତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସ୍ୱଳ୍ପ ପ୍ରମାଣ ପହଞ୍ଚି ସାରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ ମତଭେଦ କଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ (ପୂର୍ବ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ମଧ୍ୟ) ଏହାହିଁ ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ସେମାନେ

ସ୍ୱଭାବଗତ (ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାକୃତିକ) ଧର୍ମରେ ଅଟଳ ରହି ଏକନିଷ୍ଠ ହୋଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଦୈନିକ ଉପାସନା (ଅର୍ଥାତ୍ ନମାଜ) ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରନ୍ତୁ ଏବଂ ନିୟମିତ ଦାନ କରନ୍ତୁ। ଏହାହିଁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଧର୍ମ। (୯୮/୧-୫)

ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମର ରେକର୍ଡ୍ ରହେ

ଯିଏ ଅଣ୍ଟା ପରିମାଣରେ କୌଣସି ସତକର୍ମ କରିଥିବ, ସେ (ବିଚାର ଦିନ) ତାହା ଦେଖିନେବ ଏବଂ ଯିଏ ଅଣ୍ଟା ପରିମାଣରେ ଦୁଷ୍ଟକର୍ମ କରିଥିବ, ସେ ମଧ୍ୟ ତାହା ଦେଖିନେବ।

(୯୯/୭-୮)

ଲୋଭ ମଣିଷକୁ କୃତନ୍ନ କରିଦିଏ

ବାସ୍ତବରେ ମଣିଷ ତା' ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଭାରି କୃତନ୍ନ ଆଉ ଏହା ତାକୁ ଭଲରୂପେ ଜଣା। ଧନପାଇଁ ତାର ଲୋଭ ଅତି ପ୍ରବଳ। (୧୦୦/୬-୮)

ପୁଣ୍ୟ ଅଧିକ ହେଲେ ସ୍ୱର୍ଗଲାଭ, ପାପ ଅଧିକ ହେଲେ ନର୍କବାସ ହେବ

ପୁଣି ଯାହାର (ସତକର୍ମର) ଓଜନ ଭାରି ହେବ, ସେ ନିଜ ମନ ପସନ୍ଦର ସୁଖ ଭୋଗ କରିବ, ମାତ୍ର ଯାହାର (ସତକର୍ମର) ଓଜନ ହାଲୁକା ହେବ, ସେ ଗଭୀର ଗର୍ଭରେ ପଡ଼ିବ (ଅର୍ଥାତ୍ ନର୍କରେ ନିଷିଦ୍ଧ ହେବ)। (୧୦୧/୬-୯)

ସଂସାରଭୋଗର ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦିତାରେ ତୁମେ ପରଲୋକ ଭୁଲି ଯାଇଛ

(ସଂସାରଭୋଗର ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦିତାରେ) ପରସ୍ପରକୁ ଟପିଯିବାର ଲାଳସା ତୁମମାନଙ୍କୁ (ପରଲୋକ) ଭୁଲାଇ ରଖିଛି। ଏପରିକି (ଏହି ଚିନ୍ତାରେ) ତୁମେମାନେ ସମାଧି ମଧ୍ୟରେ ପହଞ୍ଚିଯାଅ। ଏହା ଆଦୌ ଉଚିତ ନୁହେଁ। ଅତିଶୀଘ୍ର ତୁମେମାନେ ଜାଣିଯିବ। ଆଉଥରେ (ଶୁଣିନିଅ), ଏହା ଆଦୌ ଉଚିତ ନୁହେଁ। ଅତିଶୀଘ୍ର ତୁମେମାନେ (ବାସ୍ତବିକତା) ଜାଣିଯିବ। ଯଦି ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ତୁମେମାନେ ଏହା ଜାଣି ଆଆନ୍ତ, ତେବେ ଏପରି କରନ୍ତୁ ନାହିଁ। ତୁମେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ନର୍କ ଦେଖିବ। ଆଉଥରେ (ଶୁଣିନିଅ), ତୁମେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ନିଜ ଆଖିରେ ଏହା ଦେଖିବ। ପୁଣି ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଆତ୍ମର) ଅନୁଗ୍ରହଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯିବ। (୧୦୨/୧-୮)

କେବଳ ସଦାଚାରୀ ଓ ସଦ୍‌ବିଶ୍ୱାସୀ ସଫଳ ହେବେ

ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖନ୍ତି, ସତକର୍ମ କରନ୍ତି, ପରସ୍ପରକୁ ସତ୍ତ୍ୱ ଉପଦେଶ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ପରସ୍ପରକୁ ସଂଯମ ଆଚରଣ କରିବାର ଉପଦେଶ ଦେଉଥାଆନ୍ତି, ଏହିମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ । (୧୦୩/୨-୪)

କୁସ୍ତାରଟନାକାରୀ ଓ ପରନିନ୍ଦୁକର ସର୍ବନାଶ ହେବ

ପ୍ରତ୍ୟେକ କୁସ୍ତାରଟନାକାରୀ ଓ ପରନିନ୍ଦୁକ ବ୍ୟକ୍ତିର ସର୍ବନାଶ ହେବ, ଯିଏ ଧନ ସଂଚୟ କରୁଥାଏ ଆଉ ତାକୁ ଗଣୁଥାଏ । ସେ ଭାବୁଛି ଯେ ତା’ ଧନ ତାକୁ ସଦା ଜୀବିତ ରଖିବ । କଦାପି ନୁହେଁ । ସେ ନିଶ୍ଚୟ ସର୍ବଗ୍ରାସକାରୀ ଅନଳରେ ଦଗ୍ଧ ହେବ ।

(୧୦୪/୧-୪)

ଦୈନିକ ନମାଜ ସଂପାଦନ କରିବାରେ ଅବହେଳା କରନାହିଁ

କ’ଣ ତୁମେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦେଖିଲ, ଯିଏ (ପରଲୋକର) ବିଚାର ଦିନକୁ ମିଥ୍ୟା ବୋଲି କହେ ? ସେ ହିଁ ଅନାଥମାନଙ୍କୁ ଧକ୍କା ଦିଏ ଏବଂ ଗରିବମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ ଦେବାପାଇଁ (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ) ପ୍ରେରଣା ଦିଏ ନାହିଁ । ପୁଣି ସେହି ନମାଜ ପାଠ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସର୍ବନାଶ ହେବ, ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ନମାଜ (ଅର୍ଥାତ୍ ଦୈନିକ ଉପାସନା) ପ୍ରତି ଅବହେଳା କରନ୍ତି, ଲୋକ ଦେଖାଣିଆ କର୍ମ କରନ୍ତି ଏବଂ ସାଧାରଣ ବ୍ୟବହାର୍ଯ୍ୟ ଜିନିଷଟିଏ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟକୁ ଦେବାକୁ ମନା କରି ଦିଅନ୍ତି ।

(୧୦୭/୧-୭)

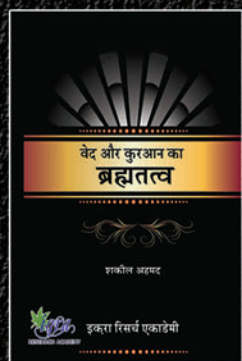
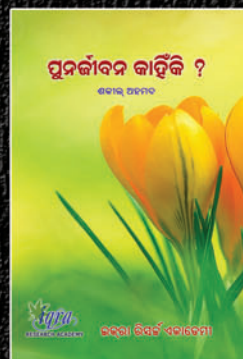
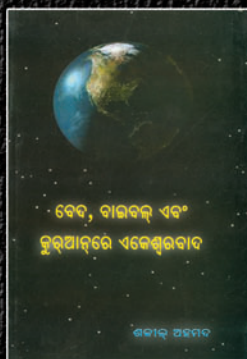
ତୁମମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଜନ୍ମା ଓ ଅନୁପମ

କହିଦିଅ, “ସେ ଅଲ୍ଲାହ୍ ଏକ । ଅଲ୍ଲାହ୍ ଆବଶ୍ୟକତା-ରହିତ । ତାଙ୍କଠାରୁ କେହି ଜନ୍ମ ନେଇନାହିଁ କିମ୍ବା ତାକୁ କେହି ଜନ୍ମ ଦେଇନାହିଁ ଏବଂ କେହି ତାଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ନୁହେଁ ।”

(୧୧୨/୧-୪)

ଶକୀଳ ଅନୁମଦଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ରଚିତ ପୁସ୍ତକ

ଅନୁଲାଇନ୍ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ଲିଙ୍କ ଅନ୍ କରନ୍ତୁ
islaminodia.blogspot.in

IQRA RESEARCH ACADEMY
 Metro Manzil, Dewan Bazar, Cuttack - 753 001
 Cell : 9437266208